BIBLIOTECA VITT. EMANUELE FONDO ESTERNSE
42
2 C
21

COMPENDIARIA

GRÆCÆ

GRAMMATICES

INSTITUTIO

IN USUM

SEMINARII PATAVINI

Multo, quam antea, emendatior, atque auctior, ut indicat ſequens Epiſtola.

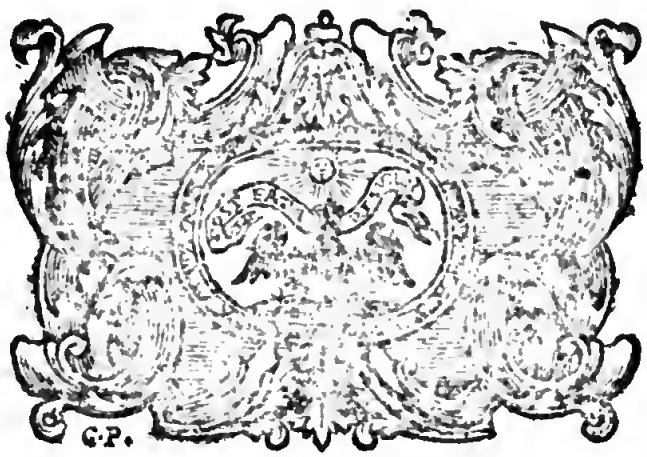

PATAVII, MDCCLXXXIII.

Typis Seminarii. Apud Joannem Manfrè.

SUPERIORUM PERMISSU.

TYPOGRAPHUS LECTORI.

Grammaticam Græcam tibi do, veterem quidem illam meam, ſed nonnullis locis emendatam, pluribus auctam. Additamenta, quæ appoſita ſunt, Verba Anomala præſertim ſpectant, Adverbia, Conjunctiones, Præpoſitiones, Syntaxim, & Proſodiam, quibus partibus, neceſſariæ cum ſint, multa tamen deerant neceſſaria. In Præpoſitionibus amplificandis illud maxime ſpectatum eſt, ut majoribus præſidiis deſtituti Pueri quoddam quaſi Lexicon *haberent, in quo varias illarum ſignificationes, & conſtructiones exiguo labore, minimaque impenſa intuerentur. Plura darem, ſi re vera* Lexicon, *non* Grammaticam *inſtituerem. Quantumcumque hoc, & qualecumque eſt, æqui bonique fac; ejuſque induſtriam, qui aſſiduis Scholarum diſtentus curis & cum Operis incœpit opus, & cum iiſdem feſtinavit, proba; illudque ſcias, te in hac*

Grammatica reperturum, quæ in aliis quibuslibet non reperies ; ac plura in poſterum habiturum, ſi hic tibi labor, hoc tuis commodis inſerviendi ſtudium non diſplicuerit . Illud quoque te monitum volo, ſiqua alia Editio hujus Grammaticæ ad te pervenerit cum hoc titulo: in uſum Seminarii Patavini; *ſed ab aliis typis, quam noſtris, profecta ; eam in uſus & commoda noſtra non eſſe adornatam ; ſed ad conciliandos aliis emptores, & aucupium faciendum non ſuo titulo inſcriptam. Vale.*

GRÆCORUM LITERÆ VIGINTI QUATUOR.

Nomen.	*Figura.*		*Poteſtas.*
Aſpha	Α	α	a
Beta	Β	β	b
Gamma	Γ	γ	g
Delta	Δ	δ	d
E pſilon	Ε	ε	e
Zeta	Ζ	ζ	z
Eta	Η	η	i e
Theta	Θ	ϑ	th
Iota	Ι	ι	i
Cappa	Κ	κ	c, k
Lamda	Λ	λ	l
My	Μ	μ	m
Ny	Ν	ν	n
Xi	Ξ	ξ	x, cs
O micron	Ο	ο	o parvum
Pi	Π	π	p
Rho	Ρ	ρ	r
Sigma	Σ	σ ς	ſ
Tau	Τ	τ	t
Y pſilon	Υ	υ	y
Phi	Φ	φ	ph
Chi	Χ	χ	ch.
Pſi	Ψ	ψ	pſ
O mega	Ω	ω	o magnum

De quarumdam literarum pronuntiatione.

β pronuntiatur ut *b* latinum, tametſi quidam malint pronuntiare ut *v* conſonans.

δ pronuntiatur ut *d* latinum, ſed aliquanto bleſius.

η a Græcis noſtris pronuntiatur ut *i* latinum; ſed revera magis accedere debet ad ſonum literæ *e*; & quidem in *e* convertitur, quoties a Græcis ad Latinos migrat.

ο, & ω hodie pronuntiatione non diſtinguuntur; ſed tamen credibile eſt, ω apud veteres Græcos aliquanto ſonantius, ac plenius fuiſſe.

υ pronuntiari deberet ut *u* Gallicum, labris tanquam ad ſibilum preſſis; Græci noſtri ita pronuntiant, quemadmodum *y* in vocibus latinis.

Diphthongi, ut ex ipſo nomine patet, duplici ſono pronuntiari deberent; ſed jam uſus obtinuit in Italia, & in Græcia, ut αι, ει, οι, ου tamquam ſimplices vocales proferantur. Itaque αι, valet *æ*, ει & οι valent *i*; ου valet *u*.

γ ante γ ſonat perinde ut ν, ut ἄγγελος, *nuncius*: item ante κ, ut πέφαγκα, *apparui*; ante ξ, ut λύγξ, *ſingultus*; & ante χ, ut ἔγχος, *haſta*. Imo antiqua monumenta in his locis habent modo γ, modo ν.

NE-

NEXUS LITERARUM.

αι valet αι.		ϑρ valet ϑρ.		σπ valet σπ.	
ἀπο	ἀπο.	χαι	χαι.	ος	σσ.
αν	αν.	ἐ	χαὶ.	ς	στ.
αρ	αρ.	χ̀	χαί.	χ	σχ.
ας	ας.	χ̃	χατὰ.	τα	τα.
αυ	αυ.	χ̃ω	χῶν.	τ̃	ταῖς.
αυτ	αυτοῦ.	λλ	λλ.	τε	τε.
αὐτ	αὐτοῦ.	μα	μα.	τ	ται.
γδ	γὰρ.	μθ	μεθ.	τη	τη.
γν	γεν.	μν	μεν.	τ̃	τῆς.
γρ	γρ.	μ̃	μετὰ.	τ̃	τὴν.
δε	δε.	μ̃ν	μῶν.	το	το.
δια	δια.	ο	ου.	τ̃	τον.
ει	ει.	οδ	οὐδ.	τ̃ν	τῶν.
ει	ει.	οκ	οὐκ.	τ̃	τῶν.
εἶναι	εἶναι.	παρα	παρα.	τ̃	τοῦ.
ἐκ	ἐκ.	περ	περ.	υ	ῦ.
ἐν	ἐν.	περι	περι.	υι	υι.
ἐξ	ἐξ.	πρ	πρ.	υν	υν.
επι	επι.	ρι	ρι.	ὑπ	ὑπ.
ἐστι	ἐστι.	σϑ	σϑ.	χρ	χρ.
ευ	ευ.	σϑαι	σϑαι.	ω	ῶ.
ην	ην.	σι	σι.	ω	ῶ.

De Diviſione Literarum.

Septem ſunt Vocales, α, ε, η, ι, ο, υ, ω.
Reliquæ omnes ſunt Conſonantes.

De Diviſione Vocalium.

Vocales
- Longæ, η, ω.
- Breves, ε, ο.
- Ancipites, α, ι, υ.
- Mutabiles, α, ε, ο.
- Immutabiles, η, ι, υ, ω.
- Præpoſitivæ, α, ε, η, ο, ω.
- Subjunctivæ, ι, υ.

Dicuntur longæ, quia ſuapte natura producuntur: Breves, quia corripiuntur: Ancipites, quia alicubi producuntur, alicubi corripiuntur: Mutabiles, quia in quibuſdam temporibus Verborum mutantur. Immutabiles, quia non mutantur: Præpoſitivæ, quia præcedunt in componendis diphthongis; Subjunctivæ, quia in componendis diphthongis ſubſequuntur.

De Diphthongis.

Diphthongi
- Propriæ, αι, αυ, ει, ευ, οι, ου.
  valent, æ, av, i, ev, i, u.
- Impropriæ, ᾳ, ῃ, ῳ, ηυ, υι, ωυ.
  valent, a, i, o, iv, yi, ou.
- Mutabiles, αι, αυ, οι.
- Immutabiles, ει, ευ, ου.

Appellantur Propriæ, quia, ſi recte pronuntientur, ut veteres pronuntiabant, duplicem ſonum reddunt: Impropriæ, quia ſimplicem efficiunt ſonum: Mutabiles, quia in quibuſdam temporibus Verborum mutantur: Immutabiles, quia non mutantur.

De Diviſione Conſonantium.

Conſonantes
- Mutæ.
- Semivocales,

Mutæ
- Tenues, π, κ, τ.
- Mediæ, β, γ, δ.
- Aſpiratæ, φ, χ, θ.

Dicuntur Tenues, quia proferuntur minima ſpiritus copia; Mediæ, quia mediocri; Aſpiratæ, quia maxima. Quoniam vero ſola ſpiritus intenſione differunt, facile una Tenuis migrat ad Mediam, vel Aſpiratam ſibi affinem.

Mu-

Mutæ inter ſe affines { π, β, φ, *propter idem inſtrumentum* Labiorum. κ, γ, χ, Palati. τ, δ, θ, Dentium

Semivocales { Liquidæ, ſeu Immutabiles. Duplices.

Liquidæ, λ, μ, ν, ρ.

Nuncupantur Liquidæ, quia poſt Mutam poſitæ quaſi liqueſcunt. Immutabiles, quia non facile mutantur, ut aliæ conſonantes in inflexionibus Nominum, & Verborum.

Duplices { ζ valent σδ, vel δσ. ξ valent κσ, γσ, χσ. ψ valent πσ, βσ, φσ.

σ, Semivocalis eſt ſuæ poteſtatis: *nec Liquida, nec Duplex; credita non vera litera, ſed potius ſibilus.*

De Accentibus.

Accentus ſunt tres: Acutus ´: Θεός, *Deus*: Gravis `: τιμὴ, *honor*: Circumflexus ῀: ποιῶ, *facio*. Acutus habet locum in ultima ſyllaba, penultima, & antepenultima: Circumflexus in ultima, & penultima: Gravis tantum in ultima ſignatur, ſed in omni ſyllaba intelligitur, in qua nullus eſt Accentus. Acutus, & Circumflexus attollunt ſyllabam: Gravis deprimit.

Omnis Acutus finalis in orationis contextu vertitur in Gravem: ut Θεὸς ἡμῶν: ſed τίς interrogativum ſemper Acutum retinet.

De Spiritibus.

Spiritus duo ſunt: Lenis, ſive Tenuis, ᾽: ut ἐς: Aſper, ſive Denſus. ῾: ut ὁ:

Omnis dictio incipiens a vocali, vel diphthongo ſpiritum Lenem, vel Aſperum accipit in principio: ut ὄρος, *mons*: ἑκατὸν, *centum*. Omnes dictiones incipientes ab ὑ, vel ῥ aſpirantur. Sed ſi in medio ρ geminetur, prius Leni ſpiritu, alterum Aſpero notatur, ut ἐῤῥωσο, *vale*.

De Apoſtropho.

Apoſtrophus ᾽ eſt nota rejectæ vocalis ob vocalem ſequentem.

Rejiciuntur per Apoſtrophum vocales, α, ε, ι, ο; di-

diphthongi *αι*, *οι*: ut *κατ' αὐτὸν*, pro *κατὰ αὐτὸν*: *βέλομ' ἐγὼ*, pro *βέλομαι ἐγώ*.

Si poſt Apoſtrophum ſequitur vocalis, aut diphthongus Aſpirata, tunc præcedens Tenuis, vel una, vel duæ, mutantur in ſuas Aſpiratas: ut *ἀφ' ἑ*, pro *ἀπὸ ἑ*: *νύχθ' ὅλῳ*, pro *νύκτα ὅλῳ*.

De Partibus Orationis.

Octo ſunt partes Orationis: Articulus, Nomen, Pronomen, Verbum, Participium, Adverbium, Conjunctio, Præpoſitio.

Numeri ſunt tres: Singularis, Dualis, Pluralis.

Caſus ſunt quinque: Nominativus, Genitivus, Dativus, Accuſativus, Vocativus.

Genera ſunt tria: Maſculinum, Fœmininum, Neutrum.

De Articulo.

Articulus duplex eſt: Præpoſitivus, ὁ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc: *apud Italos*, *il*, *la*, *lo*: Subjunctivus, ὅς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod.

Articulus Præpoſitivus.

	Singular.	Dual.	Plural.
	N. G. D. A.	N. A. G. D.	N. G. Da. A.
Maſc.	ὁ, τοῦ, τῷ, τὸν.	τὼ, τοῖν.	οἱ, τῶν, τοῖς, τοὺς.
Fœm.	ἡ, τῆς, τῇ, τὴν.	τὰ, ταῖν.	αἱ, τῶν, ταῖς, τὰς.
Neut.	τὸ, τοῦ, τῷ, τὸ.	τὼ, τοῖν.	τὰ, τῶν, τοῖς, τὰ.

Articulus Subjunctivus.

	Singular.	Dual.	Plural.
	N. G. D. A.	N. A. G. D.	N. G. Da. A.
Maſc.	ὅς, ἕ, ᾧ, ὅν.	ὥ, οἷν.	οἵ, ὧν, οἷς, ἅς.
Fœm.	ἥ, ἧς, ᾗ, ἣν.	ἃ, αἷν.	αἵ, ὧν, αἷς, ἅς.
Neut.	ὅ, ἕ, ᾧ, ὅ.	ὥ, οἷν.	ἅ, ὧν, οἷς, ἅ.

De Nomine.

Nominum Declinationes ſunt decem: Quinque nominum Simplicium: Quinque nominum Contractorum. Quatuor priores Declinationes Simplicium ſunt pariſyllabæ, ideſt non creſcentes in genitivo. Quinta vero eſt impariſyllaba, in genitivo creſcens; ex qua oriuntur omnes Declinationes Contractorum.

SIM-

SIMPLICIUM

Declinatio Prima.

Duas habet terminationes, ας, & ης, generis tantum maſculini, ut ὁ αἰνείας, Æneas, ὁ χρύσης, Chryſes: ſed ὁ, ἡ λῃστὴς, latro, communis generis, ut aliqui volunt.

Sing. Nom. ὁ αἰνείας, Gen. τοῦ αἰνείου, Dat. τῷ αἰνείᾳ, Acc. τὸν αἰνείαν, Voc. ὦ αἰνεία.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ αἰνείᾳ, Genit. & Dat. τοῖν αἰνείαιν.

Plur. Nom. οἱ αἰνεῖαι. Gen. τῶν αἰνειῶν, Dat. τοῖς αἰνείαις, Acc. τὰς αἰνείας. Voc. ὦ αἰνεῖαι.

Sing. Nom. ὁ χρύσης, Gen. τοῦ χρύσου. Dat. τῷ χρύσῃ, Acc. τὸν χρύσην, Voc. ὦ χρύσῃ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ χρύσᾳ, Gen. & Dat. τοῖν χρύσαιν.

Plural. Nom. οἱ χρύσαι, Gen. τῶν χρυσῶν, Dat. τοῖς χρύσαις, Acc. τὰς χρύσας, Voc. ὦ χρύσαι.

Omnis Genitivus pluralis deſinit perpetuo in ων.

In prima autem, & ſecunda Declinatione ſemper circumflectitur in ultima. Excipe tamen fœminea a maſculinis tertiæ ducta, ut ἡ ἁγία, τῶν ἁγίων.

Dativus ſingularis in quatuor primis Declinationibus habet ι ſemper ſubſcriptum, ſcilicet, α, η, ω, punctulo ſubjecto.

Quædam nomina in ας *Dorice declinata formant* Gen. *in* α, *ut* ὁ δωμᾶς, τοῦ δωμᾶ.

Attice Vocativus eſt idem cum nominativo in omni declinatione: in hac autem prima Vocativi quidem in α, Attice, & poetice pro nominativis uſurpantur.

Exceptio.

Nomina in της, ut προφήτης, propheta; Gentilia, ut Σκύθης, Scytha; Poetica in πης, ut κωπήτης, impudens; Compoſita a πωλῶ vendo, ut βιβλιοπώλης, librorum venditor; a μετρῶ metior, ut γεωμέτρης, terræ menſor, a τρίβω tero, ut παιδοτρίβης, puerorum præ-

præceptor, formant Vocativum in *α* breve, ut *ὦ προφῆτα*, *ὦ σκύθα*, &c.

Sing. Nom. *ὁ κριτὴς*, judex, Gen. *τοῦ κριτοῦ*, Dat. *τῷ κριτῇ*, Acc. *τὸν κριτὴν*, Voc. *ὦ κριτά*.

Dual. Nom. Acc. Vocat. *τὼ κριτὰ*, Gen. & Dat. *τοῖν κριταῖν*.

Plural. Nom. *οἱ κριταὶ*, Gen. *τῶν κριτῶν*, Dat. *τοῖς κριταῖς*, Acc. *τοὺς κριτὰς*, Voc. *ὦ κριταί*.

Declinatio Secunda.

Duas complectitur terminationes, *α*, & *η*, generis fœminini, ut *ἡ μοῦσα*, musa, *ἡ τιμὴ*, honor.

Sing. Nom. *ἡ μοῦσα*, Gen. *τῆς μούσης*, Dat. *τῇ μούσῃ*, Acc. *τὴν μοῦσαν*, Vocat. *ὦ μοῦσα*.

Dual. Nom. Acc. Voc. *τὰ μούσα*, Gen. & Dat. *ταῖν μούσαιν*.

Plur. Nom. *αἱ μοῦσαι*, Gen. *τῶν μουσῶν*, Dat. *ταῖς μούσαις*, Acc. *τὰς μούσας*, Voc. *ὦ μοῦσαι*.

Sing. Nom. *ἡ τιμὴ*, Gen. *τῆς τιμῆς*, Dat. *τῇ τιμῇ*, Acc. *τὴν τιμὴν*, Voc. *ὦ τιμή*.

Dual. Nom. Acc. Voc. *τὰ τιμά*, Gen. & Dat. *ταῖν τιμαῖν*.

Plural. Nom. *αἱ τιμαὶ*, Gen. *τῶν τιμῶν*, Dat. *ταῖς τιμαῖς*, Acc. *τὰς τιμὰς*, Voc. *ὦ τιμαί*.

Sing. Nom. *ἡ λύπη*, dolor. Gen. *τῆς λύπης*, Dat. *τῇ λύπῃ*, Acc. *τὴν λύπην*, Voc. *λύπη*.

Dual. Nom. Accus. Voc. *τὰ λύπα*, Gen. & Dat. *ταῖν λύπαιν*.

Plur. Nom. *αἱ λύπαι*, Gen. *τῶν λυπῶν*, Dat. *ταῖς λύπαις*, Acc. *τὰς λύπας*, Voc. *ὦ λύπαι*.

Exceptio.

Finita in *δα*, *θα*, *ρα*, & *α* purum, retinent in toto singulari *α*. Itaque Genitivus est in *ας*; Dativus in *ᾳ*: Sic *Ἀθηνᾶ*, Minerva, *Ναυσικᾶ*, Nausica, *μνᾶ*, mina, contracta ex *Ἀθηνάα*, *Ναυσικάα*, *μνάα*. His adde *Θέκλα*, Thecla, Genit. *ας*, Dat. *ᾳ*. Dicitur *α* purum, cum vocalis, vel diphthongus præcedit *α*.

Sing. Nom. *ἡ φιλία*, amicitia Gen. *τῆς φιλίας*, Dat. *τῇ φιλίᾳ*, Acc. *τὴν φιλίαν*, Voc. *ὦ φιλία*.

Dual.

Dual. Nom. Acc. Vocat. τὰ φιλίᾳ, Gen. & Dat. ταῖν φιλίαιν.

Plural. Nom. αἱ φιλίαι, Gen. τῶν φιλιῶν, Dat. ταῖς φιλίαις, Acc. τὰς φιλίας. Voc. ὦ φιλίαι.

Sing. Nom. ἡ γέφυρα, pons, Gen. τῆς γεφύρας, Dat. τῇ γεφύρᾳ, Acc. τὴν γέφυραν, Voc. ὦ γέφυρα.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ γεφύρᾳ, Gen. & Dat. ταῖν γεφύραιν.

Plur. Nom. αἱ γέφυραι, Gen. τῶν γεφυρῶν, Dat. ταῖς γεφύραις, Acc. τὰς γεφύρας, Voc. ὦ γέφυραι.

Quædam nomina ſecundæ Declinationis in Dativo, & Accuſativo ſingulari patiuntur Metaplaſmum, ut ἀλκὶ, *pro* ἀλκῇ, *robori, & plurima augentur ſyllabis* φι, *&* φιν, *ut* θύρᾳ, *janua*, θύρῃφι.

Declinatio Tertia.

Duas continet terminationes, ος, & ον. ος maſculini, fœminini, & communis generis; ον neutrius: ut ὁ καρπὸς, fructus; τὸ ξύλον, lignum, &c.

Sing. Nom. ὁ καρπὸς, fructus, Gen. τοῦ καρποῦ, Dat. τῷ καρπῷ, Acc. τὸν καρπὸν, Voc. ὦ καρπέ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ καρπώ, Gen. & Dat. τοῖν καρποῖν.

Plur. Nom οἱ καρποὶ, Gen. τῶν καρπῶν, Dat. τοῖς καρποῖς, Acc. τοὺς καρπούς, Voc. ὦ καρποί.

Sing. Nom. ὁ λόγος, ſermo, Gen. τοῦ λόγου, Dat. τῷ λόγῳ, Acc. τὸν λόγον, Voc. ὦ λόγε.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ λόγω, Gen. & Dat. τοῖν λόγοιν.

Plur. Nom. οἱ λόγοι, Gen. τῶν λόγων, Dat. τοῖς λόγοις, Acc. τοὺς λόγους, Voc. ὦ λόγοι.

Sing. Nom. ἡ ἄμπελος, vitis, Gen. τῆς ἀμπέλου, Dat. τῇ ἀμπέλῳ, Acc. τὴν ἄμπελον. Voc. ὦ ἄμπελε.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ ἀμπέλω, Gen. & Dat. ταῖν ἀμπέλοιν.

Plur. Nom. αἱ ἄμπελοι, Gen. τῶν ἀμπέλων, Dat. ταῖς ἀμπέλοις, Acc. τὰς ἀμπέλους, Voc. ὦ ἄμπελοι.

Sing. Nom. ὁ, ἡ ἄνθρωπος, hic, & hæc homo, Gen. τοῦ, τῆς ἀνθρώπου, Dat. τῷ, τῇ ἀνθρώπῳ, Acc. τὸν, τὴν ἄνθρωπον, Voc. ἄνθρωπε.

Dual.

Dual. Nom. Accuſ. Voc. τὼ, ἢ τὰ ἀνθρώπω, Gen. & Dat. τοῖν, ἢ ταῖν ἀνθρώποιν.

Plur. Nom. οἱ, ἢ αἱ ἄνθρωποι, Gen. τῶν ἀνθρώπων. Dat. τοῖς, ἢ ταῖς ἀνθρώποις, Acc. τὼς, ἢ τὰς ἀνθρώπως. Voc. ὦ ἄνθρωποι.

Sing. Nom. τὸ ξύλον, Cen. τοῦ ξύλου, Dat. τῷ ξύλῳ, Acc. τὸ ξύλον, Voc. ὦ ξύλον.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ ξύλω, Gen. & Dat. τοῖν ξύλοιν.

Plur. Nom τὰ ξύλα, Gen. τῶν ξύλων, Dat. τοῖς ξύλοις, Accuſ. τὰ ξύλα, Voc. ὦ ξύλα.

Poetice Dativus, & Accuſativus ſingularis, & Dativus pluralis mutantur per Metaplaſmum, ut παρθένι *pro* παρθένῳ, ἄστρασι, *pro* ἄστροις, σάββασι *pro* σαββάτοις. *Pauca patiuntur Apocopen, ut* ἴερ *pro* ἴερον, *lana: & nonnullis* φι *&* φιν, *adjungitur, ut* στρατόφι, *pro* στρατὸς, *exercitus.*

Quarta Declinatio Atticorum propria.

Duas habet terminationes, ως & ων· ως maſculini, fœminini, & communis generis, & ων neutrius, ut ὁ μενέλεως, Menelaus, τὸ ἔγεων, fertile.

Sing. Nom. ὁ μενέλεως, Gen. τοῦ μενέλεω, Dat. τῷ μενέλεῳ, Acc. τὸν μενέλεων, Voc. ὦ μενέλεως.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ μενέλεω, Gen. & Dat. τοῖν μενέλεῳν.

Plur. Nom. οἱ μενέλεῳ, Gen. τῶν μενέλεων, Dat. τοῖς μενέλεῳς, Acc. τὼς μενέλεως, Voc. ὦ μενέλεῳ.

Singul. Nom. τὸ ἔγεων. Gen. τοῦ ἔγεω, Dat. τῷ ἔγεῳ. Accuſ. τὸ ἔγεων, Voc. ὦ ἔγεων.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ ἔγεω, Gen. & Dat. τοῖν ἔγεῳν.

Plural. Nom. τὰ ἔγεω, Gen. τῶν ἔγεων, Dat. τοῖς ἔγεῳς, Acc. τὰ ἔγεω, Voc. ὦ ἔγεω.

Quinque nomina hujus Declinationis formant Accuſativum in ω: *uti* ἄθως, ἄθω, *Atho mons,* ἕως, ἕω, *aurora,* κέως, κέω, *Ceos inſula,* κῶς, κῶ, *Cos inſula,* λαγὼς, λαγὼ, *lepus.*

Veteres Attici ν *finalem ex accuſativo removerunt, ut* ἀγὴ-

ἀγῶρω pro ἀγῆρων. Unicum eſt nomen hujus Declinationis in ως neutrius generis: τὸ χρέως, debitum.

Quinta Declinatio impariſyllaba.

Novem habet terminationes, quatuor vocales, α, ι, υ, ω, & quinque conſonantes, ν, ρ, σ, ξ, ψ: genera vero comprehendit omnia.

Sing. Nom. ὁ πᾶν, Titan. Gen. τοῦ πᾶν-ος. Dat. τῷ πᾶνι, Acc. τὸν πᾶνα, Voc. ὦ πᾶν.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ πᾶνε, Gen. & Dat. τοῖν πτάνοιν.

Plural. Nom. οἱ πτᾶνες, Gen. τῶν πτάνων, Dat. τοῖς πτᾶσι, Acc. τὰς πτᾶνας, Voc. ὦ πτᾶνες.

Sing. Nom. ἡ λαμπὰς, lucerna, Gen. τῆς λαμπάδος, Dat. τῇ λαμπάδι, Acc. τὴν λαμπάδα, Voc. ὦ λαμπάς.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ λαμπάδε, Gen. & Dat. ταῖν λαμπάδοιν.

Plural. Nom. αἱ λαμπάδες, Gen. τῶν λαμπάδων, Dat. ταῖς λαμπάσι, Acc. τὰς λαμπάδας. Voc. ὦ λαμπάδες.

Sing. Nom. τὸ σῶμα, Gen. τοῦ σώματ-ος, Dat. τῷ σώματι, Acc. τὸ σῶμα, Voc. ὦ σῶμα.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ σώματε, Gen. & Dat. τοῖν σωμάτοιν.

Plur. Nom. τὰ σώματα, Gen. τῶν σωμάτων, Dat. τοῖς σώμασι, Acc. τὰ σώματα, Voc. ὦ σώματα.

Accuſativus deſinit in α.

Exceptiones.

1° Nomina in ις, & υς, pura in genitivo, formant Accuſativum in ιν, & υν: ut ὁ ὄφις ſerpens, τὸν ὄφιν, ὁ βότρυς, racemus, τὸν βότρυν.

2 Gravitona in ις, & υς, non pure declinata, utramque retinent terminationem, α, & ν: ut ἡ ἔρις, contentio, τὴν ἔριδα, & ἔριν. ὁ νέηλυς, advena, τὸν νεήλυδα, & νέηλυν.

3. Nomina in αυς, & ευς, formant accuſativum in αυν, & ευν, ut γραῦς, anus, γραῦν. βοῦς, bos, βοῦν, poetice βόα. Sed πούς, pes, habet πόδα, & ὀδούς, dens, ὀδόντα.

Vo-

Vocativus ſimilis eſt Nominativo.

Exceptiones.

1 Nomina, quæ declinantur in Genitivo per αντος, ut ὁ Θόας, θόαντος, Thoas: per εντος, ut, ὁ χαρίεις, χαρίεντος, gratioſus: per οντος, ut ὁ γέρων, γέροντος, ſenex, formant Vocativum ablato τος Genitivi: ut ὦ θόαν, ὦ χαρίεν, ὦ γέρον. Adjectiva tamen in ις habent Vocativum etiam in ι, ut ὦ χαρίι.

2 Excluduntur ab hac regula omnia Participia, itemque nomina propria in ης: horum enim Vocativus ſimilis eſt Nominativo: ut ὁ τύψας, τύψαντος, ὦ τύψας: ὁ τυφθεὶς, τυφθέντος, ὦ τυφθεὶς: ὁ τύπτων, τύπτοντος, ὦ τύπτων: ὁ Κλήμης, εντος, ὦ Κλήμης, Clemens: ὁ Ουάλης, εντος, ὦ Ουάλης, Valens.

3 Adjectiva in ην, ut ὁ, ἡ τέρην, τέρενος, tener, & Gravitona in ωρ, ut ὁ παντοκράτωρ, παντοκράτορος, omnipotens, ὁ Νέστωρ, Νέστορος, Neſtor; & in ας, ανος, ut ὁ μέλας, μέλανος, niger; & in ων, ονος, ut δαίμων, δαίμονος, formant Vocativum ablato ος Genitivi ut ὦ τέρεν· ὦ παντοκράτορ, ὦ Νέστορ· ὦ μέλαν· ὦ δαῖμον.

4 Gravitona in ηρ formant vocativum in ερ, ut ἡ μήτηρ, mater, ὦ μῆτερ: & quatuor acutitona, ὁ πατὴρ, pater, ὁ δαὴρ, levir, ὁ ἀνὴρ, vir, ὁ σωτὴρ, ſalvator, ὦ πάτερ, δάερ, ἄνερ, σῶτερ.

5 Nomina in ους, & υς abjiciunt σ: ut βασιλεύς, rex, ὦ βασιλεῦ: præter πους pes, ὦ πούς: (ambiguum id tamen in δίπους, & cæteris compoſitis) & ὀδούς, dens, ὦ ὀδούς, & participia δούς, & γνούς.

6 Gravitona in ις, & υς, ut ὁ ἔφις ſerpens, ὁ βότρυς, botrus; & adjectiva acutitona in υς: ut ὀξύς, acutus, itemque monoſyllaba in υς, ut ὁ μῦς, mus: amittunt σ in Vocativo: ut ὦ ὄφι· ὦ βότρυ· ὦ ὀξύ· ὦ μῦ. Subſtantiva acutitona, in ις, & υς; ut ἡ πατρὶς, patria, ἡ χλαμύς, chlamys; retinent σ in Vocativo: ut ὦ πατρὶς, ὦ χλαμύς.

No-

Nomen ὁ, ἡ παῖς, puer, & puella, Vocativum habet, ὦ παῖ. Sed ejus compoſita retinent σ: ut ὁ, ἡ ἄπαις, expers liberorum, ὦ ἄπαις. ὁ ἡ εὔπαις, prole felix, ὦ εὔπαις.

De Dativo Plurali.

Dativus pluralis formatur vel a Dativo ſingulari aſſumendo σ ante ι, & abjiciendo δ, θ, ν, τ, vel a nominativo ſingulari, addendo ι in nominibus exeuntibus in ξ, ψ, vel diphthongo, ut Ἄραψ, Arabs, Ἄραψι. βασιλεύς, rex βασιλεῦσι. κόραξ, corvus, κόραξι. Βοῦς, bos, Βουσί. At πούς, pes, ποσί.

Cum penultima Dativi ſingularis eſt longa poſitione, fit longa etiam in Dativo plurali addendo ι poſt ε, & υ poſt ο; ita ut, quæ habent in Dativo ſingulari εντ, habeant in Dativo plurali εσι· quæ vero οντ, habeant ουσι: ut πᾶσέντ, πᾶσεῖσι· λέοντ, λέουσι.

Nomina, quæ Syncopen patiuntur, formant Dativum pluralem in ασι, ut πατὴρ, πατρὸς, πατράσι. μήτηρ, μητρὸς, μητράσι. Sed in Accuſativo ſingulari πατέρα, & μητέρα, tantum leguntur; quia πάτρα, patriam, & μήτρα, matricem ſignificant.

Dativis pluralibus in σι, & perſonis verborum deſinentibus in ε, vel σι, itemque tertiæ perſonæ ſingulari verbi εἰμὶ, additur ν, cum vocalis vel diphthongus ſubſequitur: ut λέουσιν ἐκείνοις: ἔτυπτεν αὐτὸν: τύπτουσιν ἐκεῖνον. Quod aliquando fieri ſolet, etiamſi conſonans ſubſequatur, præſertim in fine periodi.

Dativus Poeticus formatur a genitivo ſingulari mutando ος in εσι, vel εσσι· ut ἥρως, ἡρώεσι, & ἡρώεσσι, heros. ἔπος, ἐπέεσσι, verbum.

Quibuſdam neutris hujus declinationis in ος additur Syllaba φι, & φιν verſo o in ε: ut τὸ στῆθος, pectus, στήθεσφι· τὸ ὄρος, mons, ὄρεσφι· τὸ ὄχος, currus, ὄχεσφι. In fœmininis vero in ων, abjicitur σ genitivi: ut ἡ κοτυληδών, coxa, κοτυληδόνος, κοτυληδονόφι: ἡ μελεδών, cura, μελεδονόφι.

Apocope etiam accidit in hac declinatione in omnibus caſibus ſingularibus: ut in Nominativo τὸ σκέπα, pro σκέπασμα, tegmen. In Genitivo, τοῦ αἶψ, pro αἴψατος.

In Dativo, τῇ δαΐ, *pro* δαΐδι, *pugnæ*: παράκοιτι *pro* παρακοίτιδι, *uxori*: τῷ ἱδρῷ, *pro* ἱδρῶτι, *sudori*. *In Accusativo*, τὸν Ἀπόλλω, *pro* Ἀπόλλωνα. τὸν ἱδρῶ *pro* ἱδρῶτα, *sudorem*. *In Vocativo*, ὦ Λαοδάμα, *pro* Λαοδάμαν, *Laodamas*. Αἶα, *pro* Αἶαν, *Ajax*.

Nomina ad confirmandum usum Declinationum Simplicium.

Primæ.

ὁ ταμίας, *quæstor*.
ὁ μεσσίας, *Messias*.
ὁ ἀγχίσης, *Anchises*.
ὁ μαθητὴς, *discipulus*.
ὁ προφήτης, *propheta*.
ὁ ἱπποπώλης, *equorum venditor*.
ὁ σιτομέτρης, *mensor frumenti*.
ὁ οἰκοτρίβης, *verna*.

Secundæ.

ἡ δόξα, *gloria*.
ἡ ἀρετὴ, *virtus*.
ἡ ἄκανθα, *spina*.
ἡ χαρὰ, *gaudium*.
ἡ σελήνη, *luna*.
ἡ λήδα, *Leda*.
ἡ μάχαιρα, *gladius*.
ἡ σοφία, *Sapientia*.

Tertiæ.

ὁ θυμὸς, *animus*.
ὁ φόβος, *timor*.
ὁ, ἡ ἔνδοξος, *gloriosus*.
ἡ παρθένος, *virgo*.
ἡ σύνοδος, *conventus*.
τὸ ἔργον, *opus*.

Quartæ.

ὁ νεὼς, *templum*.
ὁ ἄνεως, *tacitus*.
ὁ νικόλεως, *Nicolaus*.
ἡ ἅλως, *area*.
ὁ, ἡ βαθύγεως, *profundus*.
ὁ, ἡ δίκερως, *bicornis*.
τὸ ἀνώγεων, *cœnaculum*.
τὸ ἀνάπλεων, *plenum*.

Quintæ.

In qua, ut variæ sunt terminationes nominativi, ita etiam variæ vocales, & consonantes sunt ante ος *Genitivi.*

α. τὸ γράμμα, τος, *litera*.
ι. τὸ μέλι, ιτος, *mel*.
υ. τὸ γόνυ, υος, *genu*.
ω. ἡ Λητὼ, όος, *Latona*.
ων. ὁ παιὰν, ᾶνος, *Pæan*.
ων. τὸ τέρεν, ενος, *tenerum*.
τὸ χαρίεν, εντος, *gratiosum*.
ω. ὁ μόσχος, ου, *vitulus*.
ων. τὸ δίκρανον, ου, *bipes*.
ω. ὁ μόσχων, ωνος, *turris*.

ων.

ων. ὁ κλών, ωνὸς, ramus.
ἡ χελιδών, όνος, hirundo.
ὁ δράκων, οντ☉, draco.
ξ, ὁ θώραξ, ακ☉, thorax.
ἡ θρίξ, τριχὸς, capillus.
ὁ ὄνυξ, υχ☉, unguis.
ρ. ἡ θύγατηρ, ατρ☉, uxor.
ὁ φθεὶρ, ειρὸς, pediculus.
ηρ. ὁ σὴρ, ηρὸς, vermis.
ὁ ἀνὴρ, ἑρ☉, & ἀνδρὸς, vir.
όρ. τὸ ἦτορ, ορ☉, cor.
υρ. ὁ, ἡ μάρτυρ, υρ☉, teſtis.
ωρ. ὁ φὼρ, ωρὸς, fur.
τὸ ὕδωρ, ατ☉, aqua.
ας. ὁ Αἴας, αντ☉, Ajax.
ὁ μέλας, αν☉, niger.
τὸ γῆρας, αος, ſenectus.
αις. ὁ, ἡ παῖς, αιδὸς, puer, puella.
ους. ἡ νοῦς, vel, νηῦς, αὸς. vel νὸς, navis.
ες. ὁ κτείς, ενὸς, pecten.
ἡ κλείς, ειδὸς, clavis.
ὰς. ὁ βασιλεύς, έ☉, rex.
ης. ἡ ἐσθὴς, ῆτ☉, veſtis.
ὁ Κλήμης, εντ☉, Clemens.
ις. ὁ, ἡ ὄρνις, ιθ☉, avis.
ος. τὸ πεπτυφὸς, ότ☉, quod verberavit.
ως. ὁ, ἡ βοῦς, οὸς, bos.
ὁ ὀδούς, όντ☉, dens.
τὸ οὖς, ὠτὸς, auris.
ὺς. ὁ μῦς, μυὸς, mus.
ἡ χλαμὺς, ύδ☉, chlamys.
ὼς. ὁ γέλως, ωτ☉, riſus.
ὁ Τρῶς, ὼὸς, Trojanus.
λε. ὁ ἅλς, λὸς, ſal.
ιτ. ἡ ἔλμινς, νθ☉, tinea.
ρς. ὁ ἡ μάκαρς, ρτος, beatus.
ψ. ὁ ὤψ, πὸς, vultus.
ὁ Ἄραψ, β☉, Arabs.

CONTRACTORUM.

Hæc oriuntur ex Quinta Simplicium. Appellantur autem Contracta, quia in illis duæ ſyllabæ contrahuntur in unam, vel Synæreſi, cum duæ vocales in unam ita coeunt, ut ambæ ſerventur, ut τείχεῖ, τείχει, vel Craſi, cum vel mutatur utraque vocalis; ut τείχεα, τείχη, vel altera tollitur: ut τειχέων, ῶν.

Declinatio Prima.

Tres continet terminationes, in ης maſculini, fœminini, & communis generis; ut ὁ Δημοσθένης, Demoſthenes, ἡ τριήρης, triremis: ὁ, ἡ ἀληθὴς, verus, vera: in ες, & ☉ neutrius: τὸ σαφὲς, manifeſtum, τὸ τεῖχ☉, murus.

Sing. Nom. ὁ Δημοσθένης, Gen. τοῦ Δημοσθένε☉, νους, Dat. τῷ Δημοσθένει, νι, Acc. τὸν Δημοσθένεα, νη, Voc. ὦ Δημόσθενες.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ Δημοσθένεε, νη, Gen. & Dat. τοῖν Δημοσθενέοιν, νοῖν.

Plural. Nom. οἱ Δημοσθένεες, νες, Gen. τῶν Δημοσθενέων, νῶν, Dat. τοῖς Δημοσθένεσι, Acc. τὰς Δημοσθένεας, νες, Voc. ὦ Δημοσθένεες, νες.

Sing. Nom. ἡ τριήρης, triremis, Gen. τῆς τριήρεος, ρος, Dat. τῇ τριήρεϊ, ρει, Acc. τὴν τριήρεα, ρη, Voc. ὦ τριήρες.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ τριήρεε, ρη, Gen. & Dat. ταῖν τριηρέοιν, ροῖν.

Plur. Nom. αἱ τριήρεες, ρες. Gen. τῶν τριηρέων, ρῶν, Dat. ταῖς τριήρεσι. Acc. τὰς τριήρεας, ρες, Voc. ὦ τριήρεες, ρες.

Sing. Nom. ὁ, ἡ ἀληθὴς, verus, vera. Gen. τοῦ, ἧς τοῦς ἀληθέος, θοῦς. Dat. τῷ, ἧ τῇ ἀληθεῖ, θεῖ, Acc. τὸν, ἣν τὴν ἀληθέα, θῆ, Voc. ὦ ἀληθὲς, vel ἀληθής.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, ἦ τὰ ἀληθέε, θῆ, Gen. & Dat. τοῖν, καὶ ταῖν ἀληθέοιν, θοῖν.

Plur. Nom. οἱ, ἧ αἱ ἀληθέες, θεῖς, Gen. τῶν ἀληθέων, θῶν, Dat. τοῖς, ἧ ταῖς ἀληθέσι, Acc. τὰς, καὶ τὰς ἀληθέας, θεῖς, Voc. ὦ ἀληθέες, θεῖς.

Sing. Nom. τὸ σαφὲς, manifestum, Gen. τοῦ σαφέος, φοῦς, Dat. τῷ σαφεῖ, φεῖ, Acc. τὸ σαφὲς, Voc. ὦ σαφὲς.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ σαφέε, φῆ, Gen. & Dat. τοῖν σαφέοιν, φοῖν.

Plur. Nom. τὰ σαφέα, φῆ, Gen. τῶν σαφέων, φῶν, Dat. τοῖς σαφέσι. Acc. τὰ σαφέα, φῆ. Voc. ὦ σαφέα, φῆ.

Sing. Nom. τὸ τεῖχος, murus, Gen. τοῦ τείχεος, χους, Dat. τῷ τείχεϊ, χει, Acc. τὸ τεῖχος, Voc. ὦ τεῖχος.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ τείχεε, χη, Gen. & Dat. τοῖν τειχέοιν, χοῖν.

Plur. Nom. τὰ τείχεα, χη, Gen. τῶν τειχέων, χῶν, Dat. τοῖς τείχεσι, Acc. τὰ τείχεα, χη, Voc. ὦ τείχεα, χη.

Regula.

Nomina propria hujus declinationis habent nonnunquam terminationem primæ Simplicium in quibusdam casibus, ut τὸν Ἀεισοφάνεϊν, οἱ Ἀεισοφάναι, τὰς Ἀεισοφάνας, & τὸν Σωκράτεϊν, ὦ Σωκράτη· unde latinum,

num, o Socrate. Item compoſita ab ἔτος, annus; ut ὁ ἑπταέτης, ſeptennis, τὸν ἑπταέτην.

Nomina, quæ deſinunt in ης purum, contrahuntur Attice in Accuſativo in α, ut ὁ, καὶ ἡ Δίφυης, ingenioſus, Accuſat. τὸν, καὶ τὴν Δίφυέα, Δίφυᾶ.

Declinatio Secunda.

Duas habet terminationes, ις, maſculini, & fœminini generis: ut ὁ ὄφις, ſerpens, ἡ λέξις, dictio: & ι neutrius, ut τὸ σίνηπι, ſinapi.

Sing. Nom. ὁ ὄφις, Gen. τοῦ ὄφιος, Dat. τῷ ὄφιϊ, ὄφι, Acc. τὸν ὄφιν, Voc. ὦ ὄφι.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ ὄφιε, φι. Gen. & Dat. τοῖν ὀφίοιν.

Plur. Nom. οἱ ὄφιες, ὄφις. Gen. τῶν ὀφίων, Dat. τοῖς ὄφισι, Acc. τοὺς ὀφιας, ὄφις, Voc. ὦ ὄφιες, ὄφις.

Sing. Nom. ἡ λέξις, dictio, Gen. τῆς λέξιος, Dat. τῇ λέξιϊ, λέξι, Acc. τὴν λέξιν, Voc. ὦ λέξι.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ λέξιε, ξι, Gen. & Dat. ταῖν λεξίοιν.

Plur. Nom. αἱ λέξιες, λέξις, Gen. τῶν λεξίων, Dat. ταῖς λέξισι, Acc. τὰς λεξιας, ξις, Voc. ὦ λέξιες, λέξις.

Sing. Nom. τὸ σίνηπι, Gen. τοῦ σινήπιος, Dat. τῷ σινήπιϊ, πι, Acc. τὸ σίνηπι, Voc. ὦ σίνηπι.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ σινήπιε, πι, Gen. & Dat. τοῖν σινηπίοιν.

Plural. Nom. τὰ σινήπια, σίνηπι, Gen. τῶν σινηπίων, Dat. τοῖς σινήπισι, Acc. τὰ σινήπια, πι, Voc. ὦ σινήπια, πι.

Regula.

Inflexio Attica multo uſitatior.

Caſus Attici accentum habent in antepenultima, quamvis ultima ſit longa.

Sing. Nom. ὁ ὄφις, Gen. τοῦ ὄφεως, Dat. τῷ ὄφεϊ, φει, Acc. τὸν ὄφιν, Voc. ὦ ὄφι.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ ὄφεε, φη, Gen. & Dat. τοῖν, ὀφέοιν, ὄφεων.

Plur. Nom. ὁ ὄφεες, φεις, Gen. τῶν ὄφεων, Dat. τοῖς ὄφεσι, Acc. τοὺς ὀφεας, φεις, Voc. ὦ ὄφεες, φεις.

Sing. Nom. ἡ λέξις, Gen. τῆς λέξεως, Dat. τῇ λέξει, ξῃ, Acc. τὴν λέξιν, Voc. ὦ λέξι.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ λέξεε, ξη, Gen. & Dat. ταῖν λεξέοιν λέξεων.

Plur. Nom. αἱ λέξεες, ξεις, Gen. τῶν λέξεων, Dat. ταῖς λέξεσι, Acc. τὰς λέξεας, ξεις, Voc. ὦ λέξεες, ξεις.

Sing. Nom. τὸ σύηπι, Gen. τοῦ συήπεως, Dat. τῷ συήπεϊ, νήπει, Acc. τὸ σύηπι, Voc. ὦ σύηπι.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ συήπεε, νήπη, Gen. & Dat. τοῖν συηπέοιν, νήπεων.

Plur. Nom. τὰ συήπεα, νήπη, Gen. τῶν συήπεων, Dat. τοῖς συήπεσι, Acc. τὰ συήπεα, νήπη, Voc. ὦ συήπεα, πυ.

Declinatio Tertia.

Unicam habet terminationem in ὰς, generis masculini tantum: ut ὁ βασιλὰς, rex.

Sing. Nom. ὁ βασιλὰς, Gen. τοῦ βασιλέος, Att. έως, Dat. τῷ βασιλεῖ, λῆ, Acc. τὸν βασιλέα, Voc. ὦ βασιλὰ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ βασιλέε, λῆ Gen. & Dat. τοῖν βασιλέοιν.

Plur. Nom. οἱ βασιλέες, λῆς, Gen. τῶν βασιλέων, Dat. τοῖς βασιλᾶσι, Acc. τὰς βασιλέας, λῆς, Voc. ὦ βασιλέες, λῆς.

Exceptio.

Genitivus in έως non contrahitur: contrahuntur tamen nomina, quæ ante έως vocalem, vel diphthongum habent: ut ὁ πειραιὰς, Piræus, τοῦ πειραιέως, πειραιῶς: ὁ στειριὰς, Stirieus, τοῦ στειριέως, στειριῶς, ὁ χοὰς, congius, τοῦ χοέως, χοῶς. Eadem accusativum contrahunt in ᾶ: τὸν πειραιᾶ, τὸν στειριᾶ, τὸν χοᾶ.

Declinatio Quarta.

Duas habet terminationes, in ω, & ως, generis tantum fœminini: ut ἡ λητὼ, Latona: ἡ αἰδὼς, verecundia.

Sing. Nom. ἡ λητὼ, Gen. τῆς λητόος, τοῦς, Dat. τῇ λητόϊ, τοῖ, Acc. τὴν λητόα, τὼ, Voc. ὦ λητοῖ.

Dual. Nom. Accus. Voc. τὰ λητὼ, Gen. & Dat. ταῖν λητοῖν.

Plur. Nom. αἱ λητοῖ, Gen. τῶν λητῶν, Dat. ταῖς λητοῖς, Acc. τὰς λητὼς, Voc. ὦ λητοῖ.

Sing. Nom. ἡ αἰδὼς, Gen. τῆς αἰδόος, αἰδοῦς, Dat. τῇ

τῇ αἰδόϊ, αἰδοῖ, Acc. τὴν αἰδόα, αἰδῶ, Voc. ὦ αἰδοῖ.

Dual. Nom. Accuſ. Voc. τὼ αἰδώ, Gen. & Dat. τοῖν αἰδοῖν.

Plur. Nom. αἱ αἰδοὶ, Gen. τῶν αἰδῶν, Dat. τοῖς αἰδοῖς, Acc. τὰς αἰδόας, Voc. ὦ αἰδοί.

Numerus ſingularis tantum in hac Declinatione contrahitur. Dualis, & pluralis ſequuntur formam tertiæ Declinationis ſimplicium.

Vocativus ſingularis ſimilis eſt Dativo, qui deſinit in οῖ.

Declinatio Quinta.

Duas complectitur terminationes, in ας purum, & ρας, generis neutrius tantum: ut τὸ κρέας, caro, τὸ κέρας, cornu. Ex inflexione communi, quæ eſt in ατος, Jonice eximitur τ; deinde Attice fit contractio, in genitivis quidem per ω, in reliquis autem caſibus per α.

Sing. Nom. τὸ κρέας, Gen. τοῦ κρέατος, κρέαος, κρέως, Dat. τῷ κρέατι, κρέαϊ, κρέᾳ, Acc. τὸ κρέας, Voc. ὦ κρέας.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ κρέατε, κρέαε, κρέα, Gen. & Dat. τοῖν κρεάτοιν, κρεάοιν, κρεῶν.

Plural. Nom. τὰ κρέατα, κρέαα, κρέα, Gen. τῶν κρεάτων, κρεάων, κρεῶν, Dat. τοῖς κρέασι, Acc. τὰ κρέατα, κρέαα, κρέας, Voc. ὦ κρέατα, κρέαα, κρέα.

Sing. Nom. τὸ κέρα, Gen. τοῦ κέρατος, κέραος, κέρως, Dat. τῷ κέρατι, κέραϊ, κέρᾳ, Acc. τὸ κέρας, Voc. ὦ κέρας.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ κέρατε, κέραε, κέρα, Gen. & Dat. τοῖν κεράτοιν, κεράοιν, κερῶν.

Plural. Nom. τὰ κέρατα, κέραα, κέρα. Gen. τῶν κεράτων, κεράων, κερῶν, Dat. τοῖς κέρασι, Acc. τὰ κέρατα, κέραα, κέρα, Voc. ὦ κέρατα, κέραα, κέρα.

Ad confirmandum uſum Nominum Contractorum.

Primæ.

ὁ σωσιγένης, *Soſigenes.*
ἡ, ἡ ἥ Δίσεβὴς, *pius, pia.*
ἡ δίκρης, *biremis.*
τὸ ἱππομανὲς, *Hippomanes.*
τὸ ἄλγος, *dolor.*
τὸ μέρος, *pars.*

Secundæ.

ὁ φίντας, *auriga.* ἡ γνῶσις, *cognitio.*
ὁ ἢ ἡ νῆστις, *jejunus.* ἡ ἀποκάλυψις, *revelatio.*
ἡ πόλις, *civitas.* τὸ νῆστι, *jejunium.*

Tertiæ.

ὁ γονεύς, *parens.* ὁ φονεύς, *homicida.*
ὁ τομεύς, *ſector.* ὁ ἀρχιερεύς, *Pontifex.*

Quartæ.

ἡ σαρδὼ, *Sardinia.* ἡ διδὼ, *Dido.*
ἡ κλωθὼ, *Clotho.* ἡ ἐρατὼ, *Erato.*
ἡ ἰὼ, *Io.* ἡ καλλιστὼ, *Calliſto.*

Quintæ.

τὸ ἀρτόκρεας, *Artocreas.* τὸ γῆρας, *ſenectus.*
τὸ γέρας, *præmium.* τὸ πέρας, *finis.*

De Adjectivis.

Nomina Adjectiva in tres claſſes diſtribuuntur. Alia habent tres articulos, & tres terminationes; alia tres articulos, & duas terminationes; alia tres articulos, & unam terminationem.

Adjectiva trium Articulorum, & trium terminationum.

Habent maſculinum in { os, ας, ης, υς } fœminium in { η, α, εσσα, ια } neutrum in { ον, αν, εν, υ }

Maſculin. & neuter. 2. Simplic. fœmin. eſt 2.

Sing. Nom. ὁ καλὸς, pulcher, ἡ καλὴ, τὸ καλὸν, Gen. τοῦ καλοῦ, τῆς καλῆς, τοῦ καλοῦ, Dat. τῷ καλῷ, τῇ καλῇ, τῷ καλῷ, Acc. τὸν καλὸν, τὴν καλὴν, τὸ καλὸν, Voc. ὦ καλὲ, καλὴ, καλόν.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ καλὼ, τὰ καλὰ, τὼ καλὼ, Genit. & Dat. τοῖν, καλοῖν ταῖν καλαῖν, τοῖν καλοῖν.

Plur. Nom. οἱ καλοὶ, αἱ καλαὶ, τὰ καλὰ, Gen. τῶν καλῶν, Dat. τοῖς καλοῖς ταῖς, καλαῖς, τοῖς καλοῖς, Acc. τοὺς καλοὺς, τὰς καλὰς, τὰ καλὰ, Voc. ὦ καλοὶ, καλαὶ, καλά.

Maſculin. & neutr. 3. Simplic. fœminin. 2.

Sing. Nom. ὁ πᾶς, omnis, ἡ πᾶσα, τὸ πᾶν, Gen. τοῦ παντὸς, τῆς πάσης, τοῦ παντὸς, Dat. τῷ παντὶ, τῇ πάσῃ, τῷ παντὶ, Acc. τὸν πάντα, τὴν πᾶσαν, τὸ πᾶν, Voc. ὦ πᾶς, πᾶσα, πᾶν.

Dual

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ πάντε, τὰ πάσα, τὼ πάντε, Gen. & Dat. τοῖν παντοῖν, ταῖν πάσαιν, τοῖν παντοῖν.

Plur. Nom. οἱ πάντες, αἱ πᾶσαι, τὰ πάντα, Gen. τῶν πάντων, τῶν πασῶν, τῶν πάντων, Dat. τοῖς πᾶσι, ταῖς πάσαις, τοῖς πᾶσι. Acc. τὺς πάντας, τὰς πάσας, τὰ πάντα, Voc. ὦ πάντες, πᾶσαι, πάντα.

Masculin. & neutr. 3. Simplic. fœminin. 2.

Sing. Nom. ὁ χαρίεις, gratiosus, ἡ χαρίεσσα, τὸ χαρίεν, Gen. τοῦ χαρίεντος, τῆς χαριέσσης, τοῦ χαρίεντος, Dat. τῷ χαρίεντι, τῇ χαριέσσῃ, τῷ χαρίεντι, Acc. τὸν χαρίεντα, τὴν χαρίεσσαν, τὸ χαρίεν, Voc. ὦ χαρίεν, & χαρίεις, χαρίεσσα, χαρίεν.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ χαρίεντε, τὰ χαρίεσσα, τὼ χαρίεντε, Gen. & Dat. τοῖν χαριέντοιν, ταῖν χαριέσσαιν, τοῖν χαριέντοιν.

Plur. Nom. οἱ χαρίεντες, αἱ χαρίεσσαι, τὰ χαρίεντα, Gen. τῶν χαριέντων, τῶν χαριεσσῶν, τῶν χαριέντων, Dat. τοῖς χαρίεσι, ταῖς χαριέσσαις, τοῖς χαρίεσι, Acc. τὺς χαρίεντας, τὰς χαριέσσας, τὰ χαρίεντα, Voc. ὦ χαρίεντες, χαρίεσσαι, χαρίεντα.

Masculin. & neutr. 3. Simplic. fœmin. est 2.

Sing. Nom. ὁ ὀξὺς, acutus, ἡ ὀξεῖα, τὸ ὀξὺ, Gen. τοῦ ὀξέος, τῆς ὀξείας, τοῦ ὀξέος, Dat. τῷ ὀξεῖ, τῇ ὀξείᾳ, τῷ ὀξεῖ, Acc. τὸν ὀξὺν, τὴν ὀξεῖαν, τὸ ὀξὺ, Voc. ὦ ὀξὺ, ὀξεῖα, ὀξύ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ ὀξέε, τὰ ὀξεῖα, τὼ ὀξέε, Gen. & Dat. τοῖν ὀξέοιν, ταῖν ὀξείαιν, τοῖν ὀξέοιν.

Plur. Nom. οἱ ὀξέες, αἱ ὀξεῖαι, τὰ ὀξέα, Gen. τῶν ὀξέων, τῶν ὀξειῶν, τῶν ὀξέων, Dat. τοῖς ὀξέσι, ταῖς ὀξείαις, τοῖς ὀξέσι, Acc. τὺς ὀξέας, τὰς ὀξείας, τὰ ὀξέα, Voc. ὦ ὀξέες, ὀξεῖαι, ὀξέα.

Exceptiones.

Adjectiva in ος purum, & ρος, formant fœmininum per α: ut, ὁ ἅγιος, ἡ ἁγία, τὸ ἅγιον, ſanctus: ὁ ἀνθηρὸς, ἡ ἀνθηρὰ, τὸ ἀνθηρὸν, floridus, præter ὁ ὄγδοος, ἡ ὀγδόη, τὸ ὄγδοον, octavus: ὁ ἁπλόος, ἡ ἁπλόη, τὸ ἁπλόον, ſimplex; & quæ huic affinia ſunt, διπλόος, duplex, τριπλόος, triplus, τετραπλόος, quadruplus, &c. Quorundam neutra ſunt in ο, ut ὁ ἄλλος, ἡ ἄλλη, τὸ ἄλλο, alius; ὁ τηλικοῦτος, ἡ τηλικαύτη, τὸ τηλικοῦτο, tantus; ὁ τοσοῦτος, ἡ τοσαύτη, τὸ τοσοῦτο, tam magnus, vel

tam

tam multus; ποιῦτος, ἡ ποιαύτη, τὸ ποιοῦτο, talis: & tria pronomina, ὅτος, αὕτη, τοῦτο, hic: αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτὸ, ipſe: ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο, ille: quanquam paſſim etiam neutra ſunt πλικοῦτον, τοσοῦτον, ποιοῦτον, ταυτὸν, pro τὸ αὐτὸ, τουτὶ pro τοῦτο. Reperitur & ſimplex αὐτὸν pro αὐτό.

Adjectivum ὁ μέγας, *magnus*, variat alicubi.

Maſculin. & neutr. 3. Simplic. fœmin. 2.

Sing. Nom. ὁ μέγας, ἡ μεγάλη, τὸ μέγα, Gen. τοῦ μεγάλου, τῆς μεγάλης, τοῦ μεγάλου, Dat. τῷ μεγάλῳ, τῇ μεγάλῃ, τῷ μεγάλῳ, Acc. τὸν μέγαν, τὴν μεγάλην, τὸ μέγα, Voc. ὦ μέγας, μεγάλη, μέγα.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ μεγάλω, τὰ μεγάλα, τὼ μεγάλω, Gen. & Dat. τοῖν μεγάλοιν, ταῖν μεγάλαιν, τοῖν μεγάλοιν.

Plur. Nom. οἱ μεγάλοι, αἱ μεγάλαι, τὰ μεγάλα, Gen. τῶν μεγάλων, τῶν μεγαλῶν, τῶν μεγάλων, Dat. τοῖς μεγάλοις, ταῖς μεγάλαις, τοῖς μεγάλοις, Acc. τοὺς μεγάλους, τὰς μεγάλας, τὰ μεγάλα, Voc. ὦ μεγάλοι, μεγάλαι, μεγάλα.

Participia paſſiva, & activa in ας, habent fœmininum in ασα, neutrum in αν: ὁ τυφθεὶς, ἡ τυφθεῖσα, τὸ τυφθὲν, verberatus; ὁ θεὶς, ἡ θεῖσα, τὸ θὲν, ponens.

Adjectivum πολὺς, *multus*, in quibuſdam caſibus peculiarem habet inflexionem.

Maſculin. & neutr. 3. Simplic. fœminin. 2.

Sing. Nom. ὁ πολὺς, ἡ πολλὴ, τὸ πολὺ, Gen. τοῦ πολλοῦ, τῆς πολλῆς, τοῦ πολλοῦ, Dat. τῷ πολλῷ, τῇ πολλῇ, τῷ πολλῷ, Acc. τὸν πολλὸν, τὴν πολλὴν, τὸ πολὺ, Voc. ὦ πολὺ, πολλὴ, πολύ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ πολλὼ, τὰ πολλὰ, τὼ πολλὼ, Gen. & Dat. τοῖν πολλοῖν, ταῖν πολλαῖν, τοῖν πολλοῖν.

Plural. Nom. οἱ πολλοὶ, αἱ πολλαὶ, τὰ πολλὰ, Gen. τῶν πολλῶν, Dat. τοῖς πολλοῖς, ταῖς πολλαῖς, τοῖς πολλοῖς, Acc. τοὺς πολλοὺς, τὰς πολλὰς, τὰ πολλὰ, Voc. ὦ πολλοὶ, πολλαὶ, πολλά.

Exempla Adjectivorum

Primæ Claſſis.

ἀγαθὸς, ἡ ἀγαθὴ, τὸ ἀγαθὸν, *bonus, na, num.*

ὁ καλὸς

ὁ καινὸς, ἡ καινὴ, τὸ καινὸν, *novus, va, vum.*
ὁ κοῖλος, ἡ κοίλη, τὸ κοῖλον, *cavus, va, vum.*
ὁ ἕκαστος, ἡ ἑκάστη, τὸ ἕκαστον, *quisque, quæque, quodque.*
ὁ μέλας, ἡ μέλαινα, τὸ μέλαν, *niger, gra, grum.*
ὁ σύμπας, ἡ σύμπασα, τὸ σύμπαν, *universus, sa, sum.*
ὁ τύψας, ἡ τύψασα, τὸ τύψαν, *qui, quæ, quod verberavit,*
ὁ τιμίης, ἡ τιμίεσσα, τὸ τιμῆεν, *honestus, a, um.*
ὁ φοινικόεις, ἡ φοινικόεσσα, τὸ φοινικόεν, *puniceus, a, um.*
ὁ γραφθεὶς, ἡ γραφθεῖσα, τὸ γραφθὲν, *scriptus, a, um.*
ὁ εἷς, ἡ μία, τὸ ἕν, *qui, quæ, quod misit.*
ὁ βαθὺς, ἡ βαθεῖα, τὸ βαθὺ, *profundus, a, um.*
ὁ ἡδὺς, ἡ ἡδεῖα, τὸ ἡδὺ, *suavis, ve.*
ὁ ἐλαχὺς, ἡ ἐλαχεῖα, τὸ ἐλαχὺ, *parvus, a, um.*
ὁ ἥμισυς, ἡ ἡμίσεια, τὸ ἥμισυ, *dimidius, a, um.*
ὁ δημόσιος, ἡ δημοσία, τὸ δημόσιον, *publicus, a, um.*
ὁ ἄξιος, ἡ ἀξία, τὸ ἄξιον, *dignus, a, um.*
ὁ ἀρχαῖος, ἡ ἀρχαία, τὸ ἀρχαῖον, *antiquus, a, um.*
ὁ ὅμοιος, ἡ ὁμοία, τὸ ὅμοιον, *similis, le.*
ὁ ἱερὸς, ἡ ἱερὰ, τὸ ἱερὸν, *sacer, cra, crum.*
ὁ φοβερὸς, ἡ φοβερὰ, τὸ φοβερὸν, *formidabilis, le.*
ὁ πίειρος, ἡ πίειρα, τὸ πίειρον, *pinguis, e.*
ὁ ἕτερος, ἡ ἑτέρα, τὸ ἕτερον, *alter, ra, rum.*

Adjectiva trium Articulorum, & duarum terminationum.

Habent masculinum, & fœmininum in	ος	neutrum in	ον
	ως		ων
	ας		αν
	ις		ι
	ως		ον
	υς		υ
	ας		αν
	ων		ον
	ωρ		ορ
	ης		ες

Sing.

Maſculin. & ntutr. 3. Simpli. fœminin. 2. Singul. Nom. ὁ, ἡ ἔνδοξος, τὸ ἔνδοξον, glorioſus, Gen. τοῦ, τῆς, τοῦ ἐνδόξου, Dat. τῷ, τῇ, τῷ ἐνδόξῳ, Acc. τὸν, τὴν, τὸ ἔνδοξον, Voc. ὦ ἔνδοξε, ὦ ἔνδοξον.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, τὰ, τὼ ἐνδόξω, Gen. & Dat. τοῖν, ταῖν, τοῖν ἐνδόξοιν.

Plur. Nom. οἱ αἱ ἔνδοξοι, τὰ ἔνδοξα, Gen. τῶν ἐνδόξων, Dat. τοῖς, ταῖς, τοῖς ἐνδόξοις, Acc. τοὺς, τὰς ἐνδόξους, τὰ ἔνδοξα, Voc. ὦ ἔνδοξοι, ὦ ἔνδοξα.

4. Simplicium. Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ κατάπλεως, καὶ τὸ κατάπλεων, expletus, a, um, Gen. τοῦ, τῆς, τοῦ κατάπλεω, Dat. τῷ, τῇ, τῷ κατάπλεῳ, Acc. τὸν, τὴν, τὸ κατάπλεων, Voc. ὦ κατάπλεως, ὦ κατάπλεων.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, καὶ τὰ, καὶ τὼ κατάπλεω, Gen. & Dac. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν κατάπλεων.

Plural. Nom. οἱ, καὶ αἱ κατάπλεῳ, τὰ κατάπλεω, Gen. τῶν κατάπλεων, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, τοῖς κατάπλεως, Acc. τοὺς, τὰς κατάπλεως, τὰ κατάπλεω, Voc. ὦ κατάπλεῳ, ὦ κατάπλεω.

5. Simplicium. Sing. Nom. ὁ, ἡ ἀείναος, τὸ ἀείναον, perpetuo fluens, Gen. τοῦ, τῆς, τοῦ ἀείναντος, Dat. τῷ, τῇ, τῷ ἀείναντι, Acc. τὸν, τὴν ἀείναντα, τὸ ἀείναον, Voc. ὦ ἀείναον.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, τὰ, τὼ ἀείναντε, Gen. & Dat. τοῖν, ταῖν, τοῖν ἀειναέντοιν.

Plural. Nom. οἱ, αἱ ἀείναντες, τὰ ἀείναντα, Gen. τῶν ἀειναέντων, Dat. τοῖς, ταῖς, τοῖς ἀείνασι, Acc. τοὺς, τὰς ἀείναντας, τὰ ἀείναντα, Voc. ὦ ἀείναντες, καὶ ὦ ἀείναντα.

6. Simplicium. Sing, Nom. ὁ, ἡ τὰς, τὸ τι, aliquis, Gen. τοῦ, τῆς, τοῦ τινὸς, Dat. τῷ, τῇ καὶ τῷ τινὶ, Acc. τὸν, καὶ τὴν τινὰ, καὶ τὸ τι, Vocativo caret, ſicut carent omnia Indefinita.

Dual. Nom. Acc. τὼ, καὶ τὰ, καὶ τὼ τινὲ, Gen. & Dat. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν τινοῖν.

Plural. Nom. οἱ, καὶ αἱ τινὲς, καὶ τὰ τινὰ, Gen. τῶν τινῶν, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς τισὶ, Acc. τοὺς, καὶ τὰς τινὰς, καὶ τὰ τινά. Sic Interrogativum τίς, τίνος, quis, quæ, quod?

Sing.

s. Simplicium. Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ ἄδακρυς, καὶ τὸ ἄδακρυ, non lacrymans, Gen. τοῦ, καὶ τῆς, καὶ τοῦ ἀδάκρυος, Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ ἀδάκρυϊ. Acc. τὸν, καὶ τὴν ἄδακρυν, καὶ τὸ ἄδακρυ, Voc. ὦ ἄδακρυ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, καὶ τὰ, καὶ τὼ ἀδάκρυε, Gen. & Dat. τοῖν, καὶ τοῖν, καὶ τοῖν ἀδακρύοιν.

Plural. Nom. οἱ, καὶ αἱ ἀδάκρυες, καὶ τὰ ἀδάκρυα, Gen. τῶν ἀδακρύων, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς ἀδάκρυσι, Acc. τοὺς, καὶ τὰς ἀδάκρυας, καὶ τὰ ἀδάκρυα, Voc. ὦ ἀδάκρυες, καὶ ὦ ἀδάκρυα.

s. Simplicium. Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ τετράπους, καὶ τὸ τετράπουν, quadrupes, Gen. τοῦ, καὶ τῆς, καὶ τοῦ τετράποδος, Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ τετράποδι, Acc. τὸν, καὶ τὴν τετράποδα, καὶ τὸ τετράπουν, Voc. ὦ τετράπους, vel τετράπου, καὶ ὦ τετράπουν.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, καὶ τὰ, καὶ τὼ τετράποδε, Gen. & Dat. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν τετραπόδοιν.

Plural. Nom. οἱ, καὶ αἱ τετράποδες, καὶ τὰ τετράποδα, Gen. τῶν τετραπόδων, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς τετράποσι, Acc. τοὺς, καὶ τὰς τετράποδας, καὶ τὰ τετράποδα, Voc. ὦ τετράποδες, καὶ ὦ τετράποδα.

s. Simplicium. Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ σώφρων, καὶ τὸ σῶφρον, moderatus, Gen. τοῦ, καὶ τῆς, καὶ τοῦ σώφρονος, Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ σώφρονι, Acc. τὸν, καὶ τὴν σώφρονα, καὶ τὸ σῶφρον, Voc. ὦ σῶφρον.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, καὶ τὰ, καὶ τὼ σώφρονε, Gen. & Dat. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν σωφρόνοιν.

Plur. Nom. οἱ, καὶ αἱ σώφρονες, καὶ τὰ σώφρονα, Gen. τῶν σωφρόνων, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς σώφροσι, Acc. τοὺς, καὶ τὰς σώφρονας, καὶ τὰ σώφρονα, Voc. ὦ σώφρονες, καὶ ὦ σώφρονα.

s. Simplicium. Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ μεγαλήπωρ, καὶ τὸ μεγαλῆπορ, magnanimus, Gen. τοῦ, καὶ τῆς, καὶ τοῦ μεγαλήπορος, Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ μεγαλήποῤι, Acc. τὸν, καὶ τὴν μεγαλήπορα, καὶ τὸ μεγαλῆπορ, Voc. ὦ μεγαλῆπορ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, καὶ τὰ, καὶ τὼ μεγαλήπορε, Gen. & Dat. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν μεγαλητόροιν.

Plur. Nom. οἱ, καὶ αἱ μεγαλήπορες, καὶ τὰ μεγαλήπορα,

Gen.

Gen. τῶν μεγαλητόρων, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς μεγαλήτορσι, Acc. τοὺς, καὶ τὰς μεγαλήτορας, καὶ τὰ μεγαλήτορα, Voc. ὦ μεγαλήτορες, καὶ ὦ μεγαλήτορα.

1. *Contractorum.* Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ νημερτὴς, καὶ τὸ νημερτὲς, verus. Gen. τοῦ, καὶ τῆς, καὶ τοῦ νημερτέος, τοῦς, Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ νημερτεῖ, τεῖ, Acc. τὸν, καὶ τὴν νημερτέα, τῆ, καὶ τὸ νημερτὲς, Voc. ὦ νημερτὲς.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, καὶ τὰ, καὶ τὼ νημερτέε, τῶ, Gen. & Dat. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν νημερτέοιν, τοῖν.

Plur. Nom. οἱ, καὶ αἱ νημερτέες, τεῖς, καὶ τὰ νημερτέα, τᾶ, Gen. τῶν νημερτέων, ὧν, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς νημερτέσι, Acc. τοὺς, καὶ τὰς νημερτέας, τεῖς, καὶ τὰ νημερτέα, τᾶ, Voc. ὦ νημερτέες, τεῖς, καὶ ὦ νημερτέα, τᾶ.

Exempla Adjectivorum.

Secundæ Classis.

ὁ, καὶ ἡ αἰμύλος, καὶ τὸ αἰμύλον, *blandus, a, um.*
ὁ, καὶ ἡ αἴσιος, καὶ τὸ αἴσιον, *faustus, a, um.*
ὁ, καὶ ἡ ἵλεως, καὶ τὸ ἵλεων, *propitius, a, um.*
ὁ, καὶ ἡ λειπόκρεως, καὶ τὸ λειπόκρεων, *macilentus, a, um.*
ὁ, καὶ ἡ πολύτλας, καὶ τὸ πολύτλαν, *multa passus, a, um.*
ὁ, καὶ ἡ πολυδειρὰς, καὶ τὸ πολυδειρὰν, *cacuminosus, a, um.*
ὁ, καὶ ἡ εὔπλοκαμὶς, καὶ τὸ εὔπλοκαμὶ, *pulchre cincinnatus.*
ὁ, καὶ ἡ ἄχαρις, καὶ τὸ ἄχαρι, *injucundus, a, um.*
ὁ, καὶ ἡ ἄνις, καὶ τὸ ἄνι, *orbus, a, um.*
ὁ, καὶ ἡ ἄρσίων, καὶ τὸ ἄρσεν, *mas, & fortis, te.*
ὁ, καὶ ἡ πολύῤῥὶν, καὶ τὸ πολύῤῥεν, *multos agnos habens.*
ὁ, καὶ ἡ φιλόδακρυς, καὶ τὸ φιλόδακρυ, *lacrymarum amans.*
ὁ, καὶ ἡ ἔνδακρυς, καὶ τὸ ἔνδακρυ, *cui lacrymæ oboriuntur.*
ὁ, καὶ ἡ οἰδίπους, καὶ τὸ οἰδίπουν, *tumidos pedes habens.*
ὁ, καὶ ἡ πλατύπους, καὶ τὸ πλατύπουν, *latos pedes habens.*
ὁ, καὶ ἡ πολυπήμων, καὶ τὸ πολύπημον, *damna multa inferens.*
ὁ, καὶ ἡ ἀχήμων, καὶ τὸ ἄχημον, *indecorus, a, um.*
ὁ, καὶ ἡ παντοκράτωρ, καὶ τὸ παντόκρατορ, *omnipotens.*
ὁ καὶ ἡ δυσήπωρ, καὶ τὸ δύσηπορ, *tristis, te.*
ὁ, καὶ ἡ ἀσφαλὴς, καὶ τὸ ἀσφαλὲς, *tutus, a, um.*
ὁ, καὶ ἡ λυσιτελὴς, καὶ τὸ λυσιτελὲς, *utilis, le.*

Adje-

Adjectiva trium articulorum, & unius terminationis.

definunt in	ιν	τριγλώχιν	τριγλώχινος, tricuſpis.
	ξ	ἅρπαξ	ἅρπαγος, rapax.
	ρ 5. ſimpl. ut ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ	μάκαρ	Gen. μάκαρος, felix.
		τῦ, καὶ τῆς, καὶ τῦ	
	ς	λευκόκρας	λευκόκρατος, albi capitis.
	αρς	μάκαρς	μάκαρτος, felix.
	⊥	αἴθωψ⊥	αἴθοπος, ſubfuſcus.

Exempla Adjectivorum.

Tertiæ Claſſis.

Simul obſervandæ proponuntur quorundam variæ terminationes in Nominativo, & Genitivo.

ὁ καὶ ἡ, καὶ τὸ καλλίκτιν, *pulchros habens radios.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ δριμύν, *ſagax.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ καμπυλόῤῥιν, *aduncum habens naſum.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ πλατύῤῥιν, *nares latas habens.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ παλλαξ, κὸς, *pavidus.*
ὁ, καὶ, ἡ, καὶ τὸ χειρώναξ, κτος, *qui manibus operatur.*
ὁ, καὶ, ἡ, καὶ τὸ αἰνοπλὴξ, ῆγος, *graviter feriens.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ αἰολοθώρηξ, ηκος, *varium habens thoracem.*
ὁ, καὶ ἡ καὶ τὸ κυναλώπηξ, ηκος, *cane, & vulpe natus.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ πτώξ, κὸς, *timidus.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ ἀπορῥώξ, γος, *abruptus.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ σύζυξ, γος, *conjunctus.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ μιξόθηρ, ηρος, *ſemiferus.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ ἐπιμαρτυρ, υρος, *teſtis.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ πολυδειρὰς, άδος, *cacuminoſus.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ φιλόπαις, αιδος, *puerorum amans.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ μυριόναυς, αως, *permultis navibus inſtructus.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ πολύαρς, αρνος, *multos agnos poſſidens.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ αἰγίλιψ, πος, *relictus a capris.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ γλαυκῶψ, ῶπος, *cæſios habens oculos.*

De

De Adjectivis Numeralibus.

Quædam ſunt Cardinalia, quædam Ordinalia.

CARDINALIA

Numerum abſolute ſignificant.

εἷς, unus.

Sing. { Maſc. Nom. *εἷς*, Gen. *ἑνὸς*, Dat. *ἑνὶ*, Acc. *ἕνα*.
Fœm. Nom. *μία*, Gen. *μιᾶς*, Dat. *μιᾷ*, Acc. *μίαν*.
Neut. Nom. *ἕν*, Gen. *ἑνὸς*, Dat. *ἑνὶ*, Acc. *ἕν*.

Caret Duali, & Plurali. Eodem modo declinantur compoſita: *οὐδεὶς*, *οὐδεμία*, *οὐδὲν*: *μηδεὶς*, *μηδεμία*, *μηδὲν*, nullus, nulla, nullum.

δύο, duo.

Dual. { N. A. *δύο*, & Attice *δύω*, G. & D. *δυοῖν*, & Attice in fœminino *δυεῖν*.

Obſervatur tamen, *δύο* eſſe omnium caſuum, & omnium generum. Inveniuntur & *δυῶν*, & *δυσὶ*, in Plurali.

τρεῖς, tres.

Plural. *οἱ*, *καὶ αἱ τρεῖς*, *καὶ τὰ τρία*, Gen. *τῶν τριῶν*, Dat. *τοῖς τρισὶ*, Acc. *τοὺς*, *καὶ τὰς τρεῖς*, *καὶ τὰ τρία*.

τέσσαρες, quatuor.

Plur. *οἱ*, *καὶ αἱ τέσσαρες*, *καὶ τὰ τέσσαρα*, Gen. *τῶν τεσσάρων*, Dat. *τοῖς τέσσαρσι*, Acc. *τοὺς*, *καὶ τὰς τέσσαρας*, *καὶ τὰ τέσσαρα*.

A quatuor uſque ad centum ſunt indeclinabilia, *πέντε*, quinque, *ἕξ*, *ἑπτὰ*, *ὀκτὼ*, *ἐννέα*, *δέκα*, decem, *ἕνδεκα*, *δώδεκα*, *δεκατρεῖς*, *δεκατέσσαρες*, *δεκαπέντε*, *δεκαἕξ*, *δεκαεπτὰ*, *δεκαοκτὼ*, *δεκαεννέα*, *εἴκοσι*, viginti: *εἰκοσιεῖς*, *εἰκοσιδύο*, &c. *τριάκοντα*, *τεσσαράκοντα*, *πεντήκοντα*, *ἑξήκοντα*, *ἑβδομήκοντα*, *ὀγδοήκοντα*, *ἐνενήκοντα*, *ἑκατὸν*, centum: hinc jam declinantur, *οἱ διακόσιοι*, *αἱ διακόσιαι*, *τὰ διακόσια*, ducenti, tæ, ta; *τριακόσιοι*, *τετρακόσιοι*, *πεντακόσιοι*, *ἑξακόσιοι*, *ἑπτακόσιοι*, *ὀκτακόσιοι*, *ἐννεακόσιοι*, *χίλιοι*, mille: *διχίλιοι*, *τριχίλιοι*, *τετραχίλιοι*, *πενταχιλίοι*, *ἑξακιχίλιοι*, *ἑπτακιχίλιοι*, *ὀγδοακιχί-*

χιχίλιοι, ἐννεακιχίλιοι, μύριοι, decies mille: δισμύριοι, τρισμύριοι: & ita in reliquis:

ORDINALIA

Numerum significant in ordine.

Πρῶτος, primus: δεύτερος, τρίτος, τέταρτος πέμπτος, ἕκτος, ἕβδομος, ὄγδοος, ἔνατος, δέκατος, decimus: ἑνδέκατος, δυοκαιδέκατος, τρισκαιδέκατος, &c. εἰκοστὸς, vicesimus: εἰκοστὸς πρῶτος, εἰκοστὸς δεύτερος, &c. τριακοστὸς, τεσσαρακοστὸς, πεντηκοστὸς, ἑξηκοστὸς, ἑβδομηκοστὸς, ὀγδοηκοστὸς, ἐνενηκοστὸς, ἑκατοστὸς, centesimus: διακοσιοστὸς, τριακοσιοστὸς, &c. χιλιοστὸς, millesimus: δισχιλιοστὸς, μυριοστὸς, decies millesimus: δισμυριοστὸς: & sic deinceps.

De Nominibus Derivativis.

Derivativorum Nominum species sunt præsertim Comparativum, Superlativum, Patronymicum, Diminutivum, Possessivum, Verbale.

De Comparativis, & Superlativis.

Formantur a Positivis: Comparativa masculina in τερος, fœminina in τέρα, neutra in τερον: Superlativa masculina in τατος, fœminina in τάτη, neutra in τατον: ita ut masculina, & neutra sint tertiæ Simplicium, fœminina secundæ.

Positivum. Comparativum. Superlativum.

ὁ λευκὸς,	ὁ λευκότερος,	ὁ λευκότατος,
ἡ λευκὴ,	ἡ λευκοτέρα,	ἡ λευκοτάτη.
τὸ λευκὸν,	τὸ λευκότερον,	τὸ λευκότατον.

candidus, a, um, candidior, ius, candidissimus, a, um.

Quoniam vero in formandis Comparativis aut litera tollitur, aut vocalis permutatur pro terminationibus Positivorum; exempla sequentia, in singulis terminationibus collocata, planius docebunt, quam præcepta.

Poſitiva. Comparativa. Superlativa.

in	in	in
ος	(ότερος	(ότατος
	(ώτερος	(ώτατος
ων	ονέστερος	ονέστατος
αρ	άρτερος	άρτατος
ας	άντερος	άνταστος
ις	ίστερος	ίστατος
εις		
ην	έστερος	έστατος
ης		
ως	ώστερος	ώστατος
υς	ύτερος	ύτατος

Poſitivum. Comparativum. Superlativum.

ος	(πρᾶος,	πραότερος,	πραότατος, *mitis.*
	(σοφὸς,	σοφώτερος,	σοφώτατος, *ſapiens.*
ων	σώφρων,	σωφρονέστερος,	σωφρονέστατος, *modeſtus.*
αρ	μάκαρ,	μακάρτερος,	μακάρτατος, *felix.*
ας	μέλας,	μελάντερος,	μελάνταστος, *niger.*
ις	χαρίεις,	χαριέστερος,	χαριέστατος, *gratioſus.*
ην	τέρην,	τερενέστερος,	τερενέστατος, *tener.*
ης	ὅσιος,	ὁσιέστερος,	ὁσιέστατος, *pius.*
ις	γάστρις,	γαστρίστερος,	γαστρίστατος, *guloſus.*
ως	ἁπλῶς,	ἁπλώστερος,	ἁπλώστατος, *ſimplex.*
υς	εὐρὺς,	εὐρύτερος,	εὐρύτατος, *latus.*

Obſervatio.

Poſitiva in ος, quæ habent penultimam brevem, mutant in Comparativo, & Superlativo ο in ω: ut φρόνιμος, φρονιμώτερος, φρονιμώτατος, prudens. σοφὸς, σοφωτέρος, σοφώτατος. Excipe tamen κενὸς, κενότερος, κενότατος, vacuus: στενὸς, στενότερος, στενότατος, anguſtus. Reperiuntur tamen κενώτερος, & στενώτερος: ἰσότερος, & ἰσώτερος.

Com-

Comparatio Irregularis.

	Compar.	*Superlat.*	
ἀγαθὸς bonus	ἀμείνων, ἀρείων, κρείττων, λωίων	melior,	ἄριστος, κράτιστος, λῷστος optimus.
κακὸς malus.	κακώτερος, κακίων, χείρων, χερείων poet.	pejor,	κάκιστος, χείριστος pessimus.
μέγας magnus	μείζων, μέσσων	major,	μέγιστος maximus.
μικρὸς parvus	μικρότερος, μείων, ἧττων, ἥσσων, ἐλάττων ἐλάσσων	minor	μικρότατος, ἥκιστος minimus. ἐλάχιστος.
καλὸς,	καλλίων,	κάλλιστος,	pulcher.
αἰσχρὸς,	αἰσχίων,	αἴσχιστος,	turpis.
ἐχθρὸς,	ἐχθίων,	ἔχθιστος;	inimicus.
ῥᾴδιος,	ῥᾴων,	ῥᾷστος,	facilis.
πολὺς,	πλείων,	πλεῖστος,	multus.

Quædam in ος, abjiciunt ο, vel ω, in Comparativo, & Superlativo.

φίλος, φίλτερος,		φίλτατος, φίλιστος,	amicus.
γεραιὸς, γεραίτερος,		γεραίτατος,	senex.

Ita παλαιὸς, *antiquus*, σχολαῖος, *otiosus*, θερεῖος, *æstivus*, παλαίτερος, παλαίτατος: σχολαίτερος, σχολαίτατος: θερείτερος, θερείτατος, &c.

Attici formant multa a Positivis in ος per ἕστερος, ἕστατος. αίτερος, αίτατος. ίστερος, ίστατος.

ἀκρατ⊙, ἀκρατέστερ⊙, ἀκρατέστατ⊙, incontinens.
ἥσυχ⊙, ἡσυχαίτερ⊙, ἡσυχαίτατ⊙, quietus.
ὀλίγ⊙, ὀλιγίστερ⊙, ὀλιγίστατ⊙, & ὀλίγιστ⊙, parvus.

Sunt hujuſmodi αἰδοῖ⊙, αἰδοιέστερ⊙, αἰδοιέστατ⊙, *venerabilis:* ἄμορφος, ἀμορφέστερος, ἀμορφέστατος, *deformis:* ἄσμενος, ἀσμενέστερος, ἀσμενέστατος, *lubens:* σπουδαῖος, σπουδαιέστερος, σπουδαιέστατος, *ſtudioſus:* ἴδιος, ἰδιαίτερος, ἰδιαίτατος, *peculiaris:* μέσος, μεσαίτερος, μεσαίτατος, *medius:* ἴσος, ἰσαίτερος, ἰσαίτατος, *æqualis:* πλήσιος, πλησιαίτερος, πλησιαίτατος, *vicinus:* λάλος, λαλίστερος, λαλίστατος, *loquax:* λάγνος, λαγνίστερος, λαγνίστατος, *ſalax.*

Eamdem formam ſequuntur orta a Poſitivis aliarum terminationum.

Nam ab ἀλαζών, *oſtentator, fit* ἀλαζονίστατος: ἅρπαξ, *rapax,* ἁρπαγίστατος: βλαξ, *mollis,* βλακίστατος: κλέπτης, *fur, ſeu callidus,* κλεπτίστατος: πλήκτης, *percuſſor,* πληκτίστατος: πότης, *bibulus,* ποτίστατος: ψεύδης, *mendax,* ψευδίστατος. *Quædam item in* υς, *ſunt in* ότερος, *vel* ώτερος: *ut* διπλοῦς, *duplex,* διπλότερος: πορφυροῦς, *purpureus,* πορφυρώτερος. *Aliqua in* ων *formant in* ενότερος: *ut* τέρων, *tener,* τερενότερος.

Plurima in υς habent Comparativum in ίων, Superlativum in ιστος: ut βραδύς, tardus, βραδίων, βράδιστος: βαθύς, profundus, βαθίων, βάθιστος: ita γλυκύς dulcis: παχύς, craſſus; ὠκύς, velox: εὐρύς, latus: ταχύς, celer, quod & ταχίων, & θάσσων.

Comparativa in ων, præſertim irregularia, inflectuntur ad normam quintæ Simplicium.

Sing. Nom. ὁ, ἡ ὁ πλείων, τὸ πλεῖον, amplior, & amplius, Gen. τοῦ, τῆς, τοῦ πλείονος, Dat. τῷ, τῇ, τῷ πλείονι, Acc. τὸν, τὴν τὸ πλείονα, τὸ πλεῖον, Voc. ὦ πλεῖον.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, τὰ, τὼ πλείονε, Gen. & Dat. τοῖν, ταῖν, τοῖν πλειόνοιν.

Plur. Nom. οἱ, αἱ πλείονες, τὰ πλείονα, Gen. τῶν πλειόνων, Dat. τοῖς, ταῖς, τοῖς πλείοσι, Acc. τοὺς, τὰς πλείονας, τὰ πλείονα, Voc. ὦ πλείονες, ὦ πλείονα.

Comparatio eſt etiam ex aliis dictionibus, quæ per Comparationem migrant in Adjectiva.

Ex

Ex ſubſtantivo.

Κέρδος, lucrum, fit κερδίων, lucroſior, κέρδιστος, lucroſiſſimus: ὕψος, altitudo, ὑψίτερος, altior, ὕψιστος, altiſſimus: κῦδος, gloria, κυδίων, & κυδότερος, glorioſior, κύδιστος, glorioſiſſimus: θεὸς, deus, θεώτερος, divinior: βασιλεύς, rex, βασιλέτερος, βασιλέτατος, regno potentior, & potentiſſimus; & alia plurima.

Ex pronomine:

Αὐτὸς, ipſe, αὐτότατος, ipſiſſimus.

Ex verbis:

Βάλλω, mitto, βέλτερος, & βελτίων, melior, βέλτιστος, optimus: φέρω, fero, φέρτερος, præſtantior, φέρτατος, φέριστος, & φέρτιστος, præſtantiſſimus: δέω, reliinquo, δέτερος, poſterior, δέτατος, poſtremus.

Ex participio:

Ἐῤῥωμένος, validus, ἐῤῥωμενέστερος, ἐῤῥωμενέστατος, validior, validiſſimus.

Ex adverbiis:

Ἄνω, ſupra, ἀνώτερος, ἀνώτατος, ſuperior, ſupremus; κάτω, infra, κατώτερος, κατώτατος, inferior, infimus: μάλα, valde, μᾶλλον, μάλιστα, magis, maxime: πόῤῥω, longe, ποῤῥώτερος, ποῤῥώτατος, longior, longiſſimus: πέρα, ultra, περαιτέρω, περαίτατον, ulterius, ultimum: ἐγγὺς prope, ἐγγύτερος, ἐγγύτατος, vel ἐγγίων, ἔγγιστος, propior, proximus: ἔξω, extra, ἐξώτερος, ἐξώτατος, exterior, extimus.

Ex præpoſitionibus:

Ὑπὲρ, ſupra, ὑπέρτερος, ὑπέρτατος, ſuperior, ſupremus: πρὸ, ante, πρότερος, prior, πρότατος, & eliſo τ, factaque craſi, πρόατος, πρῶτος, primus.

De Patronymicis.

Patronymicum eſt, quod vel a patre, vel ab alia quapiam ſuæ familiæ perſona derivatur: ut Κρόνος, Saturnus, Κρονίδης, Saturnius, ideſt Saturni filius: Αἰακὸς, Æacus, Αἰακίδης, Æacides, ideſt Æaci nepos.

Maſculina ſunt in

άδης, orta a rectis Primitivorum primæ Simplicium, mutato *ας*, vel *ης*, in *άδης*: ut Αἰνείας, Æneas, Αἰνειάδης, Æneades: Ἵππότης, Hippotes, Ἱππο*τάδης*, Hippotades: vel etiam in *ιάδης*, quoties Primitivum in penultima genitivi eſt longum: ut Λαέρτης, Laertes, Λαερτ*ιάδης*, Laertiades.

ίδης, ducta tum a Primitivis tertiæ Simplicium, verſo & recti in *ίδης*: ut Πρίαμος, Priamus, Πριαμ*ίδης*, Priamides: quamquam & in *άδης*, cum ſcilicet terminationem *ος* præcedit *ι*: ut Ἥλιος, Sol, Ἡλι*άδης*, Solis filius: tum a Primitivis quintæ Simplicium, verſo *ος* genitivi in *ίδης*: ut Νέστωρ, Νέστορος, Neſtor, is, Νεστορ*ίδης*, Neſtorides: Λητώ, Λητόος, Latona, æ, Λητ*ίδης*, Latonides: Πηλεύς, Πηλέος, Peleus, & Πηλε*ίδης*, & ſynæreſi Πηλ*είδης*, Pelides: quoties enim terminationem *ίδης* præcedit *ε*, vel *ο*, vocales *εϊ*, & *οϊ* coaleſcunt in diphthongos *ει*, *οι*.

Cæterum Πηλεύς, *& reliqua in εύς, habent Jonice genitivum in ῆος: a quo itidem formatur Patronymicum: ut a τοῦ* Πηλῆος, ὁ Πηλ*ῆϊδης*, *& epentheſi vocalis a, Poetis in Patronymicis familiari,* ὁ Πηλ*ηϊάδης*, *τοῦ* Πηλ*ηϊάδου*, *& Jonice* Πηλ*ηϊάδεω apud Homerum primo verſu Iliados; apud quem etiam a* Πηλεύς, *aliud Patronymicum* Πηλ*είων*, *ωνος*, *Iliad. α, φ, & χ.*

Fœminina ſunt in

Α'ς, & *ις*, nata a Patronymicis maſculinis in *άδης*, & *ίδης*, rejecto *δης*: ut ἡ Ἡλι*άδης*, ἡ Ἡλι*ὰς*, filia Solis: ὁ Νεστορ*ίδης*, ἡ Νεστορ*ὶς*, filia Neſtoris.

Ἰν*η*, vel *ώνη*, rejecta ultima recti Primitivorum: quæ ſi fuerint tertiæ Simplicium in *ος* impurum, habebunt in *ων*: ut ὁ Ἄδραστος, Adraſtus, ἡ Ἀδρασ*ίνη*, Adraſti filia: præcedente autem *ι*, in *ώνη* ut ὁ Ἰκάριος, Icarius, ἡ Ἰκαρι*ώνη*, Icarii filia: ὁ Ἠετίων, Eetion, ἡ Ἠετι*ώνη*, Eetionis filia.

De

De Diminutivis.

Diminutiva ducuntur & a propriis, & ab appellativis: varias habent terminationes; uſitatiores, quæ ſequuntur.

Maſculina in
- ων: μωρὸς, ſtultus, μωρίων, ſtultulus.
- αξ: Ῥόδιος, Rhodius; Ῥόδαξ, Rhodiolus.
- ᾶς: Ζηνόδωρος, Zenodorus; Ζηνᾶς, Zenodorulus.
- σκος: ἄνθρωπος, homo; ἀνθρωπίσκος, homunculus.
- λος; ναύτης, nauta: ναυτίλος, nautulus.
- ῦς: Διονύσιος, Bacchus: Διονῦς, Bacchulus.

Fœminina in
- ων: Ὑψιπύλη, Hypſipyla, Ὑψιπύλων, Hypſipylula.
- ὶς: κρήνη, fons; κρηνὶς, ίδος, fonticulus.
- νη: πόλις, urbs; πολίχνη, urbecula.
- σκη: ἡ παῖς, puella: παιδίσκη, puellula.

Neutra in
- ιον: γνώμη, ſententia; γνωμίδιον, ſententiola.
- αιον: γυνὴ, mulier; γύναιον, muliercula.
- ειον: ἄγγος, dolium; ἀγγεῖον, doliolum.

De poſſeſſivis.

Poſſeſſiva etiam ducuntur tum a propriis, tum ab appellativis.

Deſinunt in
- κὸς: Πλάτων, Plato; Πλατωνικὸς, Platonicus.
- ος: Ἕκτωρ, Hector; Ἑκτόρεος, Hectoreus.
- ινος: ἄνθρωπος, homo; ἀνθρώπινος, humanus.
- ιος: οὐρανὸς, cœlum; οὐράνιος, cœleſtis.
- αιος: Ῥώμη, Roma; Ῥωμαῖος, Romanus.
- ειος: Ἀχιλλεύς, Achilles; Ἀχίλλειος, Achilleus.
- οῖος: πᾶς, omnis; παντοῖος, omnigena.
- ῷος: πατὴρ, pater, πατρῷος, patrius.

His addunt aliqua in ώδης, & ης exeuntia: quæ interdum materiam, interdum ſimilitudinem, ſeu affectionem, interdum copiam ſignificant: ut λίθος, lapis; λιθώδης, lapidoſus: χάρις, gratia; χαρίεις, gratioſus: ἄμαθος, arena; ἀμαθώδης, & ἀμαθόεις, arenoſus.

Denominativa hic recenſeri ſolent, quæ a nomine derivantur: ut a φίλος, *amicus,* ὁ φίλων, *Philo;* ἡ φιλότης, φιλία, φιλοσυνη, *amicitia:* τὸ φίλιον, *amicum: quo quidem nomine appellari poſſunt reliquæ etiam ſpecies jam dictæ.*

Verbalia ſunt, quæ proficiſcuntur a Verbis. De his ſtatim poſt Verba.

De Heteroclitis.

Heteroclita ſunt, quæ a communi declinandi ratione deflectunt.

Heteroclita genere.

In ſingulari numero generis ſunt maſculini, in plurali neutrius: ὁ ἐρετμὸς, remus; τὰ ἐρετμά: ὁ ζυγὸς, jugum, τὰ ζυγά: ὁ τάρταρος, tartarus, τὰ τάρταρα: ὁ χέδροψ, legumen, τὰ χέδροπα.

In ſingulari numero generis ſunt maſculini, in plurali maſculini, & neutrius: ὁ δεσμὸς, vinculum, οἱ δεσμοὶ, & τὰ δεσμά: ὁ κύκλος, circulus, οἱ κύκλοι, & τὰ κύκλα: ὁ δίφρος, currus, οἱ δίφροι, & τὰ δίφρα. Sic ὁ λύχνος, lucerna: ὁ μοχλὸς, vectis: ὁ μηρὸς, femur: ὁ νῶτος, dorſum: ὁ πυρσὸς, fax: ὁ σταθμὸς, ſtatio: ὁ ταρσὸς, planta pedis: ὁ τράχηλος, collum: ὁ χαλινὸς, frænum.

In ſingulari numero generis ſunt fœminini, in duali vero maſculini: ἡ γυνὴ, mulier, τὼ γυναῖκε: ἡ πόλις, civitas, τὼ πόλει: ἡ χεὶρ, manus, τὼ χεῖρε: ἡ ὁδὸς, via, τὼ ὁδὼ, cum compoſitis. Attice fœminina omnia ſic inflectuntur. ἡ τέχνη, ars, τὼ τέχνα: ἡ ἡμέρα, dies, τὼ ἡμέρα.

In ſingulari numero generis ſunt fœminini, in plurali fœminini, & neutrius: ἡ κέλευθος, via, αἱ κέλευθοι, & τὰ κέλευθα.

In ſingulari neutrius, in plurali & maſculini, & neutrius, τὸ στάδιον ſtadium; οἱ στάδιοι, ἢ τὰ στάδια.

Variatur genus etiam in eodem numero, atque adeo in eodem caſu; ſed vel propter ſignificationem: ut ὁ ἵππος, *equus;* ἡ ἵππος, *equa, & equitatus:* ὁ λίθος, *lapis;* ἡ λίθος, *lapillus, ſeu lapis pretioſus: vel propter dialectum: ut communiter maſculina,* ὁ ἄσβολος, *ſuligo,* βῶλος, *gleba,* θόλος, *teſtudo templi, Attice fœminina ſunt,* ἡ ἄσβολος, ἡ βῶλος, ἡ θόλος. *Sic* ὁ κίων, *communiter, ſed Jonice,* ἡ κίων, *columna.*

Heteroclita Numero.

Duali, & plurali carent nomina propria; itemque ut plurimum ὁ ἀὴρ, aer; ἡ ἅλς, mare; ἡ γῆ, terra; τὸ πῦρ ignis: τὸ ἔλαιον, oleum.

Sin-

Singulari, & Duali carent Feſta; ut τὰ Κρόνια, Saturnalia; τὰ Διονύσια, Bacchanalia; τὰ Ὀλύμπια, Olympia: nomina quædam urbium: ut Ἀθῆναι, Athenæ; Θῆβαι, Thebæ; Μέγαρα, Megara: ita, ἄλφιτα, neceſſaria ad victum; ἐπιάμια, præmia; ὀνείρατα, ſomnia, cum pluribus aliis.

Heteroclita Caſibus.

Deficientia caſibus.

Nullos caſus habent nomina literarum, ut ἄλφα, βῆτα: omnes numeri a quatuor uſque ad centum, ut πέντε, quinque, ἕξ, ſex: quæ apocopen patiuntur; ut δῶ pro δῶμα, domus; τρόφι, pro τρόφιμον, nutrimentum: aucta poetice per paragogen, ut τοῖς δακρυόφι, lacrymis, πουτόφιν, e ponto. Similiter βρέτας, ſtatua, δέμας, corpus, σέβας, veneratio, ὄναρ, ſomnium, ὄφελος, utilitas, σέλας, lumen, νῶκαρ, torpor, δώς, donum, χρεών, fatum, cum aliis. Item pleraque nomina peregrina, ut Δαβὶδ, David, Δανιήλ, Daniel.

Unius tantum caſus eſt ὦ τᾶν, o amice, & o amici. Duorum caſuum ἄμφω, ambo, ambæ, ἀμφοῖν: οἱ φθόιες, φθοῖς, placentæ, τὼς φθόιας, φθοῖς, placentas; ἄττα pro ἄπινα, quædam; nom. & accuſ. plural.

Trium caſuum, ἀλλήλων, ἀλλήλων, ἀλλήλων: ἀλλήλοις, ἀλλήλαις, ἀλλήλοις: ἀλλήλως, ἀλλήλας, ἄλληλα, mutuo, invicem: τῷ ἀρνὸς, agni, τὸν ἄρνα, οἱ ἄρνες. His adde ſanctum nomen Ἰησοῦς, Jeſus, Ἰησοῦ, Ἰησοῦ, Ἰησοῦν, Ἰησοῦ. Sic diminutiva circumflexa in ῦς, ut ὁ Διονῦς, Bacchulus, τῷ ῦ, τῷ ῦ, τὸν ῶ. Vocativo carent Indefinita, & Interrogativa.

Redundantia Caſibus.

ὁ Ζεύς, Jupiter: ὁ Ζηνὶ, Ζῆν, Δηνὶ, Δῆν, Ζηνὸς, Ζῆς, Δεύς, Βδὲς, Δὶς, Gen. τοῦ Ζηνὸς, Διὸς, Dat. τῷ Ζηνὶ. Διΐ, Acc. τὸν Ζῆνα, Δία, Voc. ὦ Ζεῦ. Communis inflexio: ὁ Ζεύς, Gen. τοῦ Διὸς, Dat. τῷ Διΐ, Acc. τὸν Δία, Voc. ὦ Ζεῦ.

Plurima redundant, quia ſimul redundant vel terminatione, ut ἡ ἀκτὶς, & ἀκτὶν, radius: vel genere, ut ὁ δεῖπνος, & τὸ δεῖπνον cœna: vel declinatione,

ut

ut ὁ υἱὸς, τοῦ υἱοῦ, & ὁ υἱέως, τοῦ υἱέως, ſeu ὁ υἷις, τοῦ υἷιος, υἷος, filius.

Sic τὸ κάρα, τοῦ κάρατος, *&* τὸ κάρηνον, τοῦ καρήνου, *&* κὰρ *indeclinabile*, *&* τὸ κρὴς, τοῦ κρατὸς, *&* τὸ κράας, τοῦ κράατος, *caput*: ὁ μάκαρ, *ſive* μάκαρς, τοῦ μάκαρος, *&* ὁ μακάρεως, τοῦ μακαρέως, *beatus*: ὁ δένδρος, *&* τὸ δένδρον, *arbor*: ὁ μάρτυς, *&* μάρτυρ, τοῦ μάρτυρος, *&* ὁ μάρτυρος, τοῦ μαρτύρου, *teſtis*: ὁ ἔλεος, *&* τὸ ἔλεος, *miſericordia*: ὁ σκότος, *&* τὸ σκότος, *tenebræ*.

Eadem ratione: ὁ Δάρης, τοῦ Δάρου, Δάρεως, Δάρητος, *Dares*: τὸ δόρυ, τοῦ δόρυος, *per metatheſin* δουρὸς: *&* τὸ δόρας, τοῦ δόρατος, *&* τὸ δόρος, τοῦ δόρεος, δόρους, *&* τὸ δοῦρας, ατος, *haſta*: ὁ λᾶας, *lapis*, τοῦ λάαος, *&* *per craſin* λᾶος, *&* ὁ λᾶος, τοῦ λάου, *&* ὁ λάας, τοῦ λάα, τῷ λάᾳ, τὸν λάαν (*Homerus tamen Iliad. η.* λᾶαν *cum circumflexo, quia ultimam ibi corripit licentia poetica*) *&* τὸ λᾶος, τοῦ λάεος, *&* ὁ λάϊς, τοῦ λάϊος, *&* ὁ λᾶς, τοῦ λαὸς, *lapis*: ὁ Μίνως, τοῦ Μίνωος, *&* Μίνω, *Minos*: ὁ γέλως, τοῦ γέλωτος, *&* γέλω, *riſus*. *Hujuſmodi ſunt* ὁ Θαλῆς, οῦ, *vel* Θάλης, ητος, *Thales*: ὁ λάχης, χου, *vel* λάχης, ητος, *Laches*: ὁ Μωσῆς, τοῦ Μωσοῦ, *vel* ὁ Μωϋσῆς, τοῦ Μωϋσοῦ, *vel* ὁ Μωσέως, τοῦ Μωσέως, *vel* ὁ Μωϋσέως, τοῦ Μωϋσέως, *Moyſes*: ὁ Οἰδίπους, τοῦ Οἰδίποδος, *vel* ὁ Οἰδιπόδης, τοῦ Οἰδιπόδου, *OEdipus*.

Heteroclita Declinatione.

Quædam neutra in αρ genitivum habent in ατος, ab inuſitatis nominibus in ας: ut τὸ ἧπαρ, τοῦ ἥπατος, hepar, ab ἧπας: ſic ἦμαρ, dies; ἆδαρ, eſca; φρέαρ, puteus; σέαρ, adeps; δέλεαρ, illecebra, ὄνηαρ, utilitas, ἄδαρ, mamma, κτέαρ, poſſeſſio. His addi poſſunt τὸ ὕδωρ, τοῦ ὕδατος, aqua, τὸ οὖς, τοῦ ὠτὸς, auris, τὸ σκὼρ, τοῦ σκατὸς, oletum, τὸ ὄναρ, τοῦ ὀνείρατος, ſomnium & alia.

Quandoque nomina ejuſdem rei ſumunt caſus a diverſis: ut ἡ γυνάιξ, inuſitatum, pro quo ἡ γυνὴ, mulier, τῆς γυναικὸς, τῇ γυναικὶ, τὴν γυναῖκα, ὦ γύναι, fine ξ: interdum ὦ ἄνα, ab ἄναξ, rex: tria ἄναξ, νύξ, γάλαξ, genitivum faciunt in κτος, pleonaſmo literæ τ, unde ἄνακτος, νυκτὸς, γάλακτος, pro ἄνακος, νυκὸς, γάλα-

γάλακος, a nominativis ὁ ἄναξ, rex, ἡ νύξ, nox, τὸ γάλαξ, pro quo γάλα, lac.

Heteroclita Syncope.

Quinque nomina in ηρ patiuntur ſyncopen: ἀνὴρ, vir, τοῦ ἀνέρος, & ἀνδρὸς, ita deinceps, poſt ſyncopen, interpoſito δ, ὦ ἄνερ. Quatuor non habent ſyncopen, niſi in genitivo, & dativo ſing. πέρος, πρὸς, πέρι, πρὶ: ὁ πατὴρ, pater: ἡ γαστὴρ, venter, ἡ μήτηρ, mater, ἡ θυγάτηρ, filia: Hæc omnia formant dativum pluralem in άσι: quidam tamen volunt γαστῆρσι, non γαστράσι.

Patiuntur ſyncopen ὁ, ἡ κύων, *canis*, κυνὸς, κυνὶ, κύνα, *pro* κύονος, κύονι, κύονα: *ſic* ὁ, ἡ, ἀρνὸς, *agnus*, ἀρνὸς, ἀρνὶ, ἄρνα, *pro* ἀρένος, &c.

Heteroclita Contractione.

Multa nomina contractionem patiuntur, nec tamen ad ullam declinationem contractorum commode referri poſſunt. Ea autem vel ſunt ὁλοπαθῆ, ideſt quæ contrahuntur in omnibus caſibus; vel ὀλιγοπαθῆ, quæ in paucioribus.

Ὁλοπαθῆ

Nomina in οος

3. Simplicium. Sing. Nom. ὁ νόος, νοῦς, mens, Gen. τοῦ νόου, νοῦ, Dat. τῷ νόῳ, νῷ, Acc. τὸν νόον, νοῦν, Voc. ὦ νόος, νοῦ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ νόω, νώ, accentu acuto, Gen. & Dat. τοῖν νόοιν, νοῖν.

Plural. Nom. οἱ νόοι, νοῖ, Gen. τῶν νόων, νῶν, Dat. τοῖς, νόοις, νοῖς, Acc. τοὺς, νόους, νοῦς, Voc. ὦ νόοι, νοῖ.

Sic ὁ ῥόος, ῥοῦς, *fluxus*: ὁ πλόος, πλοῦς, *navigatio*: *& adjectiva* ἁπλόος, ἁπλοῦς, *ſimplex*: διπλόος, διπλοῦς, *duplex*: τριπλόος, τριπλοῦς, *triplex*: *quorum fœminina, & neutra ubique contrahuntur.*

2. Simplicium. Sing. Nom. ἡ ἁπλόη, ἁπλῆ, Gen. τῆς ἁπλόης, ἁπλῆς, Dat. τῇ ἁπλόῃ, ἁπλῇ, Acc. τὴν ἁπλόην, ἁπλῆν, Voc. ὦ ἁπλόη, ἁπλῆ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ ἁπλόα, ἁπλᾶ, Gen. & Dat. τοῖν ἁπλόαιν, ἁπλαῖν.

Plur.

Plur. Nom. αἱ ἁπλόαι, ἁπλαῖ, Gen. τῶν ἁπλόων, ἁπλῶν, Dat. ταῖς ἁπλόαις, ἁπλαῖς, Acc. τὰς ἁπλόας, ἁπλᾶς, Voc. ὦ ἁπλόαι, ἁπλαῖ.

3. Simplicium. Sing. Nom. τὸ ἁπλόον, ἁπλοῦν. Genit. τοῦ ἁπλόου, ἁπλοῦ, Dat. τῷ ἁπλόῳ, ἁπλῷ, Acc. τὸ ἁπλόον, ἁπλοῦν, Voc. ὦ ἁπλόον, ἁπλοῦν.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ ἁπλόω, ἁπλώ, Genit. & Dat. τοῖν ἁπλόοιν, ἁπλοῖν.

Plural. Nom. τὰ ἁπλόα, ἁπλᾶ, Gen. τῶν ἁπλόων, ἁπλῶν, Dat. τοῖς ἁπλόοις, ἁπλοῖς, Acc. τὰ ἁπλόα, ἁπλᾶ, Voc. ὦ ἁπλόα, ἁπλᾶ.

Nomina in εος.

Sing. Nom. ὁ χρύσεος, χρυσοῦς, aureus, pro χρύσους: irregulariter enim accentus locum ſuum non ſervat, Gen. τοῦ χρυσέου, χρυσοῦ, Dat. τῷ χρυσέῳ, χρυσῷ, Acc. τὸν χρύσεον, χρυσοῦν, Voc. ὦ χρύσεε, χρυσοῦ, &c.

Sing. Nom. ἡ χρυσέη, χρυσῆ, aurea, Gen. τῆς χρυσέης, χρυσῆς, Dat. τῇ χρυσέῃ, χρυσῇ, Acc. τὴν χρυσέην, χρυσῆν, Voc. ὦ χρυσέη, χρυσῆ, &c.

Sing. Nom. τὸ χρύσεον, χρυσοῦν, aureum, Gen. τοῦ χρυσέου, χρυσοῦ, Dat. τῷ χρυσέῳ, χρυσῷ, Acc. τὸ χρύσεον, χρυσοῦν, Voc. ὦ χρύσεον, χρυσοῦν, &c.

Similiter ὁ ἀργύρεος ἀργυροῦς, ἡ ἀργυρέα ἀργυρᾶ, τὸ ἀργύρεον ἀργυροῦν, *argenteus*: ὁ χάλκεος χαλκοῦς, ἡ χαλκέη χαλκῆ, τὸ χάλκεον χαλκοῦν, *aereus*: τὸ ὀστέον ὀστοῦν, τοῦ ὀστέου ὀστοῦ, *os offis*.

Terminationes plures habet quinta declinatio per craſin factas.

όεις (ὁ σιμόεις σιμοῦς, Simois, τοῦ σιμόεντος σιμοῦντος: ὁ
οῦς (πλακόεις πλακοῦς, placenta, τοῦ πλακόεντος πλακοῦντος.
ήεις (ὁ τιμήεις τιμῆς, honoratus, τοῦ τιμήεντος τιμῆν-
ῆς (τος.
άεις (ὁ λαγάεις λαγᾶς, botellus, τοῦ λαγάεντος λαγᾶντος.
ᾶς (
άϊς (ὁ, ἡ παΐς, παῖς, puer, vel puella, τοῦ, τῆς παῖδος, παιδός.
αῖς (
άϊς (ἡ δαΐς δᾳός, fax, τῆς δαΐδος δᾳδός.
ᾳός (

ἑαρ

ἔαρ (τὸ κέαρ, κῆρ, cor, τοῦ κέαρος, κῆρος : τὸ σέαρ,
ῆρ (σῆρ, adeps, τοῦ σέαρος, σῆρος.
εὼν (ὁ κενεὼν, κενὼν, venter, τοῦ κενεῶνος, κενῶνος.
ὼν (
άας (τὸ κράας, κρᾶς, caput, τοῦ κράατος, κρατός.
ᾶς (

Ad Heteroclita ὁλοπαθῆ *revocantur aliqua nomina etiam primæ declinationis: ut* Ἑρμέας ῆς, τοῦ Ἑρμέου οῦ, *Mercurius:* ὁ Ἀπελλῆς ῆς, τοῦ Ἀπελλέου οῦ, *Apellcs: aliqua etiam ſecundæ; ut* ἡ μνάα ᾶ, τῆς μνάας ᾶς, *mina:* ἡ γαλέη ῆ, τῆς γαλέης ῆς, *muſtela. Itaque omnes declinationes ſimplicium, præter quartam, admittunt contractionem in caſibus omnibus.*

Ὀλιγοπαθῆ.

Subſtantiva in υς υος, & ὺς ύος contrahuntur in Nominativo, Accuſativo, & Vocativo plural. ut ὁ βότρυς, τοῦ βότρυος, racemus; οἱ βότρυες βότρυς, τοὺς βότρυας βότρυς, ὦ βότρυες βότρυς: ὁ ἰχθὺς, τοῦ ἰχθύος, piſcis, οἱ ἰχθύες ἰχθῦς, τοὺς ἰχθύας ἰχθῦς, ὦ ἰχθύες ἰχθῦς.

Adjectiva in ὺς έος craſin patiuntur in Dativo ſingulari, Nominativo, Accuſativo, & Vocativo plurali more primæ declinationis contractorum: ut ὁ ἡδὺς, τοῦ ἡδέος, ſuavis, τῷ ἡδεῖ ἡδεῖ, οἱ, ᾗ αἱ ἡδέες ἡδεῖς, τοὺς, ᾗ τὰς ἡδέας ἡδεῖς, ὦ ἡδέες ἡδεῖς.

Impariſyllaba in ως ſimiliter contrahuntur in tribus illis caſibus plural. ut ὁ βοῦς, τοῦ βοὸς, bos, οἱ βόες βοῦς, τοὺς βόας βοῦς, Dorice βῶς, ὦ βόες βοῦς.

Item ναῦς, navis, αἱ, ᾗ ταὶς, ᾗ ὦ ναῦς. Sic γραῦς, anus, vetula.

Compariva in ων contrahuntur in Accuſativo ſingulari communis generis, eliſa litera ν, ac deinde facta craſi ex ο, & ſequenti vocali: ut ὁ, ᾗ ἡ μείζων, major: τὸν μείζονα, μείζοα, μείζω: tum in tribus caſibus pluralibus, Nom. Acc. Voc. omnis generis: οἱ, ᾗ αἱ μείζονες, μείζοες, μείζως, ᾗ τὰ μείζονα, μείζοα, μείζω: τοὺς, ᾗ ταὶς μείζονας, μείζοας, μείζως, ᾗ τὰ μείζονα, μείζοα, μείζω: ὦ μείζονες, μείζοες, μείζως, ᾗ ὦ μείζονα, μείζοα, μείζω.

Caſibus aliquibus contrahuntur etiam hæc: ἡ ἔρις, *lis,*

αἱ

αἱ ἔριδες, τὰς ἔριδας, ἔρις: ἡ κάλπις, *urna*, αἱ κάλπιδες, τὰς κάλπιδας, κάλπεις: ὁ, ϗ ἡ ὄρνις, *avis*, οἱ, ϗ αἱ ὄρνιθες, τῶν, ϗ τὰς ὄρνιθας, ὄρνεις: ἡ κλεῖς, *clavis*, τῆς κλειδὸς, τῇ κλειδὶ, τὴν κλεῖδα, ϗ κλεῖν, *& in plur.* αἱ κλεῖδες, τὰς κλεῖδας, κλεῖς: τὸ ἄστυ, *urbs*, τῶν ἄστεως, τῷ ἄστει, ἄστη: τὸ πῶυ, *grex*, τῶν πώεως, τῷ πώεϊ, πώη: ὁ σάος, *salvus*, σῶς *Attice*, τὸν σάον σῶν, τὸς σάους σῶι, τὰ σάα σᾶ.

Contractio quædam Heteroclita
In Prima Contractorum.

Nomina propria ης, composita a κλέος, contrahuntur in Nominativo singulari, & dupliciter in reliquis casibus: ut vides in hoc exemplo.

Sing. Nom. ὁ Ἡρακλέης, Ἡρακλῆς, Hercules, Gen. τοῦ Ἡρακλέεος Ἡρακλέους, Ἡρακλέος Ἡρακλοῦς, Dat. τῷ Ἡρακλέεϊ Ἡρακλέῃ, Ἡρακλέϊ Ἡρακλεῖ, Acc. τὸν Ἡρακλέεα Ἡρακλέην, Ἡρακλέα Ἡρακλῆ, & Ἡρακλέω Ἡρακλῶ Att. Voc. ὦ Ἡράκλεες Ἡράκλεις, Ἤρακλες, & Ἡρακλῆς Att.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ Ἡρακλέεε Ἡρακλείη, Ἡρακλέε Ἡρακλῆ, Gen. & Dat. τοῖν Ἡρακλεέοιν Ἡρακλέοιν, Ἡρακλοῖν.

Plural. Nom. Ἡρακλέεες Ἡρακλέης, Ἡρακλέες Ἡρακλεῖς, Gen. τῶν Ἡρακλεέων Ἡρακλέων, Ἡρακλῶν, Dat. τοῖς Ἡρακλέεσι Ἡρακλέσι, Acc. τὲς Ἡρακλέεας Ἡρακλέης, Ἡρακλέας Ἡρακλεῖς, Voc. ὦ Ἡρακλέεες Ἡρακλέες, Ἡρακλέες Ἡρακλεῖς.

Eodem modo declinantur Θεμιστοκλέης, *Themistocles*: Σοφοκλέης, *Sophocles*, Περικλέης, *Pericles*; Ἰφικλέης, *Iphicles*: *& alia plurima.*

DE PRONOMINE.

Pronomen vel est Primitivum, vel Possessivum, vel Demonstrativum, vel Relativum, vel Infinitum.

Primitivum.
Primæ Personæ.

Sing. Nom. ἐγώ, ego, Gen. ἐμοῦ, Dat. ἐμοὶ, Acc. ἐμέ. & per aphærensin μοῦ, μοὶ, μέ.

Dual. Nom. Acc. νῶϊ νὼ, & νὼ, Gen. Dat. νῷϊν νῷν,

Plur. Nom. ἡμεῖς, Gen. ἡμῶν, Dat. ἡμῖν, Acc. ἡμᾶς.

Se-

Secundæ Perſonæ.

Sing. Nom. σὺ, tu, Gen. σοῦ, Dat. σοὶ, Acc. σέ.
Dual. Nom. Acc. σφῶϊ σφὼ, Gen. Dat. σφῷϊν σφῷν.
Plural. Nom. ὑμεῖς, Gen. ὑμῶν, Dat. ὑμῖν, Acc. ὑμᾶς.

Tertiæ Perſonæ.

Sing. Nom. caret, Gen. ἕ, ſui, Dat. οἱ, Acc. ἕ.
Dual. Nom. Acc. σφωὲ σφὲ, Gen. Dat. σφωῖν σφίν.
Plural. Nom. σφεῖς, Gen. σφῶν, Dat. σφίσι, Acc. σφᾶς.

Omnes caſus hujus pronominis adhiberi ſolent a græcis loco caſuum pronominis αὐτὸς, *ipſe.*

Poſſeſſivum eſt octuplex.

ἐμὸς, ἐμὴ, ἐμὸν, meus, mea, meum.
σὸς, σὴ, σὸν, tuus, tua, tuum.
ὅς, ἥ, ὅν, ſuus, ſua, ſuum.
νωΐτερος, νωϊτέρα, νωΐτερον, noſter, a, um duorum.
σφωΐτερος, σφωϊτέρα, σφωΐτερον, veſter, a, um duorum.

Non eſt duale poſſeſſivum Tertii Primitivi.

ἡμέτερος, ἡμετέρα, ἡμέτερον, noſter, a, um.
ὑμέτερος, ὑμετέρα, ὑμέτερον, veſter, a, um.
σφέτερος, σφετέρα, σφέτερον, ſuus, a, um.

Horum maſculina, & neutra ſunt tertiæ ſimplicium; fœminina autem ſecundæ.

Derivantur Poſſeſſiva ἐμὸς, σὸς, ὅς *a tribus genitivis primitivorum,* ἐμοῦ, σοῦ, οὗ: νωΐτερος, *&* σφωΐτερος *a genitivis dualibus poeticis* νῶϊν, σφῶϊν: *reliqua tria* ἡμέτερος, ὑμέτερος, σφέτερος, *a genitivis pluralibus,* ἡμῶν, ὑμῶν, σφῶν.

Demonſtrativum eſt duplex.

Sing. Nom. ὅδε, οὗτος, τόδε, hic, hæc, hoc, Gen. τοῦδε, τουτου, τοῦδε, Dat. τῷδε, τουτῳ, τῷδε, Acc. τόνδε, τοῦτον, τόδε, Voc. ὦ ὅδε, ὦ οὗτος, ὦ τόδε, heus tu.
Dual. Nom. Accuſ. τώδε, τούτω, τώδε, Gen. & Dat. τοῖνδε, τούτοιν, τοῖνδε, Voc. ὦ τώδε, ὦ τούτω, ὦ τώδε, heus vos duo.
Plur. Nom. οἵδε, οὗτοι, τοῦτα, Gen. τῶνδε, Dat. τοῖσδε, τούτοις, τοῖσδε, Acc. τούσδε, τούτους, τοῦτα, Voc. ὦ οἵδε, ὦ οὗτοι, ὦ τοῦτα: heus vos.
Sing. Nom. ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο: ille, illa, illud,

Gen.

Gen. ἐκείνε, ἐκείνης, ἐκείνε, Dat. ἐκείνῳ, ἐκείνῃ, ἐκείνῳ, Acc. ἐκεῖνὸν, ἐκείνω, ἐκεῖνο.

Dual. Nom. Accuſ. ἐκείνω, ἐκείνα, ἐκείνω, Gen. & Dat. ἐκείνοιν, ἐκείναιν, ἐκείνοιν.

Plur. Nom. ἐκεῖνοι, ἐκεῖναι, ἐκεῖνα, Gen. ἐκείνων, Dat. ἐκείνοις, ἐκείναις, ἐκείνοις, Acc. ἐκείνους, ἐκείνας, ἐκεῖνα.

Attici emphaſeos cauſa, ut res quaſi præſens indicetur, addunt Demonſtrativis jota acutum, ut ὁτοσὶ, τουτὶ, τουτῒ, τουνὶ: ἐκεινοσὶ, ἐκεινὶ, *&c. In neutro autem ſingulari* τουτὶ, *& ſæpius* τουτὶ: *in plurali vero pro* ταῦτα *dicunt* ταυτί.

Relativum eſt unum.

Sing. Nom. αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτὸ, ipſe, a, um, Gen. αὐτε, αὐτῆς, αὐτε, Dat. αὐτῷ, αὐτῇ, αὐτῷ, Acc. αὐτὸν, αὐτὴν, αὐτὸ, &c.

Compoſita tria ſunt carentia Nominativo: ἐμαυτε, meiipſius, σεαυτε, tuiipſius, ἑαυτε, ſuiipſius.

Sing. Gen. ἐμαυτε, ἐμαυτῆς, ἐμαυτε, Dat. ἐμαυτῷ, ἐμαυτῇ, ἐμαυτῷ, Accuſ. ἐμαυτὸν, ἐμαυτὴν, ἐμαυτό.

Sing. Gen. σεαυτε, σεαυτῆς, σεαυτε, Dat. σεαυτῷ, σεαυτῇ, σεαυτῷ, Acc. σεαυτὸν, σεαυτὴν, σεαυτό: & per craſin σαυτε, σαυτῷ, σαυτὸν, &c.

Sing. Gen. ἑαυτε, ἑαυτῆς, ἑαυτε, Dat. ἑαυτῷ, ἑαυτῇ, ἑαυτῷ, Acc. ἑαυτὸν, ἑαυτὴν, ἑαυτό. Hoc habet pluralem numerum, quo carent duo præcedentia, declinaturque pluraliter & conjunctim, & diviſim, ἑαυτῶν, & σφῶν αὐτῶν: ἑαυτοῖς, & σφίσιν αὐτοῖς: ἑαυτὰς, & σφᾶς αὐτάς.

Imo plurale ipſius in omnes quoque perſonas quadrat: ἡμῶν, *noſtrum, veſtrum, ſuiipſorum:* ἑαυτὰς, *nos, vos, ſeipſos. Sic & interdum ſingulariter* ἑαυτε, *tuiipſius,* ἑαυτὸν, *teipſum. Quum reperiuntur aſpirata* αὐτε, αὐτῷ, αὐτὸν, *& ſimilia, craſis eſt pro* ἑαυτε, ἑαυτῷ, ἑαυτὸν.

Infinitum.

ὅ, ἥ, τὸ δεῖνα, quidam, quædam, quoddam: quo utuntur Græci, cum certum hominem ſignificare volunt, neque tamen nominant: Itali, *un certo tale*. Declinatur autem ſic:

ὁ τὸν τῷ τὸν
ἡ δεῖνα τῆς δεῖνος τῇ δεῖνι τὴν δεῖνα.
τὸ τὸ τῷ τὸ

Declinatur etiam ὁ δεῖνα, τὸ δείνατος, τῷ δείνατι. *Et*, ὁ δᾶνα, τὸ δᾶνα: *&* ὁ δεὶς, τοῦ δεῖνος, τῷ δεῖνι, τὸν δεῖνα, *apud Poetas*.

DE VERBO.

Affectiones propriæ Verbi.

Conjugationes tredecim
- sex Barytonorum in ω,
- tres Circumflexorum in ῶ.
- quatuor Verborum in μι.

Voces, ſive Formæ inflectendi.
- Activa in ω, ῶ, μι.
- Paſſiva } in μαι.
- Media }

Modi quinque
- Indicativus.
- Imperativus.
- Optativus.
- Subjunctivus.
- Infinitivus.

Tempora novem
- Præſens.
- Præteritum imperfectum
- Præteritum perfectum.
- Præteritum pluſquam perfectum.
- Aoriſtus primus } indefinita
- Aoriſtus ſecundus } Præterita.
- Futurum primum.
- Futurum ſecundum.
- Paulo poſt futurum, in Paſſivo.

Numeri tres
- Singularis.
- Dualis.
- Pluralis.

Perſonæ tres
- Prima.
- Secunda.
- Tertia.

Affectiones aliæ.

Qualitas, qua Verbum eſt
- *Perſonale, ut* γράφω, *ſcribo.*
- *Impersonale; ut* δεῖ, *oportet.*

Genera quinque	*Activum; ut πέμπω, mitto.*
	Paſſivum; ut πέμπομαι, mittor.
	Neutrum; ut ὑγιαίνω; valeo.
	Commune, ſive Medium, ut βιάζομαι, cogo, & cogor.
	Deponens, ſive Submedium: ut μάχομαι, pugno.
Species duæ	*Primitiva; ut γαμέω, uxorem duco.*
	Derivativa; ut γαμησίω, nuptias cupio.
Figuræ tres	*Simplex; ut ἄγω, duco.*
	Compoſita; ut περιάγω, circumduco.
	Decompoſita; ut συμπεριάγω, una circumduco.

De Conjugationibus Barytonorum.

Vocantur Barytona, quia habent Gravem Tonum in ultima, qui non appingitur, ſed intelligitur, & Acutum in penultima; ut τύπτω, verbero.

Barytonorum Conjugationes dignoſcuntur per literas Characteriſticas, quæ Figurativæ, ſive Indices nominantur. Eſt autem litera Characteriſtica, quæ proxime præcedit terminationem ω, α, aut ομαι.

Characteriſtica præcipue conſideratur in Præſenti, Futuro primo, Præterito perfecto Vocis Activæ; a quibus pendent cetera Tempora.

Characteriſticæ Conjungationis.

Præſentis.	*Primæ.* Futuri.	Præteriti.
π, β, φ, πτ	(↓)	(φ)
	Secundæ.	
κ, γ, χ, κτ	(ξ)	(χ)

Ter-

Tertiæ.

τ)		
δ)	(σ)	(κ
ϑ)		

Quartæ.

ζ)	(ξ)	(χ
ϖ)		
vel		
ζ)	(σ)	(κ.
ϖ)		

Quintæ.

λ)	(λ)	
μ)	(μ)	(π.
ν)	(ν)	
ρ)	(ρ)	
μν)		

Sextæ.

ω purum)	(σ)	(κ.

In terminationibus πτω, κτω, μνω, prior conſonans cenſetur Characteriſtica, nempe π, κ, μ.

Tabula Latior Primæ.

Sunt Verba in πω, βω, φω, πτω: quorum Futurum in ψω: Præteritum in φα.

	Præſens		Futur.		Præter.
π	(τέρπω)		(τέρψω)		(τέτερφα, delecto.
β	(λείβω)	ψω	(λείψω)	φα	(λέλειφα, ibo.
φ	(γράφω)		(γράψω)		(γέγραφα, ſcribo.
πτ	(τύπτω)		(τύψω)		(τέτυφα, verbero.

Secundæ.

In κω, γω, χω, κτω. Futur. in ξω. Præter. in χα.

κ	(πλέκω)		(πλέξω)		(πέπλεχα, plico.
γ	(λέγω)	ξω	(λέξω)	χα	(λέλεχα, dico.
χ	(βρέχω)		(βρέξω)		(βέβρεχα, rigo.
κτ	(πήκτω)		(πέξω)		(πέπεχα, pario.

Tertiæ.

In πω, δω, ϑω. Futur. in σω. Præter. in κα.

π	(ἀνύπω)		(ἀνύσω)		(ἤνυκα, perficio.
δ	(ἄδω)	σω	(ᾄσω)	κα	(ᾄκα, cano.
ϑ	(πλήθω)		(πλήσω)		(πέπληκα, impleo.

Quartæ.

In ζω, σσω, vel Attice ττω: Fut. in ξω. Præt. in χα, ut in Secunda Conjugatione: aut σω, & κα, ut in Tertia.

ζ (παίζω) ξω (παίξω) χα (πέπαυχα, ludo.
σσ (ὀρύσσω) ξω (ὀρύξω) χα (ὤρυχα, fodio.

vel

σσ (φράζω) σω (φράσω) κα (πέφρακα, dico.
ζ (πλάσσω) σω (πλάσω) κα (πέπλακα, fingo.

Verba in ζω fere ſequuntur Tertiam, non pauca Secundam, illa præſertim, quæ lamentationem, aut motum animi ſignificant: ut οἰμώζω, ploro; στενάζω, ingemiſco; κράζω, clamo. Fut. ξω. Præter. χα. Quædam etiam ſequuntur & Secundam, & Tertiam; ut παίζω, ludo; ἁρπάζω, rapio; σαλπίζω, buccina cano. Futur. ξω, & σω. Præter. χα, & κα.

Verba in σσω ſequuntur Secundam; aliqua Tertiam; ut πράσσω, vendo: πίσσω, pinſo; πάσσω, ſpargo. Futur. σω. Præt. κα. Nonnulla utramque: ut ἐρέσσω, remigo: ἀφύσσω, haurio. Fut. σω, & ξω. Præt. κα, & χα.

Sunt etiam, quorum unum eſt Fut. in ξω, & Præt. in χα; at duplex Præſens. Hujuſmodi ſunt σφάζω, *vel* σφάσσω, *jugulo:* φοινίζω, *&* φοινίσσω, *rubefacio:* μάζω, *&* μάσσω, *pinſo. Sed* φείσσω, *ſive* φείττω, *horreo. Fut.* ξω. *Præt.* κα.

Quintæ.

In λω, μω, νω, ρω, μνω: Futur. λῶ, μῶ, νῶ, ρῶ circumflexum: Præter. κα.

λ (ἀλλω) ῶ (ἀλῶ) κα (ἔαλκα, digitis pulſo.
μ (νέμω) ῶ (νεμῶ) κα (νενέμηκα, tribuo.
ν (φαίνω) ῶ (φανῶ) κα (πέφαγκα, oſtendo.
ρ (σπείρω) ῶ (σπερῶ) κα (ἔσπαρκα, ſero.
μν (τέμνω) ῶ (τεμῶ) κα (τετέμηκα, ſcindo.

Liquidæ λ, μ, ν, ρ, dicuntur immutabiles, quod in Futuro non mutentur, ſed permaneant, ut in præſenti; tantum abjecta altera, ſi ſint duæ, ut ἀλλω, ἀλῶ, quod penultima hujus Futuri ſit brevis; ut infra dicetur.

Sex-

In ω purum, hoc eſt, præcedente vocali, aut diphthongo: Futur. σω: Præt. κα. Nam quæ in Futuro habent ſimplex σ, habent κ in Præterito.

α	γελάω	γελάσω	γεγέλακα, rideo.
ε	τελέω	τελέσω	τετέλεκα, finio.
ι	τίω	τίσω	τέτικα, honoro.
ο	ὀμόω	ὀμόσω	ὤμοκα, juro.
υ	δύω	δύσω	δέδυκα, ingredior.
ω	ῥώω	ῥώσω	ἐῤῥωκα, roboro.
αι	παίω	παίσω	πέπαικα, ferio.
αυ	ϯαύω	ϯαύσω	ἔϯαυκα, tango.
ει	σείω	σείσω	σέσεικα, quatio.
ελ	ἱππεύω	ἱππεύσω	ἱππεύκα, equito.
οι	οἴω	οἴσω	ὦκα, fero.
ου	κρούω	κρούσω	κέκρουκα, pulſo.
υι	ὑπύιω	ὑπύισω	ὤπυικα, uxorem habeo.

Pauca ante Inflexionem Verbi notanda.

Prima dualis deeſt, cum prima pluralis exit in μεν. Secunda, & tertia dualis ſunt ſimiles, cum tertia pluralis exit in σι, quod fit in Activis; aut in ται, quod fit in Paſſivis.

Modus Imperativus, & Subjunctivus carent Futuris: ſed pro his uſurpantur Aoriſti.

Præſens, & Imperfectum; Præt. perf. & pluſq. perf. in Modo Indicativo inflectuntur diviſim: in aliis vero Modis conjunctim.

Verbum Barytonum vocis Activæ ex prima Conjugatione inflexum ſecundum cognata Tempora.

Modus Indicativus, a quo omnes alii Modi deducuntur.

Tempus Præſens.

S.	τύπτω, τύπτεις, τύπτει.	*Verbero.*
D.	τύπτετον, τύπτετον.	
P.	τύπτομεν, τύπτετε, τύπτουσι.	

Unde Imperfectum.

S. (ἔτυπτον, ἔτυπτες, ἔτυπτε. *Verberabam.*
D. (ἐτύπτετον, ἐτυπτέτην.
P. (ἐτύπτομεν, ἐτύπτετε, ἔτυπτον.

Aoriſtus ſecundus.

S. (ἔτυπον, ἔτυπες, ἔτυπε. *Verberavi.*
D. (ἐτύπετον, ἐτυπέτην.
P. (ἐτύπομεν, ἐτύπετε, ἔτυπον.

Unde Futurum ſecundum.

S. (τυπῶ, τυπεῖς, τυπεῖ. *Verberabo.*
D. (τυπεῖτον, τυπεῖτον.
P. (τυποῦμεν, τυπεῖτε, τυποῦσι.

Futurum primum.

S. (τύψω, τύψεις, τύψει. *Verberabo.*
D. (τύψετον, τύψετον.
P. (τύψομεν, τύψετε, τύψουσι.

Unde Aoriſtus primus.

S. (ἔτυψα, ἔτυψας, ἔτυψε. *Verberavi.*
D. (ἐτύψατον, ἐτυψάτην.
P. (ἐτύψαμεν, ἐτύψατε, ἔτυψαν.

Perfectum.

S. (τέτυφα, τέτυφας, τέτυφε. *Verberavi.*
D. (τετύφατον, τετύφατον.
P. (τετύφαμεν, τετύφατε, τετύφασι.

Unde pluſquam perfectum.

S. (ἐτετύφειν, ἐτετύφεις, ἐτετύφει. *Verberaveram.*
D. (ἐτετύφειτον, ἐτετυφείτην.
P. (ἐτετύφειμεν, ἐτετύφειτε, ἐτετύφεισαν.

Modus Imperativus.

Præſens, & Imperfectum.

S. (τύπτε, τυπτέτω. *Verbera.*
D. (τύπτετον, τυπτέτων.
P. (τύπτετε, τυπτέτωσαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. (τύπε, τυπέτω. *Verberato tu.*
D. (τύπετον, τυπέτων.
P. (τύπετε, τυπέτωσαν.

Aoriſtus primus.

S. (τύψον, τυψάτω. *Verberato tu.*

D. (τύ

D. (τύψατον, τυψάτων.
P. (τύψατε, τυψάτωσαν.

Perfectum, & pluſquam perfectum.

S. (τέτυφε, τετυφέτω, *Verberaveris.*
D. (τετύφετον, τετυφέτων.
P. (τετύφετε, τετυφέτωσαν.

Modus Optativus.

Præſens, & Imperfectum.

εἴθε, *utinam.*

S. (τύπτοιμι, τύπτοις, τύπτοι. *Verberarem.*
D. (τύπτοιτον, τυπτοίτην.
P. (τύπτοιμεν, τύπτοιτε, τύπτοιεν.

Aoriſtus ſecundus.

S. (τύποιμι, τύποις, τύποι. *Verberaverim.*
D. (τύποιτον, τυποίτην.
P. (τύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν.

Futurum ſecundum.

S. (τυποῖμι, τυποῖς, τυποῖ. *Verberem.*
D. (τυποῖτον, τυποίτην.
P. (τυποῖμεν, τυποῖτε, τυποῖεν.

Futurum primum.

S. (τύψοιμι, τύψοις, τύψοι, *Verberem.*
D. (τύψοιτον, τυψοίτην.
P. (τύψοιμεν, τύψοιτε, τύψοιεν.

Aoriſtus primus.

S. (τύψαιμι, τύψαις, τύψαι. *Verberaverim.*
D. (τύψαιτον, τυψαίτην.
P. (τύψαιμεν, τύψαιτε, τύψαιεν.

Aoriſtus Æolicus, Atticis uſitatiſſimus.

S. (τύψεια, τύψειας, τύψαι. *Verberaverim.*
D. (τυψείατον, τυψειάτην.
P. (τυψείαμεν, τυψείατε, τύψειαν.

Perfectum, & pluſquam perfectum.

S. (τετύφοιμι, τετύφοις, τετύφοι. *Verberaviſſem.*
D. (τετύφοιτον, τετυφοίτην.
P. (τετύφοιμεν, τετύφοιτες, τετύφοιεν.

Modus Subjunctivus.

Præsens, & Imperfectum.

ἐὰν, *cum.*

S. (τύπτω, τύπτῃς, τύπτῃ. *Si verberem, vel verberarem.*
D. (τύπτητον, τύπτητον.
P. (τύπτωμεν, τύπτητε, τύπτωσι.

Aoristus secundus ἐὰν

S. (τύπω, τύπῃς, τύπῃ. *Si verberavero.*
D. (τύπητον, τύπητον.
P. (τύπωμεν, τύπητε, τύπωσι.

Aoristus primus ἐὰν

S. (τύψω, τύψῃς, τύψῃ. *Si verberavero.*
D. (τύψητον, τύψητον.
P. (τύψωμεν, τύψητε, τύψωσι.

Perfectum, & pluſquam perfectum ἐὰν

S. (τετύφω, τετύφῃς, τετύφῃ. *Si verberaverim.*
D. (τετύφητον, τετύφητον.
P. (τετύφωμεν, τετύφητε, τετύφωσι.

Modus Infinitivus.

(Præſ. & Imperf. τύπτειν.
(Aoriſtus 2. τυπεῖν.
(Futurum 2. τυπεῖν.
(Futurum 1. τύψειν.
(Aoriſtus 1. τύψαι.
(Perf. & pluſ. τετυφέναι.

Participium.

Præſens, & Imperfectum.

M. (ὁ τύπτων, τοῦ τύπτοντος. *Verberans.*
F. (ἡ τύπτουσα, τῆς τυπτούσης.
N. (τὸ τύπτον, τοῦ τύπτοντος.

Aoriſtus ſecundus.

M. (ὁ τυπών, τοῦ τυπόντος. *Qui verberavit.*
F. (ἡ τυποῦσα, τῆς τυπούσης.
N. (τὸ τυπὸν, τοῦ τυπόντος.

Futurum ſecundum.

M. (ὁ τυπῶν, τοῦ τυπῶντος. *Verberaturus.*
F. (ἡ τυποῦσα, τῆς τυπούσης.
N. (τὸ τυποῦν τοῦ τυπῶντος.

Futu-

Futurum primum.

M. (	ὁ τύψων, τοῦ τύψοντος.	*Verberaturus.*
F. (	ἡ τύψουσα, τῆς τυψούσης.	
N. (	τὸ τύψον, τοῦ τύψοντος.	

Aoriſtus primus.

M. (	ὁ τύψας, τοῦ τύψαντος.	*Qui verberavit.*
F. (	ἡ τύψασα, τῆς τυψάσης.	
N. (	τὸ τύψαν, τοῦ τύψαντος.	

Perfectum, & pluſquam, &c.

M. (	ὁ τετυφὼς, τοῦ τετυφότος.	*Qui verberavit.*
F. (	ἡ τετυφυῖα, τῆς τετυφυίας.	
N. (	τὸ τετυφὸς, τοῦ τετυφότος.	

Inflexio omnium Conjugationum ſecundum cognata Tempora per omnes Modos.

Primæ.

	Indicat.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Partic.
Præſ.	τύπτω	τύπτε	τύπτοιμι	τύπτω	τύπτειν	τύπτων
Imp.	ἔτυπτον					
Aor. 2.	ἔτυπον	τύπε	τύποιμι	τύπω	τυπεῖν	τυπὼν
Fut. 2.	τυπῶ		τυποῖμι		τυπεῖν	τυπῶν
Fut. 1.	τύψω		τύψοιμι		τύψαι	τύψων
Aor. 1.	ἔτυψα	τύψον	τύψαιμι	τύψω	τύψειν	τύψας
Perf.	τέτυφα	τέτυφε	τετύφοιμι	τετύφω	τετυφέναι	τετυφὼς
Pluſq.	ἐτετύφειν					

Secundæ.

	Indic.	Imper.	Optat.	Subj.	Infin.	Partic.
Præſ.	λέγω	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λέγειν	λέγων
Imp.	ἔλεγον					
Aor. 2.	ἔλεγον	λέγε	λεγοῖμι	λέγω	λεγεῖν	λεγὼν
Fut. 2.	λεγῶ		λεγοῖμι		λεγεῖν	λεγῶν
Fut. 1.	λέξω		λέξοιμι		λέξειν	λέξων
Aor. 1.	ἔλεξα	λέξον	λέξαιμι	λέξω	λέξαι	λέξας
Perf.	λέλεχα	λέλεχε	λελέχοιμι	λελέχω	λελεχέναι	λελεχὼς
Pluſq.	ἐλελέχειν					

Ter-

Tertiæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subju.	Infi ni.	Partic.
Præſ.	πείθω	πεῖθε	πείθοιμι	πείθω	πείθειν	πείθων
Imp.	ἔπειθον					
Aor.2.	ἔπιθον	πίθε	πίθοιμι	πίθω	πιθεῖν	πιθὼν
Fut. 2.	πιθῶ		πιθοῖμι		πιθεῖν	πιθῶν
Fut. 1.	πείσω		πείσοιμι		πείσειν	πείσων
Aor. 1.	ἔπεισα	πεῖσον	πείσαιμι		πεῖσαι	πείσας
Perf.	πέπεικα	πέπεικε	πεπεί-	πείσω	πεπει-	πεπει-
Pluſq.	ἐπεπείκειν		κοιμι	πεπείκω	κέναι	κὼς

Quartæ.

	Indic.	Impe.	Optat.	Subju.	Infin.	Partic.
Præſ.	φράζω	φράζε	φράζοιμι	φράζω	φράζειν	φράζων
Imp.	ἔφραζον					
Aor.2.	ἔφραδον	φράδε	φράδοιμι	φράδω	φραδεῖν	φραδὼν
Fut. 2.	φραδῶ		φραδοῖμι		φραδεῖν	φραδῶν
Fut. 1.	φράσω		φράσοιμι		φράσειν	φράσων
Aor. 1.	ἔφρασα	φράσον	φράσαιμι	φράσω	φράσαι	φράσας
Perf.	πέφρακα	πέφρακε	πεφράκοιμι	πεφράκω	πεφράκέναι	πεφρακὼς
Pluſq.	ἐπεφράκειν					

Quintæ.

	Indic.	Imper.	Optat.	Subju.	Infini.	Partic.
Præſ.	πείρω	πεῖρε	πείροιμι	πείρω	πείρειν	πείρων
Imp.	ἔπειρον					
Aor.2.	ἔπαρον	πάρε	πάροιμι	πάρω	παρεῖν	παρὼν
Fut.2.	παρῶ		παροῖμι		παρεῖν	παρῶν
Fut.1.	περῶ		περοῖμι		περεῖν	περῶν
Aor.1.	ἔπειρα	πεῖρον	πείραι-	πείρω	πεῖραι	πείρας
Perf.	ἔπαρκα	ἔπαρκε	μι	ἐπάρ-	ἐπαρ-	ἐπαρ-
			ἐπάρ-	κω	κέναι	κὼς
Pluſq.	ἐπάρκειν		κοιμι			

Sex-

Sextæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Partic.
Præſ.	ἀκκάω	ἄκκα	ἀκκάοιμι	ἀκκάω	ἀκκάειν	ἀκκάων
Imp.	ἤκκουν					
Aor. 2.	ἤκουν	ἄκου	ἀκούοιμι	ἀκόω	ἀκοεῖν	ἀκοὼν
Fut. 2.	ἀκοῶ		ἀκοοῖμι		ἀκοεῖν	ἀκοῶν
Fut. 1.	ἀκέσω		ἀκέσοιμι		ἀκέσειν	ἀκέσων
Aor. 1.	ἤκεσα	ἄκεσον	ἀκέσαιμι	ἀκέσω	ἀκέσαι	ἀκέσας
Perf.	ἤκεκα	ἤκεκε	ἠκέκοιμι	ἠκέκω	ἠκεκέναι	ἠκεκὼς
Pluſq.	ἠκέκειν					

Temporum formatio.

Præſens.

Præſens eſt thema, & fundamentum, ut τύπτω.

Imperfectum.

Imperfectum formatur a Præſenti, mutando ω in ον, & præponendo augmentum, ut τύπτω, ἔτυπτον.

Augmentum eſt duplex. Syllabicum, & Temporale.

Syllabicum augmentum eſt ε, cum Verbum incipit a conſonante: tunc enim ε præfigitur Imperfecto, Pluſquam perfecto, Aoriſto primo, Aoriſto ſecundo modi Indicativi, ſed non in reliquis modis.

Attici mutant ε Syllabicum augmentum in Temporale η: ut ἔμελλον, ἤμελλον, futurus eram.

Verbis incipientibus ab ο, vel ω, Attici præfigunt ε: ut ὁράω, ἑώρων, videbam.

Poetæ præponunt ε Aoriſtis ſive a vocali, ſive a diphthongo incipientibus, ut ἔειπα, pro εἶπα, dixi.

Si verbum incipiat a ῥ geminatur ῥ poſt ε: ut ῥίπτω, ἔῤῥιπτον, projicio.

Temporale augmentum eſt, cum Verbum incipit a mutabili vocali, vel a mutabili diphthongo.

Mu-

Mutabiles Vocales	(α)	(η, ἀνύω, ἤνυον, perficio, bam.	
	(ε) mutan-tur in	(ει, ἐλεύθω, ἤλευθον, venio, bam.	
	(ο)	(ω, ὀπάζω, ὤπαζον, præbeo, bam.	
Mutabiles Diphthongi	(αι)	(ῃ, αἴρω, ἦρον, tollo, bam.	
	(αω) mutan-tur in	(ηυ, αὐξάνω, ηὔξανον, augeo, bam.	
	(οι)	(ῳ, οἰκίζω, ᾤκιζον, condo, bam.	
Immutabiles Vocales		(η, ἠχέω, ἤχεον, ſono, ſonabam.	
		(ι, ἰξεύω, ἴξευον, viſco aves capio.	
		(υ, ὑβρίζω, ὕβριζον, injuria afficio.	
		(ω, ὤθω, ὤθον, impello.	
Immutabiles Diphthongi		(ει, εἰκάζω, εἴκαζον, aſſimilo.	
		(ευ, εὐθύνω, εὔθυνον, dirigo.	
		(ε, ἐπάζω, ἔπαζον, vulnero.	

Quædam ab ε incipientia in Imperfecto, vel aliis temporibus adſciſcunt ι: ut ἔχω, εἶχον, habeo: ἕλω, εἷλον, capio: ἕλκω, ἑλκύω, ἑλκίζω, εἷλκον, εἵλκυσον, εἵλκιζον, traho: ἕρπω, ἑρπίζω, εἷρπον, εἵρπιζον, ſerpo: ἑστήκω, pluſquam perfect. εἱστήκειν, ſto: ἑστιάω, εἱστίαον, convivio excipio: ἐάω, εἴαον, ſino: ἕω, perf. paſſ. εἷμαι, induo, ſeu pono: ἐρύω, εἵρυον, traho: ἐθίζω, εἴθιζον, aſſuefacio: ἐργάζομαι, εἰργαζόμην, operor: ἔπω, εἶπον, dico; quod ſervat augmentum in omnibus modis: ἔθω, perfect. med. εἴωθα, aſſueſco: ἑορτάζω, εἱόρταζον, & ἑόρταζον, feſtum celebro.

Quædam ab οι incipientia nullum habent augmentum; ut οἰδαίνω, οἴδαινον, tumeo: *Ea autem ſunt, quæ derivantur a dictionibus ſequentibus.*

οἴαξ, *clavus*) οἰαχίζω, οἰάχιζον, *clavum rego.*
οἶνος, *vinum*) οἰνίζω, οἴνιζον, *vinum oleo, ſeu emo.*
οἰωνὸς, *augurium*) οἰωνίζομαι, οἰωνιζόμην, *auguror.*
οἶμος, *via*) οἰμάω, οἴμαον, *irruo.*
οἶστρος, *æſtrum*) οἰστρέω, οἴστρεον, *æſtro agito, & agitor.*
οἶος, *ſolus*) οἰόω, *deſtituo*: *unde* οἰώθην, *ſolus egi.*

His

His addunt οἰκυρέω, *domi ſedeo*: οἰμώζω, *lugeo; quod & ὀίμωζον, & ὤμωζον.*

De Augmento Compoſitorum.

Augmentum erit in principio, ſi Verba componantur vel cum

- Nomine: ut φιλοσοφῶ, *philoſophor*, a φίλος, amicus, & σοφὸς, ſapiens, ἐφιλοσόφουν.
- Pronomine αὐτὸς: ut αὐτομολῶ, fugio ad hoſtes; ηὐτομόλουν.
- Præpoſitione, quæ non mutet ſignificationem Verbi: ut ἐνέπω, idem cum ſimplici ἔπω, dico, ἤνεπον.
- Verbo ſimplici, quod non ſit in uſu: ut ἀνταβολῶ, ſupplico, ἠνταβόλουν.
- Adverbiis ὁμοῦ, vel ὁμῶς, ſimul: ut ὁμολογῶ, fateor, ὡμολόγουν.
- Particula privativa α: ut ἀφρονῶ, inſipiens ſum, ἠφρόνουν.

Augmentum erit in medio, ſi componantur vel cum

- Præpoſitione, quæ mutet ſignificationem Verbi: ut γινώσκω, cognoſco, καταγινώσκω, condemno; κατεγίνωσκον.
- Particulis δὺς, male, & εὖ, bene, modo ſequatur vocalis mutabilis: ut δυσαρεστῶ, diſpliceo, δυσηρέστουν: εὐεργετῶ, benefacio; εὐηργέτουν. At ſequente conſonante, aut vocali immutabili, Simplicium regulam ſequuntur: ut δυστυχῶ, infelix ſum, ἐδυστύχουν: εὐσεβῶ, pietatem colo, εὐσέβουν: εὐημερῶ, proſpere ago, εὐημέρουν.

Nonnulla, quamvis ſimplicia non ſint in uſu, habent tamen Augmentum in medio: ut ἀπολαύω, fruor, ἀπέλαυον, & ἀπήλαυον: ἐπιχειρῶ, conor, ἐπεχείρουν: ἐγκωμιάζω, laudo, ἐνεκωμίαζον: προσκυνῶ, adoro, προσεκύνουν.

Quædam habent augmentum in principio, & in medio, ut ἀνορθῶ, corrigo, ἠνώρθουν: ἐνοχλῶ, moleſtus ſum, ἠνώχλουν: reperitur tamen ἐνωχλήθην: ἀνέχομαι, tolero; ἀνειχόμην, & ἠνειχόμην. *Sic* ὀνοματοποιῶ, *nomen fingo*: παροινῶ, *debacchor*: προδοποιῶ, *viam patefacio*: ἀναίνομαι, *abnuo*: *item* διαιτῶ, *arbiter ſum, cum ſuis compoſitis.*

Ali-

Aliqua interdum in principio, interdum in medio augentur, ut ἐγγυῶ, ἠγγύησα, & ἐγγεγύηκα, deſpondeo: διακονῶ, ἐδιακόνουν, & διεκόνουν, miniſtro. Sic ἐμπολῶ, *verſor*: μεθοδεύω, *methodo utor*.

Verbum κατηγορῶ, accuſo, nullum capit incrementum.

Præpoſitionum ultima vocalis in compoſitione elidi-tur, ſi vocalis ſequatur, exceptis πρὸ, & περὶ, quæ nunquam vocalem amittunt, & aliquando ἀμφὶ: ut παρακούω, perperam audio; παρήκουον: a παρὰ, & ἀκούω.

καταλέγω, deligo, κατέλεγον: a κατὰ, & λέγω.

προβάλλω, propello, προέβαλλον, & craſi προὔβαλλον: a πρὸ, & βάλλω. Hinc προέχω, & πρὔχω, præcedo.

περιάγω, circumduco, περιῆγον, Sic & ἐπιορκῶ, pejero, ἐπιώρκουν.

ἀμφιελίσσω, in orbem verto: ex ἀμφὶ, & ἑλίσσω: ἀμφιέπω, & ἀμφίπω, circumſtipo: ex ἀμφὶ, & ἕπω.

Præpoſitio mutat ſuam tenuem in aſpiratam, ſi Verbum incipiat a vocali, vel diphthongo aſpirata: ut καθάπτομαι, attingo, ex κατὰ & ἅπτομαι: ἀφαιροῦμαι, aufero, vel auferor, ex ἀπὸ, & αἱροῦμαι.

Aoriſtus Secundus.

Aoriſtus ſignificat aliquid præteriiſſe, ſed indefinite; Incertum eſt enim, paulo ne ante, an multo; ut apud Italos, amai: *cum Præteritum Perf. ſignificet, modo aliquid præteriiſſe; ut apud Italos*, ho amato. *Sunt autem duo Aoriſti nulla neceſſitate, aut diverſitatis cauſa in ſignificando, ſed propter copiam linguæ Græcæ; ut & duo Futura.*

Formatur Aoriſtus Secundus a Præterito Imperfecto, Characteriſtica ejus retinenda; penultima vero corripienda: abjecta poſteriore litera, retenta priore, ſi Verbum habeat πτ, κτ, μν, λλ: ut ἔτυπτον, ἔτυπον.

Mutatio vocalium, & diphthongorum Præſentis, penultimæ corripiendæ cauſa in Aoriſto ſecundo.

η (λήβω, ἔλαβον, accipio.
ω in α (τρώγω, ἔτραγον, comedo.
αι (καίω, ἔκαον, uro.
αυ (παύω, ἔπαον, ſedo.
ευ in υ: φεύγω, ἔφυγον, fugio.
ου in ο: ἀκούω, ἤκοον, audio.
ει in ε: λείπω, ἔλιπον, linquo.
ε in 5. Conjug. in ((diſſyllabis in α: πείρω, ἔπαρον, ſero.
(triſſyllabis in ε: ὀφείλω, ὤφελον, debeo.

Quædam diſſyllaba habent penultimam longam: ut ᾄδω, ἤδον, cano: ἔχω, εἶχον, habeo: ἥκω, ἦκον, venio: ἕλκω, εἷλκον, traho. Etiam triſſyllaba: ut ἐνέγκω, ἠνεγκον, fero, πέρθω, ἔπαρθον, per metatheſim, ἔπραθον, vaſto: & alia.

Verba quartæ Conjugationis, ob eamdem penultimam corripiendam, ſi habeant Futurum in ξω, formant Aoriſtum ſecundum in γον; ſi in σω, formant in δον: ut πράττω, πράξω, ἔπραγον, facio: φράζω, φράσω, ἔφραδον, dico.

Obſervatio.

Diſſyllaba, quæ habent liquidam ante, aut poſt ε, mutant ε in α: ut

πλέκω, ἔπλακον, plico) (ἔλεγον, dixi.
τρέπω, ἔτραπον, verto) excipe (ἔβλεπον, vidi.
στέλλω, ἔστειλον, mitto) (ἔφλεγον, uſſi.
τέμνω, ἔταμον, & ἔτεμον, ſeco)

Exceptio.

Septem ſunt Aoriſti ſecundi, qui non retinent Characteriſticam conſonantem Imperfecti.

βλάπτω, ἔβλαβον, noceo.
καλύπτω, ἐκάλυβον, tego.
κρύπτω, ἔκρυβον, abſcondo.
βάπτω, ἔβαφον, tingo.
σκάπτω, ἔσκαφον, fodio.
ῥάπτω, ἔῤῥαφον, ſuo.
θάπτω, ἔταφον, ſepelio.

Verba Sextæ finita in ύω, ίω, υίω; ut κρύω, pulſo, πτίω, jaculor, ὀπυίω, uxorem habeo, carent Aoriſto ſe-

ſecundo, & Præterito medio. Ideo ἤκουον ab ἀκέω, audio, non eſt in uſu.

Jones in hoc Tempore geminatione uti ſolent: ut pro ἔκαμον, κέκαμον, *laboravi.*

Futurum Secundum.

Fit ab Aoriſto Secundo, ablato incremento, & vertendo ον in ῶ, circumflexum: ut ἔτυπον, τυπῶ. *Ideo deficiente Aoriſto Secundo, deſideratur etiam Futurum ſecundum. Hoc autem vocis activæ, & mediæ rariſſimo eſt in uſu, niſi in quibuſdam verbis, iiſque anomalis.*

Futurum Primum.

Oritur Futurum Primum a Præſenti, variata ſola Characteriſtica in ſingulis Conjugationibus, ut dictum eſt, retenta eadem penultima, quæ Præſentis: ut τύπτω, τύψω.

Obſervationes.

Futurum quintæ Conjugationis ſemper habet penultimam brevem, vel abjecta altera immutabili, ſi fuerint duæ; ut ψάλλω, ψαλῶ, pſallo; κάμνω, καμῶ, laboro; vel eliſa vocali ſubjunctiva diphthongi; ut φαίνω, φανῶ, appareo; κείρω, κερῶ, tondeo: vel correpta ancipiti: ut κρίνω, κρινῶ, judico, μολύνω, μολυνῶ, contamino: *Inflectitur autem ut Futurum ſecundum aliarum Conjugationum: ut* ψαλῶ, ᾷς, ᾷ: ᾶτον: ᾶτον: ᾶμεν, ᾶτε, ῶσι.

Barytona multa ſumunt Futurum a circumflexis: ut θέλω, θελήσω, *volo:* ὀφείλω, ὀφελήσω, *debeo:* μέλλω, μελλήσω, *cunctor:* αὔξω, αὐξήσω, *augeo:* ἕψω, ἑψήσω, *coquo:* ἀλέξω, ἀλεξήσω, *arceo. Sic* βούλομαι, βουλήσομαι, *volo:* οἴμαι, οἰήσομαι, *puto: quaſi a* θελέω, ὀφελέω, *&c. e contra nonnulla circumflexa ſumunt a Barytonis: ut* δοκέω, δόξω, *a* δόκω, *videor:* ὠθέω, ὦσω, *ab* ὤθω, *trudo. Reperitur tamen Futurum* δοκήσω.

Diſſyllaba ſextæ Conjugationis in έω formant Futurum in έσω: ut πλέω, πλεύσω, navigo: ῥέω, ῥεύσω, fluo: πνέω, πνεύσω, ſpiro: præter δέω, δήσω, ligo, τρέω, τρέσω, tremo, & νέω, νήσω, nato, neo, redeo; nam νέω pro νεύω, annuo, νεύσω. Duo in αίω, formant in αύσω: ut κλαίω, κλαύσω, fleo: χραίω, χραύσω, uro.

Poly-

Polyſyllaba quartæ Conjugationis in ίζω, Attice abjiciunt σ in Futuro, & ultimam circumflectunt: ut νομίζω, νομιῶ, puto: ἐγγίζω, ἐγγιῶ, appropinquo: ſic βαδίζομαι, βαδιοῦμαι, eo: ἀγωνίζομαι, ἀγωνιοῦμαι, certo.

Aliqua Futura non retinent literam, aut ſpiritum Præſentis: ut τρέφω, θρέψω, nutrio, ad differentiam Futuri τρέψω, a τρέπω, verto: τρέχω, θρέξω, curro: τύφω, θύψω, inflammo: ἔχω, ἕξω, *habeo*, ad differentiam Adverbii ἔξω, extra.

Aoriſtus Primus.

Formatur Aoriſtus Primus a Futuro Primo, retenta eadem Characteriſtica, mutato ω in α, præpoſito Augmento Imperfecti, cum penultima fere longa: ut τύψω, ἔτυψα.

Exceptiones.

Quinque ſunt Aoriſti primi, qui Futuri primi Characteriſticam mutant: εἶπα, dixi: ἤνεγκα, tuli, ἔθυκα, poſui, ἔδωκα, dedi; ἧκα, miſi: ab ἔπω, ἐνέγκω, τίθημι, δίδωμι, ἵημι.

Quatuor expellunt Characteriſticam Futuri primi: ἔζεσα, quod & ἔχεα, fudi; ἔσεσα, concuſſi; ἤλεσα, vitavi; ἔκηα, accendi; a χέω, σείω, ἀλείω, καίω, *vel* κάω, *quæ excludunt* σ. *Reperitur etiam* ἔχεσα, ἔσεσα, & ἔκασσα.

Penultima hujus Aoriſti in verbis quintæ Conjugationis, quæ habent ſemper penultimam brevem, producitur hac mutatione.

α Futuri, ſi in præſenti fuerit α ſimplex, mutatur in η: ut ψάλλω, ψαλῶ, ἔψηλα, pſallo: α Futuri, ſi in præſenti fuerit αα, mutatur communiter in α, ut φαίνω, φανῶ, ἔφανα, appareo: Attice in η, ἔφηνα, vel in ῃ, ἔφῆνα.

ε Futuri mutatur in ει: ut σπείρω, σπερῶ, ἔσπειρα, ſero.

Penultima hujus Aoriſti in verbis quartæ Conjugationis, quæ ſequuntur tertiam, & in Verbis ſextæ, eſt modo brevis, modo longa: ut φράζω, φράσω, ἔφρασα, *dico:* κυλίω, κυλίσω, ἐκύλισα, *volvo. De hoc in Proſodia.*

Præteritum Perfectum.

Formatur Præteritum Perfectum a Futuro primo, mutando ω in α, aſſumpta Characteriſtica propriæ Conjugationis, præpoſito Augmento.

Regulæ de Augmento Præteriti Perfecti.

Si verbum incipiat a ſimplici conſonante, vel a muta cum liquida, repetit primam conſonantem Præſentis cum ε: ut τύπτω, τύψω, ἔτυφα, verbero: γράφω, γράψω, γέγραφα, ſcribo.

Si incipiat a duabus conſonantibus, quarum ſecunda non ſit liquida; vel a duplici, nempe, ζ, ξ, ψ, tantum ε præponitur: ut σπείρω, σπερῶ, ἔσπαρκα, ſero: ζητῶ, ζητήσω, ἐζήτηκα, quæro.

Si incipiat a vocali, vel diphthongo, eſt idem initium Præteriti Perfecti, quod Imperfecti: ut ἀκούω, ἤκουον, ἤκουκα, audio: ὀνομάζω, ὠνόμαζον, ὠνόμακα, nomino: εἰκάζω, ἤκαζον, ἤκακα, aſſimilo.

Si incipiat a Muta Aſpirata, videlicet φ, χ, θ, repetit Tenuem illi affinem: ut φράζω, πέφρακα, dico: χέω, κέχυκα, ungo: θύω, τέθυκα, ſacrifico.

Si incipiat a ρ, geminat id poſt ε: ut ῥίπτω, ἔῤῥιφα, projicio.

Præteritum Perfectum, quale initium habuerit in modo Indicativo, idem retinet etiam in reliquis modis.

Exceptiones.

Incipientia a γν, & γρη, licet inchoentur a muta & liquida, non repetunt primam conſonantem Præſentis: ut γνωρίζω, ἐγνώρικα, cognoſco: γρηγορῶ, ἐγρηγόρηκα, vigilo.

Incipientia a duabus conſonantibus πτ, κτ, μν, licet non muta cum liquida, repetunt tamen primam præſentis: ut πτόω, πέπτωκα, cado: κτάομαι, κέκτημαι, poſſideo: μνάομαι, μέμνημαι, recordor. Sed κτείνω, ἔκτακα, occido: κτίζω, ἔκτικα, fabrico, πτήσσω, ἔπτηχα, timeo, & alia.

Quædam incipientia a muta cum liquida modo repetunt, modo non repetunt primam conſonantem Præſentis: ut βλαστάω, βεβλάστηκα, *&* ἐβλάστηκα, *germino: ſimiliter*

βλα-

βλακεύω, *piger ſum*: γλωττίζω, *deblatero*; γλύφω, *inſculpo*; γναμπτω, *flecto*; βλάπτω, *noceo*; θλάω, *tundo*; κρύπτω, *abſcondo*.

Obſervationes.

Diſſyllaba quintæ Conjugationis mutant ε Futuri in α: ut σπείρω, σπερῶ, ἔσπαρκα, ſero: στέλλω, στελῶ, ἔσταλκα, mitto.

Immutabiles λ, & ρ manent in Præterito, ut in Futuro: ut ψάλλω, ψαλῶ, ἔψαλκα, pſallo: φθείρω, φθερῶ, ἔφθαρκα, *corrumpo*.

Verba in μω, & μνω aſſumunt η ante κα: ut νέμω, νεμῶ, νενέμηκα, tribuo: τέμνω, τεμνῶ, τετέμηκα, & per ſyncopen τέτμηκα, ſeco.

Diſſyllaba in αίνω, ίνω, ώω, abjiciunt ν Futuri in Præterito: ut τείνω, τενῶ, τέτακα, extendo: κρίνω, κρινῶ, κέκρικα, judico: θύω, θυῶ, τέθυκα, propero.

Cætera Verba in νω vertunt ν in γ: ut φαίνω, φανῶ, πέφαγκα, appareo: μολύνω, μολυνῶ, μεμόλυγκα, polluo: ſemper enim ν ante γ, κ, χ, ξ, migrat in γ. *At* μένω, μενῶ, μεμένηκα, *tanquam a* μενέω, *maneo*.

Præteritum Perfectum Atticum.

Attici Verbis incipientibus a λ, vel μ, pro communi Augmento præponunt ε: ut λήβω, λέληφα, ἐλήφα, ſumo: μείρομαι, μέμαρμαι, ἐμάρμην, ſortior.

Verbis incipientibus ab α brevi, ε, ο, præfigunt Præterito communi duas priores literas Præſentis: ut ἀγείρω, ἤγερκα, ἀγήγερκα, congrego: ὄλλω, ὤλα, ὄλωλα, perii, Præterit. med. Si autem exceſſerit numerum trium ſyllabarum, tertia ab initio ſyllaba corripitur hac mutatione.

η in ε: ἀλήθω, ἤληκα, ἀλήλεκα, molo.
ω in ο: ἐρωτῶ, ἠρώτηκα, ἐρηρότηκα, interrogo.

abjecta (ει in ι: ἀλείφω, ἤλιφα, ἀλήλιφα, ungo.
præpoſitiva (ευ in υ: ἐλεύθω, ἦλυθα, ἐλήλυθα, venio:
(Præt. Med.
abjecta (οι ἑτοιμάζω, ἡτοίμακα, ἑτοίμακα, paro.
ſubjunctiva (ου in ο
(υ ἀκούω, ἤκουκα, ἀκήκοα, audio.
(

Si tamen tertia ſyllaba ſit longa poſitione, non fit mutatio: ut ἀγήγερκα.

Retinent diphthongum, ἐρείδω, ἤρεικα, ἐρήρεικα, *firmo, ut differat ab* ἐρήριχα, *quod ab* ἐρίζω, *contendo.*

Irregularia ſunt ἔδω, ἦκα, ἔδηκα, *& interpoſito* δο, ἐδήδοκα, *edo.* ἄγω, ἦχα, ἄγηχα, *& aſſumpto* ο, ἀγήοχα; *item in Aoriſt. 2.* ἦγον, ἀγήγαγον, *& per metatheſin* ἤγαγον, *duco.*

Verbis incipientibus ab ο, vel ω, Attici præter commune Augmentum præponunt ε, eodem Spiritu manente: ut ὁράω, ἑώρακα, ἑώρακα, video; ὤθω, pello, ὠσμαι, ἔωσμαι, Præter. paſſ. οἴγω, aperio. ἔῳγα, Præter. med.

Sic εἴκω, οἶκα, ἔοικα, *ſimilis ſum, Præt. Med.* εἶπω, εἶπα, εἶπα, *dixi, Aor.* 1. ἧκα, ἔηκα, *miſi; unde* ξυνέωκα, *commiſi, item, intellexi:* ὠσάμην, *& ἐωσάμην, impuli.*

Diſſyllaba primæ, & ſecundæ Conjugationis Attice vertunt Perfecti penultimam ε in ο: ut κλέπτω, κέκλεφα, κέκλοφα, furor: βρέχω, βέβρεχα, βέβροχα, rigo.

Præteritum Pluſquamperfectum.

Formatur a Perfecto mutando α in ειν; ac ſi Perfectum incipiat a ſimplici conſonante, aliud ε aſſumendo, quam ſecundam reduplicationem vocant; ut πέτυφα, ἐπετύφειν: alioquin incipit, & augetur, ſicut Perfectum; ut ἔσαλκα, ἐσάλκειν, miſeram; ἤκουα, ἠκούκειν, audieram: eodem initio, & augmento manente in medio in compoſitis: ut σωέσαλκα, σωεσάλκειν, contraxeram; ὑπήκουα, ὑπηκούκειν, obedieram.

Præteritum Pluſquamperfectum Atticum.

Reperitur Attice ſine ſecunda reduplicatione: ut δεδύκειν, pro ἐδεδύκειν, ſubieram.

In Verbis Attice reduplicatis accipit augmentum prima vocalis; ut ἀγήγερκα, ἠγηγέρκειν, congregaveram; ὀρώρυχα, ὠρωρύχειν, foderam: ἀκήκοα, ἠκηκόειν, audieram. Excipe ἐλήλυκειν, & ἐληλύθειν, veneram, ab ἐλήλυκα, & ἐλήλυθα. At ἔολπα, ſperavi; ἔοργα, feci; ἔοικα, ſimilis ſum, habent augmentum in medio: ἐώλπειν, ἐώργειν, ἐώκειν.

Pri-

Prima, & tertia ſingularis Attice eſt per *η*: ut ἐπε-τύφθω ἐγὼ, verberaveram ego: ἐπετύφη ἐκεῖνος, verberaverat ille.

Tertiam pluralem εσαν Attici efferunt per εσαν: ut ἐπετύφεσαν, verberaverant.

Obſervatio in Modos reliquos.

MODI RELIQUI, & Participia pendent ab Indicativo, tempora ſimilia a ſuis ſimilibus.

Præteritum Perfectum ubique ſervat Augmentum. Aoriſti vero extra Indicativum abjiciunt.

IMPERATIVUS non habet primam perſonam: caret etiam Futuris, ut & Subjunctivus; ſed pro Futuris ſunt Aoriſti, ut dictum eſt.

Secundus Aoriſtus ultimam gravat; ut τύπε: ſed acuunt tres, ἐλθὲ, venito: εὑρὲ, invenito: εἰπὲ, dicito: ſic Attice λαβὲ, accipito: ἰδὲ, videto: cum communiter dicant λάβε, ἴδε.

OPTATIVUS pro nota propria habet ubique in penultima *οι*, at in Aoriſto primo Activo, & medio *αι*. Circumflectit Futurum ſecundum: alioquin vox eadem eſt cum Aoriſto ſecundo.

Uſitatiſſimus eſt Aoriſtus Æolicus: apud Atticos autem maxime in ſecunda, & tertia ſingulari, & tertia plurali. Formatur ab Aoriſto primo ejuſdem Modi, mutando *αμι* in *αα*: ut τύψαιμι, τύψαα.

SUBJUNCTIVUS pro nota propria habet *η*, & *ω*: in ſecunda, & tertia ſingulari diphthongum impropriam *ῃ*: in duali, & plurali tantum vocalem *η*.

INFINITIVUS habet Futurum ſecundum idem cum Aoriſto ſecundo.

PARTICIPIUM acuit Aoriſtum ſecundum; circumflectit Futurum ſecundum.

Participia maſculina, & neutra pertinent ad quintam Declinationem Simplicium, Fœminina ad ſecundam.

Verbum Barytonum vocis Passivæ inflexum secundum cognata Tempora.

Modus Indicativus.

Præsens.

S. (τύπτομαι, τύπτῃ, τύπτεται. *Verberor.*
D. (τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον.
P. (τυπτόμεθα, τύπτεσθε, τύπτονται.

Unde Imperfectum.

S. (ἐτυπτόμην, ἐτύπτου, ἐτύπτετο. *Verberabar.*
D. (ἐτυπτόμεθον, ἐτύπτεσθον, ἐσθην.
P. (ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο.

Aoristus secundus.

S. (ἐτύπην, ἐτύπης, ἐτύπη. *Verberatus fui.*
D. (ἐτύπητον, ἐτυπήτην.
P. (ἐτύπημεν, ἐτύπητε, ἐτύπησαν.

Unde Futurum secundum.

S. (τυπήσομαι, τυπήσῃ, τυπήσεται. *Verberabor.*
D. (τυπησόμεθον, τυπήσεσθον, ήσεσθον.
P. (τυπησόμεθα, τυπήσεσθαι, τυπήσονται.

Perfectum.

S. (τέτυμμαι, τέτυψαι, τέτυπται. *Verberatus sum.*
D. (τετύμμεθον, τέτυφθον, τέτυφθον.
P. (τετύμμεθα, τέτυφθε, τετυμμένοι εἰσί.

Unde plusquam perfectum.

S. (ἐτετύμμην, ἐτέτυψο, ἐτέτυπτο. *Verberatus eram.*
D. (ἐτετύμμεθον, ἐτέτυφθον, ἐτετύφθην.
P. (ἐτετύμμεθα, ἐτέτυφθε, τετυμμένοι ἦσαν.

Unde paulo post Futurum.

S. (τετύψομαι, τετύψῃ, τετύψεται. *Mox Verberabor, &*
D. (τετυψόμεθον, τετύψεσθον, εσθον. *pene jam verbera-*
P. (τετυψόμεθα, τετύψεσθε, τετύψονται. *tus sum.*

Aoristus primus.

S. (ἐτύφθην, ἐτύφθης, ἐτύφθη. *Verberatus fui.*
D. (ἐτύφθητον, ἐτυφθήτην.
P. (ἐτύφθημεν, ἐτύφθητε, ἐτύφθησαν.

Unde Futurum primum.

S. (τυφθήσομαι, τυφθήσῃ, τυφθήσεται. *Verberabor.*
D. (τυφθη-

D. (τυφθησόμεθον, τυφθήσεσθον, εσθον,
P. (τυφθησόμεθα, τυφθήσεσθε, τυφθήσονται.

Modus Imperativus.

Præſens, & Imperfectum.

S. (τύπτω, τυπτέσθω. *Verberare.*
D. (τύπτεσθον, τυπτέσθων.
P. (τύπτεσθε, τυπτέσθωσαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. (τύπηθι, τυπήτω. *Verberator tu.*
D. (τύπητον, τυπήτων.
P. (τύπητε, τυπήτωσαν.

Perfectum, & pluſquam.

S. (τέτυφο, τετύφθω. *Verberatus eſto.*
D. (τέτυφθον, τετύφθων.
P. (τέτυφθε, τετύφθωσαν.

Aoriſtus primus.

S. (τύφθητι, τυφθήτω. *Verberator tu.*
D. (τύφθητον, τυφθήτων.
P. (τύφθητε, τυφθήτωσαν.

Modus Optativus.

Præſens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.

S. (τυπτοίμην, τύπτοιο, τύπτοιτο. *Verberaret.*
D. (τυπτοίμεθον, τύπτοισθον, τυπτοίσθην.
P. (τυπτοίμεθα, τύπτοισθε, τύπτοιντο.

Aoriſtus ſecundus.

S. (τυπείην, τυπείης, τυπείη. *Verberatus ſim, vel*
D. (τυπείητον, τυπείήτην. *fuerim.*
P. (τυπείημεν, τυπείητε, τυπείησαν.

Futurum ſecundum.

S. (τυπησοίμην, τυπήσοιο, τυπήσοιτο. *Verberer.*
D. (τυπησοίμεθον, τυπήσοισθον, σοίσθην.
P. (τυπησοίμεθα, τυπήσοισθε, τυπήσοιντο.

Perfectum & pluſquam.

S. (τετυμμένος εἴην, εἴης, εἴη. *Verberatus ſim, vel*
D. (τετυμμένω εἴητον, εἰήτην. *eſſem.*
P. (τετυμμένοι εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.

Paulo poſt Futurum.

S. (τετυφοίμην, τετύφοιο, τετύφοιτο. *Mox verberer.*

D. (τετυφοίμεθον, τετύφοισθον, τετυφοίσθων.
P. (τετυφοίμεθα, τετύφοισθε, τετύφοιντο.

Aoristus primus.

S. (τυφθείω, τυφθείης, τυφθείη. *Verberatus sim, vel*
D. (τυφθείητον, τυφθειήτην. *fuerim.*
P. (τυφθείημεν, τυφθείητε, τυφθείησαν.

Futurum primum.

S. (τυφθησοίμην, τυφθήσοιο, τυφθήσοιτο. *Verberer.*
D. (τυφθησοίμεθον, τυφθήσοισθον, σοίσθων.
P. (τυφθησοίμεθα, τυφθήσοισθε, τυφθήσοιντο.

Modus Subjunctivus.

Præsens, & Imperfectum.

ἐὰν, *cum.*

S. (τύπτωμαι, τύπτῃ, τύπτηται. *Si verberer, vel ver-*
D. (τυπτώμεθον, τύπτησθον, τύπτησθον. *berarer.*
P. (τυπτώμεθα, τύπτησθε, τύπτωνται.

Aoristus secundus. ἐάν.

S. (τυπῶ, τυπῇς, τυπῇ. *Si verberatus sim, vel fue-*
D. (τυπῆτον, τυπῆτον. *rim, vel fuero.*
P. (τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσι.

Perfectum, & plusquam perfectum ἐάν.

S. (τετυμμένος, ὦ, ἦς, ἦ. *Si verberatus sim, vel essem.*
D. (τετυμμένω ἦτον, ἦτον.
P. (τετυμμένοι ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Aoristus primus ἐάν.

S. (τυφθῶ, τυφθῇς, τυφθῇ. *Si verberatus sim, vel fue-*
D. (τυφθῆτον, τυφθῆτον. *rim, vel fuero.*
P. (τυφθῶμεν, τυφθῆτε, τυφθῶσι.

Modus Infinitivus.

(Præs. & Imperf. τύπτεσθαι.
(Aoristus 2. τυπῆναι.
(Futurum 2. τυπήσεσθαι.
(Perf. & pluf. τετύφθαι.
(Paulo post Fut. τετυφέσθαι.
(Aoristus 1. τυφθῆναι.
(Futurum 1. τυφθήσεσθαι.

Participia.

Præsens, & Imperfectum.

M. (ὁ τυπτόμενος, τοῦ τυπτομένου. *Qui verberatur.*

F. (ἡ

F. (ἡ τυπτομένη, τῆς τυπτομένης.
N. (τὸ τυπτόμενον, τῷ τυπτομένῳ.

Aoriſtus ſecundus.

M. (ὁ τυπεὶς, τῷ τυπέντος. *Verberatus.*
F. (ἡ τυπεῖσα, τῆς τυπείσης.
N. (τὸ τυπὲν, τῷ τυπέντος.

Futurum ſecundum.

M. (ὁ τυπησόμενος, τῷ τυπησομένῳ. *Verberandus.*
F. (ἡ τυπησομένη, τῆς τυπησομένης.
N. (τὸ τυπησόμενον, τῷ τυπησομένῳ.

Perfectum, & pluſquam &c.

M. (ὁ τετυμμένος, τῷ τετυμμένῳ. *Verberatus.*
F. (ἡ τετυμμένη, τῆς τετυμμένης,
N. (τὸ τετυμμένον, τῷ τετυμμένῳ.

Paulo poſt Futurum.

M. (ὁ τετυψόμενος, τῷ τετυψομένῳ. *Mox verberandus.*
F. (ἡ τετυψομένη, τῆς τετυψομένης.
N. (τὸ τετυψόμενον, τῷ τετυψομένῳ.

Aoriſtus primus.

M. (ὁ τυφθεὶς, τῷ τυφθέντος. *Verberatus.*
F. (ἡ τυφθεῖσα, τῆς τυφθείσης.
N. (τὸ τυφθὲν, τῷ τυφθέντος.

Futurum primum.

M. (ὁ τυφθησόμενος, τῷ τυφθησομένῳ. *Verberandus.*
F. (ἡ τυφθησομένη, τῆς τυφθησομένης.
N. (τὸ τυφθησόμενον, τῷ τυφθησομένῳ.

In-

Inflexio omnium Conjugationum ſecundum cognata Tempora per omnes modos.

Primæ.

	Indic.	Imper.	Optat.	Subuj.	Infin.	Part.
Præſ.	τύπτομαι	τύπτου	τυπτοίμην.	τύπτωμαι.	τύπτεσθαι.	τυπτόμενος
Imp.	ἐτυπτόμην					
Aor. 2.	ἐτύπην	τύπηθι	τυπείην	τυπῶ	τυπῆναι	τυπεὶς
Fut. 2.	τυπήσομαι		τυπησοίμην		τυπήσεσθαι	τυπησόμενος
Perf.	τέτυμμαι	τέτυφο	τετυμμένος εἴην	τετυμμένος ὦ	τετύφθαι	τετυμμένος
Pluſq.	ἐτετύμμην					
Paul.p.	τετύφομαι		τετυφοίμην		τετύφεσθαι	τετυφόμενος
Aor. 1.	ἐτύφθην	τύφθητι	τυφθείην	τυφθῶ	τυφθῆναι	τυφθεὶς
Fut. 1.	τυφθήσομαι		τυφθησοίμην		τυφθήσεσθαι	τυφθησόμενος

Secundæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Partic.
Præſ.	λέγομαι	λέγου	λεγοίμην	λέγωμαι	λέγεσθαι	λεγόμενος
Imp.	ἐλεγόμην					
Aor. 2.	ἐλέγην	λέγηθι	λεγείην	λεγῶ	λεγῆναι	λεγεὶς
Fut. 2.	λεγήσομαι		λεγησοίμην		λεγήσεσθαι	λεγησόμενος
Perf.	λέλεγμαι	λέλεξο	λελεγμένος εἴην	λελεγμένος ὦ	λελέχθαι	λελεγμένος
Pluſq.	ἐλελέγμην					
Paul. p.	λελέξομαι		λελεξοίμην		λελέξεσθαι	λελεξόμενος
Aor. 1.	ἐλέχθην	λέχθητι	λεχθείην	λεχθῶ	λεχθῆναι	λεχθεὶς
Fut. 1.	λεχθήσομαι		λεχθησοίμην		λεχθήσεσθαι	λεχθησόμενος

Ter-

Tertiæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subju.	Infini.	Partic.
Præſ.	πείθομαι	πείθου	πειθοίμην	πείθωμαι	πείθεσθαι	πειθόμενος
Imp.	ἐπειθόμην					
Aor. 2.	ἐπίθην	πίθηθι	πιθείην	πιθῶ	πιθῆναι	πιθεὶς
Fut. 2.	πιθήσομαι		πιθησαίμην		πιθήσεσθαι	πιθησόμενος
Perf.	πέπεισμαι	πέπεισο	πεπεισμένος εἴην	πεπεισμένος ὦ	πεπεῖσθαι	πεπεισμένος
Pluſq.	ἐπεπείσμην					
Paul. p.	πεπείσομαι		πεπεισοίμην		πεπείσεσθαι	πεπεισόμενος
Aor. 1.	ἐπείσθην	πείσθητι	πεισθείην	πεισθῶ	πεισθῆναι	πεισθεὶς
Fut. 1.	πεισθήσομαι		πεισθησοίμην		πεισθήσεσθαι	πεισθησόμενος

Quartæ.

	Indicat.	Imp.	Optat.	Subju.	Infin.	Partic.
Præſ.	φράζομαι	φράζου	φραζοίμην	φράζωμαι	φράζεσθαι	φραζόμενος
Imp.	ἐφραζόμην				(ναι	
Aor. 2.	ἐφράδην	φράδηθι	φραδείην	φραδῶ	φραδῆναι	φραδεὶς
Fut. 2.	φραδήσομαι		φραδησοίμην		φραδήσεσθαι	φραδησόμενος
Perf.	πέφρασμαι	πέφρασο	πεφρασμένος εἴην	πεφρασμένος ὦ	πεφρᾶσθαι	πεφρασμένος
Pluſq.	ἐπεφράσμην					
Paul. p	πεφράσομαι		πεφρασοίμην		πεφράσεσθαι	πεφρασόμενος
Aor. 1.	ἐφράσθην	φράσθητι	φρασθείην	φρασθῶ	φρασθῆναι	φρασθεὶς
Fut. 1.	φρασθήσομαι		φρασθησοίμην		φρασθήσεσθαι	φρασθησόμενος

Quin-

Quintæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Sub.	Infinit.	Partic.
Præſ.	πείρομαι	πείρᾱ	πειροίμην	πείρωμαι	πείρεσθαι (ναι	πειρόμενος
Imp.	ἐπειρόμην					
Aor. 2.	ἐπάρην	πάρηθι	παρείην	σπαρῶ	παρῆναι	παρεὶς
Fut. 2.	παρήσομαι		παρησοίμην		παρήσεσθαι	παρησόμενος
Perf.	ἔπαρμαι	ἔσπαρσο	ἐπαρμένος εἴην	ἐπαρμένος ὦ	ἐπάρθαι	ἐπαρμένος
Pluſq.	ἐπάρμην					
Paul. p.	ἐπάρσομαι		ἐσπαρσοίμην		ἐπάρσεσθαι	ἐπαρσόμενος
Aor. 1.	ἐπάρθην	πάρθητι	παρθείην	παρθῶ	παρθῆναι	παρθεὶς
Fut. 1.	παρθήσομαι		παρθησοίμην		παρθήσεσθαι	παρθησόμενος

Sextæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subju.	Infinit.	Particip.
Præſ.	ἀκούομαι	ἀκοῦ	ἀκουοίμην	ἀκούωμαι	ἀκούεσθαι	ἀκουόμενος
Imp.	ἠκουόμην					
Aor. 1.	ἠκόην	ἀκόηθι	ἀκοείην	ἀκοῶ	ἀκοῦσαι	ἀκοεὶς
Fut. 2.	ἀκοήσομαι		ἀκοησοίμην		ἀκοήσεσθαι	ἀκοησόμενος
Perf.	ἤκουσμαι	ἤκουσο	ἠκουσμένος εἴην	ἠκουσμένος ὦ	ἠκοῦσθαι	ἠκουσμένος
Pluſq.	ἠκούσμην					
Paul. p.	ἠκούσομαι		ἠκουσοίμην		ἠκούσεσθαι	ἠκουσόμενος
Aor. 1.	ἠκούσθην	ἀκούσθητι	ἀκουσθείην	ἀκουσθῶ	ἀκουσθῆναι	ἀκουσθεὶς
Fut. 1.	ἀκουσθήσομαι		ἀκουσθησοίμην		ἀκουσθήσεσθαι	ἀκουσθησόμενος

Tem-

Temporum formatio.

Novem ſunt Tempora in voce Paſſiva: quorum tria deducuntur ab Activa (Præſens.
(Præteritum.
(Aoriſtus ſecundus.

Præſens.

Præſens formatur a Præſenti Activo, mutando ω in ομαι: ut τύπτω, τύπτομαι.

Secunda perſona ſingularis Præſentis, ſicut & Futurorum definit in η, *Attice in* ει; *communiter vero in hiſce quatuor,* βέλει, *vis,* οἴει, *putas,* ὄψει, *videbis,* εἶ, *& facia craſi,* εἰ, *es. Aliquando in quibuſdam Barytonis deſinit in* σαι; *ut* φάγεσαι, *pro* φάγῃ, *comedis; & in aliquibus Circumflexis, ut* καιχάεσαι, καιχᾶσαι, *pro* καιχάῃ, καιχᾷ, *gloriaris;* ὀδωάεσαι, ὀδωᾶσαι, *pro* ὀδωάῃ, ὀδωᾷ, *cruciaris.*

Imperfectum.

Imperfectum formatur a Præſenti, mutando μαι in μλω, & præponendo Augmentum: ut τύπτομαι, ἐτυπτόμλω.

Eadem eſt ratio Augmentorum in Verbis Paſſivis, & Mediis, quæ in Activis, non ſolum in Barytonis, ſed etiam in Circumflexis, & in Verbis in μι.

Aoriſtus Secundus.

Aoriſtus ſecundus formatur ab Aoriſto ſecundo Activo, vertendo ον in λω: ut ἔτυπον, ἐτύπλω.

Futurum Secundum.

Futurum ſecundum formatur a tertia perſona Aoriſti ſecundi, addendo σομαι, & abjiciendo Augmentum: ut ἐτύπη, τυπήσομαι.

Præteritum Perfectum.

Præteritum Perfectum formatur a Præterito Perfecto Activo, inflectendo ultimam ſyllabam; in Prima perſona in μαι; in Secunda in σαι; in Tertia in ται: cui ſyllabæ, quia oportet penultimam Præteriti Paſſivi eſſe longam, plerumque aliqua litera præponitur, ut hic oſtenditur.

1. Con-

1. *Conjugatio.*

Ante μαι habet β; quæ ob euphoniam vertitur in μ: ante σαι, habet π, non quidem expreſſam, ſed implicitam in duplici ψ: ante ται, pariter habet π, non implicitam, ſed expreſſam.

a τέτυφα, verberavi, quod a τύπτω,

μμαι (
ψαι (τέτυμμαι, τέτυψαι, τέτυπται: verberatus ſum,es,eſt:
πται (

2. *Conjugatio.*

Ante μαι habet γ: ante σαι habet κ, non expreſſam, ſed implicitam in duplici ξ: ante ται pariter habet κ non implicitam, ſed expreſſam:

a λέλεχα, dixi, quod a λέγω,

γμαι, (
ξαι, (λέλεγμαι, λέλεξαι, λέλεκται: dictus ſum, es, eſt.
κται, (

3. *Conjugatio.*

Ante μαι habet σ: ante σαι nullam aliam: ante ται pariter habet σ.

a πέπεικα, perſuaſi: quod a πείθω,

σμαι, (
σαι, (πέπεισμαι, πέπεισαι, πέπεισται: perſuaſus ſum,es,eſt.
ται, (

4. *Conjugatio.*

In Verbis, quæ ſequuntur Conjugationem Secundam, habet, ut Secunda; in iis, quæ Tertiam, ut Tertia.

ab ὤρυχα, excavavi, quod ab ὀρύττω, vel ὀρύσσω,

γμαι, (
ξαι, (ὤρυγμαι, ὤρυξαι, ὤρυκται: excavatus ſum, es, eſt.
κται, (

a νενόμικα, putavi, quod a νομίζω,

σμαι, (
σαι, (νενόμισμαι, νενόμισαι, νενόμισται: putatus ſum,es,eſt.
ται, (

5. *Conjugatio.*

Servat ut in Activo, ſic etiam in Paſſivo immutabiles λ, & ρ:

ab

ab ἔσαλκα, miſi, quod a σέλλω,

λμαι, (
λσαι, (ἔσαλμαι, ἔσαλσαι, ἔσαλται: miſſus ſum, es, eſt.
λται, (

ab ἔσπαρκα, ſeminavi, quod a σπείρω,

ρμαι, (
ρσαι, (ἔσπαρμαι, ἔσπαρσαι, ἔσπαρται: ſeminatus ſum, es, eſt.
ρται, (

Finita in μω, aut μνω, Activum habent in κα: Paſſivum in μαι.

a νενέμηκα, diſtribui, quod a νέμω,

ημαι, (νενέμημαι, νενέμησαι, νενέμηται, diſtributus ſum, es, eſt.
ησαι, (a τετέμηκα, ſecui, quod a τέμνω,
ηται, (τετέμημαι, τετέμησαι, τετέμηται: ſectus ſum, es, eſt.

Quæ in Præterito Activo abjecerant ν, abjiciunt & in Præterito Paſſivo, nec tamen aſſumunt σ ante μαι, ideoque nec ante σαι: nam quando nihil præponitur primæ perſonæ, nihil item Tertiæ præponitur.

a κέκρικα, judicavi, quod a κρίνω,

μαι, (
σαι, (κέκριμαι, κέκρισαι, κέκριται: judicatus ſum, es, eſt.
ται, (

Quæ in Præteriso Activo verterant ν in γ, revocant illud in Præterito Paſſivo: ſolum ante μ, propter euphoniam, mutatur in μ.

μμαι, (a πέφαγκα, oſtendi, quod a φαίνω,
νσαι, (
νται, (πέφαμμαι, πέφανσαι, πέφανται: oſtenſus ſum, es, eſt.

Attice,

σμαι, (
σαι, (πέφασμαι, πέφασαι, πέφαται.
ται, (

6. Conjugatio.

Si penultima Præteriti Activi ſit brevis, aſſumit σ in Præterito paſſivo.

a τετέλεκα, perfeci, quod a τελέω,

σμαι, (τετέλεσμαι, τετέλεσαι, τετέλεται: perfectus ſum,
σαι, (es, eſt.
ται, (a γεγέλακα, riſi, quod a γελάω, γεγέλασμαι,

γε-

γεγέλασαι, γεγέλασαι; nam ibi anceps corripitur.

Excipe δέδεμαι a δέω, ligo, a quo tamen Verbale δεσμὸς, vinculum: ἄρομαι, ab ἤροκα, quod ab ἀρόω, aro.

Si penultima Præteriti activi ſit longa, nihil aſſumit.

a τετόξευκα, ſagitta petii, quod a τοξεύω,

μαι, (τετόξευμαι, τετόξευσαι, τετόξευται: ſagitta petitus

σαι, (ſum, es, eſt.

ται, (a τέτικα, honoravi, quod a τίω, τέτιμαι, τέτισαι, τέτισται; nam ibi anceps producitur.

Excipe ἤκουσμαι ab ἀκούω, audio: κέκρυσμαι a κρύω, pulſo: ἔπταισμαι a πταίω, impingo: κεκέλευσμαι a κελεύω, jubeo: κέκλεισμαι a κλείω, claudo: σέσεισμαι a σείω, quatio: κεκόλυσμαι a κολύω, turbo: ἔγνωσμαι a γνόω, pro quo γινώσκω, cognoſco: τέθραυσμαι a θραύω, frango.

Regulæ de Duali, & Plurali.

Primæ Dualis, & Pluralis formantur a Prima Singulari, flexa ſolum terminatione.

τέτυμμαι (τετύμμεθον, (τετύμμεθα.

λέλεγμαι (λελέγμεθον, (λελέγμεθα.

πέπεισμαι (πεπείσμεθον, (πεπείσμεθα.

ὤρυγμαι (ὠρύγμεθον, (ὠρύγμεθα.

νενόμισμαι (νενομίσμεθον, (νενομίσμεθα.

ἔσταλμαι (ἐστάλμεθον, (ἐστάλμεθα.

τετέλεσμαι (τετελέσμεθον, (τετελέσμεθα.

A tertia Singulari formatur ſecunda & tertia Dualis

lis vertendo *αι* in *ον*, & ſecunda pluralis vertendo *αι* in *ε*, & tenues in ſuas aſpiratas.

τέτυπται (τέτυφθον, τέτυφθον,
(τέτυφθε.

λέλεκται (λέλεχθον, λέλεχθον,
(λέλεχθε.

πέπεισται (πέπεισθον, πέπεισθον,
(πέπεισθε.

ὤρυκται (ὤρυχθον, ὤρυχθον,
(ὤρυχθε.

νενόμισται (νενόμισθον, νενόμισθον,
(νενόμισθε.

ἔσαλται (ἔσαλθον, ἔσαλθον,
(ἔσαλθε.

τετέλεσται (τετέλεσθον, τετέλεσθον,
(τετέλεσθε.
(

Quoties Tertia Singularis Præteriti Paſſivi deſinit in *ται* purum, Secunda, & Tertia Dualis, ac Secunda Pluralis interſerunt *σ*.

νενέμηται (νενέμησθον, νενέμησθον,
(νενέμησθε.

κέκριται (κέκρισθον, κέκρισθον,
(κέκρισθε.

Tertia Pluralis formatur a Tertia Singulari, poſito *ν* ante *ται* purum.

νενέμηται: νενέμηνται.
κέκριται: κέκρινται.

Si vero *ται* non fuerit purum; tum Tertiam Pluralem circumloquimur per Participium Præteriti temporis, & Verbum Subſtantivum *εἰσὶ*, *ſunt*.

τέτυπται : τετυμμένοι εἰσί.
λέλεκται : λελεγμένοι εἰσί.

Obſervatio.

Diſſyllaba Primæ, & Secundæ Conjugationis, quæ mutant in Perfecto Activo ε in ο, illud repetunt in Perfecto Paſſivo.

πέμπω, πέπομφα, πέπεμμαι, mitto.
κλέπτω, κέκλοφα, κέκλεμμαι, furor.

Quæ habent ρε implicitum cum aliqua conſonante, vertunt ε in α.

τρέπω, τέτρεφα, τέτραμμαι, verto.
σρέφω, ἔσρεφα, ἔσραμμαι,
ſed βρέχω, βέβρεχα, βέβρεγμαι, rigo.

Jonica Dialectus.

Jones, & aliquando Attici formant Tertiam pluralem hujus Temporis, ponendo α *ante* ται, *& mutando præcedentem tenuem in ſuam aſpiratam.*

In Conjug. 1. τέτυπται, τετύφαται, *a* τύπτω, *verbero.*
2. λέλεκται, λελέχαται, *a* λέγω, *dico.*
3. τέταχται, τετάχαται, *a* τάττω, *ordino.*

In Tertia Conjugatione, & Quarta, ubi imitatur Tertiam, mutatur σ *in* τ, δ, θ, *pro ratione Characteriſticæ Aoriſti ſecundi : quod fit aliquando etiam ubi Quarta imitatur Secundam.*

3. ἰῶυσται, ἰώυσται, *ab* ἀνύω, *perficio.*
ᾄσται, ᾄδαται, *ab* ᾄδω, *cano.*
πέπεισται, πεπείθαται, *a* πείθω, *perſuadeo.*
4. πέφρασται, πεφράδαται, *a* φράζω, *loquor.*
ὤρυκται, ἀρύχαται, *ab* ὀρύττω, *excavo.*

In Quinta tantum α *interponitur.*

5. ἔψαλται, ἐψάλαται, *a* ψάλλω, *cano.*
ἔφθαρται, ἐφθάραται, *a* φθείρω, *corrumpo.*

In Sexta ponitur α *ante* ται *purum, & longa corripitur.*

δεδήλωται, δεδηλόαται, *a* δηλόω, *oſtendo.*
πεποίηται, πεποιέαται, *a* ποιῶ, *facio.*
τέθειται, τεθέαται, *a* θέω, *pono, unde* τίθημι.
βέβληται, βεβλήαται, *Poet. pro* βεβλέαται, *a* βάλλω, *Jacio.*

Pau-

Paulo poſt Futurum.

Formatur a ſecunda perſona Perfecti, poſito ομ ante αι: ut τέτυφαι, τετύφθαι.

Præteritum pluſquam perfectum.

Formatur a Perfecto mutando in Prima perſona μαι in μην; in Secunda, & Tertia αι in ο, & præfigendo ε, ſi Perfectum incipiat a ſimplici conſonante: ut τέτυμμαι, ἐτετύμμην; τέτυφαι, ἐτέτυφο: τέτυπται, ἐτέτυπτο.

Si Tertia ſingularis deſinat in τ purum; in Secunda, & Tertia Duali & Secunda Plurali interſeritur σ: ut de Perfecto diximus; & Tertia Pluralis deſinit in ντο: ut ἐκέκειτο, accuſatus erat; ἐκεκείσθην, ἐκέκεισθε, ἐκέκειντο. Si autem exeat in τ impurum, circumloquimur per Participium Præteriti, & Verbum Subſtantivum ἦσαν, *erant*; ut ἐτέτυπτο, τετυμμένοι ἦσαν.

Aoriſtus primus.

Aoriſtus primus formatur a Tertia Perſona ſingulari Perfecti Paſſivi, mutando αι in ην, & Tenues in ſuas Aſpiratas, & retinendo Augmentum Imperfecti: ut τέτυπται, ἐτύφθην.

Exceptio.

μέμνηται, ἐμνήσθην, recordatus fui:) aſſumunt
ἔῤῥωται, ἐῤῥώσθην, convalui:) σ.
σέσωσται, ἐσώθην, ſervatus fui: abjicit σ.
ἄρηται, ἁρέθην, inventus fui:)
ἦρται, ἠρέθην, ſublatus fui:) mutant
ἐπήνηται, ἐπηνέθην, laudatus fui:) η in ε.
ἔῤῥηται, ἐῤῥέθην, & ἐῤῥήθην, dictus fui:
κεῖται, ἐκείθην, poſitus fui:

Obſervatio.

Verba, quæ in Præterito verterant ε in α, repetunt ſuum ε in Aoriſto Primo: ut ἔστραμμαι, ἐστρέφθην, verſus ſum.

Verba in νω, quæ in Præterito abjecerant ν, hic illud poetice recipiunt: ut ἐκλίνθην, ἐκρίνθην, *pro* ἐκλίθην, ἐκρίθην, *a* κλίνω, *inclino, &* κρίνω, *judico. Et a* πνέω, *ſpiro, quamvis non deſinat in* νω, *fit* ἐπνώθην.

Futurum Primum.

Futurum Primum formatur a Tertia perſona ſin-

gulari Aoriſti Primi addendo σομαι, & abjiciendo Augmentum: ut ἐτύφθη, τυφθήσομαι.

Obſervatio in Modos reliquos.

MODI RELIQUI formantur ab Indicativo, & Tempora a ſuis temporibus.

PERFECTUM IMPERATIVI format Secundam perſonam a Secunda Pluſquamperfecti Indicativi: ut ἐτέτυφο, τέτυφο. Format Tertiam a Tertia ejuſdem, migrante το in σθω; ut ἔψαλτο, ἐψάλθω. Quod ſi præceſſerit Tenuis, mutatur in ſuam Aſpiratam; ut ἐτέτυπτο, τετύφθω. Si autem ante το fuerit vocalis, aſſumitur σ: ut ἐκέκειτο, κεκεῖσθω.

Aoriſti Imperativi formantur a Tertiis perſonis ſuorum ſimilium, addito θι: ſed Primus deſinit in πι, propter aliud θ præcedens: ut ἐτύφθη, τύφθητι. Utriuſque Tertia ſingularis, & reliqui numeri per τ, non θ: ut τυφθήτω, τυπήτω, &c.

OPTATIVUS, ubi facta eſt circumlocutio in Tertia Præteriti Indicativi, circumloquitur præteritum per Participium, & Verbum Subſtantivum: ſin autem non adhibenda ſit circumlocutio, tunc ſervandæ ſunt regulæ hæ.

Si ante μαι Primæ perſonæ Præteriti paſſivi fuerit η, convertitur in ῃ: ut

a νενέμημαι, quod a νέμω, diſtribuo.

Sing. νενεμήμην, νενεμῆο, νενεμῆτο.
Dual. νενεμήμεθον, νενεμῆσθον, νενεμήσθην.
Plur. νενεμήμεθα, νενεμῆσθε, νενεμῆντο.

υ in υι. ut

a τέθυμαι, quod a θυίω, feſtino.

Sing. τεθύμην, τεθῦο, τεθῦτο.
Dual. τεθύμεθον, τεθῦσθον, τεθύσθην.
Plur. τεθύμεθα, τεθῦσθε, τεθῦντο.

α in αι: ut

ab ἔκταμαι, quod a κτείνω, occido.

Sing. ἐκταίμην, ἐκταῖο, ἐκταῖτο.
Dual. ἐκταίμεθον, ἐκταῖσθον, ἐκταίσθην.
Plur. ἐκταίμεθα, ἐκταῖσθε, ἐκταῖντο,

ι manet integrum, ſed tamen longum hic, etiamſi

ſi breve fuerit in Præterito Indicativi: ut

a κέκριμαι, quod a κρίνω, judico.

Sing. κεκρίμην, κεκρῖο, κεκρῖτο.
Dual. κεκρίμεθον, κεκρῖσθον, κεκρίσθην.
Plur. κεκρίμεθα, κεκρῖσθε, κεκρῖντο.

Si ante μαι ſit diphthongus, cujus ſubjunctiva ſit υ, tunc circumlocutione opus eſt, ut:

a πέπαυμαι, quod a παύω, finio.

Sing. πεπαυμένος εἶμι, εἶς, εἶ.
Dual. πεπαυμένω εἶτον, εἴτην.
Plur. πεπαυμένοι εἶμεν, εἶτε, εἶσαν.

Eodem modo a τετύχθαι, quod a τυχθέω, jaculor, τετυχθέναι εἶμι.

Aliqui eandem circumlocutionem adhibent, cum Præteritum habet υ: ut a λέλυμαι, λελυμένος εἶμι: *ſed alii non admittunt, formantes* λελύμην, λελῦο, λελῦτο; *vel etiam, quod apud Homerum,* λελύμην, λελῦο, λελῦτο.

SUBJUNCTIVUS adhibet in Præterito circumlocutionem, quoties adhibuit Optativus, per Participium Præteriti temporis, & Verbum Subſtantivum: ut.

Sing. τετυμμένος, ὦ, ἦς, ἦ.
Dual. τετυμμένω ἦτον, ἦτον.
Plur. τετυμμένοι ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Ubi non adhibenda ſit circumlocutio, ex omnibus vocalibus ante μαι primæ perſonæ Præteriti Indicativi fit ω; ut

a νενέμημαι

Sing. νενεμῶμαι, νενεμῇ, νενεμῆται.
Dual. νενεμώμεθον, νενεμῆσθον, νενεμῆσθον.
Plur. νενεμώμεθα, νενεμῆσθε, νενεμῶνται,

Id quod etiam fit in verbis circumflexis, & in verbis in μι, *ut a* πεποίημαι, πεποιῶμαι; *a* μέμνημαι, μεμνῶμαι; *a* κεχρύσωμαι, κεχρυσῶμαι: *a* τέθειμαι, τεθῶμαι: *ut apparebit loco ſuo.*

Aliqui tamen velle videntur, omnia verba Barytona in Optativo, & Subjunctivo circumloquenda eſſe per Participium, & Verbum Subſtantivum.

INFINITIVUS format Præteritum a ſecunda plurali Perfecti Indicativi, vertendo ε in αι, & penul-

tima acuenda: ut a τέτυφθε, τετύφθαι.

PARTICIPIUM acuit penultimam in Præterito; ut τετυμμένος: ultimam in Aoriſtis; ut τυφθείς, τυπείς: antepenultimam in reliquis: ut τυπτόμενος, &c.

Participia in μενος, & μενον ad tertiam pertinent Declinationem ſimplicium: in εὶς, & ἐν ad quintam: Fœminina omnia ad ſecundam.

Verbum Barytonum Vocis Mediæ.

Medium Verbum eſt, quod, ſicut apud Latinos Verbum Commune, alias active, alias paſſive ſignificat; ut ἄγομαι, duco, & ducor, κομίζομαι, porto, & portor: Mediamque habet inflexionem, partim Activam, partim Paſſivam.

Activam fere ſignificationem tribuunt aliqui Præteritis, Aoriſtis, & Futuris Mediis; niſi forte ipſa Verbi ſignificatio aliud ſuadeat: ut σέσηπα, computrui, a σήπω: μέμηνα, inſanivi, a μαίνω, & ſimilia. Reliquis temporibus utramque.

Activam terminationem habet Perfectum, & Pluſquam Perfectum: Reliqua tempora Paſſivam.

Inflexum ſecundum cognata Tempora.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (τύπτομαι, τύπτῃ, τύπτεται, *Verbero, & Verberor.*
D. (τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον,
P. (τυπτόμεθα, τύπτεσθε, τύπτονται.

Unde Imperfectum.

S. (ἐτυπτόμην, ἐτύπτου, ἐτύπτετο. *Verberabam, & Verberabar.*
D. (ἐτυπτόμεθον, ἐτύπτεσθον, ἐτυπτέσθην,
P. (ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο.

Aoriſtus ſecundus.

S. (ἐτυπόμην, ἐτύπου, ἐτύπετο. *Verberavi, vel Verberatus*
D. (ἐτυπόμεθον, ἐτύπεσθον, ἐτυπέσθην. *fui.*
P. (ἐτυπόμεθα, ἐτύπεσθε, ἐτύποντο.

Futurum ſecundum.

S. (τυποῦμαι, τυπῇ, τυπεῖται, *Verberabo, vel Verberabor.*
D. (τυπούμεθον, τυπεῖσθον, τυπεῖσθον.

P. (τυ-

P. (τυπτόμεθα, τυπτεῖσθε, τυπτοῦνται.

Futurum primum.

S. (τύψομαι, τύψῃ, τύψεται. *Verberabo, vel Verberabor.*
D. (τυψόμεθον, τύψεσθον, τύψεσθον.
P. (τυψόμεθα, τύψεσθε, τύψονται.

Aoriſtus primus.

S. (ἐτυψάμην, ἐτύψω, ἐτύψατο. *Verberavi, vel Verbe-*
D. (ἐτυψάμεθον, ἐτύψασθον, ἐτυψάσθην, *ratus fui.*
P. (ἔτυψάμεθα, ἐτύψασθε, ἐτύψαντο.

Præteritum perfectum.

S. (τέτυπα, τέτυπας, τέτυπε. *Verberavi, vel Verbera-*
D. (τετύπαμον, τετύπαμον. *tus ſum.*
P. (τετύπαμεν, τετύπατε, τετύπασι.

Pluſquam perfectum.

S. (ἐτετύπειν, ἐτετύπεις, ἐτετύπει. *Verberaveram, vel*
D. (ἐτετύπειμον, ἐτετυπείμην. *Verberatus eram.*
P. (ἐτετύπειμεν, ἐτετύπειτε, ἐτετύπεισαν.

Modus Imperativus.

Præſens, & Imperfectum.

S. (τύπτε, τυπτέσθω. *Verbera, vel verberare.*
D. (τύπτεσθον, τυπτέσθων.
P. (τύπτεσθε, τυπτέσθωσαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. (τυπῦ, τυπέσθω. *Verberato, vel Verberator tu.*
D. (τύπεσθον, τυπέσθων.
P. (τύπεσθε, τυπέσθωσαν,

Aoriſtus primus.

S. (τύψαι, τυψάσθω. *Verberato, vel Verberator tu.*
D. (τύψασθον, τυψάσθων.
P. (τύψασθε, τυψάσθωσαν.

Perfectum, & pluſquam perfectum.

S. (τέτυπε, τετυπέτω. *Verberaveris, vel Verberatus eſt.*
D. (τετύπεσον, τετυπέσθων.
P. (τετύπεσε, τετυπέσθωσαν.

Modus Optativus.

Præſens, & Imperfectum.

εἴθε, *utinam.*

S. (τυπτοίμην, τύπτοιο, τύπτοιτο. *Verberarem, vel Verberaret.*

D. (τυπτοίμεθον, τύπτοισθον, τυπτοίσθων.
P. (τυπτοίμεθα, τύπτοισθε, τύπτοιντο.

Aoriſtus ſecundus.

S. (τυποίμην, τύποιο, τύποιτο. *Verberaverim, vel ver-*
D. (τυποίμεθον, τύποισθον, τυποίσθων. *beratus ſim, vel*
P. (τυποίμεθα, τύποισθε, τύποιντο. *fuerim.*

Futurum ſecundum.

S. (τυποίμην, τυποῖο, τυποῖτο. *Verberem, vel Verberer.*
D. (τυποίμεθον, τυποῖσθον, τυποίσθων.
P. (τυποίμεθα, τυποῖσθε, τυποῖντο.

Futurum primum.

S. (τυψοίμην, τύψοιο, τύψοιτο. *Verberem, vel Ver-*
D. (τυψοίμεσθον, τύψοισθον, τυψοίσθων. *berer.*
P. (τυψοίμεθα, τύψοισθε, τύψοιντο.

Aoriſtus primus.

S. (τυψαίμην, τύψαιο, τύψαιτο. *Verberaverim, vel*
D (τυψαίμεθον, τύψαισθον, τυψαίσθων. *Verberatus ſim,*
P. (τυψαίμεθα, τύψαισθε, τύψαιντο. *vel fuerim.*

Perfectum, & pluſquam perfectum.

S. (τετύποιμι, τετύποις, τετύποι. *Verberaviſſem, vel Ver-*
D. (τετύποιτον, τετυποίτην. *beratus ſim, vel eſſem.*
P. (τετύποιμεν, τετύποιτε, τετύποιεν.

Modus Subjunctivus.

Præſens, & Imperfectum.

ἐὰν, *cum.*

S. (τύπτωμαι, τύπτῃ, τύπτηται. *Si verberem, vel verbe-*
D. (τυπτώμεθον, τύπτησθον, τύπτησθον. *rarer.*
P. (τυπτώμεθα, τύπτησθε, τύπτωνται.

Aoriſtus ſecundus.

S. (τύπωμαι, τύπῃ, τύπηται. *Si verberavero, vel ſi*
D. (τυπώμεθον, τύπησθον, τύπησθον. *verberatus fuero.*
P. (τυπώμεθα, τύπησθε, τύπωνται.

Aoriſtus primus.

S. (τύψωμαι, τύψῃ, τύψηται. *Si verberavero, vel ſi*
D. (τυψώμεθον, τύψησθον, τύψησθον. *verberatus ſim, vel*
P. (τυψώμεθα, τύψησθε, τύψωνται. *fuerim, vel fuero.*

Perfectum, & pluſquam perfectum.

S. (τετύπω, τετύπῃς, τετύπῃ. *Si verberaverim, vel*

D. (τε-

D. (τετύπηον, τετύπηον. *ſi verberatus ſim, vel eſſem.*
S. (τετύπωμεν, τετύπητε, τετύπωσι.

Modus Infinitivus.

(Præſ. & Imperf. τύπτεσθαι.
(Aoriſtus 2. τυπέσθαι.
(Futurum 2. τυπῆσθαι.
(Futurum 1. τύψεσθαι.
(Aoriſtus 1. τύψασθαι.
(Perf. & pluſ. τετυπέναι.

Participium.

Præſens, & Imperfectum.

M. (ὁ τυπτόμενος, τοῦ τυπτομένου. *Verberans, vel qui*
F. (ἡ τυπτομένη, τῆς τυπτομένης. *verberatur.*
N. (τὸ τυπτόμενον, τοῦ τυπτομένου.

Aoriſtus ſecundus.

M. (ὁ τυπόμενος, τοῦ τυπομένου. *Qui verberavit, vel*
F. (ἡ τυπομένη, τῆς τυπομένης. *verberatus.*
N. (τὸ τυπόμενον, τοῦ τυπομένου.

Futurum ſecundum.

M. (ὁ τυπούμενος, τοῦ τυπουμένου. *Verberaturus, vel*
F. (ἡ τυπουμένη, τῆς τυπουμένης. *verberandus.*
N. (τὸ τυπούμενον, τοῦ τυπουμένου.

Futurum primum.

M. (ὁ τυψόμενος, τοῦ τυψομένου. *Verberaturus, vel*
F. (ἡ τυψομένη, τῆς τυψομένης. *verberandus.*
N. (τὸ τυψόμενον, τοῦ τυψομένου.

Aoriſtus primus.

M. (ὁ τυψάμενος, τοῦ τυψαμένου. *Qui verberavit, vel*
F. (ἡ τυψαμένη, τῆς τυψαμένης. *verberatus.*
N. (τὸ τυψάμενον, τοῦ τυψαμένου.

Perfectum, & pluſquam.

M. (ὁ τετυπὼς, τοῦ τετυπότος. *Qui verberavit, vel*
F. (ἡ τετυπυῖα, τῆς τετυπυίας. *verberatus.*
N. (τὸ τετυπὸς, τοῦ τετυπότος.

Inflexio omnium Conjugationum ſecundum cognata Tempora per omnes Modos.

Primæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Partic.
Præſ.	τύπτομαι	τύπτου	τυπτοί-	τύπτω-	τύπτε-	τυπτό-
Imp.	ἐτυπτό- μην		μην	μαι	σθαι	μενος
Aor.2.	ἐτυπό- μην	τυπῦ	τυποί- μην	τύπω- μαι	τυπέ- σθαι	τυπό- μενος
Fut. 2.	τυπῦμαι		τυποί- μην		τυπεῖ- σθαι	τυπύ- μενος
Fut. 1.	τύψομαι		τυψοί- μην		τύψε- σθαι	τυψό- μενος
Aor.1.	ἐτυψά- μην	τύψαι	τυψαί- μην	τύψω- μαι	τύψα- σθαι	τυψά- μενος
Perf.	τέτυπα	τέτυ-	τετύ-	τετύ-	τετυπέ-	τετυ-
Pluſq.	ἐτετύπειν	πε	ποιμι	πω	ναι	πώς.

Secundæ.

	Indic.	Imper.	Optat.	Subj.	Infin.	Particip.
Præſ.	λέγομαι	λέγε	λεγοί-	λέγω-	λέγε-	λεγόμενος
Imp.	ἐλεγόμην		μην	μαι	σθαι	
Aor.2.	ἐλεγό- μην	λεγῦ	λεγοί- μην	λέγω- μαι	λεγέ- σθαι	λεγόμενος
Fut. 2.	λεγῦμαι		λεγοί- μην		λεγεῖ- σθαι	λεγύμενος
Fut. 1.	λέξομαι		λεξοί- μην		λέξε- σθαι	λεξόμενος
Aor.1.	ἐλεξά- μην	λέξαι	λεξαί- μην	λέξω- μαι	λέξα- σθαι	λεξάμενος
Perf.	λέλογα	λέλογε	λελό- γοιμι	λελό- γω	λελογέ- ναι	λελογώς.
Pluſq.	ἐλελόγειν					

Ter-

Tertiæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subju.	Infinit.	Partic.
Præſ.	πείθομαι	πείθου	πειθοί-	πείθω-	πείθε-	πειθόμε-
Imp.	ἐπειθό- μην		μην	μαι	σθαι	νος
Aor.2.	ἐπιθόμην	πιθοῦ	πιθοίμην	πίθω- μαι	πιθέ- σθαι	πιθόμε- νος
Fut. 2.	πιθοῦμαι		πιθοίμην		πιθεῖ- σθαι	πιθούμε- νος
Fut. 1.	πείσομαι		πεισοί- μην		πείσε- σθαι	πεισόμε- νος
Aor.1.	ἐπεισάμην	πεῖ- σαι	πεισαί- μην	πείσω- μαι	πείσα- σθαι	πεισάμε- νος
Perf.	πέποιθα	πέ- ποι- θε	πεποί- θοιμι	πεποί- θω	πεποιθέ- ναι	πεποι- θώς.
Pluſq.	ἐπεποίθειν					

Quartæ.

	Indic.	Impe.	Optat.	Subju.	Infini.	Partic.
Præſ.	φράζομαι	φράζου	φραζοί-	φράζω-	φράζε-	φραζό-
Imp.	ἐφραζό- μην		μην	μαι	σθαι	μενος
Aor.2.	ἐφραδό- μην	φραδοῦ	φραδοί- μην	φράδω- μαι	φραδέ- σθαι	φραδό- μενος
Fut. 2.	φραδοῦ- μαι		φραδοί- μην		φραδεῖ- σθαι	φραδού- μενος
Fut. 1.	φράσομαι		φρασοί- μην		φράσε- σθαι	φρασό- μενος
Aor.1.	ἐφρασά- μην	φράσαι	φρασαί- μην	φράσω- μαι	φράσα- σθαι	φρασά- μενος
Perf.	πέφραδα	πέφρα- δε	πεφρά- δοιμι	πεφρά- δω	πεφρα- δέναι	πεφρα- δώς.
Pluſq.	ἐπεφράδειν					

Quin-

Quintæ.

	Indic.	Imper.	Optat.	Subju.	Infini.	Partic.
Præſ.	ἀπείρομαι	ἀπείρα	ἀπειροί-	ἀπείρω-	ἀπείρε-	ἀπειρό-
Imp.	ἐαπειρό-		μλιν	μαι	σθαι	μενος
	μλιν					
Aor. 2.	ἐαπαρό-	ἀπαρῦ	ἀπαροί-	ἀπάρω-	ἀπαρέ-	ἀπαρό-
	μλιν		μλιν	μαι	σθαι	μενος
Fut. 2.	ἀπαρῦ-		ἀπαροί-		ἀπαρεῖ-	ἀπαρύ-
	μαι		μλιν		σθαι	μενος
Fut. 1.	ἀπερῦ-		ἀπεροί-		ἀπερεῖ-	ἀπερύμε-
	μαι		μλιν		σθαι	νος
Aor. 1.	ἐαπειρά-	ἀπεῖρον	ἀπειραί-	ἀπείρω-	ἀπείρα-	ἀπειράμε-
	μλιν		μλιν	μαι	σθαι	μενος
Perf.	ἔαπορα	ἔαπορε	ἐαπόροι-	ἐαπό-	ἐαπορέ-	ἐαπορώς.
			μι	ρω	ναι	
Pluſq.	ἐαπόρειν					

Sextæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Particip.
Præſ.	ἀκούομαι	ἀκύε	ἀκυοί-	ἀκύω-	ἀκύε-	ἀκυόμενος
Imp.	ἠκυόμλιν		μλιν	μαι	σθαι	
Aor. 2.	ἠκοόμλιν	ἄκοῦ	ἀκοοί-	ἀκόω-	ἀκοέ-	ἀκοόμενος
			μλιν	μαι	σθαι	
Fut. 2.	ἀκοῦμαι		ἀκοοί-		ἀκοεῖ-	ἀκούμενος
			μλιν		σθαι	
Fut. 1.	ἀκύσο-		ἀκυσοί-		ἀκύσε-	ἀκυσόμε-
	μαι		μλιν		σθαι	νος
Aor. 1.	ἠκυσά-	ἄκυ-	ἀκυσαί-	ἀκύσω-	ἀκύσα-	ἀκυσάμε-
	μλιν	σον	μλιν	μαι	σθαι	νος
Perf.	ἤκοα	ἤκοε	ἠκόοιμι	ἠκόω	ἠκοέναι	ἠκοώς.
Pluſq.	ἠκόειν					

Tem-

Temporum formatio.

Præſens.

Eſt idem cum præſenti paſſivo.

Imperfectum.

Eſt idem cum Imperfecto paſſivo.

Aoriſtus Secundus.

Formatur ab Aoriſto ſecundo Activo, mutando ον in όμην: ut ἔτυπον, ἐτυπόμην.

Futurum Secundum.

Formatur a Futuro ſecundo Activo vertendo ῶ circumflexum in οῦμαι: ut τυπῶ, τυποῦμαι.

Exceptio.

Ἔδομαι, πίομαι, φάγομαι *pro* ἐδοῦμαι, πιοῦμαι, φαγοῦμαι; *ab* ἔδω, *edo*; πίω, *bibo*; φάγω, *edo*, *& Poetica illa* βίομαι, *ibo*; νέομαι, *per craſin* νοῦμαι, *ibo*.

Futurum Primum.

Formatur a Futuro primo Activo vertendo ω in ομαι: ut τύψω, τύψομαι.

Obſervatio.

In quinta Conjugatione Futurum primum deſinit in οῦμαι; nam Activum in ῶ circumflectitur: ut σπείρω, ſemino, σπερῶ, σπεροῦμαι: στέλλω, mitto, στελῶ, στελοῦμαι, quod in omnibus modis erit inflectendum, ut Futurum ſecundum aliarum Conjugationum. Sic & Futurum Atticum: ὑβρίζω, contumelia afficio, ὑβριῶ, ὑβριοῦμαι.

Aoriſtus Primus.

Formatur ab Aoriſto primo Activo vertendo α in άμην, ut ἔτυψα, ἐτυψάμην.

S. (ἐτυψάμην, ἐτύψω, ἐτύψατο.

D. (ἐτυψάμεθον, ἐτύψασθον, ἐτυψάσθην.

P. (ἐτυψάμεθα, ἐτύψασθε, ἐτύψαντο.

Præteritum Perfectum.

Formatur a Præterito perfecto Activo, pro Characteriſtica Perfecti Activi aſſumendo Characteriſticam Aoriſti ſecundi: ut a τέτυφα fit τέτυπα: a τέπαχα, τέπαγα: a πέφρακα, πέφραδα: nam Aoriſti ſecundi ſunt ἔτυπον, ἔπαγον, ἔφραδον.

In

In ſexta Conjugatione tantum κ tollitur: ut a λέλυκα, λέλυα: quamquam hoc tempus, ut & Aoriſtus ſecundus, in hac Conjugatione rárius.

Verba circumflexa minuuntur etiam penultima vocali: ut a τετέλεκα, τέτελα: *a* μεμίληκα, μέμιλα, *unde* μέμηλα: *a* δεδόπηκα, δέδοπα, *a* νενίκηκα, νένικα.

Jones item tollunt κ *ex Præterito Medio, & penultimam corripiunt: ut* γέγαα *a* γέγηκα: μέμαα *a* μέμηκα: *unde participia* γεγαὼς, *&* γεγὼς: μεμαὼς, *&* μεμὼς.

Regula.

Penultima Præteriti Medii eſt eadem, quæ Perfecti Activi, ut τέτυφα, τέτυπα.

Exceptio.

Diſſyllaba, quæ habent ε in penultima Futuri, mutant ε in ο in penultima Præteriti Medii: ut λέγω, λέξω, λέλεχα, λέλογα.

Penultima præſentis Activi α mutatur in η, ut θάλλω, τέθηλα, germino; α tamen aliquando ſervatur, ut ψάλλω, ἔψαλα, cano: αι in οι, ut πείθω, πέποιθα, perſuadeo: αυ in ηυ, ut φαίνω, πέφηνα, appareo, μιαίνω, μεμίηνα, maculo; neque enim valet hæc regula tantum in diſſyllabis.

Verbum βάλλω *videtur habere Præteritum Medium* βέβολα, *ut colligitur ex derivatis,* βολὴ, *jactus,* ἐκηβόλος, *longe jaculans, &c.*

Cum χ, vel φ eſt Characteriſtica thematis, idem eſt Præteritum Activum, & Medium: ut γέγραφα, a γράφω, ſcribo: τέτρυχα, a τρύχω, attero.

Præteritum Pluſquamperfectum.

Formatur a Præterito, mutando α in ειν, & præponendo ε, ſi Verbum incipiat a ſimplici conſonante, vel a muta cum liquida: ut τέτυπα, ἐτετύπειν: ut in voce Activa.

Obſervatio in Modos Reliquos.

MODI RELIQUI, & Participia, ut in Activo, & Paſſivo, ſic & in Medio pendent ab Indicativo, ſimilia tempora a ſuis ſimilibus.

Aori-

Aoriſtus primus retinet α in omnibus modis, præterquam in Subjunctivo: ἐτυ↓άμην, τύ↓αι, τυ↓αίμην, τύ↓ασθαι, τυ↓άμενος.

OPTATIVUS habet Futurum ſecundum, quod in ſecundis, & tertiis perſonis differt ab Aoriſto ſecundo tantum accentu: nam Aoriſt. τυποίμην, τύποιο: Futur. τυποίμην, τυποῖο.

INFINITIVUS habet Aoriſtum ſecundum in ήσθαι: Futurum vero ſecundum in ῆσθαι: ut τύπησθαι, τυπῆσθαι.

PARTICIPIUM Aoriſtum ſecundum in όμενος, Futurum ſecundum in ήμενος.

Maſculina, & neutra pertinent ad tertiam Declinationem ſimplicium, Fœminina ad ſecundam: excepto Præterito perfecto, cujus maſculinum, & neutrum eſt Quintæ ſimplicium, Fœmininum ſecundæ.

Exemplum primæ Conjugationis per omnes modos, tempora, & participia: in Voce Activa, Paſſiva, Media.

Modus Indicativus.

	Activum.	Paſſivum.	Medium.
Præſens.	τρέπω	τρέπομαι	τρέπομαι
Imperfect.	ἔτρεπον	ἐτρεπόμην	ἐτρεπόμην
Aoriſtus 2.	ἔτραπον	ἐτράπην	ἐτραπόμην
Futur. 2.	τραπῶ	τραπήσομαι	τραποῦμαι
Futur. 1.	τρέ↓ω	τρεφθήσομαι	τρέ↓ομαι
Aoriſtus 1.	ἔτρε↓α	ἐτρέφθην	ἐτρε↓άμην
Perfect.	τέτρεφα	τέτραμμαι	τέτροπα
Pluſquam	ἐτετρέφειν	ἐτετράμμην	ἐτετρόπειν
Paulo poſt F.		τετρά↓ομαι	

Modus Imperativus.

	Activum.	Paſſivum.	Medium.
Præſ. & Imp.	τρέπε	τρέπου	τρέπου
Aoriſtus 2.	τράπε	τράπηθι	τραποῦ
Aoriſtus 1.	τρέ↓ον	τρέφθητι	τρέ↓αι
Perf. & pluſq.	τέτροφε	τέτρα↓ο	τέτροπε

Mo-

Modus Optativus.

	Activum.	Paſſivum.	Medium.
Præſ. & Imp.	τρέποιμι	τρεποίμεν	τρεποίμεν
Aoriſtus 2.	τράποιμι	τραπείεν	τραποίμεν
Futur. 2.	τραποῖμι	τραπησοίμεν	τραποίμεν
Futur. 1.	τρέψοιμι	τρεφθησοίμεν	τρεψοίμεν
Aoriſtus 1.	τρέψαιμι	τρεφθείεν	τρεψαίμεν
Perf. & pluſq.	τετρέροιμι	τετραμμένος εἴην	τετρόποιμι
Paulo poſt F.		τετραψοίμεν	

Modus Subjunctivus.

	Activum.	Paſſivum.	Medium.
Præſ. & Imp.	τρέπω	τρέπωμαι	τρέπωμαι
Aoriſtus 2.	τράπω	τραπῶ	τράπωμαι
Aoriſtus 1.	τρέψω	τρεφθῶ	τρέψωμαι
Perf. & pluſq.	τετρέφω	τετραμμένος ὦ	τετρόπω

Modus Infinitivus.

	Activum.	Paſſivum.	Medium.
Præſ. & Imp.	τρέπειν	τρέπεσθαι	τρέπεσθαι
Aoriſtus 2.	τραπεῖν	τραπῆναι	τραπέσθαι
Futur. 2.	τραπεῖν	τραπήσεσθαι	τραπεῖσθαι
Futur. 1.	τρέψειν	τρεφθήσεσθαι	τρέψεσθαι
Aoriſtus 1.	τρέψαι	τρεφθῆναι	τρέψασθαι
Perf. & pluſq.	τετρεφέναι	τετράφθαι	τετροπέναι
Paulo poſt		τετράψεσθαι	

Participium.

	Activum.	Paſſivum.	Medium.
Præſ. & Imp.	τρέπων	τρεπόμενος	τρεπόμενος
Aoriſtus 2.	τραπών	τραπεὶς	τραπόμενος
Futur. 2.	τραπών	τραπησόμενος	τραπούμενος
Futur. 1.	τρέψων	τρεφθησόμενος	τρεψόμενος
Aoriſtus 1.	τρέψας	τρεφθεὶς	τρεψάμενος
Perf. & pluſq.	τετρεφὼς	τετραμμένος	τετροπώς.
Paulo poſt		τετραψόμενος	

Exem-

Exempla Verborum Barytonorum.

Primæ Conjugationis.

π.

βλέπω, *aſpicio.*
λείπω, *relinquo.*
μέλπω, *canto.*

λέπω, *exuo.*
ἐρείπω, *verto.*
ῥέπω, *inclino.*

β.

θλίβω, *premo.*
ἀμείβω, *commuto.*

φέρβω, *paſco.*
ῥέμβω, *in gyrum ago.*

φ.

ἀλείφω, *ungo.*
στρέφω, *verto.*

γλύφω, *fodio.*
ἐρέφω, *tego.*

πτ.

ῥίπτω, *projicio.*
κλέπτω, *furor.*
θώπτω, *aſſentor.*

φαλίπτω, *deſipio.*
χαλέπτω, *everto.*
ὀλόπτω, *vello.*

Secundæ.

κ.

σήκω, *liqueſacio.*
πρέκω, *pectine pulſo.*

διώκω, *perſequor.*
ἐρείκω, *frango.*

χ.

οἴγω, *aperio.*
λήγω, *ceſſo.*
ἐρεύγω, *ructo.*

ὀρέγω, *porrigo.*
θήγω, *acuo.*
φλέγω, *uro.*

τ.

τεύχω, *ſtruo.*
ἐλέγχω, *argue.*

βρέχω, *madefacio.*
ῥώχω, *dentibus fremo.*

Tertiæ.

δ.

εἴδω, *timeo.*
ἀείδω, *cano.*

ἄρδω, *irrigo.*
ἐρείδω, *figo.*

θ.

κεύθω, *abſcondo.*
λήθω, *celo.*

ἐρέθω, *laceſſo.*
αἴθω, *uro.*

Quartæ.

ω, ττ.

ῥήσσω, *att.* ττω, *frango.*
ἀμύσσω, *att.* ττω, *lacero.*

φράσσω, *att.* ττω, *munio.*
χαράσσω, *att.* ττω, *ſculpo.*

θωῦσσω, att. ττω, clamo.
φλαυύσσω, att. ττω, garrio.
ὀδύσσω, att. ττω, iraſcor.
ῥάσσω, att. ττω, allido.

ζ.

ῥαβδίζω, virgis cædo.
αὐγάζω, illuceſco.
κτίζω, condo.
θιξίζω, meto.
φαντάζω, apparere facio.
φλάζω, ſtulte loquor.
χωξίζω, ſeparo.
οἰνίζω, vinum emo, vel ſapio.

Quintæ.

λ.

θάλλω, vireo.
ἀγγέλλω, nuncio.
ἰάλλω, emitto.
βδέλλω, mulgeo.
ὀφέλλω, adjuvo.
αἰκάλλω, blandior.

μ.

βρέμω, fremo.
δέμω, ædifico.

ν.

ῥαίνω, perfundo.
τείνω, tendo.
θαρσαίνω, fiduciam affero.
θαυμαίνω, admiror.
φένω, interficio.
χραίνω, coloro.
κραίνω, perficio.
ὀνομαίνω, nomino.

ρ.

πείρω, vexo.
θέρω, calefacio.
οἰκτείρω, commiſeror.
πταίρω, ſternuto.

Sextæ.

ω purum.

κωλύω, prohibeo.
χλίω, deliciis frango.
ἀφύω, haurio.
ἀνύω, perficio.
ὁδεύω, iter facio.
κολούω, amputo.

De Conjugationibus Circumflexorum.

Vocantur Circumflexa, quia duabus Syllabis in unam contractis, accentum habent circumflexum: ut ποιέω ποιῶ.

Naſcuntur a Barytonis Sextæ Conjugationis in ίω, άω, έω: unde tres ſunt Conjugationes Circumflexorum.

Dignoſcuntur per literas Characteriſticas, quæ ſunt vocales α, ε, ο, proxime præcedentes ω Præſentis.

Pri-

Prima.

Præſ.	Futur.	Præt.
έω	ήσω	ηκα

Secunda.

άω	ήσω	ηκα

Tertia.

όω	ώσω	ωκα.

Notanda ante Inflexionem.

Circumflexa inflectuntur, formantur, & augentur prorſus ut Verba Barytona, niſi quod hic quædam Tempora contrahuntur.

Contrahuntur autem ſolum Præſens, & Præteritum Imperfectum in omnibus Perſonis, per omnes Modos, & Participia.

Primæ Conjugationis Contractio.

1. εε contrahitur in ει
2. εο in ου
3. Si poſt ε ſequitur Vocalis longa, aut Diphthongus, fit contractio tollendo ε.

Verbum Circumflexum ex prima Conjugatione Vocis Activæ.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (ποιέω, ποιῶ: ποιέεις, ποιεῖς: ποιέει, ποιεῖ. *Facio.*
D. (ποιέετον, ποιεῖτον: ποιέετον, ποιεῖτον.
P. (ποιέομεν, ποιοῦμεν: ποιέετε, ποιεῖτε: ποιέουσι, ποιοῦσι.

Imperfectum.

S. (ἐποίεον, ουν: ἐποίεες, ους: ἐποίεε, ου.
D. (ἐποιέετον, εῖτον: ἐποιεέτην, είτην.
P. (ἐποιέομεν, οῦμεν: ἐποιέετε, εῖτε: ἐποίεον, ουν.

Fut. 1. ποιήσω. Aor. 1. ἐποίησα. Præter. perf. πεποίηκα. Pluſq. perf. ἐπεποιήκειν; ad normam Barytonorum & hic, & in reliquis Modis.

Modus Imperativus.

Præſens, & Imperfectum.

S. (ποίεε, ποίει: ποιεέτω, ποιείτω.
D. (ποιέετον, ποιεῖτον: ποιεέτων, ποιείτων.

P. (ποιέετε, ποιεῖτε : ποιεέπωσαν, ποιείπωσαν.

Aor. 1. ποίησον. Præt. perf. & pluſq. πεποίηκε.

Modus Optativus.

Præſens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.

S. (ποιέοιμι, οῖμι : ποιέοις, οῖς : ποιέοι, οῖ.
D. (ποιέοιτον, οῖτον : ποιεοίτην, οίτην.
P. (ποιέοιμεν, οῖμεν : ποιέοιτε, οῖτε : ποιέοιεν, οῖεν.

Inflexio Attica, & Æolica.

S. (ποιοίω, ποιοίης, ποιοίη.
D. (ποιοίητον, ποιοιήτην.
P. (ποιοίημεν, ποιοίητε, ποιοίησαν.

Inflexio Dorica.

S. (ποιῴω, ποιῴης, ποιῴη.
D. (ποιῴητον, ποιῳήτην.
P. (ποιῴημεν, ποιῴητε, ποιῴησαν.

Fut. 1. ποιήσοιμι. Aor. 1. ποιήσαιμι. Aor. Æol. ποιήσειε. Præt. perf. πεποιήκοιμι.

Modus Subjunctivus.

Præſens, & Imperfectum.

ἐὰν, cum.

S. (ποιέω, ῶ : ποιέῃς, ῇς : ποιέῃ, ῇ.
D. (ποιέητον, ῆτον : ποιέητον, ῆτον.
P. (ποιέωμεν, ῶμεν : ποιέητε, ῆτε : ποιέωσι, ῶσι.

Aor. 1. ποιήσω. Præt. perf. πεποιήκω.

Modus Infinitivus.

Præſ. & Imperf. ποιέειν, ποιεῖν.
Fut. 1. ποιήσειν.
Aor. 1. ποιῆσαι.
Præt. perf. πεποιηκέναι.

Participium.

Præſens, & Imperfectum.

M. (ὁ ποιέων, ῶν : τοῦ ποιέοντος, ὄντος.
F. (ἡ ποιέουσα, οῦσα : τῆς ποιεούσης, ούσης.
N. (τὸ ποιέον, οῦν : τοῦ ποιέοντος, ὄντος.

Fut. 1. ὁ ποιήσων. Aor. 1. ὁ ποιήσας.
Præt. perf. ὁ πεποιηκώς.

Vo-

Vocis Paſſivæ.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (ποιέομαι, ᾶμαι, ποιέῃ, ῆ: ποιέεται, εῖται.
D. (ποιεόμεθον, ἄμεθον: ποιέεσθον, εῖσθον: ποιέεσθον, εῖσθον.
P. (ποιεόμεθα, ἄμεθα: ποιέεσθε, εῖσθε: ποιέονται, ῶνται.

Imperfectum.

S. (ἐποιεόμην, ἀμην: ἐποιέο, ῶ: ἐποιέετο, εῖτο.
D. (ἐποιεόμεθον, ἀμεθον: ἐποιέεσθον, εῖσθον: ἐποιεέσθην, εέσθην.
P. (ἐποιεόμεθα, ἀμεθα: ἐποιέεσθε, εῖσθε: ἐποιέοντο, ῶντο.

Præt. perf. πεποίημαι. Pluſq. perf. ἐπεποιήμην.
Paulo poſt Fut. πεποιήσομαι. Aor. 1. ἐποιήθην.
Fut. 1. ποιηθήσομαι.

Modus Imperativus.

Præſens, & Imperfectum.

S. (ποιέο, ῶ: ποιεέσθω, εέσθω.
D. (ποιέεσθον, εῖσθον: ποιεέσθων, εέσθων.
P. (ποιέεσθε, εῖσθε: ποιεέσθωσαν, εέσθωσαν.

Perf. & pluſq. πεποίησο. Aor. 1. ποιήθητι.

Modus Optativus.

Præſens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.

S. (ποιεοίμην, οίμην: ποιέοιο, οῖο: ποιέοιτο, οῖτο.
D. (ποιεοίμεθον, οίμεθον: ποιέοισθον, οῖσθον: ποιεοίσθην, οίσθην.
P. (ποιεοίμεθα, οίμεθα: ποιέοισθε, οῖσθε, ποιέοιντο, οῖντο.

Perfectum, & pluſquam perfectum.

S. (πεποιήμην, ῆο, ῆτο.
D. (πεποιήμεθον, ῆσθον, ήσθην.
P. (πεποιήμεθα, ῆσθε, ῆντο.

Paulo poſt Fut. πεποιησοίμην. Aor. 1. ποιηθείην.
Fut. 1. ποιηθησοίμην.

Modus Subjunctivus.

Præſens, & Imperfectum.

ἐάν, cum.

S. (ποιέωμαι, ῶμαι: ποιέῃ, ῆ: ποιέηται, ῆται.
D. (ποιεώμεθον, ώμεθον: ποιέησθον, ῆσθον: ποιέησθον, ῆσθον.
P. (ποιεώμεθα, ώμεθα: ποιέησθε, ῆσθε: ποιέωνται, ῶνται.

Perf. & pluſq. perf.

S. (πεποιῶμαι, ῆ, ῆται

D. (πεποιώμεθον, ῆσθον, ῆσθον.
P. (πεποιώμεθα, ῆσθε, ῶνται.
Aor. 1. ποιησῶ,

Modus Infinitivus.

Præſ. & Imperf. ποιέεσθαι, ποιεῖσθαι.
Perf. & Pluſq. πεποιῆσθαι.
Paulo poſt Fut. πεποιήσεσθαι.
Aor. 1. ποιησῶαι.
Fut. 1. ποιησήσεσθαι.

Participium.

Præſens, & Imperf.

M. (ὁ ποιεόμενος, ὑμενος: τὼ ποιεομένω, ὑμένω.
F. (ἡ ποιεομένη, ὑμένη: τῆς ποιεομένης, ὑμένης.
N. (τὸ ποιεόμενον, ὑμενον: τὼ ποιεομένω, ὑμένω.

Perf. & pluſ. πεποιημένος. Paulo poſt Fut. πεποιησόμενος.
Aor. 1. ποιησάς. Fut. 1. ποιησησόμενος.

Vocis Mediæ.

Tempora, quæ contrahuntur, ſunt eadem in voce Media, ac in Paſſiva: Tempora reliqua formantur ut Media Barytona.

Fut. 1.
Indic. ποιήσομαι.
Optat. ποιησοίμην.
Infinit. ποιήσεσθαι.
Partic. ποιησόμενος.

Aor. 1.
Indicat. ἐποιησάμην.
Imper. ποίησαι.
Optat. ποιησαίμην.
Subjun. ποιήσωμαι.
Infinit. ποιήσασθαι.
Partic. ποιησάμενος.

Obſervatio.

Quædam Verba Primæ Conjugationis formant Futurum in ήσω, & έσω: Præteritum in ηκα, & εκα: ut καλέω voco, Fut. καλήσω, & καλέσω. Ita αἰνέω, laudo, φρονέω, ſapio; φορέω, geſto; χορέω, ſatio; τελέω, perficio; πονέω, laboro; & alia.

Diſſyllaba formant Futurum in ξω: ut χέω, fundo:

Fut.

Fut. χεύσω. Sic ῥέω, fluo; πνέω, flo; πλέω, navigo. Excipitur δέω, ligo; Fut. δήσω.

In Diſſyllabis prima Singularis, & Prima ac Tertia Pluralis Præſentis non contrahuntur: ut πλέω, πλέομεν, πλέουσι; non πλῶ, πλοῦμεν, πλοῦσι.

Contrahitur tamen Præſens Infinitivi, ut πλέειν, πλεῖν, τρέειν, τρεῖν, πνέειν, πνεῖν, ῥέειν, ῥεῖν. Reperitur & Participii Præſens πλῶν, pro quo melius πλέων. Vide Henricum Stephanum.

Quæ poſt factam contractionem non deſinunt in ω purum, habent in hac prima Conjugatione Aoriſtum ſecundum, Futurum ſecundum, & Præteritum Medium: ut φιλῶ e φιλέω, amo. Aoriſt. 2. ἔφιλον: Fut. 2. φιλῶ: Præter. med. πέφιλα: inflectenda ut Barytona Activa. Diſſyllaba vero nunquam habent, præter χέω (quod tamen inuſitatum in Præſenti) cujus aor. 2. ἔχον.

Secundæ Conjugationis Contractio.

1. Si poſt α ſequitur ο, vel ω, fit contractio in ω.
2. Si poſt α ſequitur alia Vocalis, vel Diphthongus, fit contractio in α; niſi ſequatur οι, vel υ: nam tunc fit contractio in ω.
3. Sicubi reperitur ι, ſubſcribitur; υ vero abjicitur.

Verbum Circumflexum ex Secunda Conjugatione Vocis Activæ.

Modus Indicativus. Præſens.

S. (βοάω, βοῶ: βοάεις, βοᾷς: βοάει, βοᾷ. *Clamo.*
D. (βοάετον, βοᾶτον: βοάετον, βοᾶτον.
P. (βοάομεν, βοῶμεν: βοάετε, βοᾶτε: βοάουσι, βοῶσι.

Imperfectum.

S. (ἐβόαον, ων: ἐβόαες, ας: ἐβόαε, α.
D. (ἐβοάετον, ᾶτον: ἐβοαέτην, άτην.
P. (ἐβοάομεν, ῶμεν: ἐβοάετε, ᾶτε: ἐβόαον, ων.

Fut. 1. βοήσω. Aor. 1. ἐβόησα. Perf. βεβόηκα. Pluſq. perf. ἐβεβοήκειν.

Modus Imperativus.

Præſ. & Imperfectum.

S. (βόαε, βόα: βοαέτω, βοάτω.

D. (βοάεπον, βοᾶπον : βοαέπων, βοάπων.
P. (βοάετε, βοᾶτε : βοαέπωσαν, βοάπωσαν.

Aor. 1. βόησον. Præter. perf. & pluſq. βεβόηκε.

Modus Optativus.

Præſens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.

S. (βοάοιμι, ῷμι : βοάοις, ῷς : βοάοι, ῷ.
D. (βοάοιτον, ῷτον : βοαοίτην, ῴτην.
P. (βοάοιμεν, ῷμεν : βοάοιτε, ῷτε : βοάοιεν, ῷεν.

Inflexio Attica.

S. (βοῴην, βοῴης, βοῴη.
D. (βοῴητον, βοωήτην.
P. (βοῴημεν, βοῴητε, βοῴησαν.

Fut. 1. βοήσοιμι. Aor. 1. βοήσαιμι. Aor. Æol. βοήσειε. Perf. & pluſq. βεβοήκοιμι.

Modus Subjunctivus.

Præſens, & Imperfectum.

ἐάν, cum.

S. (βοάω, ῶ : βοάῃς, ᾷς : βοάῃ, ᾷ.
D. (βοάητον, ᾶτον : βοάητον, ᾶτον.
P. (βοάωμεν, ῶμεν : βοάητε, ᾶτε : βοάωσι, ῶσι.

Aor. 1. βοήσω. Perf. & pluſq. βεβοήκω.

Modus Infinitivus:

Præſ. & Imperf. βοάειν, βοᾶν.
Fut. 1. βοήσειν.
Aor. 1. βοῆσαι.
Præt. & pluſq. perf. βεβοηκέναι.

Participium.

Præſ. & Imperfectum.

M. (ὁ βοάων, ῶν : τοῦ βοάοντος, ῶντος.
F. (ἡ βοάουσα, ῶσα : τῆς βοαούσης, ώσης.
N. (τὸ βοάον, ῶν : τοῦ βοάοντος, ῶντος.

Fut. 1. βοήσων. Aor. 1. βοήσας. Præt. & pluſq. βεβοηκώς.

Vocis Paſſivæ.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (βοάομαι, ῶμαι : βοᾷ, ᾷ : βοάεται, ᾶται.
D. (βοαόμεθον, ώμεθον : βοάεσθον, ᾶσθον : βοάεσθον, ᾶσθον.
P. (βοαόμεθα, ώμεθα ; βοάεσθε, ᾶσθε : βοάονται, ῶνται.

Im-

Imperfectum.

S. (ἐβοᾱόμην, ώμην: ἐβοάθη, ῶ: ἐβοάετο, ᾶτο.
D. (ἐβοᾱόμεθον, ώμεθον: ἐβοάεσθον, ᾶσθον: ἐβοαέσθην, άσθην.
P. (ἐβοᾱόμεθα, ώμεθα: ἐβοάεσθε, ᾶσθε: ἐβοάοντο, ῶντο.

Perf. βεβόημαι. Pluſq. perf. ἐβεβοήμην. Paulo poſt Fut. βεβοήσομαι. Aor. 1. ἐβοήθην. Fut. 1. βοηθήσομαι.

Modus Imperativus.

Præſens, & Imperfectum.

S. (βοάω, ῶ: βοαέσθω, άσθω.
D. (βοάεσθον, ᾶσθον: βοαέσθων, άσθων.
P. (βοάεσθε, ᾶσθε: βοαέσθωσαν, άσθωσαν.

Perf. & pluſq. βεβόησο. Aor. 1. βοήθητι.

Modus Optativus.

Præſ. & Imperfect.

εἴθε, utinam.

S. (βοαοίμην, ῴμην: βοάοιο, ῷο: βοάοιτο, ῷτο.
D. (βοαοίμεθον, ῷμεθον: βοάοισθον, ῷσθον: βοαοίσθην, ῴσθην.
P. (βοαοίμεθα, ῴμεθα: βοάοισθε, ῷσθε: βοάοιντο, ῷντο.

Perf. & pluſq. perf.

S. (βεβοῄμην, βεβοῄο, βεβοῄτο.
D. (βεβοήμεθον, βεβοῆσθον, βεβοήσθην.
P. (βεβοήμεθα, βεβοῆσθε, βεβοῆντο.

Paulo poſt Fut. βεβοησοίμην. Aor. 1. βοηθείην. Fut. 1. βοηθησοίμην.

Modus Subjunctivus.

Præſens, & Imperfect.

ἐὰν, cum.

S. (βοάωμαι, ῶμαι: βοάῃ, ᾷ: βοάηται, ᾶται.
D. (βοαώμεθον, ώμεθον: βοάησθον, ᾶσθον: βοάησθον, ᾶσθον.
P. (βοαώμεθα, ώμεθα: βοάησθε, ᾶσθε: βοάωνται, ῶνται.

Perf. & pluſq. perf.

S. (βεβοῶμαι, βεβοῇ, βεβοῆται.
D. (βεβοώμεθον, βεβοῆσθον, βεβοῆσθον.
P. (βεβοώμεθα, βεβοῆσθε, βεβοῶνται.

Aor. 1. βοηθῶ.

Modus Infinitivus.

Præſ. & Imperf. βοάεσθαι, βοᾶσθαι.
Perf. & pluſq. perf. βεβοῆσθαι.
Paulo poſt Fut. βεβοήσεσθαι.

Ao-

Aoriſtus 1. βοηθῆσαι.
Futurum 1. βοηθήσεσθαι.

Participium.

Præſens, & Imperfectum.

M. (ὁ βοαόμενος, ώμενος: τοῦ βοαομένου, ωμένου.
F. (ἡ βοαομένη, ωμένη: τῆς βοαομένης, ωμένης.
N. (τὸ βοαόμενον, ώμενον: τοῦ βοαομένου, ωμένου.

Perf. & pluſq. βεβοημένος. Paulo poſt Fut. βεβοησόμενος. Aor. 1. βοηθείς. Fut. 1. βοηθησόμενος.

Vocis Mediæ.

Tempora, quæ contrahuntur, ſunt eadem, atque Paſſiva: Reliqua ut Media Barytona.

Futur. 1.
Indicat. βοήσομαι.
Optat. βοησοίμην.
Infinit. βοήσεσθαι.
Partic. βοησόμενος.

Aoriſt. 1.
Indicat. ἐβοησάμην.
Imper. βόησαι.
Optat. βοησαίμην.
Subjun. βοήσωμαι.
Infinit. βοήσασθαι.
Particip. βοησάμενος.

Obſervatio.

Multa Verba Secundæ Conjugationis formant Fut. in άσω, Præt. in αχα: præſertim habentia ε, vel ι, ante άω: ut ἐάω, ſino, ἐάσω, εἷαχα: κοπιάω, laboro, κοπιάσω, κεκοπίακα: plurima habentia λ, vel ρ ante άω: ut γελάω, rideo, γελάσω, γεγέλακα: δράω, facio, δράσω, δέδρακα.

His adde δικάω, *judico*: διφάω, *quæro*: θλάω, *tundo*: μάω, *& μαμάω, vehementer cupio*: νάω, *fluo*: πάω, *poſſideo*: πτάω, *vello*: παλάω, *ſuffero*: φθάω, *prævenio*: φλάω, *tundo*: *& alia*.

Hæc tamen καίω, vel κάω, uro; & κλάω, frango, formant Fut. καύσω, & κλαύσω.

Quæ-

Quædam etiam utramque habent terminationem in ἀσω, & ἠσω, ut περάω, tranſeo, περάσω, & περήσω; πειράω, conor, πειράσω, & πειρήσω.

Attici contrahunt αεις in ῆς, αει in ᾖ, & αειν in ῆν, in his quatuor: ζῶ, ζῇς, ζῇ, ζῆν, vivo: πεινῶ, νῇς, νῇ, νῆν, eſurio: διψῶ, ῇς, ᾖ, ῆν, ſitio: χρῶμαι, χρῇ, χρᾶται, χρᾶσθαι, utor.

Dores adhibent hanc contractionem αεις in ης ubique: Aeoles vertunt in Infinito ἄν in αῖς, ut γελαῖς pro γελᾶν.

Jones poſt factam contractionem in ω præponunt ε, ut μνεώμενος, pro μνώμενος, memorans. Poetæ præponunt ο, ſi præcedens ſyllaba ſit brevis, ut καρηκομόωντες, pro καρηκομῶντες, caput comatum habentes; ſi autem ſit longa, præponunt ω, ut πειρώωντες, pro πειρῶντες, tentantes. Aliquando poſtponunt ο, ut μνώομαι, pro μνῶμαι, recordor. Nonnunquam geminant α, ut ἐλάαν, pro ἐλᾶν, incitare; τιμάασθαι, pro τιμᾶσθαι, honorari.

In hac etiam Secunda Conjugatione, ſi thema jam contractum in Præſenti non deſinat in ω purum, reperitur Aoriſtus ſecundus, Futurum ſecundum, & Præteritum Medium: ut a τιμῶ, quod a τιμάω, honoro, Aor. 2. ἔτιμον. Fut. 2. τιμῶ. Præt. Med. τέτιμαι. Non reperitur tamen vel poſt hujuſmodi contractionem in Diſſyllabis, præter πάω, πῶ, cujus Aor. 2. ἔπων.

Tertiæ Conjugationis Contractio.

1. Si poſt ο ſequitur ω, vel η, fit contractio in ω.
2. Si poſt ο ſequitur ε, vel ο, vel ω, fit contractio in ω.
3. Si poſt ο ſequitur quævis alia vocalis, vel Diphthongus, fit contractio in οι: niſi in infinitivo, qui contrahitur in ουν.

Verbum Circumflexum ex tertia Conjugatione Vocis Activæ.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (χρυσόω, ῶ: χρυσόεις, οῖς: χρυσόει, οῖ.

D. (χρυ-

D. (χρυσόετον, ετον : χρυσόετον, ετον.
P. (χρυσόομεν, ομεν : χρυσόετε, ετε : χρυσόουσι, ουσι.

Imperfectum.

S. (ἐχρύσοον, ουν : ἐχρύσοες, ους : ἐχρύσοε, ου.
D. (ἐχρυσόετον, ετον : ἐχρυσοέτην, έτην.
P. (ἐχρυσόομεν, ομεν : ἐχρυσόετε, ετε : ἐχρύσοον, ουν.

Fut. 1. χρυσώσω. Aor. 1. ἐχρύσωσα. Perf. κεχρύσωκα. Pluſq. perf. ἐκεχρυσώκειν.

Modus Imperativus.

Præſens, & Imperfectum.

S. (χρύσοε, ου : χρυσοέτω, έτω.
D. (χρυσόετον, ετον : χρυσοέτων, έτων.
P. (χρυσόετε, ετε : χρυσοέτωσαν, έτωσαν.

Aor. 1. χρύσωσον. Perf. & pluſq. perfect. κεχρύσωκε.

Modus Optativus.

Præſens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.

S. (χρυσόοιμι, οῖμι : χρυσόοις, οῖς : χρυσόοι, οῖ.
D. (χρυσόοιτον, οῖτον : χρυσοοίτην, οίτην.
P. (χρυσόοιμεν, οῖμεν : χρυσόοιτε, οῖτε : χρυσόοιεν, οῖεν.

Fut. 1. χρυσώσοιμι. Aor. 1. χρυσώσαιμι. Aor. Æol. χρυσώσειαν. Perf. & pluſq. perf. κεχρυσώκοιμι.

Modus Subjunctivus.

Præſens, & Imperfectum.

ἐάν, cum.

S. (χρυσόω, ῶ : χρυσόῃς, οῖς : χρυσόῃ, οῖ.
D. (χρυσόητον, ῶτον : χρυσόητον, ῶτον.
P. (χρυσόωμεν, ῶμεν : χρυσόητε, ῶτε : χρυσόωσι, ῶσι.

Aor. 1. χρυσώσω. Perf. & pluſq. perf. κεχρυσώκω.

Modus Infinitivus.

Præſ. & Imperf. χρυσόειν, χρυσεῖν.
Fut. 1. χρυσώσειν.
Aor. 1. χρυσῶσαι.
Perf. & pluſq. κεχρυσωκέναι.

Participium.

Præſens, & Imperfect.

M. (ὁ χρυσόων, ῶν : τοῦ χρυσόοντος, οντος.
F. (ἡ χρυσόουσα, ουσα : τῆς χρυσούσης, ούσης.
N. (τὸ χρυσόον, ουν : τοῦ χρυσόοντος, οντος.

Fut.

Fut. 1. χρυσώσων. Aor. 1. χρυσώσας. Perf. & pluſq. perf. κεχρυσωκώς.

Vocis Paſſivæ.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (χρυσόομαι, ᾶμαι: χρυσόῃ, οῖ: χρυσόεται, ᾶται.
D. (χρυσοόμεθον, ώμεθον: χρυσόεσθον, ᾶσθον: χρυσόεσθον, ᾶσθον.
P. (χρυσοόμεθα, ώμεθα: χρυσόεσθε, ᾶσθε: χρυσόονται, ῶνται.

Imperfectum.

S. (ἐχρυσοόμην, ώμην: ἐχρυσόου, σῦ: ἐχρυσόετο, ᾶτο.
D. (ἐχρυσοόμεθον, ώμεθον: ἐχρυσόεσθον, ᾶσθον: ἐχρυσοέσθην, ώσθην.
P. (ἐχρυσοόμεθα, ώμεθα: ἐχρυσόεσθε, ᾶσθε: ἐχρυσόοντο, ῶντο.

Perf. κεχρύσωμαι, Pluſq. perf. ἐκεχρυσώμην.
Paulo poſt Fut. κεχρυσώσομαι. Aor. 1. ἐχρυσώθην.
Fut. 1. χρυσωθήσομαι.

Modus Imperativus.

S. (χρυσόου, ῦ: χρυσοέσθω, ώσθω.
D. (χρυσόεσθον, ᾶσθον: χρυσοέσθων, ώσθων.
P. (χρησόεσθε, ᾶσθε: χρυσοέσθωσαν, ώσθωσαν,
Perf. & pluſq. κεχρύσωσο. Aor. 1. χρυσώθητι.

Modus Optativus.

Præſens, & Imperfectum.

εἴθε utinam.

S. (χρυσοοίμην, οίμην: χρυσόοιο, οῖο: χρησόοιτο, οῖτο.
D. (χρυσοοίμεθον, οίμεθον: χρυσόοισθον, οῖσθον: χρυσοοίσθην, οίσθην.
P. (χρυσοοίμεθα, οίμεθα: χρυσόοισθε, οῖσθε: χρυσόοιντο, οῖντο.

Perfectum, & pluſquam.

S. (κεχρυσώμην, κεχρυσῷο, κεχρυσῷτο.
D. (κεχρυσώμεθον, κεχρυσῶσθον, κεκρυσώσθην.
P. (κεχρυσώμεθα, κεχρυσῶσθε, κεχρυσῶντο.

Paulo poſt Fut. κεχρυσωσοίμην. Aor. 1. χρυσωθείην.
Fut. 1. χρυσωθησοίμην.

Mo-

Modus Subjunctivus.

Præſens, & & Imperfectum,

ἐὰν, cum.

S. (χρυσόωμαι, ῶμαι: χρυσόῃ, οῖ: χρυσόηται, ῶται.
D. (χρυσοώμεθον, ώμεθον: χρυσόησθον, ῶσθον: χρυσόησθον, ῶσθον.
P. (χρυσοώμεθα, ώμεθα: χρυσόησθε, ῶσθε: χρυσόωνται, ῶνται.

Perfectum, & pluſquam.

S. (κεχρυσῶμαι, κεχρυσῇ, κεχρυσῆται.
D. (κεχρυσώμεθον, κεχρυσῆσθον, κεχρυσῆσθον.
P. (κεχρυσώμεθα, κεχρυσῆσθε, κεχρυσῶνται.

Aor. 1. χρυσωθῶ.

Modus Infinitivus.

Præſ. & Imperf. χρυσόεσθαι, χρυσόσθαι.
Perf. & pluſq. κεχρυσῶσθαι.
Paulo poſt Fut. κεχρυσώσεσθαι.
Aor 1. χρυσωθῆναι.
Fut. 1. χρυσωθήσεσθαι.

Participium.

Præſens, & Imperfectum.

M. (ὁ χρυσόμενος, όμενος: τοῦ χρυσομένου, ομένου.
F. (ἡ χρυσομένη, ομένη: τῆς χρυσομένης, ομένης.
N. (τὸ χρυσόμενον, όμενον: τοῦ χρυσομένου, ομένου.

Perf. & pluſq. κεχρυσωμένος. Paulo poſt Fut. κεχρυσωσόμενος. Aor. 1. χρυσωθείς. Fut. 1. χρυσωθησόμενος.

Vocis Mediæ.

Tempora, quæ contrahuntur, ſunt eadem in Voce Media, ac in Paſſiva: Tempora reliqua formantur ut Media Barytona.

Fut. 1.

Indicat. χρυσώσομαι.
Optat. χρυσωσοίμην.
Infinit. χρυσώσεσθαι.
Partic. χρυσωσόμενος.

Aoriſt. 1.

Indicat. ἐχρυσωσάμην.

Imper.

Imper. χρύσωσαι.
Optat. χρυσωσαίμην.
Subjun. χρυσώσωμαι.
Infinit. χρυσώσασθαι.
Particip. χρυσωσάμενος.

Obſervatio.

Verba in όω, a Nomine derivata mutant in Futuro ο in ω: ut δηλόω, δηλώσω, manifeſto, a δῆλος manifeſtus: cætera fere retinent ο; ut ἀρόω, ἀρόσω, aro. At δόω, δώσω, do.

Aoriſtus ſecundus, Futurum ſecundum, & Præteritum Medium hic penitus deſiderantur in omnibus generibus.

Exempla primæ Conjugationis Circumflexiorum

in εω.

κομέω, *curam gero.*
οἰδέω, *tumeo.*
ὀχνέω, *cunctor.*
ῥοφέω, *exhaurio.*
θαῤῥέω, *confido.*
φθονέω, *invideo.*
αἰτέω, *peto.*
αὐρέω, *fruor.*
χειροτονέω, *per ſuffragia creo.*
ζητέω, *quæro.*

Secundæ.
in αω.

κωλεράω, *proculco.*
ὁρμάω, *prorumpo.*
αἰονάω, *aſpergo.*
πειράω, *conor.*
θρυγανάω, *frico.*
φλιδάω, *putreſco.*
περάω, *vendo, tranſeo.*
βροντάω, *tono.*
γράω, *comedo.*
ἐρωτάω, *interrogo.*

Tertiæ.
in οω.

κληρόω, *ſorte deligo.*
ὁμοιόω, *aſſimilo.*
αἰσιμόω, *inſumo.*
πληρόω, *impleo.*
ῥιζόω, *ſtabilio.*
χαριτόω, *gratum reddo.*
ἐλευθερόω, *libero.*
θανατόω, *neco.*
φαρμακόω, *pharmaca miſceo,*
ἀκριβόω, *exquiro.*
ἐρημόω, *vaſto.*
φραγελλόω, *flagello.*

De

De Conjugationibus Verborum in μι.

Vocantur Verba in μι, propter ultimam ſyllabam μι, in quam deſinunt: ut τίθημι.

Oriuntur ex ſexta Conjugatione Barytonorum a Verbis deſinentibus in έω, άω, όω, ύω: unde quatuor ſunt Conjugationes Verborum in μι.

Habent pro Characteriſtica, Prima ε: Secunda α: Tertia ο: Quarta υ.

Fiunt autem mutando ω ultimam ſyllabam in μι, vertendo brevem Characteriſticam in longam, videlicet ε, α in η: ο in ω: υ correptum in υ productum; & præponendo Reduplicationem.

Reduplicatio duplex eſt.

Propria: cum prima conſonans Thematis, vel Tenuis loco Aſpiratæ cum ι brevi repetitur: ut,

θέω,	τιθέω,	τίθημι, pono.
δόω,	διδόω,	δίδωμι. do.

Impropria: cum ι ſolum præfigitur; idque vel cum Verbum incipit a π, vel a Vocali: ut

ςάω,	ἱςάω,	ἵςημι, ſto.
ἕω,	ἱέω,	ἵημι, mitto.

Reduplicationem habent tantum Tres priores Conjugationes in Præſenti, & Præterito Imperfecto ſolum, per omnes Modos, & Participia: Quarta nullam habet; ſed tantum in ea ω vertitur in μι, hoc modo:

1. a θέω,	format.	τίθημι, pono.
2. a ςάω,		ἵςημι, ſto.
3. a δόω,		δίδωμι, do.
4. a ζεύγνύω,		ζεύγνυμι, jungo.

Multa ſunt etiam ſine Reduplicatione: ut σβῆμι. extinguo: φημὶ, dico: ἅλωμι, capio: γνῶμι, cognoſco: & alia.

Poe-

Poetæ perinde agunt cum Reduplicatione, atque cum Verborum augmento Syllabico, & Temporali. Modo enim addunt Reduplicationem, modo detrahunt. Hinc in omni Conjugatione multa reperiuntur Verba in μι ſine ulla omnino Reduplicatione: ut φίλημι, a φιλέω, amo: γέλημι a γελάω, rideo: ἐλεύθερωμι ab ἐλευθερόω, libero: κλῦμι a κλύω, audio: aliaque plura, non tantum Poetis, ſed & aliis ſubinde uſurpata. Interdum adhibent quidem Reduplicationem, ſed per ε: ut νοέω, νόημι, νενόημι, intelligo: τελέω, τέλημι, τετέλημι, perficio: τλάω, τλῆμι, τέτλημι, tolero. In quibuſdam Verbis, loco Reduplicationis repetunt duas primas literas Præſentis; ut ἀλικτέω, ἀλύκτημι, ἀλαλύκτημι, in anguſtias redigo: ἀλάω, ἄλημι, ἀλάλημι, erro: ἀχέω, ἄχημι, ἀκάχημι, angor. Interdum Verba a vocali cœpta habent Reduplicationem in ſecunda ſyllaba: ut ὀνέω, ſeu ὀνάω, ὄνημι, ὀνίημι, juvo. Aliquando Reduplicatio ſive per ι, ſive per ε, ſuapte natura brevis, producitur inſerto μ: ut πράω, πρῆμι, πίμπρημι, comburo: πλάω ſive πλέω, πλῆμι, πίμπλημι, impleo. Verba aliqua retinent Reduplicationem etiam in Futuro. Hinc διδώσω pro δώσω: διδράσω pro δράσω a διδράσκω fugio.

Advertenda ante Inflexionem.

Peculiarem habent inflexionem Præſens, Imperfectum, Aoriſtus ſecundus: Reliqua Tempora ſequuntur rationem Barytonorum.

Deſtituuntur Verba in μι omni Futuro ſecundo, Præterito Perfecto Medio, Aoriſto ſecundo Paſſivo.

Verba Quartæ Conjugationis, ſi Diſſyllaba ſunt, Futurum habent, & Aoriſtum ſecundum: ſi Triſſyllaba, non ultra Imperfectum flectuntur. Carent etiam modo Optativo, & Conjunctivo.

Inflexio Verborum ex quatuor Conjugationibus in μι Vocis Activæ.

Modus Indicativus.

Præſens.

1. S. (τίθημι, τίθης, τίθησι.

D. (πάθετον, πάθετον.
P. (πάθεμεν, πάθετε, παθῶσι, Jon. παθέασι.
2. S. (ἵσημι, ἵσης, ἵσησι.
D. (ἵσατον, ἵσατον.
P. (ἵσαμεν, ἵσατε, ἵσασι.
3. S. (δίδωμι, δίδως, δίδωσι.
D. (δίδοτον, δίδοτον.
P. (δίδομεν, δίδοτε, διδῶσι, Jon. διδόασι.
4. S. (ζἀγνυμι, ζἀγνυς, ζἀγνυσι.
D. (ζἀγνυτον, ζἀγνυτον. (γνύασι.
P. (ζἀγνυμεν, ζἀγνυτε, ζἀγνῦσι: in uſu ζἀ-

Imperfectum.

1. S. (ἐπάθω, ἐπάθης, ἐπάθη.
D. (ἐπάθετον, ἐπαθέτην.
P. (ἐπάθεμεν, ἐπάθετε, ἐπάθεσαν.
2. S. (ἵσω, ἵσης, ἵση.
D. (ἵσατον, ἱσάτην.
P. (ἵσαμεν, ἵσατε, ἵσασαν,
3. S. (ἐδίδων, ἐδίδως, ἐδίδω.
D. (ἐδίδοτον, ἐδιδότην.
P. (ἐδίδομεν, ἐδίδοτε, ἐδίδοσαν.
4. S. (ἐζἀγνυν, ἐζἀγνυς, ἐζἀγνυ.
D. (ἐζἀγνυτον, ἐζἀγνύτην.
P. (ἐζἀγνυμεν, ἐζἀγνυτε, ἐζἀγνυσαν.

Aoriſtus Secundus.

1. S. (ἔθω, ἔθης, ἔθη.
D. (ἔθετον, ἐθέτην.
P. (ἔθεμεν, ἔθετε, ἔθεσαν.
2. S. (ἔστω, ἔστης, ἔστη.
D. ἔστητον, ἐστήτην.
P. (ἔστημεν, ἔστητε, ἔστησαν.
3. Si (ἔδων, ἔδως, ἔδω.
D. (ἔδοτον, ἐδότην.
P. (ἔδομεν, ἔδοτε, ἔδοσαν.

Futurum primum.

1. θήσω.
2. στήσω.
3. δώσω.

Aori-

Aoriſtus primus.

1. ἔθηκα.
2. ἔστησα.
3. ἔδωκα.

Cur ἔθηκα, ἔδωκα *habeant* κ, *diximus loco ſuo.*

Præteritum perfectum.

1. τέθηκα: ε pro η, more Bœotorum.
2. ἕστακα, pro ἕστηκα, ad differentiam ἕστηκα, quod eſt Præterit. Medium ab ἑστήκω, ſto. In Compoſitis tamen remanet η, ut ἀφέστηκα.
3. δέδωκα.

Præt. pluſq. perf.

1. ἐτεθείκειν.
2. ἑστάκειν.
3. ἐδεδώκειν.

Modus Imperativus.

Præſens, & Imperfectum.

1. S. (τίθει, τιθέτω.
   D. (τίθετον, τιθέτων.
   P. (τίθετε, τιθέτωσαν.
2. S. (ἵστα, ἱστάτω.
   D. (ἵστατον, ἱστάτων.
   P. (ἵστατε, ἱστάτωσαν.
3. S. (δίδοθι, διδότω.
   D. (δίδοτον, διδότων.
   P. (δίδοτε, διδότωσαν.
4. S. (ζεύγνυθι, ζευγνύτω.
   D. (ζεύγνυτον, ζευγνύτων.
   P. (ζεύγνυτε, ζευγνύτωσαν.

Aoriſtus ſecundus.

1. S. (θὲς, θέτω.
   D. (θέτον, θέτων.
   P. (θέτε, θέτωσαν.
2. S. (στήθι, στήτω.
   D. (στῆτον, στήτων.
   P. (στῆτε, στήτωσαν.
3. S. (δὸς, δότω.
   D. (δότον, δότων.
   P. (δότε, δότωσαν.

Aoriſtus primus.

1. θῆκον.
2. σῆσον.
3. δῶκον.

Præt. perf. & Pluſq. Perf.

1. τέθεικε.
2. ἕσακε.
3. δέδωκε.

Modus Optativus.

εἴθε, utinam.

1. S. (τθείη, τθείης, τθείη.
   D. (τθείητον, τθειήτην.
   P. (τθείημεν, τθείητε, τθείησαν, & τθεῖεν.
2. S. (ἱσαίη, ἱσαίης, ἱσαίη.
   D. (ἱσαίητον, ἱσαιήτην.
   P. (ἱσαίημεν, ἱσαίητε, ἱσαίησαν, & ἱσαῖεν.
3. S. (διδοίη, διδοίης, διδοίη.
   D. (διδοίητον, διδοιήτην.
   P. (διδοίημεν, διδοίητε, διδοίησαν, & διδοῖεν.

Aoriſtus ſecundus.

1. S. (θείη, θείης, θείη.
   D. (θείητον, θειήτην.
   P. (θείημεν, θείητε, θείησαν, & θεῖεν.
2. S. (σαίη, σαίης, σαίη.
   D. (σαίητον, σαιήτην.
   P. (σαίημεν, σαίητε, σαίησαν, & σαῖεν.
3. S. (δοίη, δοίης, δοίη.
   D. (δοίητον, δοιήτην.
   P. (δοίημεν, δοίητε, δοίησαν, & δοῖεν.

Futurum primum.

1. θήσοιμι.
2. σήσοιμι.
3. δώσοιμι.

Aoriſtus primus.

1. θήκαιμι.
2. σήσαιμι.
3. δώκαιμι.

Præt. Perfect. & pluſq.

1. τεθείκοιμι.

2. ἱσά-

2. ἑστάκοιμι.
3. δεδώκοιμι.

Modus Subjunctivus.

ἐάν, cum.

1. S. (πᾰθῶ, πᾰθῇς, πᾰθῇ.
   D. (πᾰθῆτον, πᾰθῆτον.
   P. (πᾰθῶμεν, πᾰθῆτε, πᾰθῶσι.
2. S. (ἱστῶ, ἱστᾷς, ἱστᾷ.
   D. (ἱστᾶτον, ἱστᾶτον.
   P. (ἱστῶμεν, ἱστᾶτε, ἱστῶσι.
3. S. (διδῶ, διδῷς, διδῷ.
   D. (διδῶτον, διδῶτον.
   P. (διδῶμεν, διδῶτε, διδῶσι.

Aoriſtus ſecundus.

1. S. (θῶ, θῇς, θῇ.
   D. (θῆτον, θῆτον.
   P. (θῶμεν, θῆτε, θῶσι,
2. S. (στῶ, στῇς, στῇ.
   D. (στῆτον, στῆτον.
   P. (στῶμεν, στῆτε, στῶσι.
3. S. (δῶ, δῷς, δῷ.
   D. (δῶτον, δῶτον.
   P. (δῶμεν, δῶτε, δῶσι.

Aoriſtus primus.

1. θήκω.
2. σήσω.
3. δώκω.

Præt. perf. & pluſq.

1. τεθήκω.
2. ἑστάκω.
3. δεδώκω.

Modus Infinitivus.

Præſens, & Imperfectum.

1. πᾰθέναι.
2. ἱστάναι.
3. διδόναι.
4. ζεύγνυναι.

Aoriſtus Secundus.

1. θεῖναι.

2. στῶσα.
3. δοῦναι.

Futurum primum.

1. θήσειν.
2. στήσειν.
3. δώσειν.

Aoristus primus.

1. θῆκαι.
2. στῆσαι.
3. δῶκαι.

Præt. perf. & pluſq.

1. τεθεικέναι.
2. ἑστακέναι.
3. δεδωκέναι.

Participium.

Præſens, & Imperfect.

1. M. ὁ τιθεὶς, τοῦ τιθέντος.
   F. ἡ τιθεῖσα, τῆς τιθείσης.
   N. τὸ τιθὲν, τοῦ τιθέντος.
2. M. ὁ ἱστὰς, τοῦ ἱστάντος.
   F. ἡ ἱστᾶσα, τῆς ἱστάσης.
   N. τὸ ἱστὰν, τοῦ ἱστάντος.
3. M. ὁ διδοὺς, τοῦ διδόντος.
   F. ἡ διδοῦσα, τῆς διδούσης.
   N. τὸ διδὸν, τοῦ διδόντος.
4. M. ὁ ζεύγνυς, τοῦ ζευγνύντος.
   F. ἡ ζεύγνῦσα, τῆς ζευγνύσης.
   N. τὸ ζεύγνυν, τοῦ ζευγνύντος.

Aoriſtus ſecundus.

1. M. ὁ θεὶς, τοῦ θέντος.
   F. ἡ θεῖσα, τῆς θείσης.
   N. τὸ θὲν, τοῦ θέντος.
2. M. ὁ στὰς, τοῦ στάντος.
   F. ἡ στᾶσα, τῆς στάσης.
   N. τὸ στὰν, τοῦ στάντος.
3. M. ὁ δὺς, τοῦ δύντος.
   F. ἡ δῦσα, τῆς δύσης.
   N. τὸ δὺν, τοῦ δύντος.

Fu-

Futurum primum.

1. θήσων.
2. σήσων.
3. δώσων.

Aoriſtus primus.

1. θήκας.
2. σήσας.
3. δώκας.

Perf. & Pluſq.

1. τεθεικώς.
2. ἑσακώς.
3. δεδωκώς.

Vocis Paſſivæ.

Modus Indicativus.

Præſens.

1. S. (τίθεμαι, τίθεσαι, τίθεται.
   D. (τιθέμεθον, τίθεσθον, τίθεσθον.
   P. (τιθέμεθα, τίθεσθε, τίθενται.
2. S. (ἵσαμαι, ἵσασαι, ἵσαται.
   D. (ἱσάμεθον, ἵσασθον, ἵσασθον,
   P. (ἱσάμεθα, ἵσασθε, ἵσανται.
3. S. (δίδομαι, δίδοσαι, δίδοται.
   D. (διδόμεθον, δίδοσθον, δίδοσθον.
   P. (διδόμεθα, δίδοσθε, δίδονται.
4. S. (ζδίγνυμαι, ζδίγνυσαι, ζδίγνυται.
   D. (ζδιγνύμεθον, ζδίγνυσθον, ζδίγνυσθον.
   P. (ζδιγνύμεθα, ζδίγνυσθε, ζδίγνυνται.

Imperfectum.

1. S. (ἐτιθέμην, ἐτίθεσο, & ἐτίθη, ἐτίθετο.
   D. (ἐτιθέμεθον, ἐτίθεσθον, ἐτιθέσθην.
   P. (ἐτιθέμεθα, ἐτίθεσθε, ἐτίθεντο.
2. S. (ἱσάμην, ἵσασο, & ἵσω, ἵσατο.
   D. (ἱσάμεθον, ἵσασθον, ἱσάσθην.
   P. (ἱσάμεθα, ἵσασθε, ἵσαντο.
3. S. (ἐδιδόμην, ἐδίδοσο, & ἐδίδη, ἐδίδοτο.
   D. (ἐδιδόμεθον, ἐδίδοσθον, ἐδιδόσθην.
   P. (ἐδιδόμεθα, ἐδίδοσθε, ἐδίδοντο.

4. S. (ἐζλιγνύμην, ἐζλίγνυσο, ἐζλίγνυτο.
D. (ἐζλιγνύμεθον, ἐζλίγνυσθον, ἐζλιγνύσθων.
P. (ἐζλιγνύμεθα, ἐζλίγνυθε, ἐζλίγνωντο.

Perfectum:

1. πέθειμαι,
2. ἕσαμαι.
3. δέδομαι.

Pluſquam perfectum.

1. ἐπεθείμην.
2. ἐσάμην.
3. ἐδεδόμην.

Paulo poſt Futurum.

1. πεθείσομαι.
2. ἐσάσομαι.
3. δεδόσομαι.

Aoriſtus primus.

1. ἐπέθην.
2. ἐσάθην.
3. ἐδόθην.

Futurum primum.

1. πεθήσομαι.
2. σαθήσομαι.
3. δοθήσομαι.

Modus Imperativus.

Præſens, & Imperfect.

1. S. (πίθεσο, & πίθυ, πθέσθω.
D. (πίθεσθον, πθέσθων.
P. (πίθεσθε, πθέσθωσαν.
2. S. (ἴσασο, & ἴσω, ἰσάσθω.
D. (ἴσασθον, ἰσάσθων.
P. (ἴσασθε, ἰσάσθωσαν.
3. S. (δίδοσο, & δίδυ, διδόσθω.
D. (δίδοσθον, διδόσθων,
P. (δίδοσθε, διδόσθωσαν.
4. S. (ζλίγνυσο, ζλιγνύσθω.
D. (ζλίγνυσθον, ζλιγνύσθων.
P. (ζλίγνυσθε, ζλιγνύσθωσαν.

Perfectum, & pluſquam.

1. πέθεισο.

2. ἔσα-

2. ἔσασο.
3. δέδοσο.

Aoriſtus primus.

1. πέθπα.
2. σάθπα.
3. δόθπα.

Modus Optativus.

Præſens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.

1. S. (πθείμλω, πθεῖο, πθεῖπο.
   D. (πθείμεθον, πθεῖσθον, πθείσθλω.
   P. (πθείμεθα, πθεῖσθε, πθεῖνπο.
2. S. (ἰσαίμλω, ἰσαῖο, ἰσαῖπο.
   D. (ἰσαίμεθον, ἰσαῖσθον, ἰσαίσθλω.
   P. (ἰσαίμεθα, ἰσαῖσθε, ἰσαῖνπο.
3. S. (διδοίμλω, διδοῖο, διδοῖπο.
   D. (διδοίμεθον, διδοῖσθον, διδοίσθλω.
   P. (διδοίμεθα, διδοῖσθε, διδοῖνπο.

Perfectum, & pluſquam.

1. S. (πεθείμλω, πεθεῖο, πεθεῖπο.
   D. (πεθείμεθον, πεθεῖσθον, πεθείσθλω.
   P. (πεθείμεθα, πεθεῖσθε, πεθεῖνπο.
2. S. (ἐσαίμλω, ἐσαῖο, ἐσαῖπο.
   D. (ἐσαίμεθον, ἐσαίσθον, ἐσαίσθλω.
   P. (ἐσαίμεθα, ἐσαῖσθε, ἐσαῖνπο.
3. S. (δεδοίμλω, δεδοῖο, δεδοῖπο.
   D. (δεδοίμεθον, δεδοῖσθον, δεδοίσθλω.
   P. (δεδοίμεθα, δεδοῖσδε, δεδοῖνπο.

Paulo poſt Futurum.

1. πεθεισοίμλω,
2. ἐσασοίμλω.
3. δεδοσοίμλω.

Aoriſtus primus.

1. πεθείλω.
2. σαθείλω.
3. δοθείλω.

Futurum primum.

1. πεθησοίμλω.
2. σαθησοίμλω.

3. δο-

3. δοθησοίμεθα.

Modus Subjunctivus.

Præsens, & Imperfectum.

ἐὰν, cum.

1. S. (παθῶμαι, παθῇ, παθῆται.
   D. (παθώμεθον, παθῆσθον, παθῆσθον.
   P. (παθώμεθα, παθῆσθε, παθῶνται.
2. S. (ἱστῶμαι, ἱστᾷ, ἱστᾶται.
   D. (ἱστώμεθον, ἱστᾶσθον, ἱστᾶσθον.
   P. (ἱστώμεθα, ἱστᾶσθε, ἱστῶνται.
3. S. (διδῶμαι, διδῷ, διδῶται.
   D. (διδώμεθον, διδῶσθον, διδῶσθον,
   P. (διδώμεθα, διδῶσθε, διδῶνται.

Præteritum & plusq.

1. S. (τεθῶμαι, τεθῇ, τεθῆται.
   D. (τεθώμεθον, τεθῆσθον, τεθῆσθον.
   P. (τεθώμεθα, τεθῆσθε, τεθῶνται.
2. S. (ἑστῶμαι, ἑστᾷ, ἑστᾶται.
   D. (ἑστώμεθον, ἑστᾶσθον, ἑστᾶσθον.
   P. (ἑστώμεθα, ἑστᾶσθε, ἑστῶνται.
3. S. (δεδῶμαι, δεδῷ, δεδῶται.
   D. (δεδώμεθον, δεδῶσθον, δεδῶσθον.
   P. (δεδώμεθα, δεδῶσθε, δεδῶνται.

Aoristus primus.

1. τεθῶ.
2. σταθῶ.
3. δοθῶ.

Modus Infinitivus.

Præsens, & Imperfectum.

1. πάθεσθαι.
2. ἵστασθαι.
3. δίδοσθαι.
4. ζεύγνυσθαι.

Perfectum, & plusquam.

1. τεθεῖσθαι.
2. ἑστάσθαι.
3. δεδόσθαι.

Paulo post Futur.

1. τεθήσεσθαι.

2. ἑστή-

2. ἑστάσεσθαι.
3. δεδόσεσθαι.

Aoriſtus primus.

1. πεθῆναι.
2. σαθῆναι.
3. δοθῆναι.

Futurum primum.

1. πεθήσεσθαι.
2. σαθήσεσθαι.
3. δοθήσεσθαι.

Participium.

Præſens, & Imperfectum.

1. M. (ὁ πθέμενος, τοῦ πθεμένου.
   F. (ἡ πθεμένη, τῆς πθεμένης.
   N. (τὸ πθέμενον, τοῦ πθεμένου.
2. M. (ὁ ἑστάμενος, τοῦ ἑσταμένου.
   F. (ἡ ἑσταμένη, τῆς ἑσταμένης.
   N. (τὸ ἑστάμενον, τοῦ ἑσταμένου.
3. M. (ὁ διδόμενος, τοῦ διδομένου.
   F. (ἡ διδομένη, τῆς διδομένης.
   N. (τὸ διδόμενον, τοῦ διδομένου.
4. M. (ὁ ζεύγνύμενος, τοῦ μένου.
   F. (ἡ ζευγνυμένη, τῆς μένης.
   N. (τὸ ζευγνύμενον, τοῦ μένου.

Perfect. & pluſq.

1. τεθειμένος.
2. ἑσταμένος.
3. δεδομένος.

Paulo poſt Futurum.

1. τεθεισόμενος.
2. ἑστασόμενος.
3. δεδοσόμενος.

Aoriſtus primus.

1. τεθείς.
2. σαθείς.
3. δοθείς.

Futurum primum.

1. πεθησόμενος.

2. στα-

2. σαθησόμενος.
3. δοθησόμενος.

Vocis Mediæ.

Præſens, & Imperfectum per omnes Modos ſunt eadem, ac Paſſiva.

Modus Indicativus.

Aoriſtus ſecundus.

1. S. (ἐθέμην, ἔθεσο, & ἔθου, ἔθετο.
   D. (ἐθέμεθον, ἔθεσθον, ἐθέσθην.
   P. (ἐθέμεθα, ἔθεσθε, ἔθεντο.
2. S. (ἐσάμην, ἔσασο, ἔσατο.
   D. (ἐσάμεθον, ἐσάθον, ἐσάσθην.
   P. (ἐσάμεθα, ἔσασθε, ἔσαντο.
3. S. (ἐδόμην, ἔδοσο, & ἔδου, ἔδοτο.
   D. (ἐδόμεθον, ἔδοσθον, ἐδόσθην.
   P. (ἐδόμεθα, ἔδοσθε, ἔδοντο.

Futurum primum.

1. θήσομαι.
2. σήσομαι.
3. δώσομαι.

Aoriſtus primus.

1. ἐθηκάμην.
2. ἐσησάμην.
3. ἐδωκάμην.

Modus Imperativus.

Aoriſtus ſecundus.

1. S. (θέσο, & θοῦ, θέσθω.
   D. (θέσθον, θέσθων.
   P. (θέσθε, θέσθωσαν.
2. S. (σάσο, σάσθω.
   D. (σάσθον, σάσθων.
   P. (σάσθε, σάσθωσαν.
3. S. (δόσο, & δοῦ, δόσθω.
   D. (δόσθον, δόσθων.
   P. (δόσθε, δόσθωσαν.

Aori-

Aoriſtus primus.

1. θῆκα.
2. σῆσα.
3. δῶκα.

Modus Optativus.
Aoriſtus ſecundus.
εἴθε, utinam.

1. S. (θείμην, θεῖο, θεῖτο.
   D. (θείμεθον, θεῖσθον, θείσθην.
   P. (θείμεθα, θεῖσθε, θεῖντο.
2. S. (σαίμην, σαῖο, σαῖτο.
   D. (σαίμεθον, σαῖσθον, σαίσθην.
   P. (σαίμεθα, σαῖσθε, σαῖντο.
3. S. (δοίμην, δοῖο, δοῖτο.
   D. (δοίμεθον, δοῖσθον, δοίσθην.
   P. (δοίμεθα, δοῖσθε, δοῖντο.

Futurum primum.

1. θησοίμην.
2. σησοίμην.
3. δωσοίμην.

Aoriſtus primus.

1. θηκαίμην.
2. σησαίμην.
3. δωκαίμην.

Modus Subjunctivus.
Aoriſtus ſecundus.
ἐὰν, cum.

1. S. (θῶμαι, θῇ, θῆται.
   D. (θώμεθον, θῆσθον, θῆσθον.
   P. (θώμεθα, θῆσθε, θῶνται.
2. S. (σῶμαι, σῇ, σᾶται.
   D. (σώμεθον, σᾶσθον, σᾶσθον.
   S. (σώμεθα, σᾶσθε, σῶνται.
3. S. (δῶμαι, δῷ, δῶται.
   A. (δώμεθον, δῶσθον, δῶσθον.

P. (δώ-

2. σαθησόμενος.
3. δοθησόμενος.

Vocis Mediæ.

Præſens, & Imperfectum per omnes Modos ſunt eadem, ac Paſſiva.

Modus Indicativus.

Aoriſtus ſecundus.

1. S. (ἐθέμην, ἔθεσο, & ἔθη, ἔθετο.
   D. (ἐθέμεθον, ἔθεσθον, ἐθέσθην.
   P. (ἐθέμεθα, ἔθεσθε, ἔθεντο.
2. S. (ἐσάμην, ἔσασο, ἔσατο.
   D. (ἐσάμεθον, ἐσάσθον, ἐσάσθην.
   P. (ἐσάμεθα, ἔσασθε, ἔσαντο.
3. S. (ἐδόμην, ἔδοσο, & ἔδω, ἔδοτο.
   D. (ἐδόμεθον, ἔδοσθον, ἐδόσθην.
   P. (ἐδόμεθα, ἔδοσθε, ἔδοντο.

Futurum primum.

1. θήσομαι.
2. σήσομαι.
3. δώσομαι.

Aoriſtus primus.

1. ἐθηκάμην.
2. ἐσησάμην.
3. ἐδωκάμην.

Modus Imperativus.

Aoriſtus ſecundus.

1. S. (θέσο, & θοῦ, θέσθω.
   D. (θέσθον, θέσθων.
   P. (θέσθε, θέσθωσαν.
2. S. (σάσο, σάσθω.
   D. (σάσθον, σάσθων.
   P. (σάσθε, σάσθωσαν.
3. S. (δόσο, & δοῦ, δόσθω.
   D. (δόσθον, δόσθων.
   P. (δόσθε, δόσθωσαν.

Aori-

Aoriſtus primus.

1. θῆκα.
2. σῆσα.
3. δῶκα.

Modus Optativus.
Aoriſtus ſecundus.
εἴθε, utinam.

1. S. (θείμι, θεῖς, θεῖτο.
   D. (θείμεθον, θεῖσθον, θείσθην.
   P. (θείμεθα, θεῖσθε, θεῖντο.
2. S. (σαίμι, σαῖς, σαῖτο.
   D. (σαίμεθον, σαῖσθον, σαίσθην.
   P. (σαίμεθα, σαῖσθε, σαῖντο.
3. S. (δοίμι, δοῖς, δοῖτο.
   D. (δοίμεθον, δοῖσθον, δοίσθην.
   P. (δοίμεθα, δοῖσθε, δοῖντο.

Futurum primum.

1. θησοίμι.
2. σησοίμι.
3. δωσοίμι.

Aoriſtus primus.

1. θηκαίμι.
2. σησαίμι.
3. δωκαίμι.

Modus Subjunctivus.
Aoriſtus ſecundus.
ἐὰν, cum.

1. S. (θῶμαι, θῇς, θῆται.
   D. (θώμεθον, θῆσθον, θῆσθον.
   P. (θώμεθα, θῆσθε, θῶνται.
2. S. (σῶμαι, σῇς, σᾶται.
   D. (σώμεθον, σᾶσθον, σᾶσθον.
   S. (σώμεθα, σᾶσθε, σῶνται.
3. S. (δῶμαι, δῷς, δῶται.
   A. (δώμεθον, δῶσθον, δῶσθον.

P. (δώ-

P. (δώμεθα, δῶσθε, δῶσι.

Aoriſtus primus.

1. θήκωμαι.
2. σήσωμαι.
3. δώκωμαι.

Modus Infinitivus.

Aoriſtus ſecundus.

1. θέσθαι.
2. σάσθαι.
3. δόσθαι.

Futurum primum.

1. θήσεσθαι.
2. σήσεσθαι.
3. δώσεσθαι.

Aoriſtus primus.

1. θήκασθαι.
2. σήσασθαι.
3. δώκασθαι.

Participium.

Aoriſtus ſecundus.

1. M. (ὁ θέμενος, τοῦ θεμένου.
   F. (ἡ θεμένη, τῆς θεμένης.
   N. (τὸ θέμενον, τοῦ θεμένου.
2. M. (ὁ σάμενος, τοῦ σαμένου.
   F. (ἡ σαμένη, τῆς σαμένης.
   N. (τὸ σάμενον, τοῦ σαμένου.
3. M. (ὁ δόμενος, τοῦ δομένου.
   F. (ἡ δομένη, τῆς δομένης.
   N. (τὸ δόμενον. τοῦ δομένου.

Futurum primum.

1. θησόμενος.
2. σησόμενος.
3. δωσόμενος.

Aoriſtus primus.

1. θηκάμενος.
2. σησάμενος.
3. δωκάμενος.

Tem-

Temporum quorundam Formatio in Voce Activa.

Præsens.

De hujus formatione satis dictum est supra.

Imperfectum.

Formatur a Præsenti, mutando μι in ν; & præponendo Augmentum, nisi Verbum incipiat ab ι positione longo: ut πίθημι, ἐπίθλω: sed ἵστημι, ἵστην.

Observatio.

Præsens, & Imperfectum activum in Duali, & Plurali mutant Characteristicam longam in brevem: ut πίθετον, ἵσατον, δίδοτον, ζεύγνυτον, &c.

Imperfectum singulare trium priorum Conjugationum vix est in usu; sed utimur personis circumflexorum: ἐπίθεον, ἐπίθουν, ἐπίθεες, ἐπίθεις: ἵσαον, ἵστων, ἵσαες, ἵστας: ἐδίδοον, ἐδίδουν, ἐδίδοες, ἐδίδους, &c. Secundæ etiam personæ Imperativi sæpe contrahuntur: ut πίθει, ἵσα, δίδου, a contractis πίθῶ, ἱστῶ, διδῶ.

Aoristus Secundus.

Deducitur ab Imperfecto rejiciendo Reduplicationem, & præponendo Augmentum ε: ut ἐπίθλω, ἔθλω: sed ἵστλω, ἔστλω: quod, sicut etiam Præteritum ἵστακα (quod & ἔστακα) neutram, seu passivam habet significationem: *steti*, *jacui*, *vel positus sum*.

Similis est Imperfecto, nisi quod in Duali, ac Plurali Vocalem retinet longam, præter ἔθλω, ἔδων, & δῶ, ab ἵημι, mitto.

Si Verbum caret Reduplicatione, idem erit Imperfectum, & Aoristus secundus: ut σβῆμι, ἔσβλω, extinguo: κλύμι, ἔκλλω, audio.

Hi tres Aoristi secundi ἔθλω, ἔδων, δῶ, in Indicativo singulariter sunt inusitati.

Observatio in Modos Reliquos.

IMPERATIVI Præsens formatur a Præsenti Indicativi, mutando μι in θι, & longam Vocalem in brevem:

vem: ut ἵστημι, ἵσταθι: ſed πίθεπ, non πίθεθι, propter alterum θ præcedens.

Aoriſtus ſecundus exit plerumque in θι: ut στῆθι, στῆτω: γνῶθι, γνῶτω: ſed θὲς, & δὸς, excipiuntur; quamvis apud aliquos etiam δόθι: ſicut etiam χὲς, habeto, a χῆμι: φρὲς, fer, a φρῆμι: ἓς, mitte, ab ἵημι, cum ſuis compoſitis.

OPTATIVI Præſens, πθείω, ἱσταίω, διδοίω: & Aoriſtus ſecundus, θείω, σταίω, δοίω, per diphthongum, quæ continet Characteriſticam Conjugationis ι, αι, οι.

SUBJUNCTIVI Præſens, πθῶ, πθῇς, πθῇ: ἱστῶ, ἱστᾷς, ἱστᾷ: διδῶ, διδῷς, διδῷ. Secunda, & Tertia perſona per diphthongum impropriam; ῃ primæ Conjugationis: ᾳ Secundæ; ῳ Tertiæ. Aoriſtus autem ſecundus θῶ, θῇς, θῇ: στῶ, στῇς, στῇ: δῶ, δῷς, δῷ, per ῃ in Duabus Primis Conjugationibus, & per ῳ in Tertia.

INFINITIVI Præſens, πθέναι, ἱστάναι, διδόναι, ζὰγνυάναι per Characteriſticam ſuæ Conjugationis ante ναι. Ab hoc formatur Aoriſtus ſecundus, abjecta Reduplicatione, & mutata brevi Vocali in longam: ut ἱστάναι, στῶναι, Excipiuntur θεῖναι, δοῦναι, εἶναι, ab εἰμὶ, quæ ex Vocali brevi faciunt diphthongum.

PARTICIPII Præſens, πθεὶς, διδοὺς, a themate πίθημι, δίδωμι, mutato μι in ς, & ad Characteriſticam brevem ſumptam addito ι in πθεὶς, υ in διδοὺς: ἑστὰς ab ἵστημι, mutato μι in ς, & η in α longum: ζὰγνὺς a ζὰγνυμι, mutato μι in ς. Acuitur in omnibus ultima.

Præteritum Perfectum ἑστακὼς, ἑστακυῖα, ἑστακὸς: & Jonice, ἑστεὼς, ἑστεότος: Jones enim e Præteritis ſubtrahunt κ, & penultimam corripiunt: inde per craſin, ὁ ἑστὼς, ἑστῶτος: ἡ ἑστῶσα, ἑστώσης: τὸ ἑστὼς, ἑστῶτος, maximo in uſu. Neutrum ἑστὼς non ſecus, ac maſculinum, ſcribitur per ω, quia natum ex craſi.

Temporum quorundam formatio in Voce Paſſiva.

Præſens.

Formatur ab Activo πίθημι, mutando μι in μαι, & lon-

longam vocalem in ſuam brevem, ut & in reliquis Perſonis omnibus.

Obſervatio.

Secunda Perſona Præſentis exit in σαι: πίθεσαι, ἵσασαι: Attice tamen πίθῃ, ἵσῃ.

Sunt nonnulla in μι, quæ communiter formant Secundam perſonam in η: κάθημαι, κάθῃ, ſedeo; ἐπίσαμαι, ἐπίσῃ, ſcio; δώαμαι, δώῃ, poſſum: pro κάθησαι, ἐπίσασαι, δώασαι: quamvis illæ etiam terminationes reperiantur.

Quædam etiam, Attice præſertim, retinent longam vocalem Activi, ut ὄνημαι, ὄνησαι, ὄνηται, *fruor; pro* ὄνεμαι, ὄνεσαι, ὄνεται: κάλημαι, *pro* κάλεμαι, *ab Activo* κάλημι, *voco:* δίζημαι, *pro* δίζεμαι, *a* δίζημι, *quæro: ſic in Secunda Conjugatione:* ὄρημαι, *pro* ὄραμαι, *ab* ὄρημι, *video,* ἄημαι, *ab* ἄημι, *ſpiro.*

Imperfectum.

A Præſenti πίθεμαι, verſo αι in ω, & Augmento præpoſito. Cæterum ubique eſt brevis Characteriſtica. Secunda perſona pro ἐπίθεσο, eſt etiam ἐπίθευ: ſic ἵσασο, & ἴσω: ἐδίδοσο, & ἐδίδου, expuncto σ, & duabus Vocalibus in unam ſyllabam contractis.

Præteritum Perfectum.

Formatur a Perfecto Activo, mutando κα in μαι, & penultima corripienda, idque in omnibus Numeris; ut ἕσταμαι, ἕσταμαι, ἑστάμεθον, ἑστάμεθα: δέδωκα, δέδομαι, δεδόμεθον, δεδόμεθα. Sed πέθειμαι, retinet Bœoticam Perfecti Activi diphthongum.

Aoriſtus Primus.

Aoriſtus Primus ἐπέθω formatur a Tertia perſona perfecti πέθαπται, mutata αι in ω; retentoque Augmento Imperfecti. Penultima hujus Aoriſti corripitur: a πέθαπται, ἐπέθω, abjecta Subjunctiva, verſo autem θ in τ, propter alterum θ ſequens.

Obſervatio in Modos reliquos.

IMPERATIVI Præſens τίθεσο formatur a Præſenti Indicativi mutando μαι in σο; retinendoque brevem Vocalem in omnibus Numeris. Ablato σ fit craſis Attica: τίθεσο, τίθεο, τίθου: ἵσασο, ἵσαο, ἵσω: δίδοσο, δίδοο, δίδου.

OPTATIVI Præſens πεθείμην, a Præſenti Indicativi mutando αι in ην, & ad penultimam brevem addendo ι: ἵσαμαι, ἱσαίμην: δίδομαι, διδοίμην. Præterea Secunda, ac Tertia perſona, ultima brevi, in penultima ubique circumflectitur, niſi Activum non ſit in uſu: ut δυάμαι, poſſum, δυαίμην, δυαῖο, δυαῖτο; quia non dicitur, δυάω, δυαίην. Quidam tamen ἱσαίμην, ἵσαιο, ἵσαιτο.

Perfectum πεθείμην nihil differt a Præſenti πεθείμην, niſi prima ſyllaba; quia illic eſt Reduplicatio, hic Augmentum.

SUBJUNCTIVI Præſens πεθῶμαι ſimile eſt ſuo Circumflexo; niſi quod Secunda Singularis Tertiæ Conjugationis inflectitur per ῷ, non per οῖ, ut, διδῶμαι, διδῷ, διδῶται: & pro ἱσῶμαι, ᾷ, ᾶται, quidam dicunt ἱσῶμαι, ᾖ, ᾖται: ſic δυώμαι, δυώ, δυώται.

Perfectum πεθῶμαι nihil differt a Præſenti πεθῶμαι, niſi prima ſyllaba: quæ illic eſt Reduplicatio, hic Augmentum.

INFINITIVI Præſens τίθεσθαι a Secunda Plurali Præſentis Indicativi, mutando ε in αι.

Animadverſio in Vocem Mediam.

Præſens, & Imperfectum conveniunt cum Paſſivis. Futurum primum, & Aoriſtus primus juxta regulam Barytonorum.

Perfectum, & pluſquam perfectum, & Futurum ſecundum tunc ſunt, cum Verba circumflexa, a quibus Verba in μι formantur, prædicta Tempora habuerint: cæterum deſiderantur, ut dictum eſt.

Aori-

Aoriſtus primus vix eſt in uſu, maxime extra Indicativum, ut etiam Aoriſtus Primus Activus.

Aoriſtus Secundus.

Fit ab Imperfecto, abjecta Reduplicatione, idque in omnibus Modis: ut ἐπιθέμην, ἐθέμην: ἵσάμην, ἐσάμην: ἐδιδόμην, ἐδόμην. Ἐσάμην convenit cum Præterito Pluſquam perfecto Paſſivo, licet ſpiritu differat, cum in illo ſit aſper, hic lenis.

Vix eſt uſitatum hoc tempus, & minus extra Indicativum, σάσο, σαίμην, σῶμαι, σάσθαι.

Imperativi Aoriſtus ſecundus θοῦ, fit a θέσό, expuncto σ, & duabus Vocalibus in ου contractis.

Cæterum Verba in μι, præſertim vero Polyſyllaba Quartæ, defectum Temporum aliunde ſarciunt: ut ζώγνυμι a ζωγνύω. Fut. 1. ζώξω a ξώγω: Aor. 1. ἔζωξα: Aor. 2. ἔζυγον.

Conjugatio quorundam Anomalorum in μι.

Verbum ſubſtantivum Εἰμὶ, ſum.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (εἰμὶ, εἶς, vel εἶ, ἐσί.
D. (ἐσὸν, ἐσόν.
P. (ἐσμὲν, ἐστὲ, εἰσί.

Imperfectum.

S. (ἦα, ἦς, ἦ, vel ἦν.
D. (ἦσον, ἤστην.
P. (ἦμεν, ἦτε, ἦσαν.

Pluſquam perfectum.

S. (ἤμην, ἦσο, ἦτο.
D. (ἤμεθον, ἦσθον, ἤσθην.
P. (ἤμεθα, ἦσθε, ἦντο.

Futurum.

S. (ἔσομαι, ἔσῃ, ἔσεται, vel ἔσται.
D. (ἐσόμεθον, ἔσεσθον, ἔσεσθον.
P. (ἐσόμεθα, ἔσεσθε, ἔσονται.

Modus Imperativus.

Præſens, & Imperfectum.

S. (ἔσο, καὶ ἴσθι, ἔστω.

D. (ἔσον, ἔσων.
P. (ἔσε, ἔσωσαν, vel ἔσων Att.

Modus Optativus.

Præſens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.

S. (εἴλω, εἴης, εἴη.
D. (εἴητον, εἰήτην.
P. (εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.

Futurum.

S. (ἐσοίμην, ἔσοιο, ἔσοιτο.
D. (ἐσοίμεθον, ἔσοισθον, ἐσοίσθην.
P. (ἐσοίμεθα, ἔσοισθε, ἔσοιντο.

Modus Subjunctivus.

Præſ. & Imperfect.

S. (ὦ, ᾖς, ᾖ.
D. (ἦτον, ἦτον.
P. (ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Modus Infinitivus.

Præſens, & Imperfectum.

εἶναι.

Futurum.

ἔσεσθαι.

Participium.

Præſens, & Imperfectum.

M. (ὁ ὤν, τοῦ ὄντος.
F. (ἡ οὖσα, τῆς οὔσης.
N. (τὸν ὄν, τοῦ ὄντος.

Futurum.

M. (ὁ ἐσόμενος, τοῦ ἐσομένου.
F. (ἡ ἐσομένη, τῆς ἐσομένης.
N. (τὸ ἐσόμενον, τοῦ ἐσομένου.

Εἶμι, Eo.

Modus Indicativus.

Præſens.

M. (εἶμι, εἶς, vel εἶ, εἶσι.
F. (ἴτον, ἴτον.
N. (ἴμεν, ἴτε, ἴσι.

Im-

Imperfectum.

S. (ἦν, ἦς, ἦ.
D. (ἦτον, ἴτην.
P. (ἦμεν, ἦτε, ἦσαν.

Perfectum.

S. (εἶχα, εἶχας, εἶχε.
D. (εἴχατον, εἴχατον.
P. (εἴχαμεν, εἴχατε, εἴχασι.

Pluſquam perfectum.

S. (εἴχειν, εἴχεις, εἴχει, vel Attice ᾔκειν, ᾔκεις, &c.
D. (εἴχειτον, εἰχείτην.
P. (εἴχειμεν, εἴχειτε, εἴχεισαν.

Perfectum Medium.

S. (εἶα, εἶας, εἶς, vel ᾖα, ᾖας, &c.
D. (εἴατον, εἴατον.
P. (εἴαμεν, εἴατε, εἴασι.

Pluſquam perfect. Medium.

S. (ᾔειν, ᾔεις, ᾔει.
D. (ᾔειτον, ᾐείτην.
P. (ᾔειμεν, ᾔειτε, ᾔεισαν,

Aoriſtus primus.

S. (εἶσα, εἶσας, εἶσε,
D. (εἴσατον, εἰσάτην.
P. (εἴσαμεν, εἴσατε, εἶσαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. (ἶον, ἶες, ἶε.
D. (ἴετον, ἰέτην.
P. (ἴεμεν, ἴετε, ἶον.

Futurum primum.

S. (εἴσω, εἴσεις, εἴσει.
D. (εἴσετον, εἴσετον.
P. (εἴσομεν, εἴσετε, εἴσουσι.

Hoc Futurum in uſu non eſt : utimur autem pro eo Præſenti Tempore, hoc eſt εἶμι, εἶς, εἶσι.

Modus Imperativus.

S. (ἴθι, ἴτω.
D. (ἴτον, ἴτων.
P. (ἴτε, ἴτωσαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. (ἕς, ἵεπω.
D. (ἵετον, ἱέπων.
P. (ἵετε, ἱέπωσαν.

Pro ἴθι, per craſin dicitur εἶ, εἶπω, quod cum omnibus præpoſitionibus componere licet, ut δίει, ἔξει. Duas excipe, nempe σωὶ, & παρά.

Optativus & Subjunctivus vix ſunt in uſu. Habet tamen Demoſt. Phil. 4. Aoriſt. 1. Subjunct. ἴῃ.

Modus Infinitivus.

Præſens, & Imperfect.

ἶναι, vel εἶναι, vel ἰέναι.

Participium.

Aoriſtus ſecundus.

M. (ὁ ἰὼν, τοῦ ἰόντος.
F. (ἡ ἰοῦσα, τῆς ἰούσης.
N. (τὸ ἰὸν, τοῦ ἰόντος.

Ἵημι, Mitto.

Vox Activa.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (ἵημι, ἵης, ἵησι.
D. (ἵετον, ἵετον.
P. (ἵεμεν, ἵετε, ἱεῖσι, & ἱᾶσι Att.

Imperfectum.

S. (ἵην, ἵεις, ἵει, & ἵεον, ἵουν; ἵεες, ἵεις, ἵεε, ἵει contracta.
D. (ἵετον, ἱέτην.
P. (ἵεμεν, ἵετε, ἵεσαν.

Perfectum.

S. (εἷκα, εἷκας, εἷκε.
D. (εἷκατον, εἵκατον.
P. (εἵκαμεν, εἵκατε, εἵκασι.

Pluſquam Perfectum.

S. (εἵκην, εἵκης, εἵκει.
D. (εἵκητον, εἱκείτην.
P. (εἵκεμεν, εἵκετε, εἵκησαν.

Ao-

Aoriſtus primus.

S. (ἦκα, ἦκας, ἦκε, vel ἔηκα, ἔηκας, &c. Att.
D. (ἦκατον, ἡκάτην.
P. (ἦκαμεν, ἦκατε, ἦκαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. (λῶ, ἦς, ἦ.
D. (ἕτον, ἕτην.
P. (ἕμεν, ἕτε, ἕσαν.

Futurum.

S. (ἥσω, ἥσεις, ἥσει.
D. (ἥσετον, ἥσετον.
P. (ἥσομεν, ἥσετε, ἥσουσι.

In reliquis Modis Perfect. & pluſquam perfectum, Aoriſtus primus, itemque Futurum inuſitata ſunt.

Modus Imperativus.

Præſens, & Imperfect.

S. (ἴεθι, ἱέτω.
D. (ἵετον, ἱέτων.
P. (ἵετε, ἱέτωσαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. (ἕς, ἕτω.
D. (ἕτον, ἕτον.
P. (ἕτε, ἕτωσαν.

Modus Optativus.

Præſens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.

S. (ἱείην, ἱείης, ἱείη.
D. (ἱείητον, ἱειήτην.
P. (ἱείημεν, ἱείητε, ἱείησαν.

Aoriſtus Secundus.

S. (εἵην, εἵης, εἵη.
D. (εἵητον, εἱήτην.
P. (εἵημεν, εἵητε, εἵησαν.

Modus Subjunctivus.

Præſens, & Imperfectum.

ἐάν, cum.

S. (ἰῶ, ἰῇς, ἰῇ.
D. (ἴητον, ἴητον.

P. (ἰῶμεν, ἰῆτε, ἰῶσι.

Aoriſtus ſecundus.

S. (ὦ, ἧς, ἧ.
D. (ἧτον, ἧτον.
P. (ὦμεν, ἧτε, ὦσι.

Modus Infinitivus.

Præſens, & Imperf.

ἰέναι

Aoriſtus ſecundus.

εἶναι.

Participium.

Præſens, & Imperfect.

M. (ὁ ἰεὶς, τοῦ ἰέντος.
F. (ἡ ἰεῖσα, τῆς ἰείσης.
N. (τὸ ἰὲν, τοῦ ἰέντος.

Aoriſtus Secundus.

M. (ὁ εἰς, τοῦ ἕντος.
F. (ἡ εἶσα, τῆς εἴσης.
N. (τὸ ἕν, τοῦ ἕντος.

Vox Paſſiva.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (ἵεμαι, ἵεσαι, ἵεται.
D. (ἱέμεθον, ἵεσθον, ἵεσθον.
P. (ἱέμεθα, ἵεσθε, ἵενται.

Imperfectum.

S. (ἱέμην, ἵεσο, ἵετο.
D. (ἱέμεθον, ἵεσθον, ἱέσθην.
P. (ἱέμεθα, ἵεσθε, ἵεντο.

Perfectum.

S. (εἷμαι, εἶσαι, εἶται.
D. (εἵμεθον, εἶσθον, εἶσθον.
P. (εἵμεθα, εἶσθε, εἶνται.

Pluſquam perfect.

S. (εἵμην, εἶσο, εἶτο.
D. (εἵμεθον, εἶσθον, εἴσθην.
P. (εἵμεθα, εἶσθε, εἶντο.

Aoriſtus primus.

S. (ἕθην, ἕθης, ἕθη, & εἵθην, εἵθης.

D. (ἕθη-

D. (ἔθητον, ἐθήτην.
P. (ἔθημεν, ἔθητε, ἔθησαν.

Futurum.

S. (ἐθήσομαι, ἐθήσῃ, ἐθήσεται.
D. (ἐθησόμεθον, ἐθήσεσθον, ἐθήσεσθον,
P. (ἐθησόμεθα, ἐθήσεσθε, ἐθήσονται.

Paulo poſt Futurum.

S. (εἴσομαι, εἴσῃ, εἴσεται.
D. (εἰσόμεθον, εἴσεσθον, εἴσεσθον.
P. (εἰσόμεθα, εἴσεσθε, εἴσονται.

Modus Imperativus.

Præſens, & Imperfect.

S. (ἴεσο, καὶ ἴα, ἱέσθω.
D. (ἴεσθον, ἱέσθων.
P. (ἴεσθε, ἱέσθωσαν.

Cætera Tempora hic, & in reliquis Modis formabis ad normam Verbi Paſſivi τίθεμαι.

Modus Optativus.

Præſens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.

S. (ἰείμην, ἰεῖο, ἰεῖτο.
D. (ἰείμεθον, ἰεῖσθον, ἰείσθην.
P. (ἰείμεθα, ἰεῖσθε, ἰεῖντο.

Modus Subjunctivus.

Præſ. & Imperfectum.

ἐὰν, cum.

S. (ἰῶμαι, ἰῇ, ἰῆται.
D. (ἰώμεθον, ἰῆσθον, ἰῆσθον.
P. (ἰώμεθα, ἰῆσθε, ἰῶνται.

Modus Infinitivus.

Præſens, & Imperfectum.

ἴεσθαι.

Participium.

Præſens, & Imperfectum.

M. (ὁ ἱέμενος, τοῦ ἱεμένου.
F. (ἡ ἱεμένη, τῆς ἱεμένης.
N. (τὸ ἱέμενον, τοῦ ἱεμένου.

Vox Media.

Præſ.

Præſ. & Imperfectum per omnes modos ſunt eadem in Voce Media, ac Paſſiva.

Aoriſtus primus.

ἠκάμην, ἤκω, ἤκατο &c. ut ἐδηκάμην.

Aoriſtus ſecundus.

S. (ἔμην, ἔσο, & ἔο, & ἔ, ἕτο.
D. (ἔμεθον, ἔσθον, ἔσθην.
P. (ἔμεθα, ἔσθε, ἕντο.

Modus Imperativus.

Aoriſtus Secundus.

S. (ἕσο, & ἔο, & ἔ, ἔσθω.
D. (ἔσθον, ἔσθων.
P. (ἔσθε, ἔσθωσαν.

Modus Optativus.

Aoriſtus ſecundus.

ἄθε, utinam.

S. (ἄμην, εἶο, εἶτο.
D. (εἴμεθον, εἶσθον, εἴσθην.
P. (εἴμεθα, εἶσθε, εἶντο.

Modus Subjunctivus.

Aoriſtus ſecundus.

ἐὰν, cum.

S. (ὦμαι, ᾗ, ἧται.
D. (ὥμεθον, ἧσθον, ἧσθον.
P. (ὥμεθα, ἧσθε, ὦνται.

Modus Infinitivus.

Aoriſtus ſecundus.

ἔσθαι.

Participium.

Aoriſtus ſecundus.

M. (ὁ ἑμενος, τοῦ ἑμένου.
F. (ἡ ἑμένη, τῆς ἑμένης.
N. (τὸ ἕμενον, τοῦ ἑμένου.

Ἵημι, Concupiſco.

Eandem per omnes Modos, & Tempora inflexionem habet, quam ἵημι mitto, dempto Aoriſto primo Activo, qui eſt ἧσα, non ἧκα. Uſitatius eſt in voce Paſſiva ἵεμαι, quam in aliis; unde compoſitum ἐφίεμαι.

Ἴημι Vado.

In eo ſolo diſtinguitur ab Ἵημι mitto, quod illud aſpero, hoc leni ſpiritu notatur. Tempora omnia tum quoad formationem, tum quoad terminationem eadem ſunt.

Ἧμαι, Sedeo.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (ἧμαι, ἧσαι, ἧται, vel ἧσται Poet.
D. (ἥμεθον, ἧσθον, ἧσθον.
P. (ἥμεθα, ἧσθε, ἧνται.

Imperfectum.

S. (ἥμην, ἧσο, ἧτο, vel ἧστο Poet.
D. (ἥμεσθον, ἧσθον, ἥσθην.
P. (ἥμεθα, ἧσθε, ἧντο.

Modus Imperativus.

S. (ἧσο, ἥσθω.
D. (ἧσθον, ἥσθων.
P. (ἧσθε, ἥσθωσαν.

Optativus, & Subjunctivus non ſunt in uſu.

Modus Infinitivus.

ἧσθαι.

Participium.

M. (ὁ ἥμενος, τοῦ ἡμένου.
F. (ἡ ἡμένη, τῆς ἡμένης.
N. (τὸ ἥμενον, τοῦ ἡμένου.

Inde Compoſitum Κάθημαι, Sedeo.

Κεῖμαι, Jaceo.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (κεῖμαι, κεῖσαι, κεῖται.
D. (κείμεθον, κεῖσθον, κεῖσθον.
P. (κείμεθα, κεῖσθε, κεῖνται.

Imperfectum.

S. (ἐκείμην, ἔκεισο, ἔκειτο.
D. (ἐκείμεθον, ἔκεισθον, ἐκείσθην.
P. (ἐκείμεθα, ἔκεισθε, ἔκειντο.

Futur.

Futur. 1. κείσομαι, κείσῃ, κείσεται, &c. ut τύψομαι. Sic in Optat. κεισοίμην. In Infin. κείσεσθαι. In Partic. κεισόμενος.

Modus Imperativus.

Præſ. & Imperf.

S. (κεῖσο, κείσθω.
D. (κεῖσθον, κοίσθων.
P. (κεῖσθε, κείσθωσαν.

Modus Optativus.

Præſ. & Imperf.

εἴθε, utinam.

S. (κεοίμην, κέοιο, κέοιτο.
D. (κεοίμεθον, κέοισθον, κεοίσθην
P. (κεοίμεθα, κέοισθε, κέοιντο.

Modus Subjunctivus.

Præſ. & Imperf.

ἐάν, cum.

S. (κέωμαι, κέῃ, κέηται.
D. (κεώμεθον, κέησθον, κέησθον.
P. (κεώμεθα, κέησθε, κέωνται.

Modus Infinitivus.

κεῖσθαι.

Participium.

M. (ὁ κείμενος, τοῦ κειμένου.
F. (ἡ κειμένη, τῆς κειμένης.
N. (τὸ κείμενον, τοῦ κειμένου.

Compoſita a κεῖμαι retrahunt accentum, ut διάκειμαι, διάκεισο: in Infinitivo manet, ut διακεῖσθαι.

Ἴσημι, Scio.

Vox Activa.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (ἴσημι, ἴσης, ἴσησι.
D. (ἴσατον, ἴσατον.
P. (ἴσαμεν, & Syn. ἴσμεν, ἴσατε, & Syn. ἴστε, ἴσασι.

Imperfectum.

S. (ἴσην, ἴσης, ἴση.
D. (ἴσατον, ἰσάτην.
P. (ἴσαμεν, ἴσατε, ἴσασαν, & ἴσαν, Syn.

Mo-

Modus Imperativus.

S. (ἴσαθι, ἰσάτω.
D. (ἴσατον, ἰσάτων.
P. (ἴσατε, ἰσάτωσαν.

Vel per Sync.

S. (ἴσθι, ἴστω.
D. (ἴστον, ἴστων.
P. (ἴστε, ἴστωσαν, vel ἴστων.

Modus Infinitivus.

ἰσάναι, & ἰσάμεναι Attice.

Participium.

M. (ὁ ἴστας, τοῦ ἴστάντος.
F. (ἡ ἴστασα, τῆς ἱστάσης.
N. (τὸ ἴστάν, τοῦ ἴστάντος.

Vox Paſſiva.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (ἵσταμαι, ἵστασαι, ἵσταται.
D. (ἱστάμεθον, ἵστασθον, ἵστασθον.
P. (ἱστάμεθα, ἵστασθε, ἵστανται.

Vel interjecto τ.

S. (ἴσταμαι, ἵστασαι, ἵσταται.
D. (ἱστάμεθον, ἵστασθον, ἵστασθον.
P. (ἱστάμεθα, ἵστασθε, ἵστανται.

Imperfectum.

S. (ἱστάμην, ἵστασο, ἵστατο.
D. (ἱστάμεθον, ἵστασθον, ἱστάσθην.
P. (ἱστάμεθα, ἵστασθε, ἵστατο.

Modus Imperativus.

S. (ἵστασο, ἱστάσθω.
D. (ἵστασθον, ἱστάσθων.
P. (ἵστασθε, ἱστάσθωσαν.

Modus Infinitivus.

ἵστασθαι.

Reliqua tempora vix apud Auctores invenies: Inde Compoſitum Ἐπίσταμαι, Scio.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (ἐπίσταμαι, ἐπίστασαι, ἐπίσταται.

D. (ἐπι-

D. (ἐπισάμεθον, ἐπίσασθον, ἐπίσασθον.
P. (ἐπισάμεθα, ἐπίσασθε, ἐπίσανται.

Imperfectum.

S. (ἐπισάμην, ἐπίσασο, ἐπίσατο Jon. ἐπίσω craſi, ἐπίσατο.
D. (ἐπισάμεθον, ἐπίσασθον, ἐπισάσθην.
P. (ἐπισάμεθα, ἐπίσασθε, ἐπίσαντο.
Fut. ἐπισήσομαι, ἐπισήσῃ, ἐπισήσεται, &c. ut τύψομαι.

Modus Imperativus.

S. (ἐπίσασο, ἐπισάσθω.
D. (ἐπίσασθον, ἐπισάσθων.
P. (ἐπίσασθε, ἐπισάσθωσαν.

Modus Subjunctivus.

ἐὰν, cum.

S. (ἐπίσωμαι, ἐπίσῃ, ἐπίσηται.
D. (ἐπισώμεθον, ἐπίσησθον, ἐπίσησθον,
P. (ἐπισώμεθα, ἐπίσησθε, ἐπίσωνται.

Modus Infinitivus.

ἐπίσασθαι.

Participium.

M. (ὁ ἐπισάμενος, τοῦ ἐπισαμένου.
F. (ἡ ἐπισαμένη, τῆς ἐπισαμένης.
N. (τὸ ἐπισάμενον, τοῦ ἐπισαμένου.

Φημὶ, dico.

Vocis Activæ

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (φημὶ, φὴς, φησί.
D. (φατὸν, φατὸν.
P. (φαμὲν, φατὲ, φασί.

Imperfectum.

S. (ἔφην, ἔφης, ἔφη.
D. (ἔφατον, ἐφάτην.
P. (ἔφαμεν, ἔφατε, ἔφασαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. (ἔφην, ἔφης, ἔφη.

D. (ἔφη-

D. (ἔφητον, ἐφήτην.
P. (ἔφημεν, ἔφητε, ἔφησαν.

Fut. φήσω, φήσεις, φήσει. &c. Aor. 1. ἔφησα, ἔφησας. ἔφησε, &c. ducuntur per omnes modos, ut in Barytonis.

Modus Imperativus.

Præſens, & Imperfectum.

S. (φάθι, φάτω.
D. (φάτον, φάτων.
P. (φάτε, φάτωσαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. (φῆθι, φήτω.
D. (φῆτον, φήτων.
P. (φῆτε, φήτωσαν.

Hic tamen Aoriſtus rarus eſt.

Modus Optativus.

εἴθε, utinam.

S. (φαίλω, φαίης, φαίη.
D. (φαίητον, φαιήτην.
P. (φαίημεν, φαίητε, φαίησαν.

In Optativo, Subjunctivo, ac Participio Præſ. & Aor. 2. idem ſunt.

Modus Subjunctivus.

ἐὰν, cum.

S. (φῶ, φῇς, φῇ.
D. (φῆτον, φῆτον.
P. (φῶμεν, φῆτε, φῶσι.

Modus Infinitivus.

Præſens, & Imperf.

φάναι cum acuto, ut diſtinguatur ab Aoriſt. 1. φᾶναι, apparuiſſe verbi φαίνω.

Aoriſtus ſecundus φλῦναι.

Participium.

M. (ὁ φὰς, τοῦ φάντος.
F. (ἡ φᾶσα, τῆς φάσης,
N. (τὸ φὰν, τοῦ φάντος.

Vo-

Vocis Mediæ.

Præſens.

S. (φάμαι, φάσαι, φάται: alii φαμαὶ &c.
D. (φάμεθον, φάσθον, φάσθον.
P. (φάμεθα, φάσθε, φάνται.

Aoriſtus ſecundus.

S. (ἐφάμην, ἔφασο, ἔφατο.
D. (ἐφάμεθον, ἔφασθον, ἐφάσθην.
P. (ἐφάμεθα, ἔφασθε, ἔφαντο.

Modus Infinitivus.

Aoriſtus ſecundus.

φᾶσθαι.

Participium.

Aoriſtus ſecundus.

M. (ὁ φάμενος, τοῦ φαμένου.
F. (ἡ φαμένη, τῆς φαμένης.
N. (τὸ φάμενον, τοῦ φαμένου.

Exempla.

Conjugationum in μι.

Primæ.

φίλημι, *amo.*
ὄνημι, *juvo.*
ἄχημι, *angor.*
νόημι, *intelligo.*
βλῆμι, *percutio.*
ἐνίαπημι, *dico.*
κάλημι, *voco.*
ἄνημι, *laudo.*
τέλημι, *perficio.*
ἀλύκτημι, *in anguſtias redigo.*
σβῆμι, *extinguo.*
χῆμι, *habeo.*
φρῆμι, *fero.*

Secundæ.

τέθνημι, *morior.*
ἄλημι, *erro.*
νίκημι, *vinco.*
κτῆμι, *occido.*
πίπρημι, & πίμπρημι, *incendo.*
ἵρημι, *video.*
ἵλημι, *propitius ſum.*
τέλλημι, & τλῆμι, *tolero.*
γέλημι, *rideo.*
ἀρήσημι, *prandeo.*
ἀφίημι, *dimitto.*
πίπλημι, & πίμπλημι, *impleo.*
ἄημι, *ſaturo.*
φθῆμι, *prævenio.*

Tertiæ.

ἅλωμι, *capio.*
ἐλεύθερωμι, *libero.*
βίωμι, *vivo.*
δοκίμωμι, *probo.*

γρᾶ-

γνῶμι, *cognoſco.*

Quartæ.

ἄγνυμι, *frango.*	ὄλλυμι, *perdo.*
κλῦμι, *audio.*	πήγνυμι, *pango.*
ῥώννυμι, *roboro.*	πετάννυμι, *extendo.*
σβέννυμι, *extinguo.*	φῦμι, *naſcor.*
ὄμνυμι, *juro.*	ὀμόργνυμι, *abſtergo.*
μίγνυμι, *miſceo.*	ἵννυμι, *induo.*
δῦμι, *ſubeo.*	

De Verbalibus.

Verbalia ſic appellata, quod a Verbis formentur, fere deducuntur a Præterito Paſſivo, & Medio, dempta Reduplicatione, vel Augmento, & addita propria Terminatione: ut a πέπραγμαι, πρᾶγμα, res: ab ἔψαλμαι, ψαλμὸς, pſalmus: a τέτμημαι, τόμος, ſectio.

Temporum Perſonæ, unde Verbalia, & horum pleræque Terminationes.

A prima Perſona Præteriti Paſſivi in
- μαι, γράμμα, littera.
- μος, δεσμὸς, vinculum.
- μη, γραμμὴ, linea.
- μων, νοήμων, intelligens.

A Secunda perſona Præteriti Paſſivi
- ις, ποίησις, poeſis.
- ια, δοκιμασία, probatio.

A Tertia perſona Præteriti Paſſivi in
- της, Ποιητὴς, Poeta.
- τος, ἀκουστὸς, audibilis.
- τηρ, χαρακτὴρ, character.
- τωρ ut κοσμήτωρ, princeps.
- κος, κριτικὸς, judicialis.
- πις, πίστις, fides.
- τυς, ὀρχηστὺς, ſaltator.
- τεια, ὀρχήστεια, ſaltatrix.
- τρα, ὀρχήστρια, illa Theatri pars. in qua chorus ſaltabat.
- τηριον, ποτήριον, poculum.
- τρον, δίδακτρον, minerval.

Verbalia poſitionis in έος, έα, έον, ut γραπτέος, γραπτέα, γραπτέον.

A Præterito Medio in
- ος, λόγος, ſermo.
- η, ἐπιστολή, epiſtola.
- ιον, λόγιον, oraculum.
- ας, τομίας, ſector.

Paucula quædam deſcendunt ab ipſo Themate, ut λαμπρός, candidus, a λάμπω, video: & ab Aoriſto ſecundo, ut φυγή, fuga, ab ἔφυγον.

De Impersonalibus.

Impersonalia ſunt, quæ cum Vocem Tertiis perſonis ſimilem præſeferant, perſonarum tamen ſignificandarum rationem incertam habent, & indefinitam. Eorum quædam ſunt formæ Activæ, quædam Paſſivæ: rurſus quædam Perſonalium analogiam ſequuta, regulariter naſcuntur: alia irregulariter evadunt.

Ἀνήκει, decet. imperf. ἀνῆκε. partic. ἀνῆκον, ab ἀνήκω, pervenio.

Ἀπέχει, ſufficit, ab ἀπέχω.

Ἀρέσκει, placet. imperf. ἤρεσκε. opt. ἀρέσκοι. fut. 1. ἀρέσει. aor. 1. ἤρεσε, ab ἀρέσκω placeo. Compoſ. ἀπαρέσκει, diſplicet. imperf. ἀπήρεσκε. aor. 1. ἀπήρεσε. Συναρέσκει, complacet.

Ἄρρητε, decretum eſt, ab ἄρρω, congruo.

Ἀρκεῖ, ſufficit. imperat. ἀρκείτω. aor. 1. ἤρκεσε, ab ἀρκέω ſufficio.

Διαφέρει, intereſt. imperf. διέφερε. optat. διαφέροι. partic. διαφέρον a διαφέρω, differo.

Δεῖ, oportet. imperf. ἔδει. optat. δέοι. fut. 1. δεήσει. aor. 1. ἐδέησε. infinit. δεῖν, δεήσειν, δεῆσαι. partic. δέον, δεῆσον, δεῆσαν, a δέω, deſum. Compoſ. ἀποδεῖ, ἐνδεῖ, καταδεῖ, προσδεῖ, deeſt, vel opus eſt. futur. 1. προσδεήσει. infinit. ἀποδεῖν, ἐνδεῖν, προσδεῖν.

Δοκεῖ, videtur. imperf. ἐδόκει. fut. 1. δόξει. Aor. 1. ἔδοξε. ſubjun. δόξῃ. partic. δοκῶν, δόξαν. perf. paſ. δέδοκται, a δοκέω videor. Compoſ. ἀπέδοξε, non viſum eſt. Μεταδοκεῖ, mutata ſententia videtur. aor. 1. μετέδοξε. ſubjun. μεταδόξῃ. Προδοκεῖται, prius decernitur. pluſq. perf. προεδέδοκτο. Συνδοκεῖ, ſimul videtur. partic. συνδόξαντα, conventa.

Ἔγχω-

Ἐγχωρεῖ, licet, locus eſt. imperf. ἐνεχώρει. fut. 1. ἐγχωρήσει. ſubjun. ἐγχωρῇ. partic. ἐγχωρῶν, ab ἐγχωρέω, concedo. Rarius χωρεῖ, idem. ſubjun. χωρῇ.

Εἵμαρται, in fatis eſt. pluſq. perf. εἵμαρτο, a μείρομαι inuſit. dividor.

Εἴρηται, dictum eſt, ab ἐρέω, dico. Compoſ. διείρηται, diſcuſſum eſt. Ἀπείρηται, vetitum eſt, pluſ. perf. ἀπείρητο. Προείρηται, ante dictum eſt.

Ἔξεστι, licet; minus uſitatum.

Ἐνδέχεται, fieri poteſt. ſubjun. ἐνδέχηται. infin. ἐνδέχεσθαι. partic. ἐνδεχόμενον, ab ἐνδέχομαι, admitto.

Ἔοικε, par eſt, videtur, ab ἔοικω, ſimilis ſum. Compoſ. ἐπέοικε, προσέοικε, idem: ἀπέοικε, non par eſt.

Ἔστι cum compoſitis ἔνεστι, ἔξεστι, πάρεστι, πρόσεστι, licet. imperf. ἦν. Compoſita leguntur in præſ. imperf. imperat. infinit. partic. ut ἔξεστι. imperf. ἐξῆν. imperat. ἐξέστω. infinit. ἐξεῖναι. partic. ἐξόν. Eodem modo formatur μέτεστι, intereſt.

Ἔτυχε, a τυγχάνω, accido. partic. compoſ. παρατυχόν.

Κατέλαβε, accidit, a verbo καταλαμβάνω, evenio. Sic ἐπέλαβε, ab ἐπιλαμβάνω, attingo.

Λυσιτελεῖ, confert.

Μέλει, curæ eſt. imperf. ἔμελε, fut. 1. μελήσει. aor. 1. ἐμέλησε. opt. Æol. μελήσειε. In comp. perf. μεμέληκε. perf. Med. μέμηλε. pluſ. perf. ἐμεμήλει. imperat. μελέτω. infinit. μέλειν, & μελήσειν. partic. μέλον. præſ. paſſ. μέλεται. imperf. ἐμέλετο. ſubjun. μέληται. perf. μεμέληται. pluſ. perf. ἐμεμέλητο rarius: pro quibus ſæpius μέμβλεται, & μέμβλετο apud Poet. imperat. μελέσθω. partic. μεμελημένος. Compoſ. μεταμέλει, pœnitet, imperf. μετέμελε. fut. 1. μεταμελήσει. infinit. μεταμελήσειν. aor. 1. μετεμέλησε. opt. Æol. μεταμελήσειε. infinit. μεταμέλειν. partic. μεταμέλον. Ἀμελεῖται, cura nulla eſt: perf. ἠμέληται, ab ἀμελέομαι, negligor.

Ὀφείλει, & ὀφείλεται, oportet. aor. 1. ὤφελε, ab ὀφείλω, debeo.

Ὄψεται, viſum fuerit, ab ὄπτομαι, video, inuſit.

Παρείκει, facile, vel integrum eſt. optat. παρείκοι. ſubjun. παρείκῃ.

Παρέχει, licet. Part. παραχόν.

Πέπρωται, fato deſtinatum eſt. pluſq. perf. πέπρωτο. partic. πεπρωμένον, per ſyncop. a περατόω finio, parum uſitat.

Πέφασται, dictum eſt. imperat. πεφάσθω, dictum ſit, a φάσμαι inuſit.

Πρέπει, decet. imperf. ἔπρεπε. partic. πρέπον, a πρέπω, decorus ſum.

Προσήκει, convenit, imperf. προσῆκε, a προσήκω, attineo.

Σημαίνει, ſignum datur. aor. 1. ἐσήμηνε. ſub. σημήνῃ, a σημαίνω, ſignum do. Compoſ. ἐπισημαίνει.

Συμφέρει, confert. imperf. συνέφερε. partic. συμφέρον. fut. 1. συνοίσει. opt. paſſ. συμφέροιτο, a συμφέρω, comporto.

Συμβαίνει, contingit. fut. συμβήσεται, & συμβήσει. perf. συμβέβηκε. aor. 2. συνέβη. partic. συμβαῖνον, συμβεβηκὸς, συμβὰν, a συμβαίνω, contingo.

Ὑπάρχει, licet, vel neceſſe eſt. imperf. ὑπῆρχε. infinit. ὑπάρχειν. fut. 1. ὑπάρξει. aor. 1. ὑπῆρξε. partic. ὑπάρχον, ab ὑπάρχω, ſum.

Ὑει, pluit. Compoſ. ἐφύει, impluit.

Φιλεῖ, ſolet. imperf. ἐφίλει, a φιλέω, amo.

Χρὴ, oportet. imperf. ἐχρῆν, vel χρῆν. fut. 1. χρήσει. infinit. χρῆναι, pro quo etiam χρῆν inuſitat. Compoſ. ἀπόχρη, ſufficit. imperf. ἀπέχρη. fut. 1. ἀποχρήσει. aor. 1. ἀπέχρησε. infinit. ἀποχρῆναι, & ἀποχρῆν. Item ἀποχρᾷ, ἐνχρᾷ, & καταχρᾷ, ſufficit. fut. 1. ἐνχρήσει, καταχρήσει. aor. 1. ἐξέχρησε, κατέχρησε. Hæc tria a χράω, commodo.

Denique Perſonalia fere omnia Paſſiva, & paſſive ſignificantia formam Impersonalium induere poſſunt, ut φαίνεται, apparet: γέγραπται, ſcriptum eſt: βροντᾷ, tonat: ἀστράπτει, fulgurat, &c. ſimiliter & Participia neutra verborum Perſonalium, ut ἐπελθόν μοι, ἐπιόν μοι, venit mihi in mentem.

De

De Defectivis.

Verba Defectiva ſunt, quæ ſolum uſque ad Præteritum imperfectum communiter conjugantur, & ſi quæ Tempora habent præter ea, mutuantur illa a Verbis aliis.

Deſinunt autem fere in

αω: μαθητιάω, diſcere cupio.
υω: ῥηγνύω, rumpo.
ειω: ὀψείω, videre cupio.
ιω: ὀπιάω, uxorem habeo.
μβω: ῥέμβω, circumago.
ρβω: φέρβω, paſco.
λδω: μέλδω, elixo.
νδω: κυλίνδω, volvo.
αζω: κυπτάζω, inclino me.
ιζω: σονάχίζω, gemo.
αθω: κιάθω, vado.
εθω: ut φλεγέθω, uro.
υθω: μινύθω, minuo.
χθω: ἐρέχθω, ſcindo.
σκω: μολίσκω, venio.
βλω: μέμβλω, curo.
φλω: ὄφλω, debeo.
ανω: ἁμαρτάνω, pecco.
αινω: πταίνω, tendo.
αιρω: φαείνω, luceo.
κνω: δάκνω, mordeo.
ρσω: ὄρσω, concito.
ψω: ἕψω, concoquo.

Præter ita deſinentia, Defectiva ſunt Verba Quintæ Conjugationis, quæcumque habent primam ſyllabam ex Reduplicatione deſinentem in conſonantem liquidam; ut παμφαίνω a φαίνω, appareo: μαρμαίρω a μαίρω, luceo: Tum quæ per pleonaſmum ſunt facta additione cujuſcunque literæ; ut μέμνω a μένω, maneo: πίκτω a τέκω, pario; ἐνίσπω ab ἐνέπω, dico; & ſimilia, quorum nonnulla retinent ε ſimplicis, nonnulla mutant in ι: Tum quæ bis, ter, quaterque de-

rivantur; ut ἐρυκακέω ex ἐρυκάκω ab ἐρύκω, quod ab ἐρύω, traho: Tandem quæ fiunt a Præteritis; ut πεφείκω ex πέφεικα, quod a φείδω horreo: πεποίθω, & πεποιθέω ex πέποιθα, quod a πείθω, perſuadeo.

Obſervatio.

Defectiva in έω ſunt, quæ derivata plerunque a Futuro, interdum etiam a Præſenti, reſpondent iis, quæ Latini appellant Deſiderativa, ut γαμπσέω, nupturio, ex γαμήσω, quod a γαμέω, nubo: πολεμησείω, bellaturio, ex πολεμήσω, quod a πολεμῶ: τελείω ex τελῶ, perficio. Cæterum Verba in έω, quæ non aliunde formantur, legitime conjugantur per omnes Modos, & Tempora: ut κλείω, claudo, κλείσω, κέκλεικα; σείω, quatio, σείσω, σέσεικα.

Defectiva in αω ſunt & ipſa deſiderativa; ut θανατάω, ſeu θανατάω, mori cupio: βασιλειάω, regnaturio. quibus accedunt Imitativa; ut μελανιάω, nigrico.

Verbum πείνδω, libo, etiamſi in νδω, tamen habet Fut. πείσω. Aor. 1. ἔπεισα.

De Verbis Anomalis.

Quia diſcrimen eſt inter Verba Defectiva, & Anomala: nam Defectivum illud dicitur, quod aliquibus Perſonis, vel Temporibus deſtituitur, quæ vel omnino non habet, vel aliunde mutuatur: quo fit, ut nunquam regulariter ultra Imperfectum conjugetur: Anomalum proprie illud eſt, quod cum fere conjugetur per omnia Tempora, non tamen conjugatur æqualiter, cum a variis Verbis quaſi ſubſidium petat, ut omnia ſua Tempora expleat, ſicut fero *apud Latinos: ideo hic de Anomalis.*

Anomalorum etiamſi quædam plane videantur regularia, & eorum formatio regularis, tamen habent in ratione Temporum, quod obſervetur: ut λείπω, λείψω, regulare Verbum eſt; attamen obſervandum in eo, fere non uti nos Aoriſto primo Activo ἔλειψα, ſed ſecundo ἔλιπον; non Perfecto Activo λέλειφα, ſed Medio λέλοιπα. Simile quippiam exiſtima in cæteris.

Ver-

Verba Anomala.

A

Miror Ἄγαμαι. fut. ἀγάσομαι ab ἀγάζω, aoriſt. ἠγάσθην. aoriſt. 1. med. ἠγασάμην.

Ago Ἄγω. fut. ἄξω. præter. ἦχα, Attice ἀγήοχα. aor. 2. ἤγαγον, Attice ἤγαγον.

Frango Ἄγνυμι. fut. ἄξω. præt. ἦχα. aor. 1. ἦξα, & ἔαξα, unde κατέαξα. præt. med. ἶγα, inuſitatum, unde ἔαγα, Attice, & κατέαγα.

Dico Ἀγορδέω. fut. ἀγορδέσω. aor. 1. ἠγόρδεσα. præt. εἴρηκα ab εἴρω.

Cano Ἄδω. futur. ᾄσω, Aor. 1. ᾖσα.

Placeo Ἄδω. præter. med. ἧδα, & ἐαδα.

Capio Αἱρῶ. futur. αἱρήσω. aoriſt. 2. εἷλον ab ἕλω inuſitato.

Eligo Αἱρῶμαι. fut. αἱρήσομαι. præt. ᾕρημαι. aor. 1. ᾑρέθην. aoriſt. 2. med. εἱλόμην ab ἕλομαι inuſitato.

Sentio Αἰσθάνομαι. futur. αἰσθήσομαι. præt. ᾔσθημαι. aoriſt. 2. med. ᾐσθόμην ab αἰσθέομαι, αἰσθῶμαι inuſitato.

Arceo Ἀλέξω, fut. ἀλεξήσω ab ἀλεξέω ἀλεξῶ, inuſitato.

Tollo Ἄιρω. fut. ἀρῶ. aor. 1. ἦρα. vel ᾖρα. aor. 2. ᾖρον. præt. ᾔρκα. aor. 1. imperat. act. ἆρον. ſubj. ἄρω, ῃς, ῃ. part. ὁ ἄρας, τῦ ἄραντος. imperat. paſ. ἄρθητι. a. 2. inf. med. ἀρέσθαι.

Capior Ἁλίσκομαι. fut. ἁλώσομαι. præt. ἥλωκα, & ἐάλωκα. aor. 1. ἥλωσα, & ἐάλωσα, ab ἁλόω, ῶ. aor. 2. ἧλων, ἥλως, ἧλω, & ἐάλων, aor. 2. inf. ἁλῶναι. part. ὁ ἁλούς, τῦ ἁλόντος ab ἅλωμι.

Pecco Ἁμαρτάνω. fut. ἁμαρτήσω. præt. ἡμάρτηκα. aor. 2. ἥμαρτον, ab ἁμαρτέω inuſitato.

Induo Ἀμφιέννυμι. fut. ἀμφιέσω. præt. paſſ. ἠμφίεσμαι.

Renuo Ἀνάνομαι. præt. ἀνήνημαι. aor. 1. med. ἀνηνάμην.

Conſumo A'ναλίσκω. fut. ἀναλώσω. præt. ἀνήλωκα, & ἀνάλωκα, & in paſſ. ἀνήλωμαι.

Aperio A'νοίγω. fut. ἀνοίξω. aor. 1. ἀνέῳξα. præt. med. ἀνέῳγα; paſſ. ἀνέῳγμαι. aor. 1. ἀνεῴχθω.

Lego A'ναγινώσκω. imperf. ἀνεγίνωσκον. fut. ἀναγνώσομαι. præt. ἀνέγνωκα. aor. 2. ἀνέγνων, ab ἀναγνόω, & ἀνάγνωμι inuſitato.

Odio ſum A'πεχθάνομαι. fut. ἀπεχθήσομαι. præt. ἀπήχθημαι. aor. 2. med. ἀπεχθόμην, ab ἀπεχθέομαι, ῦμαι inuſitato.

Perdo A'πολλύω & ἀπόλυμι, fut. ἀπολῶ, & ἀπολέσω, illud ab ἀπόλλω, hoc ab ἀπολέω. præt. ἀπώλεκα, Attice ἀπολώλεκα. præt. med. Attic. ἀπόλωλα.

Indurui A'πέσκληκα, ἀπεσκληκὼς, ἀπεσκληκέναι, ab inuſitat. ἀποσκλάω. optat. ἀποσκλαίην ab ἀπόσκλημι. præteritum ſimplex eſt ἔσκληκα. aor. 2. ἔσκλην a σκλῆμι. Thema uſitatum eſt σκέλλω, ſeu σκάλλω, exſicco, arefacio. fut. σκαλῶ. aor. 1. ἔσκαλα, & ἔσκηλα. Hinc Aoriſtus Æolicus σκήλεια, σκήλειας, σκήλειε, arefecerim, indurueram.

Privo A'παυράω, ῶ. aor. 1. ἀπηῦρα. aor. 2. ἀπηῦρον.

Placeo A'ρέσκομαι. fut. ἀρέσομαι.

Augeo Aὐξάνω, & αὔξω. fut. αὐξήσω. aor. 1. ἠὔξησα, tanquam ab αὐξέω.

Ægre fero A'χθομαι. fut. ἀχθήσομαι, & ἀχθέσομαι, ab ἀχθέω inuſitat. aor. 1. ἠχθέσθην.

B

Mitto Βάλλω. futur. βαλῶ. præt. βέβληκα, quaſi a βλέω. aor. 2. ἔβαλον.

Vado Βαίνω. fut. βήσομαι. aor. 2. ἔβην, a βῆμι inuſitato.

Germino Βλαστάνω. fut. βλαστήσω. aor. 2. ἔβλαστον, a βλαστέω inuſitat.

Vivo Βιόω. fut. βιώσω. aor. 2. ἐβίων, ἐβίως, ἐβίω. partic. ὁ βιὼς, τῷ βιόντι, a βίωμι inuſitat.

Volo Βούλομαι. futur. βουλήσομαι. præt. βεβούλημαι. pluſq.

pluſq. ἐβεβελήμην. aoriſt. 1. ἐβελήθην, a βελέσμαι inuſitato.

Comedo Βρώσκω. fut. βρώσω, a βρώω inuſit.

Γ

Duco uxorem Γαμέω, ῶ. fut. γαμήσω. aor. 1. ἔγημα, a γάμω; & ἐγάμησα.

Gigno Γείνομαι. fut. γενοῦμαι. aor. 1. med. ἐγεινάμην.

Lætor Γηθέω. fut. γηθήσω. præt. γεγήθηκα. præter. med. γέγηθα, a γήθω.

Seneſco Γηράσκω. fut. γηράσω, a γηράω, γηρῶ inuſitat.

Fio, Sum Γίνομαι, & γίγνομαι. fut. γενήσομαι. præt. γεγένημαι. aor. 1. med. ἐγενησάμην. aoriſt. 2. med. ἐγενόμην, a γενάομαι inuſitat. præter. med. γέγονα, a γείνω inuſitat.

Cognoſco Γινώσκω. fut. γνώσομαι. aor. 1. ἔγνωσα. præt. ἔγνωκα, a γνόω, ῶ. aor. 2. ἔγνων, ως, ω. imperat. γνῶθι. infinit. γνῶναι. particip. ὁ γνούς, τῷ γνόντι, a γνῶμι.

Vigilo Γρηγορέω. futur. γρηγορήσω. præt. med. ἐγρήγορα. pluſq. ἐγρηγόρειν.

Δ

Scio, & etiam Divido Δαίω. fut. δαήσω a δαέω. præt. paſſ. δεδάημαι. & δέδασμαι, a δάζομαι. aor. 2. paſſ. ἐδάλω. præt. med. δέδαα, & δέδηα.

Mordeo Δάκνω. futur. δήξω, vel δήξομαι. aor. 2. ἔδακον a δήκω.

Oportet Δεῖ. fut. δεήσει. aor. 1. ἐδέησε. imperf. ἔδει. infin. δεῖν.

Timeo Δείδω. fut. δείσω. a. 1. ἔδεισα. præt. δέδεικα. med. δέδοικα pro δέδοιδα, Jon. δέδια, Poet. δείδια. pluſq. ἐδεδίειν, & ἐδεδίειν. imperat. δέδιθι, poet. δείδιθι, ab inuſit. δέδιμι.

Rogo Δέομαι. fut. δεήσομαι. præt. δεδέημαι. aor. 1. ἐδεήθην a δεέομαι, δεεῖμαι.

Suſcipio Δέχομαι. fut. δέξομαι. præt. δέδεγμαι. aor. 1. med. ἐδεξάμην.

Ligo Δέω. fut. δέσω, & δήσω. aor. 1. ἔδησα. præt. δέδε-

δέδεκα, & δέδηκα. præt. paſſ. δέδεμαι, & δέδημαι. aor. 1. paſſ. ἐδέθην.

Doceo Διδάσκω, imperf. ἐδίδασκον. fut. διδάξω a διδάχω. aor. 1. ἐδίδαξα. præt. δεδίδαχα.

Aufugio Διδράσκω. fut. διδράσω a διδράω. aor. 2. διέδραν, pro διέδρην. part. διαδρὰς, τῆ διαδράντ@ a διάδρημι.

Exiſtimo Δοκέω, ῶ. fut. δόξω a δόκω. aor. 1. ἔδοξα. præt. δεδόκηκα a δοκέω, δοκήσω.

Facio Δράω, ῶ. futur. δράσω. præt. δέδρακα. aor. 1. ἔδρασα.

Poſſum Δύαμαι, δύασαι, & δύη, δύασαι, imperf. ἐδυάμην, Attic. ἠδυάμην. præt. paſſ. δεδύημαι. aor. 1. ἐδυνήθην, ſeu ἠδυνήθην, a δυνάω, vel ἐδυνάσθην, ſeu ἠδυνάσθην a δυνάζω. fut. 1. med. δυνήσομαι. aor. 1. med. ἐδυνησάμην. Caret imperativo per omnia tempora.

Subeo Δύω, & δύω, & δῦμι. fut. δύσω, aor. 2. ἔδυν, unde καταδύω, & ἀνέδυν. imper. δῦθι.

E

Sino E'άω. ῶ. imperf. εἴαον, εἴων. fut. ἐάσω. aor. 1. εἴασα.

Excito E'γείρω. fut. ἐγερῶ. aor. 1. ἤγειρα. med. ἠγειράμην.

Polliceor E'γγυάω. fut. ἐγγυήσω. aor. 1. ἠγγύησα. præt. ἠγγύηκα, & ἐγγεγύηκα.

Edo E'δω, præt. perf. ἤκα, Att. ἔδηκα, & per pleonaſmum ἐδήδοκα. præt. med. ἤδα. Attic. ἔδηδα. partic. ἐδηδὼς, fut. med. ἔδομαι pro ἐδῦμαι.

Volo E'θέλω, fut. ἐθελήσω ab ἐθελέω.

Solitus ſum E'θω, præter. med. εἴωθα pro εἴθα, per pleonaſmum ω.

Scio, & Video E'ἴδω. fut. εἴσω, & εἰδήσω, vel εἰδήσομαι, ab εἰδέω. præt. perf. εἴδηκα, per Sync. εἶδα, Attice ἶδα. infin. εἰδηκέναι, & per Sync. εἰδέναι. partic. εἰδηκὼς: & εἰδὼς. præt. med. οἶδα, ας, ε, & addito Attice θα ſecunda ſingularis οἶδασθα, &, per ſync. item Atticam ablato

de

de medio, δα, οἶσθα. aor. 2. εἶδον, & cum refertur ad *ſcio*, ἴδον.

Dico Εἶρω, & ἐρέω. fut. 1. ἐρῶ, & ἐρήσω, præt. εἴρηκα. paſſ. εἴρημαι. paulo poſt fut. εἰρήσομαι. aor. 1. paſſ. ἐῤῥήθην, partic. ῥηθείς.

Abigo Ἐλαύνω. fut. ἐλάσω ab ἐλάω. præt. ἤλακα, Attic. ἐλήλακα. aor. 1. ἤλασα. Perf. paſſ. ἤλαμαι, Att. ἐλήλαμαι. aor. 1. ἠλάθην; partic. ἐλαθείς.

Sortitus ſum Ἔμμορα, præt. med. a μείρω, μερῶ, μέμορα, & ἔμμορα.

Speravi Ἔολπα, præt. med. pro ἤλπα ab ἔλπω.

Dico Ἔπω. aor. 1. εἶπα. med. εἰπάμην in Compoſitis. infinit. εἴπασθαι, partic. εἰπάμενος. aor. 2. εἶπον, med. εἰπόμην.

Operor Ἐργάζομαι. perf. paſſ. εἴργασμαι; part. εἰργασμένος. aor. 1. εἰργάσθην. fut. 1. med. ἐργάσομαι, & ἐργῶμαι, ᾷ, ᾶται. aor. 1. εἰργασάμην.

Interrogo Ἔρομαι, & εἴρομαι, & ἐρέομαι. fut. 1. ἐρήσομαι. aor. 1. εἰρησάμην, & ἠράμην. aor. 2. ἠρόμην, & εἰρόμην poet.

Pereo Ἐῤῥω. fut. ἐῤῥήσω. præt. ἔῤῥηκα.

Venio Ἔρχομαι. fut. ἐλεύσομαι ab ἐλεύθω. perf. ἦλυθα. Att. ἐλήλυθα. aor. 2. ἦλυθον, ἦλυθες, ἦλυθε, per Sync. ἦλθον, ἦλθες, ἦλθε: infinit. ἐλθεῖν. præt. med. ἦλυθα, Att. ἐλήλυθα.

Invenio Εὑρίσκω. fut. εὑρήσω. præt. εὕρηκα. aor. 2. εὗρον ab εὑρέω, εὑρῶ. præt. paſſ. εὕρημαι. pluſq. perf. εὑρήμην. aor. 1. εὑρέθην, aor. 1. med. εὑρησάμην, & εὑράμην, part. εὑράμενος.

Habeo Ἔχω. fut. ἕξω. & σχήσω. perf. ἔσχηκα a σχέω. aor. 2. ἔσχον imperat. σχές; opta. σχοῖμι, Att. σχοίην; ſubjun. σχῶ: infin. σχεῖν; part. σχών. fut. 2. σχῶ, σχεῖς, σχεῖ.

Z

Vivo Ζάω, ζῶ. fut. ζήσω. aor. 1. ἔζησα: utrumque interdum ſignificat Active *vivifico*. imperf. ἔζην a ζῆμι. imperat. ζῆν, & ζῆθι; optat. ζαίην, & ζῴην a ζῶμι.

Jungo Ζεύγνυμι, & ζευγνύω. futur. ζεύξω a ζεύγω. præt. ἔζευ-

ἔζαχα.

Cingo Ζωννύω, Ζώννυμι. fut. ζώσω ab antiquo ζώω. perf. ἔζωκα. perf. paſſ. ἔζωμαι, & ἔζωσμαι.

H

Lætor Ἠδομαι. fut. ἥσομαι. perf. ἧσμαι. aor. 1. ἥσθλω. med. ἡσάμλω.

Triſtavit Ἠκαχεν ab ἄχω.

Θ

Sepelio Θάπτω. fut. θάψω. perf. τέταφα. aor. 1. ἔθαψα. perf. paſſ. τέθαμμαι. aor. 2. paſſ. ἐτάφλω a τάφω. fut. 1. paſſ. ταφθήσομαι.

Volo Θέλω. fut. θελήσω a θελέω. aoriſt. 1. ἐθέλησα, Att. ἠθέλησα.

Curro Θέω. imper. ἔθων. fut. θεύσομαι. Attice θεύσουμαι.

Morior Θνήσκω. aor. 2. ἔθανον. fut. 2. med. θανοῦμαι. a θείνω. præt. τέθνηκα, Jon. τέθνεακα a θνάω, Bœot. autem τέθνεκα, vel τέθναα, a τέθνημι, unde præſ. imper. τέθναθι; optat. τεθναίλω: infin. τεθνάναι. præt. part. τεθνηκώς, τεθνεικώς, τεθνειώς, τεθναώς, τεθνώς, & poet. τεθνηώς. Invenitur etiam fut. 1. τεθνήσω: θνήξω, & τεθνήξω. fut. 1. med. τεθνήσομαι, θνήξομαι, & τεθνήξομαι.

I

Pervenio Ἰκνέομαι οὖμαι. fut. ἵξομαι. aor. 2. ἱκόμλω ab ἵκομαι. perf. ἶγμαι.

Placo Ἰλάσκομαι. fut. ἱλάσομαι ab ἱλάομαι.

Volo, as. Ἰπταμαι. fut. πτήσομαι a πτάω. præt. πέπταμαι. aor. 2. ἔπτην ab ἵπτημι; med. ἐπτάμλω, & ἐπτόμλω; infin. πτᾶσθαι, & πτέσθαι; part. πτάμενος.

Eundum Ἰτέον, & pleonaſmo ἰτητέον ab εἶμι, vado. præt. act. inuſitat. εἶκα; paſſ. εἶμαι, εἶσαι, εἶται, unde εἰτέον, & ε ablato, ἰτέον.

K

Sedeo (Καθέζω, & καθέζομαι. fut. 2. med. καθεδοῦμαι, aor. 1. καθεῖσα.
(Κάθημαι. fut. καθήσομαι.

Demitto Καθίημι. aor. 1. καθῆκα.

Voco Καλέω. futur. καλέσω, & κεκλήσω. perf. κέκληκα,

Sync.

Sync. pro κεκάλημαι. fut. 1. paſſ. κληθήσομαι.

Laboro Κάμνω, & κάμω. fut. καμοῦμαι. aor. 2. ἔκαμον, perf. κέκμηκα.

Dormio Καταδαρθάνω. fut. καταδαρθήσομαι. aor. 2. κατέδαρθον a καταδάρθω.

Miſceo Κεραννύω, & κεράννυμι. fut. κεράσω, & Sync. κράσω. perf. κέκρακα, paſſ. κέκραμαι, infin. κεκρᾶσθαι per Sync. pro κεκέρακα, κεκέραμαι, κεκρᾶσθαι.

Clango Κλάζω, fut. κλάγξω a κλάγγω; Poet. κεκλάγξω. aor. 1. ἔκλαγξα. perf. κέκλαγχα. aor. 2. ἔκλαγον. præt. med. κέκληγα a κλήγω.

Fleo Κλέω, vel κλαίω. futur. κλαύσω a κλαύω, & κλαιήσω a κλαιέω inuſitato. aor. 1. ἔκλαυσα. perf. paſſ. κέκλαυμαι.

Audio Κλῦμι a κλύω. fut. κλύσω. perf. κέκλυκα. imperf. & aor. 2. ἔκλυον; imper. κλῦθι: particip. κλὺς, τῆ κλυούσῃ.

Saturo Κορεννύω, & κορέννυμι. fut. κορέσω, & κορήσω. aor. 1. ἐκόρεσα. perf. κεκόρηκα a κορέω. fut. 1. med. κορέσομαι. perf. κέκορα.

Clamo Κράζω. fut. κράξω. aor. 1. ἔκραξα, Attic. ἐκέκραξα. aor. 2. ἔκραγον. fut. 2. κραγῶ. præt. med. κέκραγα.

Pendeo Κρέμαμαι. fut. κρεμάσομαι.

Sum, & Nanciſcor Κύρω, & κύρομαι. fut. 1. κύρσω. aor. 1. ἔκυρσα; infin. κύρσαι; part. κύρσας Æolica ſunt. Eſt etiam κυρέω. fut. κυρήσω. aor. 1. ἐκύρησα; infin. κυρῆσαι.

Λ

Sortior Λαγχάνω. fut. κληρώσομαι a κληρόω, ῶ. Præt. med. λέλογχα. præt. act. λέληχα, Attic. εἴληχα. aor. 2. ἔλαχον a λήχω. fut. λήξω inuſit.

Capio Λαμβάνω. fut. λήψομαι a λήβω: unde aor. 2. ἔλαβον. perf. λέληφα. Att. εἴληφα. aor. 2. paſſ. ἐλήφθην.

Lateo Λανθάνω. fut. λήσω, & λήσομαι a λήθω. perf. & ob-

& obliviſcor — med. λέληθα. aor. 2. ἔλαθον. perf. λέλησμαι. aor. 2. med. ἐλαθόμην.

Linquo — Λείπω. fut. λείψω. aor. 2. ἔλιπον.

M

Inſanio — Μαίνομαι. fut. μανοῦμαι. præt. med. μέμηνα. aor. 2. paſſ. ἐμάνην.

Diſco — Μανθάνω. fut. μαθήσομαι a μαθέω. perf. μεμάθηκα. aor. 2. ἔμαθον a μήθω inuſit.

Pugno — Μάχομαι. fut. μαχοῦμαι, & μαχέσομαι, & μαχήσομαι a μαχέομαι inuſitato. aor. 1. med. ἐμαχεσάμην. præt. paſſ. μεμάχημαι.

Curo — Μέλω, raro perſonale. Impersonal. μέλει, curæ eſt. fut. 1. μελήσει. aor. 1. ἐμέλησε a μελέω inuſitat. præt. med. μέμηλα poet.

Maneo — Μένω. fut. μενῶ. aor. 1. ἔμεινα. perf. μεμένηκα a μενέω inuſitato.

Miſceo — Μιγνύω & μίγνυμι. fut. μίξω. aor. 2. paſſ. ἐμίγην a μίγω inuſitato.

Recordor — Μιμνήσκω. fut. μνήσομαι. præt. μέμνημαι a μνάω. pluſq. ἐμεμνήμην. paulo poſt fut. μεμνήσομαι. aor. 1. paſſ. ἐμνήσθην. med. ἐμνησάμην.

Abſtergo — Μοργνύω. fut. μόρξω.

N

Paſco — Νέμω. fut. νεμῶ. perf. νενέμηκα. aor. 1. ἔνειμα.

Nuo — Νέω. fut. νεύσω.

Ξ

Lacero — Ξαίνω. fut. ξανῶ.

Intelligo — Ξυνίημι, & συνίημι. fut. ξυνήσω, & συνήσω. aor. 1. συνῆκα, & ξυνέηκα.

O

Oleo — Ὄζω. futur. ὀζέσω, & ὀζήσω. perf. ὤζηκα. præt. med. ὤδα, Att. ὄδωδα, & ὤδοδα, præt. paſſ. ὤσμαι. Att. ἔωσμαι.

Puto — Οἶμαι, & per Sync. Atticam οἶμαι, οἴει, οἴεται. imperfect. ᾠόμην, per Sync. ᾤμην. futur. οἰήσο-

οἰήσομαι ab οἴομαι, οἴωμαι inuſit. aor. 1. paſſ. ᾠήθλω.

Eo Οἴχομαι. fut. οἰχήσομαι. aor. 2. med. ᾠχόμην.

Ululo Ὀλολύζω. fut. ὀλολύξω,

Perdo, vel Pereo Ὄλλυω, & ὄλλυμι. aor. 1. ὤλεσα. perf. med. ὤλα, Att. ὄλωλα. aor. 2. ὤλον; med. ὠλόμην. fut. 2. ὀλοῦμαι.

Juro Ὄμνυω, & ὄμνυμι, & ὀμόω. fut. ὀμόσω, & ὀμοῦμαι. perf. ὤμοκα, Attice ὀμώμοκα.

Abſtergo Ὀμόργνυμι. fut. ὀμόρξω.

Video Ὁράω. imperf. ἑώρων. fut. ὄψομαι ab ὄπτω. præt. ἑώρακα. paſſ. ἑώραμαι. aor. 1. paſſ. ὤφθην. præt. med. ὄπωπα, Att. pro ὦπα.

Moveo Ὄρω. fut. ὀρῶ, Æol. ὄρσω. præt. pluſq. perf. paſſ. ὤρμην. præt. med. ὦρα. Att. ὄρωρα.

Debeo Ὀφείλω, & per Sync. Atticam ὄφλω. futur. ὠφειλήσω, & ὀφλήσω ab ὀφειλέω inuſit. perf. ὤφληκα. aor. 2. ὤφελον, per Sync. ὤφλον.

Π

Patior Πάσχω. fut. 1. med. πείσομαι, & πήσομαι a πήθω. præt. act. πεπάθηκα. med. πέπονθα per pleonaſm. a πονέω, pro πέπονα. aor. 2. ἔπαθον a πήθω.

Extendo Πετανύω, & πετάννυμι. fut. πετάσω. præt. πεπέτακα, & per ſync. πέπτακα, unde præt. paſſ. πέπταμαι a πετάω inuſit.

Figo Πήγνυμι, & πηγνύω. fut. πήξω. præt. med. πέπηγα, fixus ſum. aor. 2. paſſ. ἐπάγην a πήγω.

Incendo Πίμπρημι. fut. πρήσω. aor. 1. ἔπρησα a πρήθω.

Vendo Πιπράσκω, πράττω, πράζω. fut. 1. πράσω. præt. πέπρακα. aor. 1. ἐπέρασα, vix ἔπρασα. præt. paſſ. πέπραμαι. aoriſt. 1. paſſ. ἐπράθην. Nam πράττω, futur. ξω, facio.

Bibo Πίνω, imperf. ἔπινον. fut. πώσω. præt. πέπωκα a πόω. aor. 2. ἔπιον a πίω. fut. 2. med. πίομαι pro πιοῦμαι. perf. paſſ. πέπομαι, raro πέπωμαι. aor. 2. imperat. πίθι a πῖμι; item πῶθι, & per apocop. πῶ a πῶμι.

Cado

Cado Πίπτω. fut. πεσῶμαι. aor. 1. ἔπεσα. præt. πέπτωκα. part. πεπτωκὼς, per Sync. πεπτεὼς, per craſin πεπτὼς, a πτάω. aor. 2. ἔπεσον a πεσέω; unde alius aor. 1. ἔπεσα; med. ἐπεσάμην. futur. 2. med. πεσοῦμαι uſitatum pro πέσομαι.

Fingo Πλάττω. futur. πλάσω. præt. πέπλακα; paſſ. πέπλασμαι.

Percutio Πλήττω. aor. 2. ἔπληγον, cum ad corpus; ἔπλαγον, cum ad animum refertur.

Interrogo Πυνθάνομαι. fut. πεύσομαι a πεύθομαι. præt. πέπυσμαι. aor. 2. med. ἐπυθόμην.

P

Facio Ῥέζω, & ἔρδω. fut. ῥέξω, & per Metath. ἔρξω, tanquam ab ἔργω. aor. 1. ἔῤῥεξα, & ἔρεξα, & ἔρξα. aor. 1. part. paſſ. ῥεχθείς. præt. med. ἔοργα pro ἐῤῥόγα, ſeu ἔρογα. pluſq. perf. ἐώργειν.

Fluo Ῥέω. fut. ῥεύσω, & ῥυήσω. præt. ἐῤῥύηκα. aor. 2. act. ἔῤῥυν; paſſ. ἐῤῥύην a ῥυέω.

Dico Ῥέω, vel ῥῆμι. aor. 1. paſſ. ἐῤῥήθην, & ἐῤῥέθην in indicativo; at in reliquis modis per η tantum. fut. 1. paſſ. ῥηθήσομαι.

Rumpo Ῥηγνύω, & ῥήγνυμι. fut. ῥήξω. aor. 1. ἔῤῥηξα. præt. med. ἔῤῥωγα pro ἐῤῥήγα. aor. 2. paſſ. ἐῤῥάγην.

Roboro Ῥωννύω, & ῥώννυμι. fut. ῥώσω.

Valeo Ῥωννύομαι. fut. ῥώσομαι. præt. ἔῤῥωμαι; imperat. ἔῤῥωσο.

Σ

Extinguo Σβεννύω, & σβέννυμι. fut. σβέσω, & σβήσω, & σβέσομαι, & σβήσομαι a σβέω inuſit. aor. 1. ἔσβησα. Sequentia paſſive ſignificant; aor. 2. ἔσβην a σβῆμι, inf. σβῆναι perf. ἔσβηκα.

Concutio Σείω. aor. 1. ἔσεισα, & ἔσσα, infinit. σεῖσαι, & σσεῖαι; part. σείσας, & σσείας. præſ. paſſ. σείο-

σδόμαι. præter. ἔσυμαι. per metath. pro σέσυμαι a σύω. aor. 1. ἐσύθλω.

Putrefco Σήπομαι. fut. 1. med. σήψομαι. aor. 2. paſſ. ἐσάπλω. præt. med. σέσηπα.

Libo Σπένδω. fut. σπείσω a σπείδω inuſitato. aor. 1. ἔσπεισα. præt. paſſ. ἔσπεσμαι.

Privo Σπερίσκω. fut. σερήσω. præt. ἐσέρηκα a σερέω.

Sterno Σπορεννύω, & σορέννυμι. fut. σορέσω. aor. 1. ἐσόρεσα a σορέω.

Sterno Σπρωννύω, & σρώννυμι. fut. σρώσω. aor. 1. ἔσρωσα.

Cohibeo Σχέω inuſitatum: vide ἔχω.

T

Extendo Ταινύω. fut. τάσω. præt. τέτακα; paſſ. τέταμαι a τείνω.

Seco Τέμνω. fut. τεμῶ, & τμήξω a τμήγω, vel τμήσω a τμέω. præt. τέτμηκα. paſſ. τέτμημαι. aor. 1. paſſ. ἐτμήθλω. aor. 2. ἔταμον, & ἔτεμον, vel ἔτμηγον, & ἔτμαγον. fut. 2. ταμῶ.

Fabrico Τάχω. fut. τάξω. aor. 1. ἔτάξα. aor. 2. ἔτυχον. præt. Paſſ. τέτυγμαι.

Pario Τίκτω. fut. τέξομαι. aor. 2. ἔτεκον. præt. med. τέτοκα. præt. paſſ. τέτεγμαι. aor. 1. paſſ. ἐτέχθλω.

Solvo Τίνω. fut. τίσω, a τίω.

Perforo Τιτραίνω, vel τιτράω. futur. τρήσω a τράω inuſitato. præt. paſſ. τέτρημαι.

Vulnero Τιτρώσκω. fut. τρώσω. aor. 1. ἔτρωσα. præt. τέτρωκα a τρόω, ῶ.

Tolero Τλάω. fut. τλήσω. aoriſt. 2. ἔτλλω a τλῆμι.

Nutrio Τρέφω. fut. θρέψω. aor. 1. ἔθρεψα. præt. τέθρεφα. med. τέτροφα. paſſ. τέθραμμαι. aor. 2. ἐτράφλω.

Curro Τρέχω. fut. θρέξω. præt. δεδράμηκα a δραμέω. aor. 2. ἔδραμον. fut. 2. med. δραμοῦμαι. præt. med. δέδρομα.

Comedo Τρώγω. futur. 2. med. φάγομαι pro φαγοῦμαι. aor. 2. ἔφαγον a φάγω, vel φήγω inuſit.

Sum, Sortior, Nanciſcor Τυγχάνω. fut. τεύξομαι a τεύχω. præt. τετύχηκα a τυχέω. aor. 2. ἔτυχον, præt. paſſ. τέ-

ciſcor τυγμαι, & τέτλγμαι. aor. 1. part. paſſ. τλχθείς. aor. 2. med. ἐτυχόμην.

Υ

Promitto Υπισχνοῦμαι. fut. ὑποχήσομαι. præt. ὑπέσχημαι. aor. 1. paſſ. ὑπεσχέθην. aor. 2. med. ὑπεσχόμην.

Φ

Fero Φέρω. fut. οἴσω ab οἴω inuſitat. aor. 1. ἤνεγκα. aor. 2. ἤνεγκον ab ἐνέγκω. præt. med. ἤνοχα, Attic. ἐνήνοχα, tanquam ab ἐνέχω. præt. paſſ. ἤνεγμαι, & ἐνήνεγμαι. aoriſt. 1. paſſ. ἠνέχθην, & ἠνείχθην.

Fugio Φεύγω. fut. φεύξομαι, & φεύξουμαι. præt. paſſ. πέφυγμαι. med. πέφυγα, & πέφευγα. aor. 2. ἔφυγον.

Ajo Φημὶ. fut. φήσω. aor. 1. ἔφησα. aoriſt. 2. ἔφην, infinit. φάναι.

Prævenio Φθάνω. fut. φθάσω a φθάω. præt. ἔφθακα. aor. 1. ἐφθασα, & aoriſt. 2. ἔφθην a φθῆμι; participium φθάς.

Tabeſco Φθίνω. fut. φθίσω a φθίω.

Horreo Φρίττω. fut. φρίξω. præt. πέφρικα.

Produco Φύω. futur. φύσω. præt. πέφυκα. aoriſt. 2. ἔφυν a φῦμι.

X

Gaudeo Χαίρω. fut. χαρήσομαι a χαρέω. aor. 2. paſſ. ἐχάρην.

Dehiſco Χάσκω. fut. χανοῦμαι. præt. med. κέχηνα. aor. 2. ἔχανον, a χαίνω.

Fundo Χέω. futur. χεύσω a χεύω. aoriſt. 1. ἔχεα, & poetice ἔχευα. infin. χέαι.

Coloro Χρωννύω, & χρώννυμι. fut. χρώσω. præt. paſſ. κέχρωσμαι.

Fundo Χυύω. fut. χύσω. a χύω.

Obruo aggere Χωννύω, & χώννυμι. fut. χώσω, a χώω inuſitato.

Ω.

Ω

Pello Ὠθέω. fut. ὠθήσω, & ὤσω ab ὤθω. aor. 1. ὤθησα, & ὦσα, & ἔωσα. præt. paſſ. ὤθημαι, ὦσμαι, & ἔωσμαι.

Emo Ὠνέομαι. fut. ὠνήσομαι. præt. ὤνημαι, & Attice ἐώνημαι: unde ἐωνημένος.

Inveſtigandi Thematis Exemplum.

Conjugationum exempla ſemper inſpicienda ſunt: conſideranda item formatio Temporum in prima, penultima, & ultima ſyllaba: & eodem modo, quo aſcenditur in illis formandis, viciſſim in diſſolvendis deſcendendum. Ut κολαφθῆναι ſimile eſt τῷ τυφθῆναι. Aoriſtus 1. Indic. Paſſivus ἐκολάφθην, ut ἐτύφθην. Tertia Perſona ſingularis Perfecti Paſſ. κεκόλαπται, ut τέτυπται. Secunda, κεκόλαψαι, ut τέτυψαι. Prima κεκόλαμμαι, ut τέτυμμαι. Activum Perfectum, κεκόλαφα, ut τέτυφα. Futurum 1. κολάψω, ut τύψω. Thema igitur erit aut κολάπω, aut κολάβω, aut κολάρω, aut κολάππω. Nam ψ naſcitur ex π, β, φ, πτ. Lexicon vero oſtendet κολάπτω, tundo.

ἡγεῖτο, ſimile eſt τῷ ἐποιεῖτο. Diſſolutum erit ἡγέετο, ſicut ἐποιέετο. Præſens ergo ἡγέομαι, ſicut ποιέομαι.

ἀνιώμενος, ſimile eſt τῷ βοώμενος. Diſſolutum erit ἀνιάομενος: nam ω ex αω naſcitur. Thema ἀνιάομαι, mœreo.

κρατήσας, ſimile eſt τῷ ποιήσας, aut βοήσας: nam η naſcitur ex ε, vel α. Thema igitur aut κρατέω, aut κραταίω. Ex Lexico autem habebis κρατέω, impero.

De Adverbio.

Adverbio accidunt quatuor: Species, Significatio, Figura, Comparatio.

Species.

Duplex eſt: Primitiva, ut χθές, heri: αὔριον cras. Derivativa, ut ἑλληνιστί, Græce: σοφῶς, ſapienter.

Significatio.

. Loci: ut ἐνταῦθα, hic; αὐτόθι, iſtic; ἐκεῖ, illic; χαμαὶ, humi; ἐγγὺς, prope; ἐπέκεινα, vel ἐπ' ἐκεῖνα, ultra; ἐπιτάδε, vel ἐπὶ τάδε, citra; μακρὰν, longe; ἑκάς, procul; πολλαχῇ, multis in locis; ὀλιγαχῇ, in paucis locis; ἀπανταχῇ τῆς γῆς, ubique terrarum; ἐνιαχῇ, in quibuſdam locis; ἑκασταχῇ, in ſingulis locis; αὐτῇ, ideſt ἐπ' αὐτῇ τῇ τόπῳ, ibidem; ἀλλαχῇ, alibi; ἠδαμῇ, nuſpiam.

Localia Adverbia triplicia:

Vel ſignificant in loco, præſertim deſinentia in θι, aut deſinentia ſimiliter Dativis pluralibus in σι: ut ὑρανόθι, in Cœlo; ἀθήνησι, Athenis; οἴκοι, domi.

Vel ad locum, præſertim in δε, σε, ζε deſinentia: ut, οἶκαδε, domum; ὑρανόσε, in Cœlum; ἀθήναζε, Athenas.

Poetæ particulam δὲ *ſæpe ſubjungunt accuſativo pro* εἰς, *vel* ἐπὶ, *ut* οἶκόν δε, *domum*; θάνατόν δε, *ad mortem. Aliquando etiam ſubſtantivo ſimul & adjectivo ſubjiciunt, ut* ὃν δε δόμον δε, *domum ſuam.*

Vel de loco, deſinentia in θεν: ut οἴκοθεν, domo; ὑρανόθεν, cœlitus; κυθηρόθεν, ex Inſula Cytheris; ἀθήνηθεν, Athenis.

2. Temporis: ut, νῦν, nunc; αὐτίκα, ſtatim; μεταύριον, perendie; πρόχθες, nudius tertius; ἦμος, eum; τῆμος, tum, Poetica pro ὅτε, & τότε; ὄφρα, dum; τόφρα, tum, pro ἕως, & τέως; μέσφα, donec; εἰσόκεν, donec.

Adverbia loci, ac temporis regunt Genitivum: ut ἔξω βελῶν, extra teli jactum: ἐγγὺς τοῦ εἶναι ἕνεοί εἰσι, prope abſunt, ut ſint muti: ἐπέκεινα πηγοιδος, τῆ Εὐφράτου, ultra Tigrim, & Euphratem: ἑκὰς τῆς ἀσίας, procul ab Aſia: μεταξὺ λόγων, inter verba, ideſt inter dicendum: μέχρι ζωῆς, quoad vivam: μέχρις ἐμοῦ, ad meam uſque ætatem. Sic & multa alia: ut, ἄλις δρυὸς,

ſatis

ſatis quercus; ἅπαξ τῆς ἡμέρας, ſemel in die, &c. Genitivus nonnunquam mutatur interpoſita præpoſitione: ut ἄχρι πρὸς τῶν πόλιν, uſque ad urbem: ἄχρι πρὸς ἑσπέραν, uſque ad veſperam. Interdum adhæret verbum, ut μέχρις ὦ, donec eram.

3. Numeri; ut, δὶς, bis; πολλάκις, ſæpe; ἀπειράκις, infinities; ὀλιγάκις, raro.

4. Negandi: ut, ὐ, non; ὐδαμῶς, nequaquam; ἥκιστα, minime; ὐ δῆτα, haudquaquam. Dicimus ὐ ſequente conſonante; ὐκ ſequente vocali tenuis ſpiritus; ὐχ ſequente vocali aſpirata: ὐχὶ ſequente vel tenui, vel aſpirata vocali.

5. Affirmandi: ut, ναὶ, ita; ἀληθῶς, vere; ὄντως, & τῷ ὄντι, revera: πάντως, omnino; ἦ μὰν, certe.

6. Demonſtrandi: ut ἐνθάδε, hic; ἰδὲ, ἰδὺ, Poet. ἠνὶ; & ἠνίδε, ecce; quæ conſtruuntur cum nominativo, vel accuſativo, ut ἰδὺ ῥόδος, vel ῥόδον, ecce Rhodus, vel Rhodum, ut apud Latinos ecce.

7. Optandi: ut εἰ; εἴθε, Poet. αἴθε, & αἲ, utinam, cum optativo, vel indicativo; ὤφελον, ὤφελες, ὤφελε, &c. vel Jon. ὄφελον, ες, ε, &c. utinam ego, utinam tu, utinam ille, &c. jungiturque infinito vel ſolum, vel cum particulis εἰ, εἴθε, αἴθε, ὡς, ut ὤφελε ζῆν Βροῦτος, utinam Brutus viveret: αἴθ' ὄφελες ἀδάκρυτος, καὶ ἀπήμων ἧσθαι, utinam ſine lacrymis, & ſine incommodo ſeſſitares. Jonicum tamen ὄφελον omnibus etiam numeris, perſoniſque ſervit, quaſi eſſet adverbium, ut ὄφελον καὶ ἡμεῖς, utinam & nos. Adhibetur & cum indicativo, ut ὄφελον καὶ ἀποκόψονται οἱ ἀνασατοῦντες ὑμᾶς: utinam & abſcindantur, qui vos labefactant; ἦ ὄφελον ὦ ἀξία τῆς ὑμῶν ὑπολήψεως, quæ utinam digna eſſet opinione veſtra. Ceterum utrumque eſt aor. 2. ab ὀφείλω, debeo; ac *debui facere*, & *utinam feciſſem* cognata ſunt.

8. Hortandi: ut ἄγε, age; φέρε, age, ἔα, ἀμέλησον, mitte.

9. Ordinis: ut ἑξῆς, deinceps; εἶτα, poſtea.

10. Interrogandi: ut πόθεν, unde? πῶς, quomodo: μῶν, num? ἆρα, num? ἦ, num? διὰ τί, cur? τί πτε Poet. pro τί ποτε, curnam?

11. Similitudinis, & diverſitatis: ut ὥσπερ, ſicut; καθάπερ, quemadmodum; ἄλλως, aliter. Η'ὕτε, οἱ ἅτε ſicut, Poetica ſunt.

12. Qualitatis: ut καλῶς, pulchre; ῥωμαϊστὶ, Latine; ἀγεληδὸν, gregatim, ἀπαρασαλεύτως, immote; μεμυχανημένως, ſolerter, aut ſubdole. Talia in ως formantur a Genitivis pluralibus mutando ν in ς. Huc pertinent ea, quæ apellantur ὀνοματικὰ ἐπιῤῥήματα: κοινῇ, communiter; δημοσίᾳ, publice; ἰδίᾳ, privatim.

Adverbia qualitatis in ως ferme habent caſum ſui nominis, ut ἀξίως τῶν προγόνων, pro dignitate majorum; ὁμοίως τοῖς ἄλλοις, ſimiliter aliis, ideſt, eodem modo quo alii &c. Conſtruuntur etiam frequenter, & eleganter cum verbis ἔχω, διάκειμαι, & διατίθεμαι, additio, cum opus eſt, ipſius adverbii caſu, ut ἀφειδῶς ἔχει χρημάτων, prodigus eſt pecuniæ; τῶν ἐν ἀγορᾷ οὐκ ἀπείρως ἔχει, non ſe habet imperite in rebus forenſibus, ſeu rerum forenſium imperitus non eſt; ἀρχαίως ἔχει, homo eſt antiquæ fidei; ὁ διακείμενος, ἢ καλῶς, bene affectus: & alia plurima.

13. Quantitatis, ideſt, intendendi, remittendi, diminuendi: ut, ἄγαν, valde; μονονυχὶ, tantum non; χολῇγε, lente, aut vix; ὀλίγον, paululum.

14. Dubitandi, conjecturæ: ut ἴσως, fortaſſe, τάχα, forſitan: Poet. pro ταχέως, celeriter.

15. Vocandi: ut ὦ, o. Euripid. Phœniſſis: ἰὼ, ἰὼ, πόντια, μόλε πρόδρομος: Heus, heus, veneranda, progredere: ὠὴ, τίς ἐν πύλαισι δωμάτων κυρεῖ; Ohe, quis ad portas domus occurrit? Ibidem.

Adverbium vocandi ὦ cum Vocativis ponitur: ut, ὦ δημόται, o populares.

16. Separandi, diſtribuendi, excludendi: ut, ἄνδα, ſine;

ſine; ἰδίᾳ, privatim; δημοσίᾳ, publice; κοινῇ, communiter; μόνον, tantum: πλὴν præter. Primum & ultimum genitivum poſtulant, ut ἄνευ πόνου, ſine labore; πλὴν χρημάτων, præter pecuniam.

17. Jurandi: ut, νὴ, per; μὰ, non per. Hujuſmodi adverbia cum Accuſativo ponuntur, eique largiuntur articulum, ut νὴ τὸν θεὸν, per Deos; μὰ τὸν θεὸν, non per Deos. Excipe, ſi ſequatur accuſativus Δία, Jovem; tunc enim μὰ articulum frequentius reſpuit, cum νὴ variet. Huc addi poteſt ὡς pro πρὸς, ut, ὡς τὸν ὅμοιον, ad ſimilem.

18. Eligendi: ut, μᾶλλον, potius; πρότερον, citius.

19. Congregandi: ut ἅμα, & ὁμοῦ, ſimul; συλλήβδην, comprehenſim. Hæc Dativum regunt: ut, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, prima luce: ὁμοῦ τοῖς ἄλλοις, cum ceteris.

20. Concedendi: ut, ἔστω, eſto.

21. Prohibendi: ut μὴ, ne, cum imperativo, vel ſubjunctivo; μηδαμῶς, nequaquam.

22. Eventus: ut κατὰ συγκυρίαν, forte fortuna.

23. Comparandi: ut μᾶλλον, magis; ἧττον, minus; πλέον, plus; μάλιστα, maxime. Cum genitivo.

24. Declarandi: ut, δηλαδὴ, ſcilicet; ἦγουν, videlicet; τουτέστι, hoc eſt: ἀμέλει, exempli gratia. Lucian. Necyomantia.

25. Cauſæ: ut ἕνεκα, cauſa; χάριν, gratia. Hæc quoque cum genitivo.

26. Celandi: ut λάθρα, clam. Pariter cum genitivo.

Adverbium veſtitum articulo fit nomen: ut, χθὲς, heri, ὁ χθὲς, heſternus; λίαν, nimis, ὁ λίαν, nimius; & alia quamplurima.

Adverbium aliquando adhæret adverbio: ut, μέχρι πῆ, & μέχρι πότε; Quouſque? &c. Fit hoc etiam cum idem ſignificant, ut quatuor ſimul juncta apud Ariſtophan. εἶτ' αὖ πάλιν αὖθις, deinde rurſum. Interdum componitur cum præpoſitione, ut ἐκ τότε, ad verbum ex tunc, ἀπὸ πόρρω, a longe.

Figura.

Triplex est: simplex, ut ἄῤῥιον: Composita, ut μεταύριον, Decomposita, ut φιλανθρώπως.

Comparatio.

Ῥᾳδίως facile, ῥᾷον, ῥᾷσα, vel ῥᾷσον.
Μάλα valde, μᾶλλον, μάλιστα.
Πέρα, vel πέραν ultra, περαιτέρω, περαιτάτω.
Πόῤῥω longe, ποῤῥωτέρω, ποῤῥωτάτω.
Πολλάκις sæpe, πλειονάκις, πλειστάκις.

Inter Adverbia numerantur Interjectiones.

1. Admirandi: ut βαβαί, papæ; φεῦ, papæ; quæ vel solæ, vel cum genitivo: παπαιάξ, ὡς καλῶ ὀσμῶ ἔχει: Papæ quam bonum odorem habet! Euripid. Cyclope. Ἄπολλον, οἵοις προιμίοις ἄρχῃ λόγου: Dii boni, qualibus procœmiis auspicaris orationem! Idem Hercule fur.
2. Approbandi: ut εὖγε, euge.
3. Abominandi, ut, ἄπαγε, apage: εὔφημα φώνει, bona verba quæso: Eurip. Herc. ὦ ὦ, ἰὼ, ἰὼ, apage: Soph. in Coloneo.
4. Comminandi, ut, οὐαί, væ.
5. Dolendi: ut οἴμοι, hei mihi; φεῦ, heu: ἰὼ, heu: ὦ, o. Vel sine casu, vel cum genitivo, aut nominativo.
6. Exclamandi: ut, ὦ, ὦ, ἰὼ ἰώ. heu. Eurip. Hippolit. Pariter cum genitivo, aut nominativo.
7. Metus: ut, ἆ ἆ, at, at; ἔα ἔα, ὦ ὦ, ehem. Eurip. Rhesо.
8. Indignandi: ut, φεῦ, evax;
9. Lætandi: ut, εὐοῖ, evax; ἰὼ, in. Eurip. Cyclope. ὦ φίλτατε παῖ πατρὸς, o fili patris charissimi. Sophocl. Philoctet.
10. Ridendi: ut, ἃ ἃ, & ᾷ, ᾷ, ᾷ, ha ha ha. Ibid.

De Conjunctione.

Conjunctioni tria accidunt: Potestas, Figura, Ordo.

Potestas.

1. Copulativæ, ut, τε & que, μὲν quidem, δὲ autem, in-

interdum Copulativæ, interdum Adverſativæ.

2. Disjunctivæ, ut ἤ aut, ἠὲ aut, ἤτοι ſive.

Huc pertinent

Particulæ utramque rem tollentes, ut οὐδὲ, οὔτε, neque: Dubitativæ; ut εἰ, εἰ ἄρα, an, num. Poet. αἴκε, & αἴκεν, ſi forte.

3. Adverſativæ: ut, ἀλλὰ, ſed; καίπερ, interdum, καίτοι, etſi: εἰ καὶ, ſi etiam; ὅμως tamen; καὶ μὲν, atqui; ἀ μὲν ἀλλὰ verumtamen: Poet. ἔμπης tamen.

Huc pertinent

Corrigendi particula μᾶλλον δὲ, potius, vel imo. Diminuendi, γε, γοῦν, κἄν, ſaltem.

4. Cauſales: ut γὰρ enim; καὶ γὰρ etenim; ὅτι, quod: ἐπεὶ, ἐπειδὴ, ἐπειδήπερ, quandoquidem: ἵνα, ὅπως, Poet. ὄφρα, ut, *affinchè*; ἵνα μὴ, ut ne; quæ conſtruuntur cum optativo, vel ſubjunctivo.

5. Illativæ, ut ὥστε, ut, *coſicchè*; quæ cum optativo, ſubjunctivo, & ſæpiſſime infinito jungitur, præcedente fere accuſativo, aliquando etiam nominativo, ut λέγεται ὅπω κατέφορος πρὸς δόξαν εἶναι, ὥστε νέος ὢν ἔπ τὰς νύκτας ἀγρυπνεῖν, ita fertur ad gloriam proclivis fuiſſe, ut, cum adhuc eſſet juvenis, noctes pervigilaret. Et cum indicativo Attice.

6. Conditionales, ſeu exceptivæ: ut ᾗ, quatenus; εἰ, ſi; ἄν, ſi; ἐὰν, ſi; ὡς, ſi; εἰ μὴ, niſi; ὅτι μὴ, niſi: Poet. αἴκε, & αἴκεν, ſi modo. Advertendum eſt, conditionalem εἰ rectius indicativo, & optativo; ὡς, ἄν, ἐὰν, & eorum compoſita ſubjunctivo, & optativo jungi. Quod autem latine per Subjunctivum dicimus, *ſi verbevarem*, id Græce frequenter per Indicativum effertur: ut εἰ ἔτυπτον. Item *verberaviſſem*, εἰ ἔτυψα, vel εἰ ἐτετύφειν. Utimur & optativo, ut infra poſt Syntaxim dicemus.

7. Ratiocinativæ: ut ἄρα, vel ἆρα, ergo; ἄρ, itaque; τοίνυν, igitur; διὰ τοῦτο, quapropter.

Huc pertinent

Δηλαδὴ, videlicet; δηλονότι, nimirum; quæ etiam vim affirmandi habent.

8. Or-

8. Ordinis; ut, τὸ πρῶτον, primum; μετὰ ταῦτα, deinde; πάλιν, rurſus; αὖθις, iterum; εἶτα, deinde.
9. Approbativæ: ut, γε: ἔν. Νὴ Δία ἐνδοξοί γε ἀμφότεροι. Per Jovem illuſtres equidem ambo. Lucian. εἰ δίκαιος, ὥσπερ ἔν γε δίκαιος, ὁ τῶν ὅλων ἐφορος: ἕτερός ἐστι βίος μετὰ τὸν παρόντα: Si juſtus eſt, ut equidem eſt juſtus, ille rerum omnium inſpector; altera reſtat vita poſt hanc. Theodoretus Sermone 1. de Providentia.
10. Completivæ: ut δή, νύ, πέρ, ῥά, τοί, ſane, quidem; πω dum.
11. Potentiales: ut, ἄν, κέ, κέν, utique. De uſu ἄν valde obſervando ſtatim poſt Syntaxim explicatius.

Figura.

Duplex eſt: Simplex, ut γε: Compoſita, ut καίπερ.

Ordo.

Triplex. Præpoſitivus, ut γε ἀλλά. Sophocles tamen in Coloneo, πειράσατ' ἀλλ' ὑμεῖς γε: conamini attamen vos. Poſtpoſitivus: ut, μέν, δέ. Communis: ut, ἄρα, ἵνα.

De Præpoſitionibus.

Præpoſitiones ſunt
- Monoſyllabæ ſex: ἐν, εἰς, vel ἐς, ἐκ vel ἐξ, πρὸ, πρὸς, σύν.
- Diſſyllabæ duodecim: ἀνὰ, ἀμφὶ, ἀντὶ, ἀπὸ, διὰ, ἐπὶ, κατὰ, μετὰ, παρὰ, περὶ, ὑπὸ, ὑπέρ.

Præponuntur autem vel extra Compoſitionem, vel in Compoſitione.

Extra Compoſitionem Præpoſitio partes Orationis Verbo adjungit: ut Ἰησοῦς σώζει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. *Jeſus ſervat populum ſuum a peccatis eorum.*

In

In Compositione
(Complet : ut, εὖ bene ; ὑπέρ, (supra modum bene.
(Minuit : ut, λευκὸς albus : ὑπό- (λευκος subalbus.
(Mutat : ut, λέγω, dico ; συλλέγω, (colligo.
(Et alia facit, & sæpe etiam or- (nat tantummodo.

Monosyllabæ.

1. Ἐν soli Dativo jungitur, & statum significat : ut οἱ ἐν τοῖς πράγμασι, qui in reipublicæ administratione versantur ; ἐν οἴκῳ, *in domo* : sed per Ellipsin Genitivo, ut ἐν ᾅδου, subaudi οἴκῳ, *in domo Platonis*. Sæpe ponitur pro εἰς per Enallagen, ut θρασὺς ἐν ἐμοὶ, audax in me, contra me.

Composita *in* significat, ut ἐμβάλλω, injicio.

2. Εἰς, & Attice ἐς Accusativo, *in*, cum motus significatur : ut εἰς ὕδωρ γράφω, *in aquam scribo* : *ad*, ut εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον, ad Agamemnonem dium : *apud*, ut διαβεβλημένος εἰς τοὺς Μακεδόνας, apud Macedonas infamatus ; *circiter*, ut εἰς τριακοσίους, circiter trecentos ; *contra*, εἰς τοὺς σοφιστὰς, contra sophistas ; *propter*, ut εἰς δικαιοσύνην ἐπαινεῖται, laudatur propter justitiam. Frequenter per Enallagen ponitur pro ἐν ; ut τὸν θρόνον, εἰς ὃν προκαθίζων ἐδίκαζε, thronum, in quo præsidens judicabat. Interdum per Ellipsin omittitur accusativus, ut εἰς διδασκάλου, subaudi οἶκον, in domum Præceptoris.

Composita *in*, cum motus significationem habet, ut εἰσάλλομαι, *insilio*.

3. Ἐξ sequente vocali, & ἐκ sequente consonante, genitivo gaudet, ut ἐξ ἀπραξίας πρᾶγμα, *ex otio negotium* ; ἐκ νηπίου, ab infantia.

Composita auget, ut ἐκπίνω, ebibo ; & idem significat, quod ἔξω, extra, ut ἐκβάλλω, ejicio : & *palam*, ut ἐξαμαρτάνω, palam pecco.

4. Πρὸ, *ante*, soli Genitivo, ut πρὸ θυρῶν, præ foribus, τὰ πρὸ τοῦ, superiora tempora, πρὸ τῶν πάντων ἐπαι-

ἐπαινῶσι, præ omnibus laudant. Et *pro*, ut πρὸ τῶν κοινῶν κινδυνεύειν, pro communi utilitate periculum ſubire.

Compoſita eadem ſignificat, ut προβάλλω, propono, προμανθάνω, prædiſco, πρόφασις, prætextus, προάστειον, ſuburbium, ſeu locus ante urbem, πρᾶγμα ἐστί, cuivis alii operi prævertendum eſt; dicunt Latini operæ pretium eſt; προίεμαι, projicio, προεύχομαι τῷ λαῷ, oro pro populo.

5. Πρὸς cum Genitivo, *a*, ut πρὸς Θεοῦ, a Deo: *officium*, ὐ πρὸς φιλοσόφου, non eſt Philoſophi: *coram*, πρὸς ἐπισκόπου, coram Epiſcopo: *contra*, πρὸς ἐχθροῦ, contra inimicum. Jurandi quoque eſt nota, ut πρὸς χαρίτων, per Gratias.

Cum Dativo *prope*, ut πρὸς τῷ τέλει τοῦ βίου, ſub finem vitæ, πρὸς τοῖς ποσὶν, ad, ſeu juxta pedes; *apud*, πρὸς ἑαυτῷ, apud ſe, ſecundum: *contra*, πρὸς Ἀτρείδῃσι, contra Atridas; *præter*, πρὸς τούτοις, ad hæc, præter hæc.

Cum Accuſativo *ad*, ut πρὸς γυμνάσιον, ad ſcholam, τὰ πρὸς στρατὸν, quæ ad exercitum pertinent: & *adverſus*, tam in bonam, quam in malam partem, ut πρὸς τοὺς ξένους, erga peregrinos, πρὸς Ῥωμαίους, contra Romanos.

Compoſita ſignificat, *ad*, ut προσκαλῶ, advoco, προσορμίζομαι, adeo: & *inſuper*, ut προσλέγω, inſuper dico.

6. Σύν, & At. ξύν cum Dativo, σὺν Θεῷ, cum Deo. Compoſita conjungit, ut συμβάλλω, conjicio.

Diſſyllabæ.

1. Ἀνὰ *per*, cum ſolo Accuſativo, ut ἀνὰ στρατὸν, per exercitum. Sed Poetice cum Dativo uſurpatur.

Compoſita *re* ſignificat, ut ἀνατρέχω, recurro, ἀναβάλλω, in aliud tempus rejicio; & *ſurſum*, ut ἀναβαίνω, aſcendo.

2. Ἀμφὶ cum Genitivo *de*, ut ἀμφὶ ἀστέρων λόγος, ſermo de aſtris: *circum*, ἀμφὶ ταύτης τῆς πόλεως, circum

cum hanc urbem: *per*, ἀμφὶ ἥρας λίσσομαι, per Junonem rogo.

Cum Dativo *pro* Poetice ſignificat, ut ἀμφὶ Ὀδυσσῆι, pro Ulyſſe.

Cum Accuſativo *circa*, & *circiter*, ut ἀμφὶ τὰς πεντακισχιλίους, circiter quinque millia; ἀμφὶ τὸ λυκαυγές, circa diluculum; οἱ ἀμφὶ λόγους ὄντες, qui verſantur circa literas, literarum ſtudioſi; οἱ νόμοι οἱ ἀμφὶ θυσίαν, leges circa ſacrificia, de ſacrificiis; ἀμφὶ αὐτὸν ἑστήκασι, circa illum ſteterunt; οἱ ἀμφὶ πρίαμον, Priami comites, familiares, miniſtri; item ipſe Priamus; quod uſurpatur tum a Poetis, tum ab Oratoribus, ſed cum verbo ſingulari, ut οἱ ἀμφὶ παῦλον ἦλθε, Paulus venit.

Compoſita *circum* ſignificat, ut ἀμφιβάλλω, circumjicio.

3. Ἀντὶ cum Genitivo, *pro*, ut ἀντὶ ἀγαθῶν ἀποδιδόναι κακά, mala pro bonis reddere: ἀντὶ οἰκέτου, pro famulo, i. e. vice, ſeu loco famuli: ἀντὶ πολλῶν, pro multis, i. e. multorum inſtar: ἀντὶ κέρδους, pro lucro, i. e. lucri gratia. Et *contra*, ut ἓν ἀνθ' ἑνὸς, ſi unum uni contraponatur, ſeu conferatur.

Compoſita *contra* ſignificat, ut ἀντιστρέφω, inverto, ἀντιλέγω, contradico, ἀντιδίδωμι, viciſſim do, retribuo.

4. Ἀπὸ cum Genitivo, *a*, ut ἀπὸ τῆς κεφαλῆς, a capite: ἀπ' ἀρχῆς, ab initio.

Compoſita auget, ut ἀποτείνω, extendo. Et ſignificat *a*, ut ἀπέχω abſum, ἀφαιρῶμαι, aufero. *Contrarium* etiam ſignificat, ut εὔχομαι, precor, ἀπεύχομαι, imprecor. *Exemplum* quoque, ut ἀπογράφω, deſcribo. Et *privationem*, ut ἀπομανθάνω, dediſco.

5. Διὰ cum Genitivo *per*, ut διὰ βίου, per vitam, δ' ἡδονῆς, per voluptatem, διὰ βραχέων, per brevia, brevibus verbis, δι' ἑαυτῶν, per ſe, i. e. ſuis viribus. *Cum*, ut διὰ μαχαιρῶν, cum gladiis. Significat etiam materiam, ut δι' ἀλφίτου, ex farina.

Accuſativo juncta *propter*, ut διὰ φόβον, propter timorem. *Per*, ut διὰ τ' ἔντεα, καὶ ἄμυκα, per armaque,

que, & ſanguinem, διὰ θεὸς, per Deos, i. e. Deorum ope & favore; διὰ νύκτα, per noctem, i. e. noctis tempore.

Compoſita *dis* ſignificat, ut διαρτᾶν, dividere. *Per*, i. e. *valde*, ut διακαθαίρω, perpurgo; & *per medium*, ut διεξέρχομαι, per medium venio.

6. Ἐπὶ cum Genitivo *in*, vel *circa*, ut βῦς ἐπὶ γλώττης, bos in lingua; ἐφ' ἡσυχίας, in otio, otii tempore: *ſuper*, ut ἐφ' ἵππου, ſuper equo; *officium*, ut ὁ ἐπὶ τῶν δεσμῶν, præfectus carceris, *ſopraintendente alle carceri*: *tempus*, ut ἐπ' ἐμοῦ, tempore meo, mea ætate, ἐπ Ἀλεξάνδρου, ſub Alexandro.

Cum Dativo *propter*, ut ἐπὶ τῷ κέρδει, propter lucrum: *in*, ut ἐπὶ τῷ βασιλεῖ, in Regis poteſtate; τὸ ἐπ' ἐμοὶ, quantum in me ſitum: *ſuper*, ut ἐπὶ τῷ θεμελίῳ, ſuper fundamentum: *poſt*, ut ἐπὶ πᾶσι, poſt hæc: *contra*, ἐπὶ τῷ δήμῳ, contra populum: *ad*, cum verbis motus, ἐπὶ τοῦτο φερόμενος, huc delatus.

Cum Accuſativo *ad*, ut ἐπὶ τοὺς διδασκάλους, ad Præceptores: *propter*, ut ἐπὶ τοῦτο, propter hoc: *contra*, ut ἐπ' ἐμὲ, contra me.

Compoſita *in*, ſeu *ſuper* ſignificat, ut ἐπιγράφω, inſcribo: item *ſero*, ut, ἐπιμυθάνομαι, poſt factum conſulo: item *contra*, ut ἐπιτειχίζω, murum oppono.

7. Κατὰ, cum Genitivo *contra*, ut κατὰ χριστιανῶν, contra Chriſtianos: *de*, ut κατὰ παιδαίων, de ſtudioſis; *per* in jurando, ut κατὰ Θεῶν, per Deos: *præ*, ut κατὰ χειρῶν, præ manibus: *ſupra*, ut κατὰ πετρῶν, ſupra petras.

Cum Accuſativo *ſecundum*, ut κατὰ τύπον, ad exemplar; κατὰ νόμον, ſecundum legem; κατὰ δυνάμιν, pro viribus: κατ' αὐτὸ, κατ' αὐτὰ, κατὰ τὰ αὐτὰ, ad eundem modum; τὰ κατ' ἄνθρωπον, quæ ſunt ſecundum hominem, quæ hominis facultatem non excedunt, item quæ hominem decent; κατ' ἀπιμίαν λέγω, ſecundum ignobilitatem dico,

i. e.

i. e. quod attinet ad ignobilitatem ; εἰμὶ κατὰ σὲ, ſum qualis tu ; οἱ κατ' ἐμὲ, mei ſimiles, & æquales ; κατὰ τὴν ἐμὴν, vel plene κατὰ τὴν ἐμὴν δόξαν, mea quidem ſententia ; κατ' ἐμὲ, item, *ſecundo me* ; item pro viribus meis ; καθ' ἕν, ἓν καθ' ἓν, καθ' ἓν ἕκαστον, καθ' ἕκαστον, & καθ' ἕκαστα, ſecundum ſingula, ſingillatim ; κατ' ἄνδρα, viritim, ſinguli ; κατὰ πληθος, univerſi ; κατὰ δύο, bini ; κατὰ τρεῖς, terni, & ſic deinceps ; κατὰ πόλεις, oppidatim, κατ' ἔπος, in ſingulis verſibus ; κατὰ λέξιν, ad verbum. *Per*, ut καθ' ἑαυτὸν, per ſe, i. e. diſtinctus, diſcretus ; δύο καθ' αὑτὰ, duo ab aliis diſtincta : κατ' ἰδίαν, privatim, per ſe ſolus, remotis arbitris ; κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους, per ea tempora, i. e. illis temporibus ; κατὰ γῆν, per terram, terreſtri itinere ; κατὰ δαίμονα, ἢ τύχην, forte fortuna : κατ' ἐξοχήν, per excellentiam : κατὰ ἱστία φέρεσθαι, per vela fertur ; κατὰ πάντα, per omnia, omnino ; κατὰ πόδας, per veſtigia. *Cum*, ut κατὰ σπουδήν, cum celeritate, i. e. celeriter. *In*, ut κατὰ τὴν ἀγορὰν, in foro ; κατὰ τὸν ἕβδομον λόγον, oratione ſeptima ; κατ' αὐτὸ τοῦτο, ὅ, eo ipſo tempore, quo, tum, cum ; κατὰ πρῶτον, primo loco ; κατὰ δεύτερον, ſecundo loco ; κατ' ὀφθαλμὸν, vel κατὰ πρόσωπον, in conſpectu, ob oculos. *Ob*, ut κατ' αὐτὸ τοῦτο, ob idipſum. *Circa*, ut κατὰ ὑπεροχὴν νόμου, leges circa exceſſum. *Circiter*, ut κατὰ ἐννεακόσια ἔτη, ferme nongenti anni. *A*, ut κατὰ πρῶτα, a principio. *Ad*, ut κατὰ νῆας, ad naves ; τὰ κατ' ἐμὲ, quæ ad me pertinent ; κατὰ κάθετον, ad perpendiculum : & *ad*, i. e. *verſus*, ut κατὰ μεσημβρίαν πορεύεται, meridiem verſus vadit ; ὁ κατὰ βορέαν, ad Aquilonem poſitus, Aquiloni obnoxius. *Tempus*, & *locum*, ut καθ' ἡμᾶς, apud nos, i. e. temporibus noſtris, vel regionibus ; οἱ καθ' ἡμᾶς ποιηταὶ, noſtrorum temporum, vel noſtrates poetæ.

Compoſita *deorſum* ſignificat, ut καταβαίνω, deſcendo ; item *contra*, ut καταφρονέω, contra aliquem ſen-

ſentio; & *ſub*, ut καπασκάπτω, ſuffodio; & *ſubjectionem*, ut κατείδωλος, obnoxius ſimulacris; & *habitudinem*, ut καταβολή, conſtitutio; interdum majorem vim addit, ut καταμανθάνω, perdiſco.

8. Μετὰ cum Genitivo *cum*, ut μετὰ φίλων, cum amicis; Poetice pro ἐπὶ, *de*, ut μετὰ πατρὸς ἀκούειν, de patre audire: cum Dativo Poetice *inter*, ut μετὰ πρώτοισιν, inter primos.

Cum Accuſativo *poſt*, ut μετὰ τὸν πόλεμον, poſt bellum; *in*, ut μετ' ἐριδας βάλλειν, in lites conjicere, litibus implicare; μετὰ χεῖρας ἔχειν, in manibus habere: *ad*, ut ἔβη μετὰ νῆας, venit ad naves: *contra*, ut ἁμαρτάνειν μετὰ τοὺς θεούς, peccare in Deos: *propter*, ut ἐὸν μετὰ κάλλος, ob ſuam pulchritudinem: *per*, ut μετὰ τὸν βίον, per vitam, μεθ' ἡμέραν, interdiu.

Compoſita *mutationem* ſignificat, ut μεταφέρω, transfero; μεταβαίνω, tranſeo: & *inter*, ut μεταφημι, interloquor.

9. Παρὰ cum Genitivo *a*, ut παρὰ Κυρίου, a Domino. Significat etiam *excellentiam*, ut παρὰ πάντων τυγχάνει, eſt ſuper omnes, h. e. omnes excellit: & *contrarium*, ut παρὰ λόγον, contra rationem.

Dativo juncta *prope*, vel *juxta*, ut παρὰ τῷ Κυρίῳ ἔλεος, apud Dominum miſericordia: *in*, ut παρὰ πολέμοις, in bellis; *pro*, ut παρὰ τὴ σωηθείᾳ, pro more.

Accuſativo *motum ad rem*, ut παρὰ σὲ, ad te: *Immorationem in aliqua re*, ut παρὰ τὰ Μαθηματικὰ, in ſtudiis Mathematicis: *præter*, ut παρὰ πρέπον, præter decorum: *juxta*, ut παρὰ τὴν ὁδὸν, juxta viam: *propter*, ut παρὰ τί; quamobrem? *trans*, ut παρὰ ποταμὸν, trans fluvium: *infra*, ut παρ' ἀγγέλους, infra Angelos: *ſupra*, ut παρὰ πάντας, ſupra ceteros, i. e. pluſquam ceteri: & *intermiſſionem*, ut παρὰ μίαν ἡμέραν, tertio quoque die, alternis diebus.

Compoſita minuit, ut παράσημος ῥήτωρ, malæ monetæ, h. e. adulterinus orator: Significat & *compara-*

parationem, ut παραβάλλω, confero : *contrarium*, ut παράνομος, iniquus. Item *prope*, ut παρακολουθῶ, proxime ſequor : *trans*, ut παρέρχομαι, tranſeo : *ad*, ut παρέρχομαι, advenio, in medium prodeo.

10. Περὶ cum Genitivo *de*, ut περὶ ψυχῆς, de anima; περὶ φυσικῆς ἀκροάσεως, de Phyſica Auſcultatione; περὶ ἀρχῆς μάχεσθαι, de imperio decertare : *præ*, ut περὶ ἁπάντων, præ omnibus : *a*, ut, εἴληφε περὶ θεῶν, a Diis accepit : *circum*, ut περὶ σπέους, circum ſpeluncam : *pro*, ut περὶ οὐδενὸς ἡγοῦντο, pro nihilo ducebant, nihili faciebant.

Cum Accuſativo *circa*, ut περὶ τὰ φοβερὰ ἡ ἀνδρεία, Fortitudo eſt circa terribilia ; οἱ περὶ τὰ γράμματα, qui verſantur circa literas, in literis; τὰ περὶ ἐμέ, quæ me circumſtant, mea ; οἱ περὶ Παῦλον, qui ſunt circa Paulum, i. e. Pauli ſocii, vel familiares vel miniſtri ; item ipſe Paulus, eo prorſus modo, quo dictum eſt de ἀμφὶ : *circum*, ut ὁ περὶ τὸ πρόσωπον, circum os offuſus : *circiter*, ut περὶ ἀρίστου ὥραν, circiter horam prandii ; περὶ τριάκοντα, circiter triginta : *ad*, ut ἔρχομαι περὶ τοὺς φιλοσόφους, venio ad Philoſophos : *ſupra*, ut τοῦτο περὶ νοῦν ἔστι βροτῶν, hoc ſuperat mentes hominum : *erga*, ut χρηστὸς περὶ ἡμᾶς, benignus erga nos; περὶ τὸν δεξάμενον κακὸς, in eum, a quo fuit exceptus, ingratus : *apud*, ut περὶ ἑαυτὸν ἀπολείπεσθαι, apud ſe reſervare.

Cum Dativo *ex*, ut περὶ κῆρι φιλῶ σε, amo te ex animo : *circa*, & *circum*, ut περὶ τῇ δέρῃ, circa collum, περὶ στήθεσι, circum pectora ; *pro*, ut περὶ σφίσιν αὐτοῖς φοβοῦνται, pro ſe ipſis, ſeu ſibi ipſis timent.

Compoſita *circum* ſignificat, ut περιπατέω, obambulo. Item *excellentiam*, ut περικαλλὴς, admodum venuſtus; περιγίνομαι, præſto. Item *de*, ut περιαυτολογία, de ſe ipſo prædicatio.

11. Ὑπὲρ cum Genitivo, *pro*, ut πρέσβευε ὑπὲρ ὑμῶν, ora pro nobis ; ὑπὲρ αὐτοῦ δέδοικα, pro ipſo timeo,

meo, i. e. ejus cauſa; ὑπὲρ τῦ τυχεῖν δόξης, pro obtinenda gloria, gloriæ conſequendæ gratia; ὑπὲρ τῦ μὴ γενέσθαι τυραννίδα, pro eo, i. e. in eum finem, ut ne tyrannus fieret; ὑπὲρ τῦ θεῦ, pro Deo, i. e. Dei vice; *de*, ut ὑπὲρ ὄνυ σκιᾶς, de umbra aſini: *ſuper*, ut ὑπὲρ κήπων ὄρος κεῖται, ſuper hortos mons eſt.

Cum Accuſativo *ſupra*, ut ὑπὲρ ἄνθρωπον φρονεῖ, ſupra hominem ſapit; ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν ἔτη βιῦν, ſupra centum annos vivere: *præter*, ut ὑπὲρ μοῖραν, præter fatum: & *intermiſſionem*, ut ὑπὲρ μίαν, ſive ὑπὲρ μίαν ἡμέραν, tertio quoque die, alternis diebus.

Compoſita ſignificat *defenſionem*, ut ὑπερασπίζω, defendo: *augmentum*, ut ὑπερμαίνομαι, nimis inſanio: *trans*, ut ὑπερβαίνω, tranſcendo, ὑπερφίαλος, fœdifragus, *tranſgreſſore delle confederazioni*.

12. Ὑπὸ cum Genitivo ſub, ut ὑπὸ κόλπυ, *ſub ſinu*: *propter*, ut ὑπὸ αἰδῦς, *propter verecundiam*: *a*, ut ὑπὸ τῦ πυρὸς καταναλίσκεται, ab igne conſumitur: *per*, ut ὑπὸ κήρυκος προηγόρευσε, per præconem edixit: *apud*, ut ὑπὸ τῶν ἑλλήνων, apud græcos.

Cum Dativo *ſub*, ut ὑπὸ τῇ λεοντῇ γελοῖόν τινα πίθηκον περιτίλλει, ſub pelle leonina ridiculam ſimiam tegit; ὑφ' αὑτῷ ποιεῖν, ſibi ſubjicere; ὑπὸ γῇ, ſub terram, ὑπὸ νυκτὶ, ſub nocte, i. e. in nocte, noctis tempore: *cum*, ut ὑπὸ φωτὶ πολλῷ προήει, multo cum lumine procedebat.

Cum Accuſativo *ſubter*, ut ὑπὸ γλῶ, ſubter terram: *infra*, ut ὑπ' αὐτὸν, infra ipſum: *ad*, ut ὑπὸ Ἴλιον ἦλθεν, ad Trojam venit, *venne ſotto Troja*: *ſub*, ut ὑπὸ τὸ δέρμα, ſub cute; ὑφ' ἡγεμόνα, ſub duce; ὑφ' ἁμαρτίαν εἶναι, ſub peccato eſſe, i. e. obnoxium peccato; ὑπὸ τὴν κατάλυσιν, ſub finem; ὑπὸ κυνός, ſub canicula, i. e. tempore caniculæ, vel in ipſo ortu canis.

Compoſita notat *diminutionem*, ut ὑποδείδω, ſubvereor: *Improbitatem materiæ*, ut ὑπόχρυσος, aurum nequam: *ſubjectionem*, ut ὑπακούω, obedio; ὑποχεῖν τὴν δίκλω, pœnas ſubire: *ſub*, ut ὑπάγω,

ſub-

ſubduco, ſubtraho: *dolum*, ut ὑπάγω, furtim ſurripio; item in errorem adduco, *ſeduco*; ὑπέρχομαι, ſubrepo.

Præpoſitiones aliquando ſuis caſibus poſtponuntur, ut εἰρώνης πέρι, *de pace*; tonuſque retrahitur, diciturque εἰρήνης περὶ, præter διὰ, ne accuſativus a ζεὺς eſſe videatur.

Translato accentu præpoſitiones fiunt verba, ut ἔνι (quod pro ἐνὶ Poetis pro ἐν) pro ἔνεστι *licet*: ἔπι pro ἔπεστι *ineſt*, *adeſt*: πέρι pro περίεστι, *ſupra modum ſupereſt*. Sic ἄνα *ſurge* pro ἀνάστηθι.

Poetæ ſæpe Præpoſitiones per Tmeſin diſſolvunt, ut κατὰ γαῖαν ἐκάλυψε, pro κατεκάλυψε.

Omnes Præpoſitiones memoriæ cauſſa his verſiculis clauduntur.

Ἐξ, ἀπὸ, ἀνὰ, πρὸ cum patrio ſolum ſociabis.
Ἐν, σὺν cum dandi caſu: dabis εἰς, ἀνὰ quarto:
Cum patrio, & quarto κατὰ, ὑπὲρ, διὰ, ϗ μετὰ junges,
Cum patrio, terno, & quarto παρὰ, πρὸς, περὶ, ἀμφὶ,
Καὶ ἐπὶ, ϗ ὑπό. Sed vatum exemplaria verſans,
Repperies ἀνὰ cum terno, κατὰ, ϗ μετὰ juncta.

Præpoſitiones quædam inſeparabiles, quæ fere extra Compoſitionem nihil ſignificant.

Augent ut:

- αἰ: ἀϊδήλως, valde manifeſtus.
- εἰ: εἰβρομῶν, graviter fremens.
- δα: δάσκιος pro δασύσκιος, ſpiſſam umbram faciens.
- ζα: ζαβάλλω, pro διαβάλλω, calumnior.
- λαι: λαικάζω, decipio, quod a λαὶ, & κάζω, orno.
- λι: λιπόνηρος, valde improbus, quaſi λίαν πονηρός.
- βυ: βυλιμία, magna fames, quaſi μέγας λιμός.
- ἵππος: ἱππογνώμων, ideſt, ὁ μεγαλογνώμων, magnanimus.

Privant { α : ut ἀθάνατος, immortalis.
νη : ut νήκερος, ſine cornibus.

Interdum tamen α ſignificat πολύ, multum; ut ἄξυλος, lignoſus: ſic & νη: ut νήδυμος ὕπνος, admodum ſuaviter membra pervadens ſomnus. Interdum ἅμα, ſimul; ut ἄλοχος, ideſt ὁμόλοχος, uxor. Interdum ἴσον, æquale: ut ἰσοπάλαιστος, æquiparandus. Interdum ἐναντίον, contrarium; ut Φοίβῳ ἀγυιώμονες, Phœbo adverſariæ. Interdum φωλότητα, vitium; ut ἄπους pro κακόπους, qui infirmis eſt pedibus. Interdum δυς, non facile: ut ἀόρατον, quod non facile conſpicitur. Interdum nihil facit; ut σάχυς, ἄσαχυς ſpica: βληχρὸς, ἀβληχρὸς, debilis.

δυς, cui adverſatur εὖ, difficultatem, aut vitium ſignificat; δυσυχία, adverſa fortuna: εὐτυχία, proſpera fortuna.

De Accentibus.

Græci in ſuis vocabulis legendis, & efferendis non quantitatis, quod faciunt Latini, ſed Accentus rationem habent. Quare de Accentibus regulæ aliquæ tenendæ: quanquam etiam Accentuum magiſter optimus eſt uſus.

Accentus triplex eſt, ut obiter in principio diximus, quantum ad rationem legendi requirebatur: Acutus, Gravis, Circumflexus.

Acutus afficit ultimam ſyllabam, penultimam, & antepenultimam: Gravis in ultima tantum ponitur: quamvis in omni ſyllaba intelligatur, quæ Acuto, aut Circumflexo careat: quam ob cauſam ſyllabicus dici ſolet: Circumflexus ultimam, aut penultimam occupat, & quidem nonniſi natura, vel natura ſimul, & poſitione longam. Excipe tamen compoſita ex Articulo ſubjunctivo, & infinitivo σὶς; nam ὅπανος, ἥπινος, ᾧπανι, ᾗπανι Circumflexum habent in antepenultima: quibus adde Dativos Poeticos ποῖσδεσι, ταῖσδεσι pro ποῖς, & ταὶς.

Vocabulum, quod Acutum habet in ultima, vocatur Oxytonum: quod in Penultima, Paroxytonum: quod in antepenultima, Proparoxytonum. Quod gra-

vi

vi notatur in ultima, Barytonum vulgo dicitur: quamvis omnia illa, quæ neque circumflexum, neque acutum in ultima habent, Gravitona dici ſoleant.

Vocabulum, quod in ultima Circumflexum habet, Periſpomenon eſt: quod in Penultima, Properiſpomenon.

Oxytona mutant in ipſo orationis contextu Acutum ſuum in Gravem; & tunc dicuntur ἐγκλινόμενα, ideſt *inclinata*: ut θεὸς ἡμῶν, *Deus noſter*, pro θεός.

Non inclinatur tamen Acutus in ipſa orationis ſerie, ſi ſequatur dictio enclitica: ut θεός σου, *Deus tuus*: θεός ἐστι, *Deus eſt*. Idem fit in fine periodi: ut πάντα βλέπει ὁ θεός, *omnia videt Deus*.

Interrogativum τίς retinet ubique ſuum accentum Acutum: ut τίς ἦλθε; *quis venit?*

Accentus Gravis, & Acutus abjectus per Apoſtrophum ex vocali, migrat in priorem ſyllabam, ſi pars orationis ſit declinabilis; ut πολλὰ, καλὰ, χαλεπὰ, πόλλ', κάλ', χαλέπ'; & mutatur in circumflexum, cum prior ſyllaba natura eſt longa, ut ἐμοὶ, ἐμοῖ: ſi non ſit declinabilis, perit cum ipſa vocali: ut παρ' ἐμοὶ, pro παρὰ ἐμοὶ, *apud me*.

Compoſitio plerumque retrahit Accentum: ut καλὸς, *pulcher*, φιλόκαλος, *ſtudioſus munditiæ*: σοφὸς, *ſapiens*, φιλόσοφος. Hoc fere perpetuum eſt in particulis, α, ἀ, δυς: ut κινητὸς, *mobilis*; ἀκίνητος, *immobilis*, εὐκίνητος, *facile mobilis*; δυσκίνητος, *difficile mobilis*: tum etiam in monoſyllabis, quando componuntur: ut παῖς, *puer*; εὔπαις, *bonos habens liberos*: πῶς, *pes*; τρίπους, *tripes*.

Aucta per Paragogen, & per Apocopen imminuta non mutant Accentum: ut καλοῖς, καλοῖσι, *pulchris*: τυπτέμεν, Jonice pro τυπτέμεναι Dorice, pro τύπτειν, *verberare*.

Excipiuntur Pronomina, quæ in fine adſciſcunt ι: ut ὅστοσι pro ὅστος, *hic*: ἐκεινοσὶ, pro ἐκεῖνος, *ille*: Item ἔγωγε, *ego quidem*: ἔμοιγε, *mihi quidem*: & cum ο præcedit ſyllabam adjectam per Paragogen: ſemper enim in his eſt Accentus in penultima: ut πόντος, ποντόφι, *e ponto*: ἐμεῦ, ἐμεόθεν, *mei*.

Monoſyllaba longa relicta poſt Apocopen aliquando æquuntur: ut χρῆμι, χρὴ, *opus ſum*: aliquando circumflectuntur: κρῖ pro κριθὴ, *hordeum*.

Monoſyllaba longa poſt Aphæreſin relicta circumflectuntur: ut ἔφλω, φλῶ, *dixi*: ἔφω, φῶ, *natus ſum*.

De Accentu Acuto.

Si ultima ſyllaba ſit brevis, Accentus erit in antepenultima, ut φιλάνθρωπος *humanus*; ἄγγελος, *nuntius*.

Si ultima fuerit longa, Acutus erit in penultima, ut φιλανθρώπους, ἀγγέλους.

Excipiuntur.

1. Quædam ſubſtantiva, & adjectiva, ut παρθένος, virgo, ὀργίλος, iracundus, ὀλίγος, paucus, πλησίος, propinquus.
2. Genitivi Attici omnium numerorum ſecundæ Declinationis contractæ: ut πόλεως, πόλεῳν, πόλεων: δωμέως, δωμέῳν, δωμέων.
3. Participia Præteriti Paſſivi, ut τετυμμένος, *verberatus*; λελεγμένος, *dictus*.
4. Verbalia in έος, ut ἰτέον, *eundum*; παιδαγωγέον, *curandum*.
5. Compoſita a Nomine, & Præterito Medio, ut Θεολόγος, *Theologus*. Sed compoſita a κτείνω; *occido*, τρέφω, *nutrio*, φθείρω, *corrumpo*, cum active capiuntur, ſunt Paroxytona, ut μητροκτόνος, *matricida*; θηρωτρόφος, *qui feras nutrit*; λαοφθόρος, *qui populum corrumpit*: cum paſſive uſurpantur, Proparoxytona ſunt, ut μητράκτονος, *a matre occiſus*; θηρότροφος, *a feris nutritus*; λαόφθορος, *a populo corruptus*.
6. Omnes caſus Quartæ Declinationis Simplicium, ut μενέλεως, μενέλεῳ, μενέλεων, &c.
7. Vocabula deſinentia in αι, & οι, quæ in ratione accentuum pro brevibus habentur, ut διδάσκαλοι, *Magiſtri*; σωόδοι, *conventus*. Si tamen in eadem dictione ſequatur aliqua conſonans, longæ cenſebuntur, ut διδασκάλοις, σωόδοις.

Com-

Compoſita a χέω, *fundo*; βάλλω, *jacio*; πολῶ, *verto*; λέγω, *vel* λόγος, *cum habent Præpoſitionem, Proparoxytona ſunt, ut* πρόχοος, *aqualis*; σύμβολος, *omen*; περίπολος, *qui circumit*; κατάλογος, *catalogus: cum vero aliam Orationis partem præpoſitam gerunt, ſunt Paroxytona, ut* οἰνοχόος, *pincerna*; ἐκηβόλος, *eminus jaculans*; ὑμνοπόλος, *qui hymnos tractat*; θεολόγος, *Theologus*.

In contractione ex gravi, & acuto fit acutus, ut ποιέετε, ποιεῖτε.

De Accentu Circumflexo.

Longa natura ante finalem brevem, ſi tonum habuerit, circumflectitur, ut σῶμα, *corpus*; μῦσα, *muſa*. At τύπτε, τύψον Paroxytona ſunt, quia ſola poſitione producuntur.

Excipiuntur.

1. Adverbium οἶκοι, *domi*, ad diſtinctionem οἶκοι Nominativi Pluralis ab οἶκος, *domus*.
2. Tertia perſona Aoriſti primi Activi Optativi Modi, ut ποιήσαιμι, ποήσαις, ποιήσαι, ad diſtinctionem infinitivi ποιῆσαι. At ποίησαι, *fac*, eſt Aoriſtus primus Imperativi Verbi Medii.
3. Item tertiæ perſonæ Optativi Activi deſinentes in οι: in his enim cenſetur hæc diphthongus longa, ut τετύφοις, τετύφοι; φάγοις, φάγοι.

Interdum penultima circumflectitur, licet ultima ſola poſitione ſit longa, ut φοῖνιξ, *phœnix*: αὖλαξ, *ſulcus*. Id tamen non obſervatur ab omnibus.

In Contractione ex Acuto, & Gravi fit circumflexus, ut βοάετε, βοᾶτε, *clamate*. Hic α, & ε coaleſcunt, quorum alterum acutum, alterum gravem accentum habebat. ſic ποιέετε, ποιεῖτε, *facite*. Sed tamen λητόα, λητῶ, non λητῶ, *Latonam*: αἰδόα, αἰδῶ, *verecundiam*, quamvis hoc poſterius aliqui circumflectant. Adde τὼ νόω, νῶ, *a* νόος, *mens*.

De Accentibus Declinationum.

Qualis Accentus eſt in Recto, talis fere eſt in obliquis, niſi obſtet aliqua ex infraſcriptis Regulis: ut λόγ☞, λόγε, λόγῳ: αἰνείας, αἰνείε, αἰνείᾳ: ἱππότης, ὦ ἱππότα: γεωμέτρης, ὦ γεωμέτρα: παιδοτρίβης, ὦ παιδοτρίβα: πῶξότης, ὦ πῶξότα, quamvis α ſit breve. Tamen ὁ δεσπότης, *dominus*: ὁ μητιέτης, *conſiliarius*: ὁ ἑκατηβόλος, *late videns*, vel *ſonans*: ὁ ἀκακήτης, *non nocens*, in Vocativo accentum retrahunt, ὦ δέσποτα, ὦ μητίετα, ὦ ἑκατηβόλε, ὦ ἀκάκητα.

In tribus prioribus Declinationibus Simplicium, ſi Rectus ſit Oxytonus, tunc Genitivus, & Dativus circumflectitur in omnibus numeris, ut Θεὸς *Deus*, Θεοῦ, Θεῷ, Θεοῖν, Θεῶν, Θεοῖς. In reliquis autem caſibus acutus manet, ut Θεὸν, Θεέ, Θεώ, Θεοί, Θεούς.

Si Acutus fuerit in penultima, ubique manebit, ut ξύλον, *lignum*, ξύλε, ξύλῳ.

Si Circumflexus fuerit in penultima, mutatur in Acutum, quoties ultima ſit longa, ut οἶκ☞, οἶκε, οἴκῳ, οἴκοιν, οἴκων, οἴκοις, οἴκους.

Si Acutus fuerit in Antepenultima, in penultimam transfertur, ſi ultima longa ſit, ut ἄνθρωπ☞, *homo*, ἄνθρωπε, ἀνθρώπῳ, ἀνθρώποιν, ἀνθρώπων, ἀνθρώποις, ἀνθρώπους.

Genitivus pluralis primæ, & ſecundæ Declinationis in ultima circumflectitur, niſi in Genitivis fœmininis Adjectivorum, quæ deſcendunt a maſculinis tertiæ Declinationis: hi enim Genitivi eundem habent accentum, quem Maſculini: ut ὁ ἅγι☞, *ſanctus*, τῶν ἁγίων; ἡ ἁγία, *ſancta*, τῶν ἁγίων.

In Quinta Declinatione Simplicium.

Acutus in ultima Recti erit in penultima Obliquorum, ut λαμπὰς, λαμπάδ☞, λαμπάδι, lampas: Si vero penultima fuerit longa natura; circumflectitur, quoties ultima ſit brevis, aut anceps, ut

ut σωτὴρ, σωτῆρ☞, σωτῆϊ, *Salvator*: ἀγὼν, ἀγῶν☞, ἀγῶνι, *certamen*.

Acutus in penultima Recti transfertur in antepenultimam obliquorum, quoties ultima ſit brevis, ut μάρτυρ, μάρτυρ☞, μάρτυϊ. Idem fit de circumflexo; qui tamen vertitur in acutum: ut βῆμα, βήματ☞, βήμαπ.

Acutus in antepenultima Recti permanet, quoties ultima ſit brevis, vel anceps, ut ἐπίγραμμα, ἐπιγράμματ☞, ἐπιγράμμαπ: cum vero ultima longa erit, accentus occupabit penultimam, ut ἐπίγραμμα, ἐπιγραμμάπων.

Monoſyllaba Quintæ Declinationis acuuntur in Genitivo, & Dativo Singulari, ac Plurali in ultima, ut ἡ χεὶρ, manus, τῆς χειρὸς, τῇ χειρὶ, ταῖς χερσί. In Genitivo Plurali, & Genitivo, ac Dativo Duali circumflectuntur in ultima, ut χειροῖν, χειρῶν. In Accuſativo ſingulari, in Nominativo, Accuſativo, Vocativo Duali, & Plurali circumflectuntur in penultima, ſi ſit natura longa, ut χεῖρα, χεῖρε, χεῖρες, χεῖρας.

Excipiuntur.

1. Participia θεὶς, θέντος, *qui poſuit*: στὰς, στάντ☞, *qui ſtetit*: δὰς, δόντ☞, *qui dedit*: ὢν, ὄντ☞, *qui eſt*.
2. Τίς, τί☞ interrogativum, quod tonum habet in priore per omnes caſus: ſed τὶς Indefinitum tonum habet ſemper in poſteriori ſyllaba, præterquam ubi amittit eum ratione inclinationis.
3. Genitivi παίδων puerorum, a παῖς: Τρώων Trojanorum, a Τρὼς: δᾴδων a δᾷς, fax: δμώων a δμὼς, famulus: φώτων a φὼς, vir: θώων a θὼς, lupus cervarius: φάδων a φὼς, φωδὸς, uſtio: κράτων a κρὰς, caput: πάντων a πᾶς, omnis, cujus dativus pluralis eſt πᾶσι.

Diphthongi ευ, & ε finales circumflectuntur, ut ὦ βασιλεῦ, o Rex: παντα χῆ, *ubique*. Adverbium tamen ἰδὲ *ecce*, excipitur, ut ab Imperativo ἰδὲ, *vide*, diſtinguatur.

Vocativus in ες Nominibus Propriis in ης eſt Proparo-

paroxytonum, ut ὁ Δημοσθένης, ὦ Δημόσθενες: Σωκράτης, ὦ Σώκρατες.

Irregularia ſunt ἡ μία, una, τοῖς μιᾶς, τῇ μιᾷ, τὴν μίαν: μηδεμία, μηδεμιᾶς: ἄμφω, ambo, ἀμφοῖν: δύο, duo, δυοῖν: μήτηρ, mater, Δημήτηρ, Ceres, θυγάτηρ, filia, quæ in obliquis Paroxytona ſunt, τῆς μητέρος, τῆς θυγατέρος. Item Vocativi ὦ σῶτερ, ἄνερ, δάερ, πάτερ a Nominativis σωτὴρ, ἀνὴρ, δαὴρ, πατήρ.

Nullo accentu notantur ὁ, ἡ, οἱ, αἱ, εἰς, ἐς, ἐν, ἐκ, ἐξ, ἐ, ἐκ, ἐχ, εἰ, ὡς. Poſſunt tamen habere accentum dictionum encliticarum, ſi illas in Oratione præcedant.

De Encliticis.

Encliticæ dictiones ſunt, quæ proprium accentum in contextu orationis vel omnino amittunt, vel ad ultimam ſyllabam præcedentis dictionis remittunt; ut, ἤκουσά τινος, *audivi quemdam*: λόγος μου, *ſermo meus*.

Reperiuntur Encliticæ in ſequentibus partibus Orationis.

1. In articulo του, & Poetice τοῦ pro indefinito τινὸς, *alicujus*, & τῳ pro τινὶ, *alicui*.
2. In nomine τὶς, *quidam*, per omnes caſus: At τίς, τί, *quis*, *quid*, Interrogativum non eſt Encliticum; nuſquam enim ſuum accentum amittit:
3. In Pronomine μοῦ, μοὶ, μέ, cum ſuis Dialectis, μοῦ, &c. non autem in ἐμοῦ, ἐμοὶ, ἐμὲ, ut nec in Dialectis inde natis: σοῦ, σοὶ, σὲ: οὗ, οἷ, ἕ, pariter cum ſuis Dialectis. In Duali Pronominis tertiæ perſonæ Encliticum eſt σφὲ, & σφῶ; ſeu σφωὲ, quando accipitur pro σφὲ tertiæ perſonæ: nam σφῶ ſecundæ perſonæ non eſt Encliticum. In Plurali autem ejuſdem Perſonæ Encliticum eſt σφίσι, & σφὶν, ſeu σφὶ, pro σφίσι, ut & σφέας, pro σφᾶς; ſed non ſemper omnes. Poſt Præpoſitionem ἕνεκα, & disjunctivam conjunctionem ἤ non inclinant.

4. In

4. In Verbis εἰμί, *ſum*, & φημὶ, *dico*, in omnibus perſonis, & numeris Præſentis Temporis Indicativi Modi, exceptis ſecundis ſingularibus.
5. In Adverbiis ποτὲ, *aliquando*: ποθὲν, ποθὲ, *aliunde*: ποθὶ, *alicubi*: πῶς, *quodammodo*: πὼ, *adhuc*, *dum*; πῆ, *alicubi*: πῦ, *uſpiam*, cum infinite accipiuntur: ſi enim interrogative capiantur, Enclitica non ſunt.
6. In conjunctionibus γὲ, κὲ, τὲ, κὲν, πὲρ, ῥὰ, νὺ, θὴν, & ſimilibus.

Synencliticæ vocantur, quando plures Encliticæ conjunguntur, ut κυρίός μού ἐστι, *Dominus meus eſt*, τύπτουσί τινές με, *verberant me aliqui*; & in hoc caſu prior Enclitica recipit accentum poſterioris, ut videre eſt in exemplis allatis.

Inclinant, hoc eſt transferunt Encliticæ accentum ſuum in dictionis præcedentis finalem ſyllabam

Vel quando præcedens dictio habet Acutum in antepenultima, ut ἄνθρωπός τις, *homo quidam*.

Vel Acutum in penultima, quæ cum ultima eſt Trochæus: ut ἐστέ τι: ἔστέ ποτε: ἄλλό τι: ἐστί μοι. Sed εἰμὶ, & φημὶ poſt voces hujuſmodi Paroxytonas non inclinant.

Vel Circumflexum in penultima, modo ultima ſit brevis, ut σῶμά τι, *corpus quoddam*. Si tamen ultima ſit longa poſitione, Enclitica ſuum tonum retinet: ut κῆρυξ ἐστὶ, *præco eſt*.

Amittunt vero Accentum.

Si Encliticam dictionem præcedat vox Paroxytona: tunc enim enclitica, ſi ſit monoſyllaba, ſuum accentum omnino perdit, ut ξύλον μου, *lignum meum*. Secus ſi Diſſyllaba ſit enclitica: nam tunc ſervat accentum, ut Πέτρος φησὶ, *Petrus loquitur*.

Si dictio præcedens encliticam ſit Oxytona, ut πατήρ μου, *Pater meus*.

Si præcedens dictio ſit Periſpomena, ut ὁρῶ τινας, *video quoſdam*.

Ex-

Exceptio.

Perſona ἐστὶ habet acutum in prima, quando eſt initium orationis, vel ſubdita poſt οὐκ, μὴ, ὡς, εἰ, ἀλλὰ, & πῶτο: ut ἔστι πόλις, *eſt civitas*: εἰ ἔστι, *ſi eſt*. Alias vel amittit, vel in præcedentem dictionem rejicit; vel in ultima ſua retinet, juxta regulas ante præſcriptas.

Quando Encliticam præcedit vox gravem habens accentum in ultima, gravis vertitur in acutum: ut καρπός σου, non καρπὸς σου.

Plerique docti volunt, Pronomina Enclitica retinere accentum, quando ponuntur cum Præpoſitionibus, aut cum disjunctivis conjunctionibus: ut διὰ σὲ, *propter te*: περὶ σοῦ, *de te*: κατὰ μὲ, ἢ σὲ, *ſecundum me, aut te*.

Dictiones monoſyllabæ retinent accentum ſuum, cum ponuntur ἐμφατικῶς, ut ἤκουσα σοῦ, audivi te, non alium.

De Figuris dictionis.

Protheſis.

Protheſis eſt litera, vel ſyllaba principio dictionis addita: ut πεπαγὼν pro παγὼν, a πάζω, *apprehendo*, σμικρὸς, *parvus*, pro μικρός.

Aphæreſis.

Aphæreſis eſt, cum litera, vel ſyllaba principio dictionis ſubtrahitur: ut ὁρτὴ pro ἑορτὴ, *feſtum*: ἱρὸς pro ἱερὸς, *ſanctus*.

Syncope.

Syncope literam, vel ſyllabam e medio dictionis ſubtrahit: ut ἀράμην pro ἀρησάμην, *inveni*: ἐγένατο pro ἐγενήσατο, *natus eſt*.

Epentheſis.

Epentheſis eſt, cum medio dictionis litera, aut ſyllaba interſeritur: ut ἔλαβε pro ἔλαβε: ὁπόπερος, pro ὁτόπερος, *uter*.

Apocope.

Apocope fini dictionis aliquid detrahit: ut δῶ pro δῶμα, *domus*: ποσιδῶ pro ποσιδῶνα, *Neptunus*: βεὶ pro βειαρό.

Pa-

Paragoge.

Paragoge eſt, cum extremæ ſyllabæ aliquid adjungitur: ut ἦσθα pro ἦς, *eras*; τύπτεσκε pro ἔτυπτε, *verberabat*.

Metaplaſmus.

Metaplaſmus eſt mutatio ultimæ ſyllabæ in eodem caſu, ut κλάδι, pro κλάδῳ, *ramus*. Metaplaſmus vero generis eſt quævis mutatio in dictione per Poeticam licentiam.

Antitheſis.

Antitheſis (nonnulli ἀνάστοιχον vocant) eſt literæ commutatio, ut πόρσω pro πόρρω, *procul*; θάλαττα pro θάλασσα, *mare*.

Metatheſis.

Metatheſis eſt literarum ordo immutatus; ἔρξω, *faciam*, pro ῥέζω; ἔπραθον pro ἔπαρθον a πέρθω, *vaſto*; ἔδρακον pro ἔδαρκον a δέρκω *video*; καρτερὸς pro κρατερὸς, *fortis*, κάρτος pro κράτος, *robur*.

Synalœpha.

Synalœpha eſt eliſio quædam vocalis ante alteram in diverſis dictionibus, ut τὰ μὰ pro τὰ ἐμὰ, *mea*; τἄνομα pro τὸ ὄνομα; θοιμάτιον pro τὸ ἱμάτιον, *veſtimentum*, ὦ τᾶν pro ὦ ἑταῖν, ab ἑτᾶς, *O amice*, vel *amici*.

Anadiploſis.

Anadiploſis, ideſt reduplicatio, eſt primarum, vel ſecundarum ſyllabarum repetitio, ut κεκάμωσι pro κάμωσι; ἀπαρτρὸς pro ἀτρὸς; ἐπήτυμον pro ἔτυμον..

Syntaxis De Concordantiis.

CConcordantiæ apud Græcos eædem ferme, quæ apud Latinos, ſed obſervanda ſunt hæc, quæ ſequuntur.

1. Adjectivum cum ſubſtantivo non ſemper concordat caſu. Sæpe enim ſubſtantivum tranſit in Genitivum, aſſumpto Articulo: ut τὰ καλὰ ζῶα, *pulchra animalia*, τὰ καλὰ τῶν ζώων.

Hoc cum fit, tunc ipſa adjectiva dicuntur poni partitive, ut apud Latinos, Ovorum oblonga, Lanarum nigræ.

græ. *Baſilius etiam ſine partitione dixit*, τὰ σύμπαντα τῶν τῇδε καλῶν, univerſa hujus mundi bona.

2. Quando inter adjectivum, & ſubſtantivum intercedit Verbum ſubſtantivum, aut ſimile, tunc ſæpe ſubſtantivo maſculino, aut fœminino ſubjungitur adjectivum neutrum: ut ἡ ἀρετὴ λυσιτελές ἐστι, *virtus eſt utile*, ideſt, *utilis*, vel *res utilis*: ut apud Latinos, *Triſte lupus ſtabulis*.

3. Adjectivum aliquando ponitur ſolum, ſubaudito ſubſtantivo: ut τῇ προτεραίᾳ, τῇ ὑστεραίᾳ, &c. ſcilicet ἡμέρᾳ, *pridie*, *poſtridie*, &c. εἰς τλὼ αὔριον, *in craſtinum*: καθ' ἑκάστω, *quotidie*.

1. Relativum poni poteſt in eodem caſu cum antecedente: ut ἐκ τούτων, ὧν ἔχω, *ex iis*, *quæ habeo*. Et ipſum antecedens haud raro omittitur: ut ἐξ ὧν ἔχω. Sic ἐξ ὧν ἐπέστειλας, *ex iis*, *quæ ſcripſiſti*, ideſt, *ex tuis literis*.

2. Quædam dictiones relativæ interdum vacant: ut μηδένα ὄνπνα, *nullum*, apud Hermogenem: οἷος ἁβρότατος, *delicatiſſimus*: πάντες ὅσοι, *omnes*: μυρία ὅσα, *ſexcenta*.

3. Relativum οἷος aliquando ponitur cum infinito: ut τοιοῦτός ἐστιν, οἷος μὴ ψεύδεσθαι, *is eſt*, *qui non mentiatur*, vel *talis*, *ut*, &c.

4. Pro relativo *qui*, ſequente Verbo finito, adhiberi poteſt articulus præpoſitivus ſequente participio: ut, *qui dicit*, vel, *is qui dicit*, ὁ λέγων, &c.

5. Dictiones relativæ multæ eleganter ponuntur, præcedente Verbo ſubſtantivo, εἰμί. Vide infra.

1. Nominativus, & verbum frequentiſſime numero diſcrepant. Partitiva enim ſingularia nonnulla admittunt verbum plurale: ut ἕκαστος λέγει, vel λέγουσι, *unuſquiſque dicit*. Sic & collectiva: ut ἡ πόλις θαυμάζει, vel θαυμάζουσι, *civitas admiratur*. Neutra pluralia gaudent verbo ſingulari: ut ταῦτα ἐπαινεῖται, *hæc laudantur*. Non raro tamen & cum plurali juncta reperias, ut ἃ τοῖς ἀκούσασιν ὀργὴν ἀξίαν ἐμποιήσουσι, *quæ juſtam in auditoribus iram excitant*, Iſocr. προνοίᾳ πλεῖστα κατορθοῦνται, *prudentia plurima bene geruntur*, Thucyd.

No-

Nomina dualia poſtulant verbum ejuſdem numeri: ſæpe tamen cum plurali conjuncta inveniuntur, ut ἄμφω ἐξέπνευσαν ἄθλιον βίον, *ambo efflarunt miſeram animam*, Eurip. Et viciſſim pluralia aliquando adhærent verbo duali, ſaltem apud Poetas, ut.

Ὡς ὅτε χείμαῤῥοι ποταμοὶ κατ' ὄρεσφι ῥέοντες
Εἰς μισγάγκειαν συμβάλλετον ὄμβριμον ὕδωρ.
Sicut quando torrentes fluvii de montibus fluentes
In convallem conſerunt magno impetu ruentem aquam.

Homer. Iliad. δ.

2. Verbo ſubſtantivo ἐστὶ, ſequente relativo, eleganter interdum deeſt Nominativus; ut ἔστιν ὅς, ἔστιν ἥ, &c. *eſt qui* &c. vel *aliquis*, *alicujus*. &c. Item pluraliter, ἔστιν οἵ, ἔστιν ὧν, &c. Sic addito πας: ut ἔστιν ὅστις, &c. pluraliter, ἔστιν ὅπηνες, quod & εἰσὶν ὁἵπνες, vel εἰσί πνες οἵ; &c. vel ſic: ἔσθ' ὅς, ἔσθ' ἥ, &c. *eſt qui*, *eſt cujus*, &c.

Item in adverbiis: ἔστιν ἥ, vel ὅπῃ, *eſt ubi*, i. e. *alicubi*: ἔστιν ὅτε, vel, ὁπότε, *eſt quando*, i. e. *aliquando*; ἔστιν ὡς, vel ὅπως, vel ἔστιν ὅν τρόπον, *eſt quomodo*; i. e. *aliquo modo*.

De Regimine.

In regimine eundem ſervabimus ordinem partium, quem ſupra ſecuti ſumus. Primum igitur de Articulo.

De Articulo.

Articulus præpoſitivus hæc ferme habet, quæ obſervanda ſunt.

1. Præponitur omnibus orationis partibus, ut ὁ λόγος, ὁ αὐτὸς, τὸ λέγειν, ὁ λέγων, ὁ χθὲς, ὁ μὲν, &c. ὁ δὲ, &c. ὁ ἐν ὐρανῷ.

2. Nominibus propriis nunc additur, ſed rarius, nunc non additur: ut Πλάτων, & ὁ Πλάτων, *Plato*. Proprii vim habet Θεὸς, quando de uno, ac vero Deo loquimur. Dicimus igitur Θεὸς, vel ὁ Θεός.

3. Cum appellativis nominibus fere ſignificat vel rem certam, & jam cognitam, ubi adhibent Itali *il*, *la*, *lo*; ut ἀπόδος μοι τὸ βιβλίον, *redde mihi librum*: vel excellentiam: ut ὁ ποιητὴς, *Poeta*, pro Homero.

4. Quo-

4. Quoties nomen ſubſtantivum conjunctum habet adjectivum, libenter recipit articulum; ita tamen, ut ſi adjectivum præponatur, unicus articulus modo adjectivo, modo ſubſtantivo præfixus ſufficiat, ut τὸν ἔνδον πολίτην, *cordatum civem*, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, *ex toto corde*; quod ſi adjectivum poſtponatur, utrumque donandum eſt articulo, ut ἐν τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ, *in Spiritu Sancto: εἰς τὰς οἰκίας ἦλθον τὰς ἡμετέρας, in ædes venerunt noſtras.*

Idem ſervari ſolet, quoties loco adjectivi ſequitur aliquid, quod adjectivi vim habeat, ut τῆς ὁδοῦ τῆς πρὸς τὴν σωτηρίαν, *viæ, quæ ducit ad ſalutem*, ſubauditur autem participium φερούσης, vel ἀγούσης; τῆς ἀναλγησίας, ᾗ τῆς βαρύτητος ἀπαλλαγῶσι τῆς τῶν Θηβαίων, *a moleſtia & ſtupiditate liberari Thebanorum*, Demoſth. de Coron.

Atque hæc repetitio articuli vim habet diſtinguendi, ut ὁ λαγὼς ὁ θαλάσσιος, *lepus marinus.*

5. Dictioni ſuæ poſtpoſitus explicat, ac definit, ut ἡμεῖς οἱ Θρᾷκες, *nos Thraces*; ὡίκα ἤκομεν οἱ πρέσβεις, *cum rediiſſemus nos legati*, Demoſth. de pace.

6. Dictioni ſuæ poſtpoſitus ita, ut ſequatur genitivus, idem valet, quod Latine *filius:* ut Πτολεμαῖος ὁ Λάγου, *Ptolemæus Lagi filius.* Sic & ſimpliciter ante Genitivum: ὁ Κλεινίου, *Cliniæ filius.*

7. Neutrum τὸ, vel τὰ cum genitivo ſubſtantivi, ponitur pro ipſo ſubſtantivo, ut τὸ τῆς τύχης, vel τὰ τῆς τύχης, *fortuna.* Sic apud Latinos *ratio officii*, ideſt, *officium: ratio itinerum*, ideſt *itinera.* Interdum alio ſenſu: ut τὰ τοῦ Πλάτωνος, *Plato*, ideſt, *opera Platonis*, & ſimilia.

Neutrum τὸ cum adjectivo neutro, ac fere ſuperlativi gradus, ponitur eleganter pro ſubjunctivo ὅ, maxime cum recenſitis levioribus, ad id, quod graviſſimum ſit, devenitur, ut ᾗ τὸ πάντων αἴσχιστον, ᾗ τοῖς ἐγγόνοις τὴν αὐτὴν εἰρήνην εἶναι τούτῳ προσεψηφίσασθε, *quodque omnium turpiſſimum eſt, ut vel ipſos poſteros hæc eadem involveret pax, inſuper decreviſtis*, Demoſt. Philip. 2.

Poe-

Poetæ etiam in aliis generibus articulo præpoſitivo pro ſubjunctivo utuntur, ut τλῶ pro λῶ Iliad. α., τὰ pro ἃ, & τῶν pro ὧν Iliad. ε. &c.

8. Ponitur interdum pro demonſtrativo ὅσος vel ἐκεῖνος per omnia genera, & caſus, ut *οἱ δὲ ἤνεγκαν, illi autem tulerunt*, Marc. c. 12. εἰ τὸ, ᾗ τὸ ἐποίησεν ἄνθρωπος ὅτος, *ſi hoc, & hoc feciſſet homo ille*. Demoſth. de Corona.

9. Adhibetur nonnunquam pro interrogativis τίνος & τίνι in Genitivo, & Dativo ſingulari, ut ἀγνοῶ, τῷ χρὴ πιστεύσαι, *neſcio, cui credere debeam*, Lucian. Et pro indefinitis τινὸς, & τινὶ, ut εἰ τῷ ποτε ἀνθρώπων γέγονε, *ſicui hominum factum eſt*, Demoſth. Olynth. 3. κἂν ὑπ' ἐχθρᾶ τῷ τοῦτο συμβαίνῃ, *etſi hoc alicui ab inimico contigat*, idem de Coron.

10. Inter Articulum, & dictionem regentem eleganter aliquid interponitur, quod ab iis pendeat: ut *οἱ τῶν φίλων παῖδες, amicorum liberi*.

11. De Articulo cum pronomine, cæteriſque partibus vide ſuo loco.

12. Articulus præpoſitivus ſervit diviſioni: ut ὁ μὲν, ὁ δὲ, *hic, ille*. Interdum & ſubjunctivus; ſed rarius. 1. ad Cor. 11. ὃς μὲν πεινᾷ, ὃς δὲ μεθύει, *alius quidem eſurit, alius autem ebrius eſt*.

1. Articulus ſubjunctivus idem valet, quod relativum apud Latinos: ut ὅς, ὅστις, ὅσπερ, *qui*.

2. Poni poteſt in eodem caſu cum antecedente. Vide ſupra de concordantiis.

3. Eleganter adhæret Verbo ſubſtantivo ἐστί. Vide ſupra de concordantiis.

4. Servit interdum diviſioni. Vide ſupra n. 12.

De Nomine.

1. Subſtantivis adduntur ſubſtantiva ferme in Genitivo: ut θέλημα Θεοῦ, *voluntas Dei*.

2. Cum quippiam alicui tribuimus, id eleganter effertur per Genitivum ad hunc modum: Ἀνὴρ μέγ' ἔχων τῆς παιδείας, *vir magna eruditione*. Sic παιδείας ἀπαχρώντως ἔχειν, *bene* vel *ſatis inſtructum eſſe literis*.

Δεξιῶς ἔχων τῆς φύσεως, *bona indole*, vel *felici ingenio*. Εὖ ἔχων σοφίας, *eximia ſapientia*. Πόρρω ἐλαύνων, *vel* ἐληλακὼς τῆς ἡλικίας, *magno natu*: aut ſimili aliquo modo. Item per Accuſativum interveniente nomine adjectivo: ut νεανίας δεξιὸς τὴν φύσιν, *adoleſcens bonæ indolis*. Vide Adjectiva.

3. Subſtantivum ſequitur Dativus: ut κριθὴ τῷ ὄνῳ, Lucian. *hordeum aſino*: item εἰς τὸν ὄνον.

4. Interdum additur Accuſativus, ubi Latine eſt ablativus, nullo accedente adjectivo, ut ῥήτωρ τὴν τέχνην, *profeſſione Rhetor*.

5. Subſtantivum etiam ſequitur præpoſitio cum ſuo caſu: ut ὁ ἐπὶ σοὶ πόθος, *cui deſiderium*: ἔχθρα εἰς Θεὸν, *infenſus Deo animus*: ἡ ἐμὴ εἰς πάντας εὔνοια, *mea in omnes benevolentia*. Sic ἡ πρὸς αὐτὸν φιλία, κοινωνία, ὁμοιότης, &c.

6. Subſtantiva interdum fiunt adverbia: ut ταχέως, *celeriter*, &c. Interdum ponuntur adjective, ut τὴν ἑλλάδα φωνὴν ἐξέμαθον, pro τὴν ἑλληνικὴν, *didici græcam linguam*.

Adjectiva ante ſe habent quædam adverbia: ut λίαν, οὕτω, πολὺ, &c. *nimis*, *ita*, *multum*, &c.

Comparativa etiam, & ſuperlativa quaſdam habent particulas. Xen. παιδ. α. ὅτι πλείω, *plura*. Sic ὡς πλεῖστα, ὅτι πλεῖστα, ὡς ὅτι πλεῖστα, *quam plurima*. Poſt ſe quid habeant, vide in ſequentibus.

Adjectiva hæc ſequentia ponuntur cum Genitivo.

1. Copiæ, & inopiæ, ut μεστὸς, πλήρης, ἔμπλεως, ἀνάπλεως, *plenus*: κενὸς, *vacuus*: γυμνὸς, *nudus*: ἔρημος, *deſtitutus*, *nudus*, &c.

2. Communionis: κοινωνὸς, *conſors*: μέτοχος, *particeps*: ἀμέτοχος, *expers*. Item κοινωνὸς αὐτῷ τῶν πόνων, *ſocius ipſi in laboribus*. Sed hæc inter ſubſtantiva poni videntur poſſe.

3. Scientiæ, ac memoriæ: ut ἔμπειρος, *peritus*, ἄπειρος, *rudis*, *imperitus*: ἰδὼς, *aſſuetus*.

4. Partitiva: ut ἕκαστος ἡμῶν *unuſquiſque noſtrum*: & partitive poſita: ut οἱ ἀγαθοὶ τῶν φίλων, *boni amicorum*, ideſt *boni amici*.

5. Ver-

5. Verbalia in κος: ut πορισικὸς τῶν ἐπιτηδείων, *qui facile comparat, aut ſuppeditat vitæ neceſſaria*. Item verbalia in τος privantia, active ſumpta: ut ἄγευστος, *qui non guſtavit*; ἀθέατος, *qui nunquam vidit*, &c.

6. Multa ἐλλειπτικῶς, deficiente ἕνεκα: ut μακάριος εἶ τῆς θέας, *beatus es propter viſionem*, ideſt, *qui videris*.

7. Quædam ſignificantia diverſitatem, & alienationem: ut ἄλλοι τῶν σοφῶν, *alii a ſapientibus*; διάφορος τούτων, *ab his diſcrepans*; ἕτερον τοῦ ἀγαθοῦ, *diverſum a ſummo bono*.

8. Ἄξιος, *dignus*: ἀνάξιος, *indignus*: ἐγκρατὴς, *compos, qui coercere ſcit, ac regere*; ἀκρατὴς ideſt, ἥττων, *qui vincitur, qui ſuccumbit*. Sic multa alia.

9. Comparativa, & ſuperlativa: ut Κροίσου πλουσιώτερος, *Cræſo ditior*: Σοφώτατος ἁπάντων, *omnium ſapientiſſimus*.

Huc pertinent ea, quæ ſuperlativorum vim habent: ut ἐξαίρετος, *eximius*: ἔξοχος, *idem*: κορυφαῖος, *princeps*, & ſimilia.

Cum Dativo junguntur hæc

1. Æqualitatis, ac ſimilitudinis, & contraria: ut ἴσος, *æqualis*: ἄνισος, *inæqualis*: ὅμοιος, *ſimilis*: παρόμοιος, *aſſimilis*: ἀνόμοιος, *diſſimilis*.

2. Ἐπιτήδειος, *idoneus*: ἀναγκαῖος, *neceſſarius*: πιστὸς, *fidelis*: & ſimilia. Item quæ affectionem aliquam ſignificant: ut εὔνους, *benevolus*: κακόνους, *malevolus*, &c.

3. Commodi, & incommodi: ut λυσιτελὴς, σύμφορος, ὠφέλιμος, ἐπωφελὴς, χρήσιμος, *utilis*: ἀλυσιτελὴς, ἀσύμφορος, ἀνωφελὴς, ἄχρηστος, *inutilis*.

4. Compoſita a σωὶ, & ὁμοῦ: ut σύσκηνος τῷ πατρὶ, *contubernalis patri*: ὁμόψυχος ἐμοὶ, *mecum ſentiens*. Item cum genitivo, ὁμοτράπεζος τοῦ βασιλέως, *eadem cum rege menſa utens*.

5. Verbalia paſſive ſumpta: ut ἄγνωστον τοῖς πολλοῖς, *vulgo ignotum*: ζηλωτὸς τοῖς ἄλλοις, & apud Iſocr. ὑπὸ τῶν ἄλλων, *aliorum opinione beatus*.

6. Variantia quædam: γείτων τούτῳ, vel τούτου, *vicinus huic*, vel *hujus*. Sic φίλος, *amicus*: ἐχθρὸς, *inimicus*: ἴδιος, *proprius*: κοινὸς, *communis*: ἐναντίος, *contrarius*, & ſimilia.

1. Cum Accuſativo ponuntur multa per ſynecdochen, ſubaudito κατὰ: ut λευκὸς τοὺς ὀδόντας, *albus dentes*, ideſt, *albis dentibus*; ὅμοιος τἄλλα, *cetera ſimilis*, i. e. *quoad cetera*. Interdum Accuſativus tranſit in dativum: ut ἁπλοῦς τῷ τρόπῳ, *ſimplex moribus*. Accuſativus hujuſmodi etiam ſubſtantivis additur: ut Σύρος τὴν πάτριδα, *Syrus & patria*. Vide ſubſtantiva. Aliquando Accuſativo additur præpoſitio εἰς, ut ὅμοιος εἰς φύσιν, *moribus*, ſive *natura ſimilis*.

2. Accuſativus interdum redundat: ut δέκα τὸν ἀριθμὸν, *decem numero*. τοσοῦτοι τὸ πλῆθος, *tam multi*: τηλικοῦτοι τὸ μέγεθος, *tam magni*.

3. Quædam Accuſativo gaudent interveniente præpoſitione, ut πρόθυμος εἰς ταῦτα, *promptus ad hæc*: ὀκνηρὸς εἰς, vel πρὸς ἅπαντα, *piger ad omnia*, *timide accedens ad omnia*.

1. Adjectivis junguntur etiam Verba infinita, participia, præpoſitiones, particulæ.

Verba infinita ſæpiſſime. Vide Infinit.

Participia minus ſæpe, ſed junguntur tamen his, & ſimilibus: δῆλος, καταφανὴς, &c. ut δῆλός ἐστι παίζων, quod & φαίνεται παίζων, *manifeſtus eſt jocans*, i. e. *manifeſtum eſt*, vel *apparet*, *eum jocari*.

Præpoſitiones etiam cum ſuis caſibus adhærent adjectivis: ut ἀνήμερος ἐπὶ τῶν ἄλλων, vel εἰς ἄλλους, *inhumanus in alios*: φρόνιμος περὶ τούτων, ideſt, σοφὸς τάδε, *peritus harum rerum*.

Particulæ adhærent comparativis: πλουσιώτερος, ἢ Κροῖσος, ditior, quam Crœſus. Reperiuntur & cum poſitivis: *ut* οὐδὲν ἄλλο, ἢ τοῦτο, *nihil aliud*, *quam hoc*.

2. Adjectiva neutro genere fiunt ſubſtantiva: ut τὸ διάφορον, ideſt, ἡ διαφορὰ, *differentia*, &c.

Item in aliis generibus, *& quidem in* ἀλλήλων *ſemper*: *ut* ἐφίλων ἀλλήλους, amabant inter ſe; *in quibuſdam non ſemper*: *ut* πάντες, πολλοὶ, ὀλίγοι, ὁ γείτων, οἱ πρασήκοντες, ὅμοιος, *&c. Ex hoc genere eſt* ἕκαστος, *quod & αὐτὸς* ἕκαστος, *&* ἕκαστός τις, &c.

3. Adjectiva neutra in ſingulari, & plurali fiunt ad-

adverbia: ut πότερον, & πότερα, *utrum*.

Item in aliis generibus: ut δρομαῖος ἦλθεν, *currens venit*, i. e. *curriculo*, vel *curſim*: ſic ταχὺς, &c. Eleganter hoc fit in iis, quæ ſignificant tempus: ut τεταῖος, *tertianus*, ideſt, *tertio die*, &c.

De Pronomine.

1. Poſſeſſivorum loco ſæpius utimur genitivis primitivorum: ut ὁ ἐμὸς, ὁ ἐμοῦ, vel ὁ ἐμαυτοῦ, *meus*, &c.

Poſſeſſivum σφέτερος cum genitivo relativi: ut τὰ σφέτερα αὐτῶν, *ſua*: ſic & τὰ ἴδια αὐτῶν.

2. Demonſtrativa ὅδε, & ἐκεῖνος nominibus præpoſita, vel poſtpoſita iis fere ſemper largiuntur articulum, ut κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους, *illis temporibus*, ὅδε ὁ λόγος, *hic ſermo*, αὕτη ἡ ἀρχὴ, vel τοῦτο ἡ ἀρχὴ τῶν κακῶν, τὸ μὴ θέλειν, &c. *hoc eſt principium malorum, nolle*, &c. ὁ ἀγὼν ὅδε, *hoc certamen*.

3. Relativum αὐτὸς, *ipſe*: ſed præpoſito Articulo ὁ αὐτὸς, *idem*. Atque hoc dativo jungitur: ut γινώσκει τὸ αὐτὸ ἡμῖν, *Idem ſentit, quod nos*.

Pro Dativo interdum aliæ dictiones: ut Chryſoſt. ταὐτὸν ποιήσεις, ὥσπερ ἂν εἰ τὸν ἰχθὺν ἐκ τοῦ ὕδατος ἐξήγες, *idem feceris, ac ſi piſcem ex aqua extraxeris*.

4. Dativus relativi αὐτὸς interdum ita ponitur, ut ſubaudiatur σὺν: ut εἷλε τὴν ναῦν αὐτοῖς τοῖς ἐπιβάταις, *navem cepit una cum ipſis vectoribus*.

De Verbo.

Verborum genera conſtituemus tria, Activum, Paſſivum, Neutrum. In activis ponentur ea, quæ quacunque terminatione Accuſativum habent patientem: in Paſſivis, quæ Genitivum agentem: in Neutris, quæ neutrum.

De Activis.

Activa, ut apud Latinos, ſic & apud Græcos, nunc cum ſolo ponuntur Accuſativo: ut ἀσκεῖν τὴν ἀρετὴν, *virtutem colere*; nunc præter Accuſativum habent & alium caſum, Genitivum videlicet in Poſſeſſivis, Da-

tivum in Acquiſitivis, Accuſativum in Tranſitivis.

1. Poſſeſſiva ſunt primum verba commonefaciendi: ut ἀναμιμνήσκω, vel ὑπομιμνήσκω σε τῶ ὅρκε, *admoneo te jurisjurandi.*

Hic Genitivus aliquando tranſit in Accuſativum: ut ταῦδ' ὑμᾶς νῦν ὑπέμνησα, *hæc vobis nunc in memoriam redegi.*

2. Accuſandi, damnandi, abſolvendi. Cum his enim, & ſimilibus crimen ferme ponitur in Genitivo: ut αἰτῶμαι, ἐπαιτῶμαι, διώκω, διωκάζω, κατηγορῶ, γράφομαι (reperitur & γράφω) τὸν ἀδελφὸν προδοσίας, *accuſo fratrem proditionis.*

Hic Genitivus criminis & manet in paſſivis: ut διώκομαι, κατηγορῦμαι προδοσίας, accuſor proditionis; & *reperitur in neutris, ut* ἐπεξέρχομαί σοι φόνε, arceſſo te cædis.

Crimen ſæpe in Accuſativo, maxime ſi perſona in alio ponatur caſu: ut κατηγορῶ σε κλοπῶ: atque hoc rectius, quam κατηγορῶ σε κλοπῆς, *accuſo te furti*, καταψηφίζομαί σε κλοπῶ, *condemno te furti.*

Pœna eodem modo frequentiſſime in Accuſativo: ut καταγινώσκω, καπακρίνω, καταψηφίζομαί σε θάνατον, τιμῶμαί σοι θάνατον: *damno te capite*: raro in Genitivo, tum videlicet, cum perſona ponitur in Accuſativo; ut καταγινώσκω σε θανάτε.

Verbum ζημιῶ valde variat. Dicimus enim ζημιῶ σε χρημάτων, χρήμασι, χρήματα, & εἰς χρήματα, *multo te pecunia.* Uſitatiſſimus autem hic eſt Dativus, uti & in paſſivo: ut ζημιῦμαι θανάτῳ, φυγῇ, &c. *multor morte, exilio*, &c.

Ad hanc regulam pertinent Verba laudandi, probandi, admirandi, & contraria: ut μακαρίζω σε τῆς ἀρετῆς, *beatum te prædico ob virtutem*: ζηλῶ, *idem*: ἐπαινῶ, *laudo*: ἀποδέχομαι, *probo*: θαυμάζω, *admiror*, &c. Item permutatis inter ſe caſibus, μακαρίζω σε τῇ ἀρετῇ, &c.

Item pro caſu rei aliud quippiam; ut θαυμάζω σε, ὅπως ἃ λέγεις, &c. *Iſocr.* miror te non dicere, *vel*, qui non dicas, &c.

Æſtimandi. Hic pretium ponitur in Genitivo: ut

πολ-

πολλοῦ τιμῶμαι ταῦτα, *magni hæc æſtimo*: πλείονος, vel μείζονος, *pluris*: πλείστου, *plurimi*, vel *maximi*.

Item addita præpoſitione πρό, vel ἀντί: ut πρὸ παντὸς, vel ἀντὶ παντὸς τιμῶμαι, *maximi æſtimo*, vel, *nihil æſt, quod malim, nihil eſt, quod æque cupiam, nihil eſt omnium rerum, quod non minoris putem*.

Ποιοῦμαι ferme cum περί: ut περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι τὴν εἰρήνην, *pacem magnifacio*: περὶ πλείονος, *pluris*, &c. ut ſupra: περὶ ὀλίγου, *parvi*: περὶ ἐλάττονος, *minoris*: περὶ οὐδενός, *nihili*. Sic οὐδενὸς τίθεμαι, vel παρ' οὐδὲν τίθεμαι τὰ ἐπὶ γῆς, *ea, quæ in terris ſunt, nihili facio*. Sic μηδενὸς τίθεσθαι apud Baſilium reperitur, & hoc modo ἐν μεγάλῳ τίθεμαι, vel ποιοῦμαι, *magnifico*.

Huc referri poteſt ἀξιῶ, *æſtimo*: ut πόσου ἀξιοῖς ταῦτα; *quanti hæc æſtimas?* Item *dignum puto*: ut κοινῆς τραπέζης ἀξιώσας αὐτὸν, *communi eum dignatus menſa*.

Quædam Genitivum habent pro Latinorum Ablativo. Ea ſunt hæc ſequentia.

1. Verba implendi, onerandi, & contraria: ut γεμίζω τὴν φιάλην οἴνου, *impleo phialam vino*: πίμπλημι, *impleo*: πληρόω, *idem*: κενόω, *evacuo*.

Apud Diodorum pro Genitivo reperitur & Dativus cum Verbo πληρόω.

Ad implendi Verba referri poteſt γεύω σε τῶν θείων, *guſtum do tibi rerum divinarum*.

2. Liberandi: ut ἀπαλλάττω σε τῶν κακῶν, *libero te malis*: λύσω σε τῶν δεσμῶν, *ſolvam te vinculis*: ἔπαυσέ με τῆς ἀνίας, *finem mœrori meo attulit*.

Item cum præpoſitione: ut ῥῦσαι ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ, *libera nos a malo*. Sic ῥύεσθαι, vel σώζειν τινὰ ἐκ τῶν κινδύνων, ἐκ τοῦ θανάτου, &c. *liberare, eripere aliquem e periculis, morte*, &c.

3. Privandi: ut γυμνῶ σε πάντων τῶν ἀγαθῶν, *ſpolio te omnibus bonis*.

4. Pellendi, prohibendi, removendi, ac ſeparandi: ut διώκω, ἐλαύνω, ἐκβάλλω σε τῆς οἰκίας, *ejicio te domo*: εἴργω, κωλύω τὸν πατέρα φόνου, *prohibeo patrem cæde*, ideſt, *impedio, quominus cædem faciat*: ἐχώρισέ με τῶν ἄλλων, *ſegregavit me ab aliis*.

Item addita præpoſitione, quando Accuſativus eſt rei: ut Chryſoſt. τὸν τοῦ θεοῦ φόβον ἐκ τῆς ψυχῆς ἐξελάσαι, *Dei timorem ex animo expellere.*

5. Multis additur Genitivus ſignificans partem: ut λύκον τῶν ὤτων κρατῶ, *lupum auribus teneo.*

Quæ apud Latinos cum ſeparativis in Ablativo interveniente A, ab, abs, de, e, ex, ea apud Græcos haud raro ponuntur in Genitivo interveniente ἀπὸ, παρὰ, ἐκ, aut ſimili.

Cum hujuſmodi igitur Verbis in Genitivo pones primum id, a quo aliquid accipitur, emitur, &c. Secundo, a quo aliquid auditur, diſcitur, intelligitur. Tertio, a quo aliquid petitur: ut αἰτοῦμαι τοῦτο παρὰ Θεοῦ, *hoc a Deo peto.*

Sic & neutrum δέομαι *cum hujuſmodi Genitivo: ut* τίνος δέῃ παρ' ἐμοῦ; quid eſt, quod a me petis? *Item ſine præpoſitione, ſed cum Accuſativo rei, ut jam ſit activum. Xenoph.* ὅ τι δέοιτο αὐτοῦ Κῦρος, quod ab eo peteret Cyrus.

Acquiſitiva ferme eadem, quæ apud Latinos: δέδωκεν ἑαυτὸν τῷ Θεῷ, *dedit ſe Deo*, ὁμολογῶ σοι χάριν, vel χαριστήρια τῆς φυλαχθείσης πίστεως, *ago tibi gratias de ſervata fide*, vel *quod manſeris in fide*: ἔγνων, ἔχω, μέμνημαι, οἶδα, ὀφείλω σοι χάριν, *habeo tibi gratiam*: πολλὴν ἔχω σοι χάριν, *magnam habeo tibi gratiam, multum te amo*: χάριν οἶδά σοι τούτου, *hujus rei habeo tibi gratiam*: χάριν ἴσθι, *beneficii loco pone*: χάριν σοι προσθήσουσι. Thucyd. *id gratiæ apponent tibi.*

Ἀποδίδωμι, ἀπονέμω, ἀπομνημονεύω, ἐκτίνω σοι χάριν, *refero tibi gratiam*: ἀπεμνήσατο χάριν, *gratiam retulit.* Sic χάριν, vel χάριτας ἀνταποδιδόναι, Bud. in epiſt. χάριτας ὁμοίας ἀνταποδιδόναι, Eſch. *parem gratiam referre.* Is, cui gratia refertur, dicitur χάριν ἀπολαμβάνειν.

Multa apud Græcos ſunt Acquiſitiva, quæ apud Latinos Effectiva, vel potius Affectiva. In Dativo enim ponitur Primo id, quo aliquem armamus, munimus, veſtimus. Secundo, quo alimus, ac nutrimus. Tertio, quo implicamus, impedimus, &

con-

contra. Quarto, quo ornamus, corroboramus, & contra: ut ἐτείχισεν ἑαυτὸν οὐχ ὅπλοις, ἀλλ' λόγοις, *non armis, ſed orationibus ſe munivit.*

Multa ſunt Acquiſitiva virtute præpoſitionis, cum qua componuntur: ut περιβάλλειν τινὰ μεγάλοις συμφοραῖς, *conjicere aliquem in magnas calamitates*, &c.

Tranſitiva ſunt, quæ ſequuntur.

1. Αἰτῶ, *flagito, peto:* ἀπαιτῶ, *poſco, repoſco, exigo:* ἐκλέγω, πράττομαι, εἰσπράττομαι, & εἰσπράττω, *exigo:* ut πράττομαί σε μνᾶν, *minam abs te exigo.*

2. Διδάσκω, *doceo*, ἀναμιμνήσκω, & ὑπομιμνήσκω, *admoneo, commoneſacio.* Duo ultima etiam inter Poſſeſſiva poſuimus.

3. Quædam Acquiſitiva apud Latinos Tranſitiva ſunt apud Græcos: ut οὐ πείθω σε ταῦτα, *non poſſum tibi hæc perſuadere*; ἐπιτρέπω σε τοῦτο, *concedo tibi hoc*; quod tamen & cum Dativo uſurpatur.

4. Quædam beneficii Verba, & contraria: ut εὖ δρῶ, εὖ ποιῶ, εὐεργετῶ σε μεγάλα, *magnis te afficio beneficiis.* Κακὸν ἐμὲ ἐργάσεται, *dabit mihi malum.* Τί ἂν ἐργάσαιο τοῦτον, *vel* δρῴης, *vel* ποιοίης; *quid hoc homine facias?* Βλάπτω σε μεγάλα, *magna tibi affero detrimenta.* Ἀδικεῖ με πολλὰ, *multis me onerat injuriis.*

De Ἀδικῶ σε ἀδικίαν vide caſus communes.

Si Accuſativus rei detrahatur, erunt Activa ſimplicia: ut Εὐλογῶ σε, *benedico tibi*, &c.

Quædam Attice ſunt Tranſitiva, quæ alioqui poſſeſſiva: ut Ἀφαιροῦμαί σε τὰ χρήματα, *Spolio te pecunia*: pro Ἀφαιροῦμαί σε τῶν χρημάτων, vel σου τὰ χρήματα: ſic καὶ τὰ ἡμέτερα ἡμᾶς ἀποστερεῖ, *etiam ea, quæ noſtra ſunt, nobis eripit.*

Geminus Accuſativus additur etiam verbis vocandi; ut Τοῦτο καλοῦσί με, *ita me appellant.*

Item aliis multis: ut Ποιῶ, ἀποδείκνυμι, ἀποφαίνω, καθίστημι, ἀπεργάζομαι αὐτὸν εὐδαίμονα, *reddo eum felicem*: χειροτονοῦσιν αὐτὸν ὕπατον, *creant eum Conſulem.* In his, & ſimilibus uterque Accuſativus ferme ad eandem rem pertinet.

Quædam Activa etiam ad alia pertinent genera.

Vide

Vide infra in fine Neutrorum.

Ab Activis in ω & μι deſcendunt Paſſiva, de quibus infra: ſed non ab omnibus: πάχω enim non facit πάχομαι, &c.

Ab Activis in μαι non formantur Paſſiva. Quædam tamen ex hujuſmodi Activis aliquando etiam Paſſive uſurpantur: ut Πολλὰ εἴργασαι κακὰ, *multa perpetrata ſunt mala*, &c.

De Paſſivis.

Paſſivis additur Genitivus agentis accedente præpoſitione ὑπὸ, παρὰ, πρὸς, & interdum ἐκ: ut Τύπτομαι ὑπὸ τοῦ διδασκάλου, *vapulo a præceptore*. Interdum Dativus abſque præpoſitione, ut apud Latinos.

Nominativus, qui Verbo præponitur, in ſimplicibus fit ex Accuſativo: ut Τύπτω τὸν μαθητὴν, Ὁ μαθητὴς τύπτεται, *verbero diſcipulum*, *diſcipulus verberatur*.

Ante Poſſeſſiva hic Nominativus nunc eſt perſonæ, ſequente vel crimine in Genitivo: ut Κατηγορεῦμαι κλοπῆς: vel pœna in Genitivo, Dativo, Accuſativo: ut καταψηφίσθην φυγῆς, *exilio damnatus ſum*: ἐζημιώθην χρήμασι, *mulctatus ſum pecunia*: κατεκρίθην θάνατον, *damnatus ſum capite*: nunc vero rei: ut καταψήφισαι, κατακέκριμαι, κατέγνωσαί μου θάνατον, *damnatus ſum capite*.

Pro Genitivo pœnæ reperitur & verbum infinitivum, in Lucian. in Aſino. Κατεκέκριτο θηρίοις ἀποθανεῖν, damnatus erat ad beſtias.

In Acquiſitivis non ſemper Accuſativus tranſit in Nominativum, manente Dativo: ut Προστάττω τοῖς ἐμοῖς πολλὰ: πολλὰ τοῖς ἐμοῖς προστέτταται, *impero meis multa*, &c. ſed interdum Dativus, manente Accuſativo: ut Ἐπιτρέπω αὐτοῖς τὴν δίκαν, αὐτοὶ ἐπιτρέπονται τὴν δίκαν, *permitto ipſis arbitrium*, &c. Ἐπίστευεν ἐμοὶ τὴν βασιλείαν: ἐγὼ ἐπιστεύομαι τὴν βασιλείαν: *committebat mihi*, vel *credebat mihi regnum*, &c.

In Tranſitivis perſona ferme tranſit in Nominativum, manente caſu rei: ut ἀπαιτοῦμαι ἰσχύν, *poſtulantur a me vires*; διδάσκομαι ὕμνους, *doceor*, vel potius *diſco hymnos*, &c.

Si

Si uterque Accuſativus ad eandem rem pertineat, ambo tranſeunt in Nominativum, ἀναγορεύω Κικέρωνα ὕπατον, Κικέρων ἀναγορεύεται ὕπατος, *renuncio Ciceronem Conſulem, Cicero renunciatur Conſul.*

Quædam Paſſiva etiam ad alia pertinent genera. Vide infra in fine Neutrorum.

Paſſiva formantur ferme ex Activis. Vide ſupra in fine Activorum, raro ex Neutris. Vide infra in fine Neutrorum.

Paſſiva nonnunquam ſupplentur per Activa: ut εὖ δρῶ, & εὖ ποιῶ, non formant Paſſivum, ſed ejus loco dicimus εὖ πάσχω ὑπὸ Φιλίππου, *beneficium accipio, beneficiis afficior a Philippo:* μεγάλα ὑπὸ τούτου εὖ ἔπαθον, *magna ab hoc beneficia accepi:* ſic κακῶς πάσχειν, *male accipi.* Atque hic præpoſitio ferme eſt ὑπό. Quando vero pro adverbio eſt nomen, ut ἀγαθὸν πάσχειν, κακὸν πάσχειν, δίκαια πάσχειν, tunc præpoſitio eſt vel πρὸς, vel ὑπὸ: ut ἀγαθὸν πάσχειν πρὸς τῶν φίλων, & κακὸν πάσχειν ὑπὸ τῶν πολεμίων.

Ab Activis ἀντεύδρῶ, ἀντεύποιῶ, *beneficium repono, beneficium reddo,* Paſſivum erit ἀντεύπάσχω, *beneficium mihi redditur*: ſed ſine caſu agentis.

Paſſiva ſupplentur & per neutra, ut Ἀπέθανον ὑπὸ τοῦ Ἕκτορος, *interii*, ideſt, *occiſus ſum ab Hectore.* Πίπτειν ὑπό τινος, *cadere ab aliquo*, ideſt, *proſterni.* Μεγάλαις συμφοραῖς ὑπὸ τούτου περιπέπτωκε, *in magnas ab hoc conjectus eſt calamitates*; Ὑφ' ὑμῶν ἀπολέσθαι, *a vobis interire, interfici.*

De Neutris.

Neutra Similium copulativa ſunt ferme hæc.

1. Verba ſubſtantiva, & eorum vim habentia: ut εἰμὶ, τυγχάνω, ὑπάρχω, *ſum*: γίνομαι, *ſum*, vel *fio*: πέφυκα, *natura ſum*: ἀποβαίνω, *evado*: πάντες ὑπῆρχον ἕτοιμοι, *omnes erant parati.*

Poſterior Nominativus interdum eſt participium: ut τυγχάνω γράφων, *ideſt*, γράφω, ſum ſcribens, *ideſt*, ſcribo: *dicunt Itali*: mi ritrovo a ſcrivere: già io ſcrivo.

Pro εἰμὶ, *vel* τυγχάνω *eleganter dicimus* τυγχάνω ὤν.

2. Ver-

2. Verba vocandi Paſſive accepta, & eorum vim habentia: ut ὀνομάζομαι, καλοῦμαι, προσαγορεύομαι, &c. Ἔχων ἀκούει ποιητὴς, *ille audit poeta*, ideſt *vocatur*.

Obſervationes.

1. Ex duobus caſibus, qui copulantur, poſterior interdum tranſit in Genitivum aſſumpto articulo: ut Σωκράτης ἐστὶ σοφὸς, vel τῶν σοφῶν, *Socrates eſt ſapiens*, vel *ex numero ſapientum*.

2. Verbum ſubſtantivum ſæpe omittitur, maxime ſi ex Nominativis, qui copulantur, alter eſt nomen adjectivum neutrum: ut Αἰσχρὸν σιωπᾶν, *turpe eſt tacere*.

3. Infinitum hujuſmodi neutrorum non ſolum copulat Nominativos, & Accuſativos, ut apud Latinos, ſed etiam Genitivos, ac Dativos: ut τῶν δοκούντων εἶναι ἀγαθῶν, *eorum, qui videntur boni*. Ἔξεστιν ὑμῖν γενέσθαι μακαρίοις, *licet vobis eſſe beatis*.

Quæ genitivum regunt hæc ſunt.

1. Verba Subſtantiva: ut εἰμὶ τῶν φίλων, *ſum amicorum*, ideſt, *ſum in ære*, vel *numero amicorum*.

2. Ἔχομαι, *amplector*, *adhæreo*: ἀνέχομαι, *ſuſtineo* (ſed hoc ſæpius habet Accuſativum) ἀπέχομαι, *abſtineo*. Item πλαγχνίζομαί σε, vel ἐπὶ σοὶ, vel ἐπὶ σὲ, *miſereor tui*.

3. Ἀπολαύω, *fruor*: καθικνοῦμαι, *cedo*: λαμβάνομαι, *prehendo*, *arripio*, *nanciſcor*: ἐπιλαμβάνομαι, *idem*: εἰ τῶν οἴκοι ἐδράξατο, *ſi ad ſuos rediiſſet*: πειρῶμαι, *periculum facio*, *tento* (reperitur & πειρῶμαι τ' ἀγαθοῦ) σωίημι, *intelligo*: φείδομαι, *pareo*.

4. Appetendi verba: ut ἐπιθυμῶ, *concupiſco*: γλιχομαι, ἐφίεμαι, ὀρέγομαι, *appeto*, ἐράω, ῶ, *amore tentor*: ἀνθποιοῦμαι, *mihi vindico*, *appeto*: σοχάζομαι, *tanquam propoſitum ſcopum peto*. Sed ποθῶ, *deſidero*, *cupio*, *amo*, cum Accuſativo.

5. Aſſequendi, impetrandi, & contraria: ut ἐφικέσθαι ἀρετῆς, *virtutem aſſequi*: συγγνώμης τυγχάνειν, *veniam impetrare*: ἁμαρτάνειν, διαμαρτάνειν, ἀποτυγχάνειν, *non aſſequi*. Sic ἀτυχεῖν, πταίειν, σφάλλεσθαι, λείπεσθαι, pro eodem. Κιχέω tamen, ſeu κιχάνω, *conſequor*, *comprendo*, cum accuſativo.

6. Co-

6. Copiæ, & inopiæ: ut ἀφθονῶ, *abundo*: γέμω, *plenus ſum*: πλουτέω, *dives ſum*, *abundo*: ἀπορῶ, χρήζω, δέομαι, *egeo*. Sic καθαρεύω, *purus ſum*, *vaco*.

Item Genitivus manet, cum Verborum vis explicatur periphraſi: ut ὧν χρείαν ἔχω: quibus egeo. ὧν αὐτοὶ ἐνδεεῖς εἰσι: quarum rerum ipſi inopia laborant.

Sed λείπομαι cum Dativo apud Ariſtotelem 3. Ethic. cap. 8. Ὁ ὅταν λείπονται τοῖς πλήθεσι, ἢ ταῖς παρασκευαῖς, *cum deſtituuntur multitudine, & apparatu*. Item βρύω, *ſcateo*, *abundo*, cum Dativo, & cum Acculativo.

7. Communionis: ut μετέχω, μεταλαμβάνω, κοινωνέω, *particeps ſum*, *ſocius ſum*: κληρονομῶ, *heres ſum*. Additur præterea interdum etiam Dativus perſonæ: vide infra.

8. Curæ, & negligentiæ: ut φροντίζω, μέλομαι, ἐπιμέλομαι, ἐπιμελέομαι, κήδομαι, *curo*: ἀμελῶ, παραμελῶ, ἀφυλακτῶ, *negligo*: ὀλιγωρῶ, *parum curo*.

Sic ὐ φροντίζω, οὐδὲν φροντίζω, τοσοῦτον φροντίζω τῶν φίλων. *Item cum Accuſativo*: τοὺς φροντίζοντας τὰ τοιαῦτα.

Item cum præpoſitione: φροντίζω ὑπὲρ σωτηρίας: φροντίζω περὶ τῶν ἐνθάδε, *vel* περὶ τὰ ἐνθάδε: *item cum adverbio*: φρόντιζε, ὅπως ποήσεις: ὐ φροντίζω, εἴτε χεῖρον, εἴτε βέλτιον βιωσόμεθα.

9. Differentiæ, ac diſtantiæ: ut διαφέρω, vel διενήνοχα, διήνεγμαι, vel διέσπακα, *differo*: ἀπέχω, *abſum*: πολὺ διαμαρτάνεις τῆς ἀληθείας, *longe a veritate aberras*.

Item cum Infinito: ὀλίγον ἐδέησαν ἀποκτεῖναι, *parum aberat*, *quin interficerent*.

10. Dominationis: ut ἄρχω, *impero*: δεσπόζω, κρατέω: κυριεύω, τυραννέω, *dominor*: βασιλεύω, *regnum obtineo*: δυναστεύω, *principatum gero*: ſic ἐπιστατῶ, προστατῶ, προστατεύω, *præſum*, *tueor*. Item ἡγεῦμαι, ſed vel cum Genitivo, vel cum Dativo: ut ἡγεῦμαί σου, *præſum tibi*, vel *duco te*: ἡγεῦμαί σοι, *dux ſum tibi*, *præco*: ſic & ἀνάσσω, *impero*.

11. Excellentiæ, ac præſtantiæ: ut προφέρω, προέχω, ὑπερέχω, *præſto*: διαφέρω, *excello*. Item contraria, ἀπολείπομαι, ἥττωμαι, νικῶμαι, *cedo*, *vincor*, &c. Reperitur cum duobus ultimis etiam Dativus.

Ha-

Habent & conſtructionem paſſivam.

Interdum hujus ordinis Verba habent Accuſativum virtute præpoſitionis, cum qua componuntur: ut ὑπερβάλλω σε, &c.

12. Incipiendi, ac deſinendi: ut ἀρχομαι, *incipio*: παύομαι, λήγω, ἀφίσαμαι, *deſino*, *deſiſto*. Huc pertinet, ὑπάρχειν ἀδικίας, *injuria laceſſere; priorem eſſe in inferenda injuria*.

13. Memoriæ, & oblivionis: ut μέμνημαι, *memini*: λανθάνομαι, & ſæpius ἐπιλανθάνομαι, *obliviſcor*, ἀμνημονῶ, *non recordor*. Reperitur & Accuſativus. Demoſth. οὐδ' ἀμνημονεῖ τὰς λόγους, *neque obliviſcitur ſermones*. Xenophon, ἐπελάθου τι, ὧν ἐβούλου εἰπεῖν, *oblitus es aliquid eorum, quæ dicere volebas*.

Genitivus interdum habet præpoſitionem. Lucian. περὶ τῶ ποδὸς ἀναμνησθείς, *pedis mentionem faciens*.

14. Verba ſenſuum, ut ἀκούω, *audio*; ὀσφραίνομαι, *olfacio*; γεύομαι, *guſto*; ἅπτομαι, θίγω, ψαύω, *tango*; αἰσθάνομαι, *ſentio*. At videndi verba Accuſativum habent, interdum & alia.

15. Verba quædam abſoluta fiunt poſſeſſiva virtute præpoſitionis, cum qua componuntur: ut ἐκπίπτειν τῶν φρενῶν, *a mente diſcedere*.

Quæ regunt dativum, hæc ſunt.

1. Verba Subſtantiva. ὑπάρχει μοι χρήματα, *ſunt mihi nummi*.

2. Auxilii nonnulla: ut βοηθῶ, *opitulor*: ἀμυνῶ, *idem*, συνηγορῶ, & συναγορεύω, *patrocinor*.

3. Colloquii, & conſuetudinis: ut διαλέγεσθαι, ἐντυγχάνειν, λαλεῖν, ὁμιλεῖν τῷ θεῷ, *cum Deo colloqui*. Sic ἐγγίζειν, *accedere*: θαμίζειν, *frequenter accedere*, vel *audire*. Huc refer εὔχομαι, & προσεύχομαι, *precor*.

4. Commodi & contr. λυσιτελέω, συμφέρω, *proſum*: λυμαίνομαι, *noceo*: Sed βλάπτω, *lædo*, *noceo*: κακουργέω, *infeſto*: ἀδικέω, *injuria afficio*: ὠφελέω, *juvo*, *proſum*: ὄνημι, idem, Activa ſunt.

5. Convenientiæ: ut ἁρμόζειν, vel ἁρμόττειν, πρέπειν, προσήκειν, *convenire*. Ex his primum etiam ſequente præpoſitione: ut ἁρμόττει πρὸς ταῦτα, vel εἰς ταῦτα.

6. Even-

6. Eventus: ut πολλά μοι ἐγένετο, συνέβη, &c. *multa mihi acciderunt.*

7. Favoris, aut ſtudii, & contraria, ut εὐνοέω, *bene volo*: χαρίζομαι, *gratificor*: φθονέω, *invideo*, ἐχθρέω, *odi*; ſed μισέω, *idem*, cum accuſativo, cui aliquando additur præpoſitio ἐπί.

8. Fidei: ut πιστεύω, *credo*, *confido*: πείθομαι, *idem*: πέποιθα, *confido*, *nitor*: θαῤῥῶ, *idem*. Item θαῤῥῶ ποιεῖν, *audeo facere.*

9. Jubendi, ut παρήγγειλεν αὐτοῖς, ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, *præcepit iis, ab Hieroſolymis ne diſcederent*: παραινῶ σοι γράφειν. Sic παρακελεύω, ὑποτίθεμαι. Sed κελεύω σε ποιεῖν, cum Accuſativo.

10. Iræ: ut ὀργίζομαι, χαλεπαίνω, *iraſcor*. Huc referri poſſunt ἐπιτιμῶ, ἐπιπλήττω, *increpo*, *objurgo*: μέμφομαι, *reprehendo* (quod & cum Accuſativo) λοιδορῶμαι, *convicior.*

11. Obſequii: δουλεύω, λατρεύω, *ſervio*: ὑπηρετέω, *miniſtro*, *famulor*: πείθομαι, πειθαρχέω, *obtempero*: ὑπακούω, *obedio* (quod & cum Genitivo, ut ὑπακούω τῷ λόγῳ, *pareo rationi*) εἴκω, *cedo*: συμφέρομαι, *conſentio*: ὁμογνωμονέω, *idem*, ſed θεραπεύω, *colo*, *obſervo* cum Accuſativo.

12. Repugnantiæ: ut ἐρίζω, φιλονεικέω, *contendo*: διαφέρομαι, *diſſideo*: μάχομαι, *pugno*, ἀνθίσταμαι, *obſiſto*: ἀντιλέγω, *contradico*: παλαίω, *luctor*: ἀμφισβητέω, *diſſentio*,

13. Sequendi: ἀκολουθέω, ἕπομαι, παρομαρτέω, *ſequor*. At διώκω, *perſequor*, *conſector*, &c. cum Accuſativo; & ἐπιτρέπω, idem, cum Dativo, vel Accuſativo.

14. Vicinitatis, & conſuetudinis: ut γειτνιάζω, *vicinus ſum*: ἐγγίζω, πλησιάζω, *appropinquo.*

15. Utendi: ut χρῶμαι, *utor*; καταχρῶμαι, *abutor*; παραχρῶμαι, *idem*: Ἀσθενεστέρῳ ἂν ἐχρώμεθα Φιλίππῳ, *infirmiore uteremur Philippo.*

16. Mixta quædam: ut ἀρέσκειν, *placere*, ἀπαρέσκειν, *diſplicere*: ἐπεχθάνεσθαι, *in odium incurrere*: ἀρκεῖν, *ſatis eſſe*: ἐοικέναι, ὁμοιοῦσθαι, *ſimilem eſſe*: ἥδεσθαι.

de-

delectari: κολλᾶσθαι, *affixum eſſe*, *adhærere*: περιπίπτειν, *incidere*, χαίρειν, *gaudere*, ἄχθεσθαι, *dolere*. Huc pertinent ἀγαπῶ, ἀρέσκομαι, ἀρκῶ, στέργω, *Boni conſulo*, *contentus ſum*: ſed vel cum Dativo, vel cum Accuſativo. Item ἀγαπῶ ἔχων, *ideſt*, ἀγαπητὸν ἐστί μοι ἔχειν, ſatis eſt mihi habere.

Quædam Dativum habent perſonæ, & Genitivum rei: ut συγγινώσκω, *ignoſco*: μέμφομαι, *reprehendo*: βασκαίνω, *invideo*: μετέχω, μεταλαμβάνω, κοινωνέω, *ſocius*, vel *particeps ſum*: μεταδίδωμι, *communico*: ἀμφισβητῶ σοι τούτων, *in his abs te diſſentio*: *hæc tibi non concedo*.

Neutra interdum habent conſtructionem Paſſivorum.

Ex Neutris interdum formantur Paſſiva, ſed raro: ut ἀμελῶ σου, *negligo te*: ἀμελοῦμαί σου, *negligor abs te*: πολεμῶ, *bellum gero*: πολεμοῦμαι, *bello petor*.

Nonnulla Verba ad plura pertinent genera: ut φεύγω τοὺς κακοὺς, *fugio improbos*: φεύγω τῶν κακῶν, *accuſor* (& *in exilium agor*) *ab improbis*: & φεύγω abſolute, *fugio*, *reus ſum*, *exulo*: ἐγκαλῶ σοι ἀδικίαν, ἐγκαλῶ σοι ἀδικίας, *accuſo te injuriæ*: κατηγορῶ σου, κατηγορῶ σου, vel κατὰ σοῦ, *accuſo te*, κατηγορῶ σου φόνου, vel περὶ φόνου, *accuſo te cædis*, κατηγορῶ σε κλοπῆς & κατηγορῶ σε κλοπὴν, *accuſo te furti*, ut ſupra in activis: ἔχομαι ὑπὸ τῆς λαίδος, *habeor a Laide*: ἔχομαι τῆς ἐλευθερίας, *amplector*, vel *tueor libertatem*.

De Impersonalibus.

Impersonalia conſtruuntur his ferme modis.

1. Abſolute: ut σωίφει, *cœlum obductum eſt nubibus*: ὕει, *pluit*: ἀστράπτει, *fulgurat*: βροντᾷ, *tonat*.

2. Cum ſolo Genitivo: ut τί χρὴ φίλων; *quid opus eſt amicis?*

3. Cum Dativo, & Genitivo: ut δεῖ, ἐνδεῖ, προσδεῖ, *opus eſt*: μέλει, *curæ eſt*; μεταμέλει, *pœnitet*: διαφέρει, *intereſt*: μέτεστί μοι κινδυνεύων, ideſt, μετέχω. Sic δεῖ μοι, ideſt δέομαι, &c. Item cum particula, ut Ariſt. 5. Ethic. cap. 3. ὅτε γὰρ, ἵνα ἐπαινῆται, μέλει αὐτῷ

ἐνδ'

οὔθ' ὅπως οἱ ἄλλοι ψέγωνται, *neque enim ut laudetur, ipsi curæ est, neque ut alii reprehendantur.*

4. Cum Accusativo, & Genitivo, ut οὐδὲ σοὶ σοι χρὴ τοιαύτης ἀφροσύνης, *nihil opus est tibi hac dementia.* Homer. Iliad. η., & alibi.

5. Cum solo Infinito: ἐνδέχεται, ἐστὶ, *copia est, licet*: χρὴ, δεῖ, *oportet*: ἁρμόζει, πρέπει, προσήκει, *decet, convenit*: συμβαίνει, *contingit, accidit*: ut ἔστι νυνὶ ἐντυχεῖν τῷ διδασκάλῳ; *licet ne nunc convenire præceptorem?*

6. Cum Dativo, & Infinito; ἀρέσκει, *placet*: ἀπαρέσκει, *displicet*: δοκεῖ, *videtur*: ἔξεστι, *licet*: πεφύκεσι, *datur, contingit*: συμφέρει, *conducit*: πρέπει, προσήκει, συμβαίνει, ut supra: ἐπέρχεται, *in mentem venit*: ἐπῆλθε μοι γελᾶν, *risus mihi oboriebatur*. Sic ἀρκεῖ, ἐξαρκεῖ, ἀπόχρη. Reperitur & ἀποχρᾷ apud Herodotum, & ἐκχρῇ, & καταχρᾷ, *satis est, sufficit*. Item ἀποχρέεται apud eundem Herodotum, pro eodem.

7. Cum Accusativo, & Infinito: χρὴ, δεῖ, ἐστὶ: ut χρὴ ἐμὲ σιγᾶν, *oportet me tacere*, &c.

8. Cum Dativo, vel Accusativo, & Infinito: ut διαφέρει, συμφέρει, πρέπει ὑμῖν, vel ἡμᾶς δσεβεῖν, *colenda nobis est pietas*: sic προσήκει, sic συμβαίνει.

Quædam ex his variis modis construuntur, quæ paulatim poterunt observari.

Impersonalia Passivæ vocis apud Græcos reperiuntur pauca, ex quorum numero sunt hæc: ἱκανῶς εἴρηται, *satis dictum est*: ἱκανῶς ἤδη πεθρήνηται, *satis jam lamenti*: νενόμισται, *lege cautum*, vel *in more positum est*: πέπρακται, *dictum est, conclamatum est*.

Additur interdum casus: ἀπείρηταί σοι μὴ ποιεῖν, *intevdictum est tibi, ne facias*: ἤμαρταί σοι νικᾶν, *insatis est tibi, ut vincas*; κινδυνεύεταί μοι διαφθαρῆναι, ideſt, κινδυνεύω: sic ἤυκταί μοι, ἠγωνίσθη μοι, &c. Item Accusativus: γυμνὸς εἰσιέναι νομίζεται, *nudos ingredi mos est*.

De Casibus Communibus.

In Genitivo ponuntur ferme hæc.

1. Materia: ut πεποίηται χρυσοῦ, *ex auro factum eſt*. Addi poteſt & præpoſitio ἐκ, vel ἐξ.

2. Ea res, quæ non patitur: ut πίνειν ὕδατος, quod & πίνειν ὕδωρ, *aquam bibere*. Item pars illa, quæ maxime patitur: ut κρέμαμαι τῶν ὠτῶν, *auribus ſuſpenſus ſum*, vel *pendeo*: τῆς ῥινὸς ἕλκειν τινά, *naſo aliquem trahere*.

Sic κατέαγε τὴν κρανίην, vel τῆς κεφαλῆς, *per ſynecdochen, comminutum eſt mihi caput*. Nonnunquam additur præpoſitio: ut τοῦτον ἐκτέμωμεν ἐκ τῆς γαστρὸς, *huic ſecemus ventrem*: & κρεμάσαι ἑαυτὸν ἐκ τοῦ τραχήλου, *ſuſpendere ſeipſum collo*. Sic & poſt nomen adjectivum: ut ἄχρηστον ἐκ τῆς ὁπλῆς, *incommodum ex ungula*.

3. Pretium: ut οὐκ ὠνοῦμαι τοσούτου μετάνοιαν, *non emo tanti pœnitentiam*: πέντε δραχμῶν ἐπριάμην, *quinque drachmis emi*. Genitivo additur nonnunquam præpoſitio, ſed raro. Joel. τὰ κοράσια ἐπώλων ἀντὶ τοῦ οἴνου, *puellas vendebant pro vino*. *Sic Epictetus Enchir. cap.* 30. μὴ προϊέμενος ταῦτα, ἀνθ' ὧν ἐκεῖνα πιπράσκεται: Non relictis, vel non neglectis iis, quibus illa venduntur.

Reperitur pretium & in Dativo, &c. ἰδίῳ αἵματι, *privato ſanguine*. Etiam hic addi poteſt præpoſitio ἐπὶ: ut ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ ἀπαλλάττω σε τῶν δεινῶν, *magna mercede libero te periculis*.

4. Species temporis: ut νυκτὸς ἦλθε, *nocte venit*. Vide infra.

5. Participia abſolute ſumpta. Vide Participia.

In Dativo ponuntur hæc ſequentia.

1. Inſtrumentum: ut χειρὶ αὐτὸν ἐπάταξεν, *manu eum cecidit*.

2. Cauſa: ut φθόνῳ τοῦτο ποιεῖ, *ex invidia hoc facit*.

Explicatur cauſa etiam per præpoſitionem cum ſuo caſu: ut ὑπὸ φθόνου, vel διὰ φθόνον. Sic ὀγκοῦσθαι ἐπὶ γένει, ἐπαίρεσθαι ἐπὶ πλούτῳ, φυσᾶσθαι ἐπὶ δυνάμει, οὐδενὶ δίκη ἐστὶ, *tumere genere, ſuperbire divitiis, inflari potentia, nulli jus eſt*. *Xenoph.*

Item per Participium: ut πάντα ὑπομένει δόξης ὀρεγόμενος, *omnia ſuſtinet gloriæ cupiditate*.

3. Modus: ut ἅτι τρόπῳ γράφεις; *quomodo ſcribis?*

πο-

πορεύου ἀγαθῇ τύχῃ, *proficiscere bonis avibus*.

Modus effertur etiam per διὰ cum Genitivo. Demoſth. διὰ καρτερίας οὐδὲν ἀνάλωτον πέφυκε, *per patientiam nihil non expugnabile eſt*. Item per Accuſativum ſine præpoſitione: ut τοῦτον τὸν τρόπον, *hoc modo*; ὃν τρόπον, *quomodo*, &c.

4. Exceſſus, ideſt illud, quo exceſſus, differentia, ac ſimilia ſignificantur: ut ἁπάντων διαφέρειν τῇ σοφίᾳ, *omnes antecellis ſapientia*.

Exceſſus effertur etiam per κατὰ cum Accuſativo: ut κατὰ σωφροσύνην, ἢ ἄλλό τι προέχειν.

5. Quantitas, ſeu modus exceſſus: ut τοσούτῳ προέχει τῶν ἄλλων, *tanto præſtat cæteris*. Hoc & in Accuſativo: ut τοσοῦτο, πολύ, &c.

6. In Dativo ponitur etiam ea perſona, in cujus gratiam, commodum, aut incommodum aliquid fit: ut παιδεύω σοι τὸν υἱόν, *inſtituo tibi filium*.

In Accuſativo ponitur ſpatium loci, & temporis, de quo infra.

Eleganter apud Græcos multa Verba admittunt Accuſativum nominis ſignificantis eundem actum: ut ἀδικῶ σε ἀδικίαν: γράφομαί σε γραφήν. Sic διώκω σε γραφήν: κρατῶ μάχην: βαδίζω ὁδόν, & ſimilia.

Multis Verbis additur Accuſativus per Enallagen: ut μανικὸν βλέπειν, *torvum intueri*, &c.

Item per Synecdochen in Paſſivis: ut κείρομαι τὸ ἧπαρ, *tondeor jecur*, ideſt, *tondetur mihi jecur*: & in Neutris: ut ἀλγῶ τὴν κεφαλήν, *doleo caput*, ideſt, *dolet mihi caput*, *laboro ex capite*.

Verbis compoſitis frequenter additur caſus virtute præpoſitionis: ut ὑπισχνοῦμαι ἐκείνῳ, *pro illo ſto*; ἐμμένειν τοῖς εἰρημένοις, *ſtare promiſſis*, *ſervare pacta*: παρέπλευσαν ταῦτα τὰ χωρία, *præternavigarunt hæc loca*.

Locus.

Status in loco: πῆ, *ubi?* ἐπὶ Βαβυλῶνος, *Babylone*: ἐπ' ἀργῆ, *rure*: ἐν ᾅδου, *apud inferos*.

Ἐν Ῥώμῃ, *Romæ*: ἐν ἀγορᾷ, *in foro*: πρὸς τῇ πόλει, *ad urbem*: παρ' Ἡσιόδῳ, *apud Heſiodum*.

Εἰς Ὑπαπαοἰκεῖν, *habitare Hypatis*: κατ' ἐρημίαν, *in ſolitudine*.

Motus de loco: πόθεν; *unde?* ἐκ Ῥώμης, pro quo & ἀπὸ Ῥώμης, *Roma*: ἐξ ἀργῆ, *rure*: παρὰ Σωκράτης, *a Socrate*.

Motus ad locum: ποῖ; *quo?* ἐπ' οἰκια: *domum*: γενέσθαι πρὸς τῇ γῇ, *ad terram appellere*: ἐπὶ τὼ πόλιν, *ad urbem*: εἰς, vel ἐς πόλεμον, *in bellum*: πρὸς τὰς φίλας, quod & ὡς, vel παρὰ τὰς φίλας, *ad amicos*.

Motus per locum: πῇ; *qua?* διὰ τῶν ὀρῶν, *per montes*: τῇ κλίμακι, *per ſcalas*: παρὰ τὰ τείχη, *præter mœnia*.

Spatium loci ponitur in Accuſativo: ut ἀπέχει τῆς πόλεως ἑκατὸν ςάδια, vel ςαδίας, *abeſt ab urbe centum ſtadia*.

Tempus.

Species temporis: πότε; *quando?* νυκτὸς, *nocte*. Sic πολλῆ, ἐκ πολλῆ, *dudum*: τρίτον ἔτος πρὶ, vel τρίτον ἤδη ἔτος, *ab hinc triennium*, vel *triennio*: quæ reſponderi poſſunt ad interrogationem factam per *quam dudum?* vel *quam pridem?*

Ἀφίξομαι δεῦρο μεταξὺ τριῶν, ἢ τεττάρων ἡμερῶν: *revertar huc triduo, aut quatriduo, vel intra tres, aut quatuor dies*.

Spatium temporis; πόσον χρόνον; *quamdiu?* πολὺ, vel συχνὸν χρόνον, *diu*: τρία ἔτη, *tres annos*. Item τρισὶν ἔτεσι, *tribus annis*.

De Verbo Infinito.

1. Infinitum ante ſe habet Accuſativum, ut apud Latinos; ut οἶδα πολλὰς ἐλπίζειν, *ſcio multos ſperare*, ideſt, οἶδα πολλὰς, ὅτι ἐλπίζουσι: ſæpius, οἶδα, ὅτι πολλοὶ ἐλπίζουσι.

2. Accuſativus ante Infinitum poteſt omitti, ſi Verbum finitum, & infinitum referantur ad eandem perſonam; ut ἐπαγγέλλομαι ἥξειν, *polliceor me venturum*.

3. Pro Accuſativo ſæpiſſime eſt Nominativus; ut φησὶν αὐτὸς αὐτὸς γεγενῆσθαι; *dicit ſe auctorem fuiſſe*.

1. Infinitum haud raro adhæret Verbo Neutro finito

nito ſine ullo caſu, ut *αἰσχύνομαι γράφειν*, *pudet me ſcribere*.

Eleganter ponitur cum *μέλλω*: ut *μέλλω ποιεῖν*, vel *ποιήσειν*, *ſum facturus*. Reperitur & cum Aoriſto.

2. Interdum adhæret Nomini ſubſtantivo; ut *καιρὸς ἤδη μέλλειν*, *tempus eſt jam non amplius cunctandi*.

Sæpiſſime Adjectivo; ut *δεινὸς λέγειν*, *eloquens*: *δεινὸς πράττειν*, *efficax*, *acer rebus gerendis*: *ἄξιος*, *ἐπιτήδειος τυχεῖν*, *dignus*, *idoneus*, *qui impetret*: *δίκαιος ἀπολωλέναι*, *dignus qui pereat*, &c.

3. Redundat aliquando; ut *τὸ νῦν εἶναι*, *nunc*; *ἑκὼν εἶναι*, *lubens*.

4. Ponitur abſolute; ut *συνελόντι φάναι*, *ut ſummatim dicam*: & præpoſito *ὡς*, ut *ὡς εἰπεῖν*, *ut ita dicam*, *pene dixerim*: *ὡς ἔπος εἰπεῖν*, *ut ita dicam*, *ut verbo dicam*, *ut paucis dicam*: *ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν*, *ut ſimpliciter*, *ut uno verbo dicam*: *ὡς τύπῳ εἰπεῖν*, *ut in univerſum dicam*: *ὥς γέ μοι δοκεῖν*, *ut mihi quidem videtur*: *ὡς εἰκάσαι*, vel *ἀπεικάσαι*, *ut conjicere licet*: *ὡς ὑπομνῆσαι*, *ut monendi gratia*, &c. item præpoſito *ὥστε*, *ut*, vide ſupra de Conjunctionibus; item *ἐπειδή*, *poſtquam*: ut *ἐπειδὴ γενέσθαι ἐπὶ τῇ οἰκίᾳ*, *poſtquam venit ad ædes*; item *πρίν*, *antequam*, ut *πρὶν εἰπεῖν*, vel *πρὶν ἢ εἰπεῖν*, *priuſquam dicam*, *πρὶν ἢ δὶς ἀλέκτορα φωνῆσαι*, *priuſquam gallus cantet*, Marc. 14.

5. Dependet a Verbo ſubaudito, maxime in ſalutationibus epiſtolarum; ut *Βασίλειος Λιβανίῳ Σ πράττειν*, *Baſilius Libanio S.* Sic *χαίρειν*, & *ὑγιαίνειν*, ſed hoc poſterius rariſſimum. Subauditur autem Verbum *προσάττει*.

6. Præpoſito Articulo fit nomen; ut *τὸ μετανοεῖν*, vel *μετανοῆσαι*, ideſt, *ἡ μετάνοια*, *pœnitentia*.

7. Reperitur poſitum pro finito poſt dictionem relativam; ut *ὅσον γέμὲ εἰδέναι*, *quod quidem ego ſciam*.

8. Supplet Gerundia, ac Supina. Vide paulo infra.

9. Infiniti loco ſæpe utimur Participio. Vide infra de Participio.

De Gerundiis, ac Supinis.

Gerundiis Græci carent: ſed commode ea ſupplent per infinita præpoſito Articulo τοῦ, τῷ, τὸ: ut ἕνεκα τοῦ γράφειν, *cauſa ſcribendi*: ἐν τῷ γράφειν, *in ſcribendo*: πρὸς τὸ γράφειν, *ad ſcribendum*.

Gerundia in *dum* cum Verbo Subſtantivo *eſt* exprimuntur per Verbalia in έον: ut γραπτέον ἐμοὶ (vel ἐμὲ) ἐπιστολὴν, *ſcribendum eſt mihi epiſtolam*, ideſt, *ſcribenda eſt mihi epiſtola*; quod & hoc modo, γραπτέον ἐμοὶ ἐπιστολή: ut γραπτέος ἑα ἑον, reſpondeat Latinorum Gerundivo in *dus*, *da*, *dum*.

Item Gerundiva per Græcorum Infinita. Luc. εἶχε κῆπον λαβὼν γεωργεῖν, *erat illi hortus*, *quem acceperat colendum*.

Supina item exprimuntur per Infinita: ut οὐκ ἦλθον λῦσαι, *non veni ſolvere*, ideſt, *ſolutum*: καλὸς ἰδεῖν, *pulcher viſu*.

De Participio.

1. Participium cujuſcunque caſus veſtitum Articulo præpoſitivo exponi poteſt per Verbum finitum veſtitum Articulo Subjunctivo: ut τοὺς λέγοντας, ideſt, οἵ, vel ὅσοι λέγουσιν: ἐκείνους, οἷς λέγουσι, *qui dicunt*, vel *eos*, *qui dicunt*.

2. Adhæret quibuſdam Adverbiis, & Conjunctionibus: ut μεταξὺ καθεύδων, *inter dormiendum*, vel *dum dormio*, *is*, *it*, &c. *dum dormiebam*, vel *dormirem*, &c. καίπερ εἰδὼς, *quamvis ſciam*, &c. ſic interdum & καίτοι.

3. Interdum pro Adverbio ponitur: ut τελευτῶν, ὥσε, ὤν, *tandem*: τελευτῶντες ἀπῆλθον, *tandem abierunt*. Non ita diſſimiliter & ἀρχόμενος, *incipiens*: ut ἔλεγε τοῦτο ἀρχόμενος τοῦ λόγου, *in initio orationis hoc dicebat*. Sic λέγε ἀνύσας, *dic cito*.

4. Nonnunquam vacat: ut λῆρος ἔχων, *nugaris*.

5. Reperitur pro Verbo finito: ut Iſocr. ὦ σεαυτὸν ὡς ἄνθρωπος ὢν ὑπομιμνήσκῃς, *ſi te hominem eſſe memineris*.

neris. Luc. οὐκ ἤδεις, ὡς κομίζειν δεῖ; *neſciebas afferendum eſſe?* Hujus vim habet χρεών, *oportet* (quod & χρεών ἐστι) pro χρή.

6. Sæpe adhibetur pro Infinito, maxime cum Verbis perſeverandi, intelligendi, & contrariis, ut διατελῶ ποιῶν, *perſevero faciens*, ideſt, *perpetuo facio*: παύομαι ἐργιζόμενος, *deſino iraſci*: σαυτῷ προκόπτων, *intelligo me proficere*: αἰσθάνομαι ἁμαρτών: *ſentio me erraſſe*: φαίνομαι σιγήσας, *apparet, me tacuiſſe*: μέμνημαι ἀκούσας, &c. *memini me audiſſe*: σαυτῷ ἐμαυτῷ ἀσεβήσας, vel ἀσεβήσαντι, *conſcius mihi ſum impie me feciſſe*, ideſt, ἀσεβῆσαι, vel ὅτι ἠσέβησα.

7. Participia aliquando ſignificant cauſam efficientem, cauſam finalem, conditionem, conjunctionem adverſativam, modum, tempus.

Quædam Participium cum ceteris Verbis eleganter junguntur, etiamſi propemodum vacare videantur: ut ἀπιών, ἀποπλέων, *proficiſcens*, ἀποπλεύσας, *profectus*, & ſimilia cum οἴχομαι, *abeo*: ut ᾤχετο ἀπιών, *abiit*. Sic ὤν cum τυγχάνω: ut τυγχάνομεν ὄντες, *ſumus*, &c.

Interdum Participium ita jungitur cum Verbo Subſtantivo, ut non vacet, ſed utrunque ſimul ſumptum unius verbi habeat vim: ut ὦ ὁ θεράπων λέξας τύχῃ, ideſt, λέξῃ, *ſi ſervus dixerit*, vel *ſi forte dixerit*.

Genitivi Participiorum ponuntur abſolute: ut ἐμοῦ καθεύδοντος, *me dormiente*.

Raro Nominativi, raro etiam Accuſativi, niſi cum ὡς, vel ὥσπερ.

Peculiare eſt illud: ταῦτα δόξαν, *cum hæc ita placuiſſent*.

In Impersonalibus abſolute ponitur potius Nominativus, vel Accuſativus: ut δέον, *cum oporteat*, vel *cum oporteret*: ἐξὸν, *cum liceat*, vel *liceret*, &c.

Reperitur tamen & Genitivus: ut πολὺ ὕσαντος, & πολλῷ ὄντος, *magnis imbribus*. Niſi forte hic ſubaudiatur Genitivus Διός.

Cæterum valde frequens eſt apud Græcos Figura Enallage, qua una Orationis pars pro alia ponitur, aut accidentia permutantur. Itaque & nomina pro adverbiis,

& adverbia cum articulo pro nominibus, & præpoſitiones pariter cum articulo pro iiſdem, & ſine articulo pro adverbiis, & rurſus pro nominibus participia; itemque activum pro paſſivo, & viciſſim, & modum pro modo, tempus pro tempore, genus pro genere, caſum pro caſu, numerum pro numero uſurpant. Quæ quamvis vera a Gretſero tradantur, tamen magis ad amicitiam, & Scriptorum intellectum, quam ad uſum valere debent.

Conjunctionis ἂν, apud Poetas, κε, & κεν, uſus frequens, & obſervandus.

1. Δυνατικῶς, *Potentialiter* ſignificat, ſeu modum Potentialem ſupplet, adjungiturque fere omnibus Modis, & Temporibus; ſive præponatur, ſive poſtponatur.

Indicativ.

Præſ. δέμας οὐκ ἂν ὀρθῶς καπνῷται: *corpus non recte ſumet, vel ſumaret.*

Imperf. οὐκ ἔλεγον ἂν τοῦτο, vel οὐκ ἂν ἔλεγον τοῦτο: *non dicerem hoc.*

Pluſq. Perf. ἐξήρπασο ἂν τοιοῦτος: *ereptus fuiſſet homo ejuſmodi.*

Aor. 1. οὐδὲν ἂν ἔπραξε: *nihil feciſſet.*

Aor. 2. ἐκεῖνον ἂν ἐξέβαλον: *illum ejeciſſent.*

Optativ.

Præſ. ἀχοίμην ἂν: *optem.*

Præt. τετύφοιμι ἂν: *verberaverim*, vel *verberaviſſem.*

Aor. 1. γράψαιμι ἂν: *ſcriberem*, vel *ſcripſiſſem.*

Aor. 2. ὄλοιτο ἂν: *periret*, vel *periiſſet.*

Aor. Æol. σὺ γὰρ ἂν τοῦτο ποιήσειας? *tu enim* ut *id feceris?*

Fut. 1. οὐ πιστεύσοιμι ἂν τοῦτο: *non crediderim hoc.*

Subjunctiv.

Præſ. καλὸν ἂν ᾖ: *pulchrum ſit.*

Præt. μάτην ἂν κεκτώμεθα: *fruſtra poſſideremus.*

Infin.

Præſ. οἶμαί σε γράφειν ἂν: *puto, te ſcripturum.*

Aor. 1. ἐλπίζω χρήσασθαι ἂν: *ſpero, me uſurum.*

Aor.

Aor. 2. ἡγοῦμαι πάντας ἂν εἰπεῖν : *puto, omnes dicturos fuisse.*
Fut. ὑπολαμβάνω ὑμᾶς καταφρονήσειν ἂν : *suspicor, vos contempturos.*

Particip.

Præs. σιωπῶ, ἔχων εἰπεῖν : *taceo habens, quæ possem dicere,* vel *cum possim dicere.*
Aor. 1. τῶν ἂν ἐλεγχθέντων : *eorum, qui redarguantur.*
Aor. 2. ὡς ὅποτ' ἂν ἐλθὼν : *ut qui nunquam venire possit,* vel *potuisset.*

2. Ἀοριστολογικῶς, *Indefinite;* cum indefinitam loci, temporis, ac cæterorum id genus significationem habet: quo modo fere cum Optativo, vel Subjunctivo conjungitur. Tunc autem Verbo tantum præponitur: ut ὅ τι ἂν λέγοις, *quidquid dicas :* ἐρώτα, ὁπόσα ἂν ἐθέλῃς, *interroga quæcunque voles.*

3. Παραπληρωματικῶς, *Abundanter*, cum nimirum particula ἄν abundat: ut οὐδ' ἂν ὀρνίθων γάλα ἀντὶ τοῦ βίου λάβοιμι ἄν, *ne lac quidem avium huic vitæ prætulerim.*

4. Ἐλλειπτικῶς, *Defective*, cum ἄν subintelligitur: ut πῶς τις πείθηται; quomodo aliquis obtemperaret?

Si Propositioni, cui inserviat εἰ, respondeat Redditio, cui inserviat ἄν, utraque effertur per hos Modos.

Per Indicativum.

εἰς ἐσωφρονεῖτε, οὐδ' ἂν ὠνομάζετε : *si saperetis, neque nominaretis.*
εἰ μὲν Ἀλέξανδρος ἤμην, ἔλαβον ἂν ταῦτα : *si essem Alexander, ista accepissem.*
εἰ κατηγόρησε, κἀγὼ ἂν ἀπελογούμην : *si accusaret, & ego defenderem.*
εἴ τις φίλων εἶδεν, οὐκ ἂν ἀνέγνω : *si quis amicorum vidisset, non cognovisset.*

Per Optativ.

εἰ τοὺς θεοὺς ἔχοι φίλους, ἀρίστην μαντικὴν ἂν ἔχοι : *si Deos quis habeat amicos, optimam divinationem habet.*
εἰ ἀναγκαῖον εἴη ἀδικεῖν, ἢ ἀδικεῖσθαι, ἑλοίμην ἂν μᾶλλον ἀδικεῖσθαι, ἢ ἀδικεῖν : *si alterutrum necesse esset, facere, aut pati injuriam, mallem accipere, quam facere.*

ἢτ'

ὄφ' ἂν ἀμυναίμην, εἰ μοι δύναμις γε παρείη: *profecto ulciſcerer, ſi poſſem.*

Per Optativum εἰ: *per Indicativum* ἄν.

εἰ δόξειε πάλησδε αὐτῷ, ἆσσον ἂν ἐπείσθη; *ſi verum illi viſum eſſet, ſtatim ſuiſſet perſuaſus.*

εἰ λυπουμένῳ γ' ἄσσοι, νιτάρειον ἂν ὑπεκορίζετο: *ſi triſtem eſſe ſenſiſſet, Nitarium per blanditias appellabat.*

εἴ τινα λάβοιεν, ἀπέκτεινον: *ſi quem nacti eſſent, interficiebant. Hic* ἂν *ſubticetur.*

Per indicativum εἰ: *per Optativum* ἄν.

ἀνόητος ἂν εἴη, εἰ καταφρόνησε: *ſtultus eſſet, ſi contempſiſſet.*

εἰ δή σοι ὑπείξομαι, δειλὸς ἂν καλοίμην: *ſi tibi cederem, ignavus vocaret.*

μακάριόν μέ τις θεῶν ἔμελλε θήσειν, εἰ τύχοιμι τῶν γάμων: *beatum me aliquis Deorum redditurus fuerat, ſi te uxorem duxiſſem: pro* εἰ ἔτυχον, ἔμελλεν ἄν.

De ἄν plura alia dabit longa animadverſio.

De Proſodia, ſive carminum ratione.

QUid ſit pes, quid tempus, quid ſyllaba, quid ſcanſio, præterimus tanquam nota ex Proſodia Latina. Hic tantum meminerint pueri, ε, ο, breves eſſe; η, ω, cum diphthongis omnibus longas eſſe natura, & α, ι, υ, aliquando breves, aliquando longas.

Scanſioni accidunt apud Græcos Apoſtrophus, Synecphoneſis, Diæreſis, & Cæſura.

Apoſtrophus eſt cum eliduntur α, ε, ι, ο, αι, οι, ſequente dictione a vocali vel diphthongo incipiente. Sed hoc pro carminis ratione vel obſervant, vel omittunt Græci, ut Homerus.

Ὦ γύναι ἦ μάλα τῶτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες.

O mulier maxime hoc verbum dixiſti verum.

Sæpe etiam ante conſonantes abjiciuntur vocales, & diphthongi, ut

Πὰρ μὲν οἱ ὦρια κεῖται ὅσα δρυὸς ἄκρα φέρουσι.

Adſunt ei fructus quotquot tempeſtive ferunt arbores.

Aliquando eliditur prima vocalis ſequentis dictionis:

nis: ὦ γαθὲ, *O bone*, ὦ ναξ, *O rex*, ὦ νθρωπ, *O homo*, *pro* ὦ ἄνθρωπ.

Συν'ζησις (Synecphoneſis eſt duarum ſyllabarum in Συνξεσις (unam contractio, ut Homer. Iliad. α.

Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιούς.

Cum aureo ſceptro, & ſupplicavit omnibus Achivis.

Et Iliad. β.

Τιμήσῃ, ὀλέσῃ δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.

Honoraret, perderet autem multos apud naves Achivos.

Ita apud Latinos Lucretius l. 4. v. 731.

Quippe etenim multo magis hæc ſunt tenuia textu.

Diæreſis eſt, ubi ex una ſyllaba diſſecta fiunt duæ, ut παΐς, pro παῖς, *puer*, εὔφρων pro ἄφρων, *hilaris*.

Cæſura eſt cum poſt pedem abſolutum ſyllaba brevis in fine dictionis extenditur: eaque fit apud Græcos poſt primum, ſecundum, tertium, quartum, & etiam quintum pedem.

Ancipitum vocalium quantitas decem modis cognoſcitur.

Poſitione.
Vocali ante vocalem.
Accentu.
Contractione.
Dialecto.
Derivatione.
Compoſitione.
Incremento.
Regula.
Exemplo, ſeu auctoritate.

Poſitio.

Vocalis brevis ante duas conſonantes, aut duplicem in eadem dictione, aut in diverſis, poſitione longa eſt. Excipe ſi ſequens dictio incipiat a ζ, vel a σκ; tunc enim communis eſt. Hom. Iliad. 2. & 21. Heſiodus etiam primam corripit in πζάνῳ, quamvis in eadem dictione, in Scuto Hercul. v. 141.

σ tamen aliquando eliditur nulla poſitione facta. Aratus.

Ὥρη ἑσπερίη κρώζει πολύφωνος κορώνη.

Hora veſpertina crocitat clamoſa cornix.

Ut nonnunquam apud Latinos: Cicero in Aratum.

Delphinus jacet haud nimio luſtratu' nitore.

Vocalis brevis ante mutam ſequente liquida ſive ejuſdem, ſive diverſæ dictionis, communis redditur, ut

ut etiam ante πτ, κτ, μν, & nonnunquam ante ſolam liquidam, ut apud Homerum Iliad. α.

αὐτὰρ δ' ἐλώρια τεῦχε κυσὶν.

fecit ipſos eſcas canibus.

Et Iliad. 22.

Πολλὰ λισσόμενοι, οὐδ' Ἕκτορι θυμὸν ἔπειθον.

Multa precantes, neque Hectori animum flectebant.

Ceterum vocalis longa, aut anceps producta nunquam in his poſitionibus communis eſt.

Vocalis ante vocalem.

Vocales longæ, & diphthongi breves eſſe poſſunt, ſi Vocalem, aut diphthongum præcedant; quod frequens eſt in diverſis dictionibus, at in eadem rarius.

Accentus.

Ultima brevis eſt, quando penultima circumflectitur, ut μοῦσα. Cum penultima natura longa accentum acutum habet, anceps, quæ eſt in ultima, producitur, ut ἡ ὥρα, *hora*. Quando maſculinum habet accentum in antepenultima, in ος, & ον, purum, fœmininum ejus longum eſt in ultima, ut ἅγιος, ἁγία.

Si anceps habeat acutum in penultima, ultima brevis erit, ut ἡ φύσις, *natura*.

Omnis ſyllaba circumflexa longa eſt natura, ut πῦρ, *ignis*.

Contractio.

Omnis ſyllaba ex contractione facta longa eſt, ut ἐβόαε, ἐβόα.

Dialectus.

(Doricum natum ex η longum eſt, et φάμα pro
(φήμη, *fama*.
A (Æolicum breve eſt, ut νύμφα pro νύμφη, *nympha*.
(Jonicum breve eſt in penultimis præteritorum, ut γέγαα, pro γέγηκα a γάω, *naſcor*, μέμαα pro μέμηκα a μάω, *cupio* (de obliquis tamen Præteriti Participii μεμαὼς modo brevibus, modo longis, vide infra in Catalogo) βέβαα pro βέβηκα a βαίνω, *eo*; & in tertiis perſonis pluralibus paſſivis, & mediis, ut τετύφαται, pro τετυμμένοι εἰσὶ, τυφάατο pro τύφαντο, &c. ἕαται, pro ἧνται, *ſedent*, κέαται pro κεῖνται, *jacent*.

A Jo-

A Jonice interpoſitum verbis in *αω*, longa ſyllaba antecedente, producitur, ut *μαμάα* pro *μαμᾶ*, a *μαμάω*, *vehementer deſidero*; præcedente brevi, corripitur, ut *βοάα* pro *βοᾶ*, a *βοάω clamo*, *ἀντάαν* pro *ἀντᾶς*, ab *ἀντάω*, *occurro*. Producitur etiam in tertiis perſonis Jonicis verborum in *μι*, ut *πθέασι*.

A natum ex *η* per diæreſin Atticam breve eſt, ut *ἦγα*, *ἔαγα*, *fractus ſum*; *ἤλων*, *ἐάλων*, *captus ſum*.

Ancipites quoque poſt reſolutionem diphthongi propriæ, vel impropriæ plerumque corripiuntur, ut *παΐς*, pro *παῖς*, *puer*, *ἀΐδης* pro *ᾅδης*, *Orcus*.

Derivatio.

Derivativa eandem cum primitivis quantitatem plerumque ſortiuntur ut *νικάω*, *vinco*, *νίκη*, *victoria*, *ὁ νικητὴς*, *victor*, prima ubique longa: *ἔφυγον*, *fugi*, *φυγή*, *fuga*, penultima utrobique brevi. Sed producuntur *ὁ ἡ ἀΐδιος*, *æternus*, & *ὁ ἡ ἀένναος*, *perennis*, ab *ἀεὶ ſemper*, prima brevi; & corripiuntur *λύσις*, *diſſolutio*, *φύσις*, *natura*, a *λέλυσαι*, *πέφυσαι*, penultima longa, & alia quædam.

Compoſitio.

Compoſita ſimplicium quantitatem fere ſequuntur, ut *ἡ τιμή*, *honor*, *ὁ ἡ ἄτιμος*, *inhonorus*, penultima longa, *ἡ φράσις*, *locutio*, *ἡ μετάφρασις*, *interpretatio*, penultima brevi.

A privativa particula in compoſitione corripitur, ut *ἄτιμος*, *inhonorus*, *ἀκλεὴς*, *inglorius*. Particulæ etiam *ζα*, *αει*, *ειι*, *βει*, *δυς*, in compoſitione repertæ corripiuntur.

Incrementum Nominum.

A Incrementum Æolicum genitivorum longum eſt, ut *Ἀτρέϊος*, *Μουσάων*.

A in-

A incrementum quintæ declinationis breve eſt in

- Neutris α, ας, αρ, ut σῶμα, *corpus*, κρέας, *caro*, νέκταρ, *nectar*. Sed tamen κέρατα producit Anacreon Od. 2.
- Fœmininis, & maſculinis in ας, ut ἡ Παλλὰς, *Pallas*; ὁ μέλας, *niger*; in nominibus in ⏊, ut Ἄρα⏊, βος; & plurimis in ξ, ut κόλαξ, κος, *adulator*.
- Maſculinis & fœmininis in αρ, & λς, ut ὁ μάκαρ, *beatus*, ἡ ἅλς, *mare*. Excipe ⏊ὰρ, ⏊αρὸς, *ſturnus*, cujus incrementum longum, & Καὶρ, Καρὸς, *ex Caria*, cujus commune.

Genitivus in ανος longus eſt, quod patet aliquando ex accentu; ut Τιτᾶν, τιτᾶνος, Πὰν, Πανὸς, *Pan*, præter πάλανος, & μέλανος.

Genitivus in αος, a nominibus in ως, brevis eſt, ut νως, *navis*, νεὸς; & in nominibus, quæ Syncopen patiuntur, πατράσι, ἀνδράσι, μητράσι, &c. brevia ſunt: at πᾶσι longum, ut patet ex accentu, & inde compoſita ἅπασι, & σύμπασι; quibus adde Dativum γίγασι.

Incrementum.

Incrementum

- breve eſt in
  - Nominibus neutrius generis, ut τὸ μέλι, μέλιτος.
  - Fœmininis & maſculinis Barytonis, in ις, ιδος, & ιτος, ut ἔρις, ἔριδος.
  - Fœmininis acutitonis in ίδος, ut ἡ πατρὶς, πατρίδος.
- longum eſt in
  - Fœmininis, & maſculinis, quæ duas habent terminationes in recto, ut δελφὶς, & δελφὶν, δελφῖνος, ἀκτὶς, & ἀκτὶν, ἀκτῖνος.
  - Monoſyllabis, ut ὁ vel ἡ θὶς, θῖνος *littus*; ἡ ῥὶς, *naſus*; ἡ ἶς, vel ἶς, *fibra*; ὁ λὶς, vel λὶς, Gen. λιὸς, *leo*; λὶς, λιτὸς, *pannus*; ſed Δὶς, Διὸς, *Jupiter* corripitur, ut & τὶς, τινὸς infinitum, & τίς, τίνος interrogativum cum ſuis compoſitis. Item ὄρνις, ὄρνιθος, *avis*, penultima longa, & εὐκνήμιδες, *bene ocreati*, paſſim apud Homerum, & nonnulla alia in ιδος, quæ notantur infra in Catalogo.

I in-

I incrementum nominum in ιξ, & ιψ, in quamplurimis breve eſt, ut θριξ, τριχὸς, *capillus*; ὁ χίρνιψ, χίρνιβος, *pollubrum*.

Υ *Incrementum.*

Υ incrementum breve eſt a
- Nominibus monoſyllabis in υς, ὁ μῦς, *mus*, μυὸς; cujus tamen Genitivus pluralis producitur ab Homer. in Batrachomyomach.
- Neutris in υ, τὸ γόνυ, γόνυος, *genu*. At commune habet τὸ δάκρυ, δάκρυος, *lacryma*, apud Nazianz. Anecd. Epigr. 82.
- Paroxytonis, oxytonis, & circumflexis in υς, & υρ, ὁ νέκυς, νέκυος, *mortuus*, ὁ μάρτυρ, μάρτυρος, *teſtis*. Producuntur pauca quædam, de quibus conſule Catalogum.

Nomina in ων, quæ etiam in υς deſinunt, producuntur, ut φόρκυς, & φόρκλων, φόρκωνος, *Phorcys*.

Nomina in ξ, ψ, fere habent breve incrementum, ut ὁ ὄνυξ, ὄνυχος, *unguis*, ὁ χάλυψ, χάλυβος, *chalybs*.

Excipiuntur γρὺψ, γρυπὸς, *gryps*; γὺψ, γυπὸς, *vultur*; κῆρυξ, κήρυκος, *præco*, & alia quædam notata in Catalogo.

Quantitas verborum.

Immutabilis vocalis eandem quantitatem habebit in imperfecto tam activo, quam paſſivo omnium modorum, etiam in participiis, quam habet in præſenti, ut κρίνω, *judico*, ἔκρινον, κρίνομαι, ἐκρινόμην, κρινόμενος, ſyllaba κρι ubique longa.

Verba in ώω, producunt penultimam in præſenti, & imperfecto: ut μολώω, *contamino*.

Verba in άνω penultimam corripiunt: præterea quæ formantur a futuro, ut αὐξάνω, ab αὐξήσω, & pauca quædam notata in Catalogo.

Verba in ύω, & ίω quodammodo in penultima ſunt communia.

Quantitas in Futuris, & Aoriſtis.

Quantitas Futurorum, & Aoriſtorum ex Verborum for-

formatione ſatis conſtat. Nonnulli tamen obſervant, Futuri primi, & Aoriſti primi in quarta conjugatione penultimam eſſe brevem in verbis, quæ ſequuntur tertiam. Idem volunt in verbis ſextæ in ἀω niſi ρ, vel vocalis præcedit α, tunc enim α longum erit, ut in δράω, *facio*, θεάω, *ſpecto*.

Quantitas in Præteritis.

Si anceps ſit brevis in Futuro, vel Aoriſto primo, brevis quoque eſt in præterito perfecto activo, & paſſivo, & in Aoriſto, & in Futuro primo paſſivo omnium modorum, ut γελάω, γελάσω, γεγέλακα, *rideo*. Multo autem magis in his temporibus anceps brevis erit, ſi penultima Futuri activi ſit brevis natura, quamvis penultima Aoriſti ſit longa, ut τείνω, *tendo*, τενῶ, τέτακα.

Quoties ex Præterito vel κ, vel ſimul etiam vocalis abjicitur, anceps, quæ remanet, brevis eſt, licet antea fuerit longa, ut πέφυκα, πέφυα, δέδοικα, δέδια.

In Verborum repetitionibus ſive Atticis, ſive non, ancipites breves ſunt, ut ἀκήκοα ab ἀκούω, *audio*, πετρώσκω, *vulnero*, παίνω, *intendo*, *vel punio*, ἀκάχνημι pro ἄχημι, *doleo*, &c.

A creſcens verborum corripitur, ut τετύφατον, τετύφαμεν, ἐτύψατε, ἐτυψάμεθον, ἐτυψάμεθα: ante σι producitur, ut τετύφασι. Mimnermus:

Οὐκ ἀγαθὸν· κῆρες δὲ παρεστήκασι μέλαιναι.
Non bonum. Parcæ autem nigræ nobis aſtant.

Corripitur tamen λελόγχασι ab Homer. Odyſ. 11.

Breve quoque eſt α in aor. 1. Imper. act. ut τυψάτω, τύψατον, τύψατε, & in ſingulari aor. 1. Indic. med., ut ἐτυψάμην, ἐτύψατο, & in Participio, ut τυψάμενος.

At Participium fœmininum aor. 1. act. in ασα longum eſt, ut τύψασα.

Corripitur quoque α Infinitivi in Paragoge Attica, & Dorica, ut κατακτάμεναι pro κατακτεῖναι, *occidere*.

Quantitas Verborum in μι.

Propria reduplicatio verborum in μι, niſi obſtet poſitio, brevis eſt: impropria fere longa.

A ſe-

A ſecundæ conjugationis corripitur ubique; ſed producuntur perſonæ in ασι.

Υ quartæ conjugationis in ſingulari activæ vocis producitur; at in duali, & plurali (præterquam Aoriſti 2. ut ἐδύτω, ἔδυτε, a δῦμι) & in toto paſſivo, & medio corripitur. De verbo ὄμνυμι vide in Catalogo.

In imperativo ſingulari corripitur υ in polyſyllabis, in diſſyllabis producitur, ut κλῦθί μευ ἀργυρότοξε, *Audi me Apollo.*

Regulæ de primis, & mediis ſyllabis nominum.

Anceps vocalis ante aliam, ſive brevem, ſive longam, non corripitur neceſſario, ut apud Latinos.

A in ſuperlativo ſemper corripitur, ut σοφώτατος.

Nomina in ια acutitona, quæ habent ultimam longam, penultimam corripiunt, ut Μαῖα; φιλία.

Excipe αἰκία, *plaga*; ἀνία, *triſtitia*; κονία, *pulvis*; καλιὰ, *nidus*, ὁρμιὰ, *linea piſcatoris*; quorum hoc ι habet longum, cetera vero commune. Penultimam quoque in σοφία producit Theocritus, ſeu quis alius auctor in Syringe, & in κακοεργία Homer. Odyſ. 22.

ι breve eſt in
- Diminutivis in ιον, ut κοράσιον, *puellulus.*
- Comparativis neutris, ut ἥδιον, *ſuavius.*
- Multis adjectivis in ιος: ut ἄξιος, *dignus.*
- Multis ſubſtantivis, ut βίος, *vita.*
- Nominibus poſſeſſivis, & materialibus in ινος, ut ἀνθρώπινος, *humanus*; λίθινος, *lapideus.*
- Illis item, quæ tempus ſignificant, ut ἐαρινὸς, *vernus*, θερινὸς, *æſtivus.*
- Patronymica quoque in αδης, & ιδης, brevia ſunt, præter Οἰλιάδης, *Oilei filius.*

Υ in pronominibus producitur: ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμᾶς.

In nominibus polyſyllabis in ωσύνη, & ύτης, υ corripitur, ut γηθοσύνη, *gaudium*; βραδύτης, *tarditas*; γλυκύτης, *dulcedo.*

Præpoſitionum penultimæ ancipites breves ſunt, ut ἀπὸ, διὰ, ὑπό.

Exemplum ſeu authoritas.

Ultima ratio cognoſcendæ quantitatis ſyllabæ eſt ex-

emplum, ſeu authoritas, eademque optima, certiſſima, & facillima, quam Poetarum lectio multo facilius, & ex Poetarum exemplis concinnatus Catalogus, quam regularum multitudo, ſuppeditabit.

De ultimis ſyllabis.

A finita corripiuntur, ut ἡ τράπεζα, *menſa*, item μαῖα, μοῖρα, τύψασα, πέτυφα, ἵνα.

Producuntur
- Nomina in εα, ut θέα, *ſpectaculum*, in δα, & θα, in αια, a verbis in ἀω, ut προφητεία, & in ια, præter δῖα, μία, πόντια.
- Polyſyllaba in αία, ut σιλωαία, cum Adjectivis in οία, ut ὅμιος, οία.
- Nomina in ρα non præcedente diphthongo, ut χαρὰ, *gaudium*. Corripitur tamen Σάῤῥα, *Sara*, a Nazianz. Anecd. Epigr. 84.
- Nomina oxytona ſecundæ ſimplicium, ut ἀνθηρά.
- Articuli fœminini numeri dualis, ut τά.
- Vocativis nominum in ας primæ declinationis, ut ὦ Αἰνεία. Sed nominum in ης corripitur.
- Dualis primæ, & ſecundæ declinationis.
- Vocativi Poetici, ut ὦ πολυδάμα.
- A Doricum in Genitivo, ut τᾶ Αἰνεία pro Αἰνείᾳ,

Αν finita corripiuntur, ut τράπεζαν, ἴτυφαν, μέλαν.

Excipiuntur
- Πᾶν; niſi in compoſitis: nomina maſculina in αν, ut Τιτᾶν, & Adverbia, ut πέραν, *ultra*, λίαν, *valde*. Sed ὅταν, *quando*, corripitur.
- Αν primæ, ut Αἰνείαν, & ſecundæ declinationis, ſi habet α longum in Nominativo, ut φιλίαν, &c.

Αρ finita corripiuntur, ut νίκαρ, ὄναρ, αἰπὺρ, ἄφαρ. Monoſyllaba κὰρ, ψὰρ, producuntur.

As finita producuntur: ut Αἰνείας, τὰς μύσας, ὁ Αἴας, τύψας.

Æoles tamen corripiunt ας in accuſat. plur. primæ & ſecundæ declinationis, & in nominativo ſingulari participiorum.

Cor-

Corripiuntur
- Fœminina in *ας*, ut λαμπὰς; maſculina, ut ὁ μέλας, *μέγας*; neutra; ut τὸ σέλας, *lumen*.
- Item Adverbia, ut ἐκὰς, ἀτρέμας.
- Item accuſativi plurales quintæ declinationis ſimplicium, ut Τιτᾶνας, & ἡμέας, ὑμέας, σφέας.
- Item ſecundæ Verborum perſonæ ſingulares in *as*, ut ἔτυψας, πέτυφας, πέτυπας; exceptis iis, quæ contrahuntur, ut βοᾷς.

I finita brevia ſunt, ut μέλι, ὄπι, βίηφι.

Producuntur
- Adverbia, & pronomina aucta per paragogen; ut νωϊ, ὁπποτί.
- Item *ι* ab Atticis ex *ε*, vel *ο*, vel *α* factum, ut ὁδ' pro ἕδε, ταυτὰ pro ταῦτα, ταὰ pro τᾶτο.
- Item κοϊ, & nomina litterarum, ut ξῖ, πῖ.

Iν finita corripiuntur, ut πρὶν, πάλιν, ἰθὺν, μὶν, νὶν, σὶν, πεὶν, & ſyllaba, quibus ν additur: ut τύπτουσιν, ἐσ'ὶν.

Nomina duarum terminationum, ut ῥὶν, λῖν, δελφὶν, ἀκτὶν, producuntur. Item Dativi ἡμῖν, & ὑμῖν, ut patet ex accentu; corripiuntur tamen, ſi ex periſpomenis fiant properiſpomeni, aut oxytoni, aut paroxytoni, ἔμιν, ἡμὶν, ὑμὶν, ἄμμιν, ὔμμιν.

Iς finita corripiuntur, ut πόλις, ἔρις, ἔριδος, τυραννὶς, τυραννίδος, δὶς, τρὶς, cum ejuſmodi adverbiis.

Producuntur
- Quorum augmentum eſt longum, qualia ſunt, ῥῖς, δελφῖς, ὄρνις, κνημῖς, σφαγῖς, & κλεῖς.
- Item monoſyllaba, præter τὰς indefinitum.

Τ finita corripiuntur, σὺ, τὺ, δάκρυ, γλυκὺ, ἔϋ pro εὖ cum ſuis ſimilibus.

Producuntur
- Adverbia fictitia, ὐ ὔ, & γρύ, & aliquando ἀνακρύ.
- Nomina literarum, ut μῦ, νῦ.
- Tertiæ personæ singulares quartæ conjugationis in μι, in Imperfecto, & Aoristo secundo, ut ἔδυ, ἔφυ.

Υ finita corripiuntur, ut πολιὸ, βραδιὸ, ζάγρια, σιὸ, νιὸ & πόϊνιν conjunctiones.

Producuntur
- Circumflexa; νῶν, nunc, μῶν, &c.
- Dicatalecta, quæ duas habent terminationes in recto.
- Item quæ υς in nominat. habent longum, ut ἰλὺς, *limus*; ἰχθὺς, *piscis*.
- Primæ personæ verborum in μι, ut ἐζάγριν.

Υ finita longa sunt, ut ὁ ψίθυρ, *susurrus*; τὸ πῦρ, *ignis*, quod tamen in obliquis breve.

In υς desinentia corripiuntur, ut βαθὺς, *profundus*, βαρὺς, *gravis*, κόρυς, *galea*.

Producuntur
- Κώμυς, κώμυθος, *fasciculus*, ἄρχυς, ἀχλὺς, & monosyllaba, ut μῦς.
- Secundæ personæ singulares, & participia in υς verborum in μι, ut ζάγρυς, ἐζάγρυς, ὁ ζαγρύς.
- Substantiva oxytona, quæ declinantur per ος purum, ut ἰλὺς: sed in ἰχθὺς, υ est anceps.
- Dicatalecta, ut φόρκυς.

Poetica Licentia.

Hæ sunt regulæ observatione dignissimæ de syllabarum quantitate: sed quodammodo infinita est Poetarum licentia, qui interdum longas corripiunt, aut breves producunt, metri necessitate coacti, ut cum tres, vel plures breves concurrunt in aliquo vocabulo, ut in his ἀθάνατος, πεμπίδης, primam syllabam, quæ per se brevis est, extendant. Ad hæc, ancipitem in eadem dictione, in eodem versu & producunt, & corripiunt: ut

Ἄρες, Ἄρες, βροτολοιγὲ, μιαιφόνε, τειχεσιβλῆτα.

Mars,

Mars, Mars, homicida, ſanguinaris, mœnium ſubverſor.

Et monoſyllaba brevia eo ipſo, quod monoſyllaba ſunt, ſæpe producunt, ut τὴ, μὲν, φὶς, &c.

CATALOGUS DICTIONUM, in quibus Ancipites Vocales producuntur.

A *In Antepenultimis Syllabis productum.*

1. A ante Vocalem, ἀάατος medium α producit, ἀέναος, ἀέθλιος, ἀίδιος: ἀηδαλὴς, ἄϊτες, ἀϊκὴ, ἄϊσσω (compoſitum tamen ὑπαΐσσω modo corripit Iliad. φ. v. 126. modo producit ibid. v. 234.) ἀκράαντος. ἄονες, ἀχαϊκός. βιάομαι, βυγάϊος, ἐκραάνθλω, ἐλάϊνος, ἰάομαι, καλαίγδλω, κεράατα, κράατα. λάασι lapidibus, Orpheus. λαέρτης, λάϊνος, λαΐνεος, λαοδάμεια, & reliqua a λαός. ξωάορος. πραΰνω, ἄασι nocuit. ῥαῖσα, ταΰγετον, τεράατα, τετράορος.

Anceps eſt ἀείδω, ἀΐω, γραῖδιον, & Genitivus ἄϊδος. Præteritum quoque Participii μεμαὼς longum habet α in obliquis, ſi inflectantur per ο, ut μεμαότες; breve, ſi inflectantur Poetice per ω ut μεμαῶτες.

2. Αγ. ἰθαγενὴς. ναυαγέω, quia ναυηγέω, νεαγενὴς, quia νεηγενὴς. ῥαγίζω, σφραγίζομαι, πμαγὴτης. φαγίνεος, quia φηγίνεος.

3. Αδ. ἀδηκὼς, ὀτος, ῥᾴδιος.

4. Αθ. γαθυμὴς, ῥᾳθυμος.

5. Αι. ἀικόσι, δικόνος, διακόσι, τριακόσι, &c. λακέω (corripitur tamen a Theocr. Idyl. β. v. 24.) μακεδανὸς, συρακόσιος, φοιακίς.

6. Αλ. ἀλέα calor, ἄλυκτος, ἀλοσυὴ, ἀναλίσκω, ἀνάλωσις, κεφαλῆες, σαλαγμὸς, φαλαίνη. ἐναλώσας corripitur in Ariſtoph. πλούτῳ, verſu 381.

Anceps μαλακός.

7. Αμ. ἄμπτος, ἀμπὸς, ἀπαμαία, δαμοίτας, δίδαμπτος.

Indiff. ἀμάω.

8. Αν. ἀνέφελος, ἀνεφιὸς, ἀνύμενος, δάνυβις, καπάνεμα, κραναὸν, κράνεον, κρανώνεος, μανικὸς, νεανίας, παανιὰς.

Commune, ἀγαυόφρων.

9. Απ. ἀπάλαμνος, ἄπειρος, pro ἤπειρος, ἀπειρῖν☞, ἀπευδανὸς, δραπέτης, δραπετίδης, νάπεια. Anceps ἀπόλλων.

10. Αρ. ἀράομαι, ἀρήτη, ἄρητ☞, ἀρητῦρ, ἀρήτειρα, ἀρλὼη urbs, ἄεθλον prandium, ἀμαραχὶς, κάραβ☞, καχίων, καρύομαι.

11. Ασ. ἀσιάδης, ἀσωπὸς, διπλάσιος, quia διπλήσιος: ἐπαράσιμ☞, ἀχρασία, ἰάσιμ☞, χοράσιον, πασιφάη, πασιφάης. πάσασθαι pro κτήσασθαι primam producit: pro γλύσασθαι corripit.

12. Ατ. ἀτάλλω, ἄτερ☞, ἀτηρὸς, βατήλιον. διδυματόκ☞, θάτερον, λατομία, λατύπ☞.

13. Αφ. ἐπάφι☞.

14. Αχ. τράχυρ☞.

In Penultimis.

1. A ante vocalem. ἀθεραὶς, ἀκραὴς, ἀμφιάρα☞, ἀχραὶς, ἄων, δαὴρ, ἄκραὴς, θαὶς, κράας, λάας, λάϊγξ, λαὸς, λαὶς, ναὶς, ναὸς, παμφαὴς, παὸς, πολυάϊξ, πραὴς, πρᾶ☞, πράως, πτολεμάϊς, ῥάων, φᾶ☞, χάων. Et composita ad ἄω: ἁλιαὴς, βαρυαὴς, δυσαὴς, ζαὴς. Et in αων per ον☞ declinata: ut ἀλημάων, ἀμυδάων, ἀρεπάων, διδυμάων, ἰκεπάων, λυκάων, μαχάων, ὀπάων, προπάων, σωοπάων, τυφάων. Sic ποσειδάων, propter ambientes longas. Verba in αω purum, & ραω, producuntur: ut ἐάω, περάω. Excipe ἀμφιάω, ἰφιάω, propter ambientes, ἐπέχραον corripitur. Producitur & πτυάω, propter ambientes. Item κάω, & κλάω, pro καίω, & κλαίω.

Indifferentia sunt ἀὴρ, ἄορ, ἴλα☞.

2. Αγ. ἀαγὴς, ἀγὴς, δαγὴς, ἔαγε, ἐαγὼς, περιαγὴ, πτπραγὼς, σφαγὶς, τάγ☞.

3. Αδ. ἄδος, ἔαδε, ἐαδὼς, λάδας, λάδων, ὀϊλάδης. Alias Patronymica in αδης & ιδης corripiuntur. ὀπαδὸς, παάδιξ.

4. Αθ. ἄθλον, κράθ☞, πτιραθεὶς, πραθεὶς.

5. Ακ. ἄκις fluvius, ἄκων invitus, δᾶκ☞, θράκη, λέλακας strepis. οἴακες, ab οἴαξ.

Commune σάκ☞.

6. Αλ. ἅλες, ἁμάλη. δαλὸς, κᾶλον lignum. ὁμφάλη, περι-

πενπκονπκέφαλ☉, σαλήμ, σαρδανάπαλ☉, σύμφαλ☉, ἅλις, τειχέφαλ☉.

Commune καλός.

7. Αμ. ἀμός. (corripitur 27. Idyl. Theocriti.) δᾶμις, δάμων, πέπραμαι, συγκέκραμαι, τἀμά mea, φρασίδαμ☉: βάλσαμον Nicander Theriac. V. 947. producit.

Verbalia in μα purum longa ſunt: ut, νᾶμα, δυμίαμα, ὅραμα, χεῖμα, θῦμα. Excipe a μι: ut, δόμα.

8. Αν. ἀγαθάνωρ, ἀγάναξ, ἀγάνωρ, βεάνωρ, ἔραν☉, ἐᾶνος, ἰκάνω: ἵκανε commune invenitur. κατάνεται conſumitur. κιχάνω, μαρπνιανός, νεᾶνις, νικάνωρ, τεθνᾶναι, τείκρανν☉, φθάνω. Item diſſyllaba in αν☉ acuta, ut δανός, τρανός. Et Gentilia in αν☉, & ανις, ut βρεπανός, βρεπανίς.

Indifferentia, ἄνω pro ἀνύω, ἀνήρ, ἑανός, ἰωλιανός.

9. Απ. ἄναπος fluvius, ἄπις, ἰάπυξ, νᾶπυ, πείαπος, σάραπις.

10. Αρ. ἆρα numquid, αὔσαρος fluvius, δἰμάρας, δυμαρὴς, καρὶς piſcis, καπάρα, λαρός, νάρων fluvius, πάραρος, παρός, πνάρα, φᾶρις, φᾶρος. Communia ſunt ἀρά, ἄρης, μυσαρός.

11. Ασ. ἅπασι Dativus, ἄσις, ἄσσον, γίγασι Dativus, ἴασος, ἴασον, χρᾶσις, μάσις urbs, πρᾶσις, φασὶ, φᾶσις.

Verba in αω purum & ραω penultimam Futuri, & Aoriſti producunt: ut ἐάσω, εἵασα: ὁράσω, γηράσω, πειράσω, φυράσω. γέλασσαι Epentheſis producit ut alia multa. Iliad. 10. V. 299. εἵασεν ἵκτωρ, corripitur.

Verba in αζω dant ας breve: ut, ἀνπάσω, θαύμασε, κολάσας, quia anceps ante ζ natura brevis eſt. Sic πλάτω, πλάσω. πελάσσας Epentheſi producitur.

12. Ατ. ἀθέατος, ἀόρατος, ἀπείρατος, ἀπροσόρατος, ἔρατος, ἄτος, ἄτη, ad ἄατος, & ἀάτη: (ἄτη tamen corripit Sappho) γεγάατε Præteritum. δἰμάτωρ, δἰφράτης, θέατρον, θεατὸς, ἰατρὸς κήρατος fluvius, κρατήρ: λύσατε, aor. 1. imperat. Iliad. 1. ſed varie legitur: ὀλέσατε Aoriſtus: κέρατα, 2. ode Anacreontis: φράτηρ.

Sic Lapidum nomina, & Gentilia: ut ἀχάτης, γα-

γάτης, νιφάτης, σαρπάτης, σαρπᾶπις. excipe γαλάτης, δαλμάτης, σαρμάτης, ut indicat & quantitas latina.

13. Αχ. τραχὺς cum compositis. ἰαχὴ anceps.

I *in Antepenultimis Syllabis productum.*

1. I ante Vocalem, διογένης, ἰάομαι, ἰαμένος, ἰάσιμος, ἰάσιος, ἴασος, ἰητὴρ, ἰαπετὸς, ἴομαι, ἰονίη, ἰΰζω, ἰϋγὴ, ἰϋγμὸς, ἰϋκτὴς, ἰωχμός. Et ad ἰὸς composita, ἰοβόλος, ἰοχέαιρα, κιάθω, κυλιόμενος, μνιώδης, ὀφιονίδης, παλίοξις, πανδιονίδης, πιαίνω, πιόπατος, πίερος, πιέρειος, πίομαι, προϊώξις, φθιώτης, χιόνεος, χιονόεις.

Communia, ἀνιάζω, ἀνιάω, ἀνιαρὸς, ἀνιηρὸς, ἰαίνω, ἰάχω, ἰατρὸς, ἱερὸς; ἵημι & ἴεμαι eo: ἵημι mitto, ἴεμαι cupio, μεθίεσι, ἴομεν eamus.

2. Ιβ. ἀλίβατος, πιβέρειος, πίβυες: κερβανώτης: Aristoph. πλούτῳ. 765.

3. Ιγ. ὀρίγανον pro ὀρέγανον: ῥιγέω, ῥιγόω, ῥίγιον, σιγάω, σιγαλέως, σιγαλόεις.

4. Ιδ. ἀκιδάλιος, ἰδαῖος, ἰδάλιμος, ἰδάλιον, ἰδομενδὺς, πιδύτης, πιδύω, σιδόνιος, χελιδόνιον.

5. Ιθ. ἰθυώω, ἰθυώπωρ, ἰθύτερος, σιθωνία, πιθωνός.

6. Ικ. ἀερικίνη, ἴκαρος, ἰκάριος, ἰκεσία, ἰκέσιον, ἰκέσιος, κίκαμα, νικάω, νικίας, νίκανδρος, σικανίη, σικελίη, φοινίκοος, φερικαλέος, φερικώδης.

Indifferentia, ἰκάνω, ἴκελος.

7. Ιλ. ἐπιλαδὸν, ἰλαδὸν, ἰλασμὸς, ἰλαστρῶ, ἰλεὸς, ἴλιγγος, ἴλιος, ἰλιοσὸς; ἰλύοεις, μελίλωπον, μίλητος, ὁμιλαδὸν, ὁμιλέω, ὁμιλητὴς, πιλέω, φιλιτδύω, φιλήτης, φίλομαι, χίλια, χιλιὰς, χίλιοι, χιλδύω, ψίλωθρον.

Indifferentia, ἴλαμαι, ἴλαος, σιλλωός.

8. Ιμ. βερμάω, βερμηδὸν, δερμύλος, ἱμέρα urbs & fl. ἵμερος, ἱμείρω, ἱμερόεις, κεκονιμένος, μιμέομαι, μίμημα, μιμηλὸς, σιμαίθα, πμήεις, σίμιος, φιμώδης.

9. Ιν. ἀκροδίνια, γίνομαι, γινώσκεις, δελφίνιος, δινήεις, δίνησις, δινωτὸς, ἐερινεὸς, ἰνίον, θερινακίη, ἰναχὸς, ἰνωπὸς, κίνυμι, κινύφιος fluvius, λακίνιος, λακινιὰς, μινώϊος, πινύσκω, πεῖνινος, σίνομαι, σρεπεδίνηδεν, τερινακεία, χαλινόω. Et Verba in ινεω, ut βινέω, κινέω.

Communia, ἀγινέω, δινέω, δινδύω, πνάσω apud Nazianz. Anecd. Epigr. 141.

10.

10. Ιπ. δἰϊπετὴς, ἀἐιπίδης, ἰώἰπαπε, λιπαρῶ, πυειβόλ☉ apud Orphea, ῥίπαυον mons, ῥιπίζω.

11. Ιρ. σειμίραμις, τυείνδι☉.

12. Ισ. ἀφροδίσιος, βισάλτης, βισαλτία, βείσηὶς, ἰσάζω, ἰσαῖ☉, ἴσανδρ☉, ἰσήρης, ἰσοπαλὴς, ἰσοφαείζω, κονίσαλ☉, μισέω, νισυρὸς, ὀχλίσειαν, πισίης, πισδὴς, πισδιχὸς, σίσυμβρα, σίσυφ☉, σισυφίδης, πίσασθαι, πισφόνη, φθισιώωρ, χαείσι☉, χείσομαι.

Indifferens ἴσασι 3. plur. apud Heſiod. & μισαρὸς vel μυσαρὸς apud Theocr. Idyl. 2.

13. Ιτ. ἰτέα ſalix, ἰταμονἆς, πτίζω, πίτυρ☉, τειτογενὴς, τειτογένεια, τείτονὶς, φιτύω.

14. Ιφ. διφάω, διφήτωρ, ἰφιγένεια, ἰφιδάμας, ἰφίνοος, & alia ab ἴφι, ἰφι☉, ἴφιτος, τειφυλλὶς.

Indifferens πιφαύσκω.

15. Ιχ. χιχάνω, κίχορα, ϕιχάρπαξ.

I *in Penultimis.*

1. I ante Vocalem, αἰθείλω apud Solonem, propter ambientes: Genitivus Διὸς apud Orph. in Hymn. Perſeph. v. 5. δῖος, δῖα, ἔνδιος meridianus. θεῖον, ἰὸς venenum, rubigo, ſagitta. ἴυγξ, κληῖδων, κονίω, pulverem excito. κειὸς, μνίον, ὁρμιὰ, παναγείης apud Phocyl. & ἀγείη apud Homer. Iliad. χ. πῖαρ, πίηρ, vel πίειρ, pinguis. πρόθυμίη, σρυθέον. Orph. & ϕύλλιον.

Et Gentilia: φθίη, φθῖος, χῖος.

Et propria. θεῖος, κῖος, κεῖος, πῖος, πῖος, φλίας.

Item in ιων per ο declinata: ut, ἀμφίων, βραχίων, δολίων, ἐχίων, κίων, παυδίων, πίων, πείων, ὑπηείων. Excipe πειικτίων. Communia, αἰχία, ἀνία, ἄδιος, ἴπια, ἴε, ἴει, ἰεὶς, ἴον, καλιὰ, κονία, κρονίων, λίαν, (μίαν. Dionyſ. Alexand. producit) κακοεργία propter ambientes, πιεῖν, σοφία, ὑπάδιος, ὠείων.

Comparativa quoque in ιον producta inveniuntur: ut κάκιον, πίχιον.

Verba in ιω ſæpe communia. κυμίω, μιώιεν iraſcebatur, ὀίω, πίω.

Producuntur πείω, φθίω, χείω.

2. Ιβ. ἀκείβὴς, ἐρυσίβη, θλίβω, ἴβις, σίβη, πίβυρ, πβε-

βερεὰς apud Nonnum. τρέβω commune apud Nicandrum.

3. Ιγ. μάστιξ, μάστιγος, μίγω, πνῖγος, ῥῖγος, σίγα, σιγή. Commune πνίγω. Orpheus in Argonaut. ſemel γίγας producit.

4. Ιδ. γλυκυσίδη, διδώ, ἐλιδὸν, ἴδη, κνίδη, πίδαξ, πολύϊδος, χελιδὼν, χλιδὴ, σίδη indifferens in Nicandro.

Producunt hæc obliquos: ἀφὶς, ἀφῖδος: βαλβὶς, βαλβῖδος: κηλὶς, κηλῖδος: κληὶς, κληῖδος, πολυκληὶς, ιδος: κνημὶς, κνημῖδος, ἄκνημις, ιδος: νησὶς, νησῖδος: βατραχὶς, βατραχῖδος: πλοκαμὶς, πλοκαμῖδος: ῥαφανὶς, ῥαφανῖδος. Ariſtoph. πλοῦτ. V. 544.

5. Ιθ. βρῖθος, βρυθὺς, βρίθω, ἔρεθος, ἐρεθὶς, ἰθὺς, κρεθὴ, λῖθος proprium, σθὼν, χθονοβρεθὴς.

Producunt obliquos ὄρνις, ὄρνιθος: μέρμις, μέρμιθος: ὄρνισι Phocyl. corripit.

6. Ικ. ἄκικυς, γρῶικος, fl. θρῇκι Thraci. κάϊκος, κικὺς, νίκη, φοινίκη, φρίκη. Producunt hæc obliquos: βέμβιξ, ικος: σφάδιξ, ικος: φοῖνιξ, ικος: φρὶξ, κός.

μυρίκη indifferens Homero. ἀδικῶ quoque ab ἀδικῶ producit Sappho, cum alioquin corripiatur.

7. Ιλ. ἄργιλος, δεκάχιλοι, ἑννεάχιλοι, ἰλὺς, ἶλος, κονίλη, νεόγιλος, ὀῖλὺς, ὅμιλος, πέδιλον, πῖλος, σμίλαξ, σμίλη, σμίλος, σῖλος, χιλὸς, χίλων, ψιλός.

Indifferens αἴγιλος & φίλος.

8. Ιμ. βρίμη, βριμὼ Proſerpina. δρυμὺς. κάμιρος urbs, κλίμαξ, λιμὸς, μῖμος, σιμὸς, σίμων, φιμός. Et compoſita, ἄπτιμος, βέλιμος, ἰφθιμος: Et Verbalia a Verbis penult. producentibus: μιώμα, χρῖμα.

Indifferens ἰμὰς. πμὴ quoque corripit Bion in Fragment. eum alioquin producatur.

9. Ιν. αἰχίνης, ἀπαρίνη, ἐρινὰς, ἐρινὸς, θαμινὸς, θρίαξ, θρυδακῖνις, ἰνὼ, κλίνη, μίμνω, ῥινὸς clypeus: φινὰς, χαλινός. Et hæc Barytona in ινος & ινον: δῖνος, γυρῖνος, κάμινος, κυκλάμινον, λαγῖνος, σαφυλῖνος, σίλινον, σμῖνον, παλαιρινος. Item in ινη ultra tres Syllabas: ἀδρασίνη, ἐρυκίνη, ἠρωΐνη, μολυβδίνη: præter ἐλαπίνη. Producuntur & triſſyllaba: ἀξίνη, δωτίνη, ἑλξίνη, ῥητίνη, ὑρμίνη, ὑσμί-

ὑσμίνη. Et dissyllaba duo, δίνη, ῥίνη. Præterea Propria: αἴγινα, καμάρινα, χέρκινα. Et Verba in ινω: κλίνω, κρίνω, πίνω, ὠδίνω. πίνυσι Solon corripit, & ἀνεπτάνεν Theognis.

Producunt obliquos ῥὶς, ῥινὸς, ἀηδὼν, ινος, ποιεῖν, ῖνος. σίνος, indifferens Nicandro. Ὀπωρινὸς Iliad. 5. v. 5. & φ. v. 346. & ὀρθρινὸς apud Aratum, & μεσημβρινὸς apud Callim. producuntur: alias corripiuntur, sicut & alia Temporis ac Materiæ: ut, εἰαρινὸς, χείμερνος, ἀκωήθινος.

10. Ιπ. γρυπὸς, ἐνιπὴ, ἐνίπω, ἄρπος, ῎πος, κνιπὸς, παρθενοπίπης, ῥίπη urbs, ῥιπὴ, ῥιπὸς, σίπων, σιπὸς, σκίπων.

Indifferent. ἐνιπὴ, ἐρίπω.

11. Ιρ. ἶρις, ἰρὸς, ἴρηξ, νιρὸς, ὄσπρις, πίρνως.

12. Ισ. ἀγχίσης, ἀμνισὸς, ἀμφισὸς, βελὸς, θεμίσω, ἶσος, ἴσως, æque, μῖσος, νῖσος, πῖσα urbs, πῖσος ubertas, τελμισός.

Indifferent. ἴσος, & pleraque composita, μίσος piaculum. Dativus ὄρνισι corripitur a Phocyl. cum alioquin produci debeat.

Verba in ιω penultimam Futuri, & Aoristi sæpe producunt: notentur tamen, ut κυλίσω, μιμίσω, πίσω, βρίσας.

In ιζω dant ις breve: ut κομίζω, κόμισαν.

13. Ιτ. ἀκόνιτον, ἀδήρητος, ἄπιτος, ἴτων urbs, ἴφιτος, κλιτὺς, λητῖτις prædatrix, λῖτον, λιτὸς, ὀνῖτις, παλίντιτος, πυρῖτις, σῖτος, τιτὰν, τῖφυς, τρίτων, φῖτυς. Et nomina in ιτη, ιτης, ιτις: ἀφροδίτη, μελίτη, ὁπλίτης, πολίτης, πολῖτις.

14. Ιφ. γρῖφος, θεοδίφης Deum quærens, ἶφι, ἴφις, ῥφὶς, σίφρος, σίφων, σῖφος.

τῖφος palus. indiff. νίφω.

15. Ιχ. ἰχὼρ, πίριχος: σίχω a Nonno sæpe producitur: cum tamen Homerus semper corripiat.

Υ *In Antepenultimis Syllabis productum.*

1. Υ ante Vocalem. αἰσυήτης, ἐνυάλιος, κυάνεος, κυανοχαίτης, μυελὸς, μύρος, μυρίζω, μυσδόκος, πυσίη, πλατυάσθω apud Theocrit.

Com-

Communia, πύελ☉, ὑετός.

Producuntur & ἀναλυέμεν, διαλυόμενος, πολυέπω, μαρύομαι, ῥύετο, ὑόμεν☉, ὠρύομαι.

Indifferens ῥύομαι.

2. Τγ. γυγαῖ☉, μυγαλίη, πυγίζω.

Commune, θυγάτηρ.

3. Τδ. κυδάλιμ☉, κύδιμ☉, κυδαίνω, κυδιόων, μυδαλέ☉, πυδάω.

4. Τθ. ἐρυθιόων, μυθῶμαι, παραμύθιον, πυθαγόρας, πυθεδών, πύθι☉, ψιμμύθιον.

5. Τκ. ἐρυκακέω, ἐρίκαμαι, ἐρυκανέω, μυκάομαι, μυκηθμὸς, συκοφάντης, φυκίον, φυκιόεις.

6. Τλ. θυλακὶς, θύλακ☉, θυλακόεις, κογχύλιον, μυλιόωντες, παμφυλία, σκυλάω, σκύλομαι, σύκιν☉, συλάω, συλάω, σφονδύλειον, ὑλάϊος, ὑλακίδης, ὑλακόεις, ὑλακόμωρος, φυλείδης, φύλοπις.

7. Τμ. ἀμυμώνη, εἰλυμένος, ζύμωμα, θυμῶμαι, ἐνθυμῶμαι, ἐνθύμημα, θυμαίνω, θυμήρης, θυμώδης, κατεδύμεναι, κρυμώδης, κυμαῖος, κυμαίνω, ὑμέες, ὑμέτερος.

8. Τν. ἀρτιώρμαι, βιθυνία, γρυῖος, ξυίημι, ξυυόω, σωεχὲς, propter liquidam.

9. Τπ. λυπέομαι, ῥύπαιον, τρυπάω, τρύπανον.

10. Τρ. γυραῖος, γυρόω, κινύρομαι, κυρλώη, κύφος, κυφὸς, μαρτύρομαι, μυφὸς, μυφόστις, μύραινα, μύρομαι, πλημμυρέω, πλημμυφία, πορφύφιος, πύραμος, πυραμὶς, πυραύστα, μόρος, τυφὸστις, πυραίχμης, πυρωσῶν ὄρος, σύρομαι.

Indifferent. πυραωγὺς, πυρλώη, συφίζω, σφύραινα, τυράω, φυράω.

11. Τσ. βυλύσιος, θαλύσια, λύσανδρος, λυσίζωνος, λυσίκακος. λυσιμελὴς, λυσιμέφιμνος, λυσίπονος, μύσιος, ῥύσιον, φυσιάω, φυσίγναθος, φυσίζοος Iliad. 3. χρύσεος.

22. Ττ. ἀτρυπώνη, αὐτέω, πρεσβυτικὸς, σκυτοτόμος, φυταλιὰ, φυτάλμιος.

13. Τφ. βοτρύφορος apud Orph. in Hymn. Dionyſ. v. 1. εἰλυφάζω, κεκρύφαλον, κελύφανον, κωλύφιον, τύρομαι, τρυφέω Phocylides producit.

14. Τχ. βρυχανάω.

In Penultimis.

1. Τ. ante Vocalem. ἐνυὼ, θυὰς, κῦαξ, μύω, μυὼν, μύω†,

μύω †, πῦΘ, σῦαξ, ὗω.

Verba in υω, habentia aute υ duas conſonantes, aut duplicem, aut aliter præcedentem longam, producunt υ: ut πτύω, ποιπνύω, ἰδρύω, ξύω, ἐρητύω, ἠμύω.

Indifferentia ſunt, ἀνύω, ἀρύω, βρύω, δακρύω, δύω, ἐρύω, θύω, κλύω, κωκύω, λύω, μνύω, φύω.

Δρυὸς, a δρῦς, Heſiodus producit, cum alioqui corripiatur. κάρυον Homero in Batrachomyomachia anceps eſt. Ibidem etiam Genitivus μυῶν a μῦς, extenditur; & ἰλύΘ ab ἰλὺς Iliad. φ. v. 314. & Dativus πληθύϊ Iliad. χ. v. 458.

2. Υβ. ὑβός.

3. Υγ. ἀμαρυγὴ, ἰϋγὴ, λαιτρύγων, ὀλολυγὴ, ὀλολυγὼν, πυγὴ, τρυγών. Κόκκυξ, κόκκυγος, Nicand. Theriac. v. 854. & in Homer. Batrachomyomach. bis producitur aor. 2. ἀπέφυγον.

Anceps γύγης.

4. Υδ. ἄβυδΘ, βοτρυδὸν, ἐρικυδὴς, κῦδΘ, λυδὸς, τυδέος, φερεκύδης.

Indiff. ὕδωρ.

5. Υθ. ζύθΘ, μῦθΘ, πύθω Verbum, πυθὼ Nomen. βυθὸς commune.

Genitivi producuntur, ἀγλῦθος, κώμυθος.

6. Υκ. βρυκὸς, βρύκω, κέρκυρα, μεμυκὼς, πέφυκα, συκῆ, σῦκον, φυκὶς, φῦκος, cum Genetivis βόμβυκΘ, κήρυκος, κήῦκος.

Anceps ἐρύκω: βέβρυξ, βέβρυκος, δοίδυξ, δοίδυκος, Nicand. Alex. V. 622. & Ariſtoph. πλὰτ. 711.

7. Υλ. ἄσυλον, ἀτρακτυλὶς, ἐμφύλη, κένδυλα, μυλδὸς, σῦλος, τύλη, ὕλαξ, ὕλη, φύλαξ, φυλδὸς, φυλὴ, φυλὼ, χυλός. Item σκῦλον, φῦλον, ἔμφυλος. In Theriac. V. 422. Nicander σκύλα corripit: & V. 514. ἐπισρογγύλεται producit.

8. Υμ. Verbalia hæc producta: ἄρτυμα, ἅλυμα, θῦμα, κῦμα, ῥῦμα, χῦμα, & aliquando λῦμα. Deinde ἀμύμων, ἐγκύμων, θυμὼν, κύμη acervus, σρυμὼν. Et diſſyllaba in υμος: κρυμὸς, ῥυμὸς, χυμὸς, πρόθυμος. Item ὑμῆς, ὑμῶν.

Indiff. νώνυμος. ὄμνυμι corripitur a Nazianz. Anecd. Epigr. 16. & θυμὸς ab Orpheo in Hymno Jovis fulmin. v. 18.

v. 18. cum alioquin producantur.

9. Τν· ἄμμαξ, βιθμὸς, γορτμὶς, γρμὸς, δίκτμα, μαραυδμὸς, τμὴν pro σὺ, ὖνις, φορκμὶς. Item μμὴν, φρύνη, θμῶς, φρμῶς. Item ἀνάδθμος, βόδθμος, κίνδυνος, λάγμος, ὀρκμῶς, πάχμος. Item ξμὸς, ἐπίξμος. Et φόρκμος, a φόρκμ. Item δμάω, & polyſyllaba in μάω: ut δηθμάω, μολμάω, ὀτρμύω. Aratus ἀμβλμύεται, corripit: Homerus ἀπαμβλμύεται, Herodot. βίῳ Ὀμήρ: & Odyſſ. 4. ἀρτμύει, Theognis ἐντμύει: Homerus in Batrach. τρωγλοδμύοντα.

Anceps κορμύη.

10. Τπ. γρυπὸς, γυπὸς, λύπη, ἄλυπος, παυύπυς in Hymnis Homeri.

11. Τρ. ἄγκυρα, ἀλιμυρὴς, γέφυρα, γυρὴ, γυρὸς, κέρκυρα, κινύρη, κῦρος, λάκυρα, λέπυρον, μελίγυρις, νίσυρος, ὀλύρα, ὀνόγυρος, πάπυρος, πίτυρα, πλημμυρὶς, πυρὸς, σκῦρος insula, σύριγξ, σφύρα malleus, τυρώ. Item oxytona habentia antepenultimam longam, ἠχυρὸς (etſi πλήτω Ariſtoph. V. 947. corripitur) οἰζυρος.

Item Verba in υρω: ut σύρω, φύρω.

Homerus & Orpheus corripiunt ἀλμυρὸς: & Nicander Alex. 132. ἄθυρον.

Indifferens τυρός.

12. Τσ. Καμβύσης, Διόνυσος, φῦσα, χρυσὸς, πολύχρυσος. Item Dativus δάκρυσι apud Nazianz. Anecd. Epigr. 82. cum alioquin corripi debeat.

Verba in υω penultimam Futuri & Aoriſti ancipitem habent, ſed tamen notentur. ἀνύσω, θύσω, λύσω producuntur. Item ἔδυσεν, ἔκυσα, ἐνέφυσεν, ἤυσε, δακρύσας, λύσατε. Corripiuntur ἐκπανύσεις, ἔλκυσεν, ἐρύσαντο.

In υζω, dant υς breve: ut κλύσω.

13. Ττ. ἀδάκρυτος, ἀλίτρυτος, ἄτρυτος, ἀϋτὴ, βυρυτὸς, βελυτὸς, γωρυτὸς, κωκυτὸς, λύτωρ, μιωυτὴρ, μιωύτωρ, μιωυτὴς, πρεσβύτης, πρεσβύτις, ῥυτὴ, ῥυτὶς, ῥυτὸς, ῥυτὴρ, σκῦτος.

14. Τφ. ἔντυφος, κέλυφος, κυφὸς, κύφων, σῦφος, σύφω, τῦφος. Et Præterita, κέκυφα, τέτυφα.

15. Τχ. Βρυχὴ, ἐμβρύχης, σαμψῦχος, τρῦχος, ψυχή.

χή. Et Compoſita ab ὀρύττω: τοιχώρυχος, τυμβώρυχος. Et verba in υχω: ut, βρύχω, τρύχω, ψύχω. De his omnibus diligenter ſcripſerunt Renatus, Guilloneus, Franciſcus Vergaras, & Abdias Prætorius.

De Carminibus Obſervationes quædam.

1. Carmina, Pedes, Scanſio eadem fere, quæ apud Latinos. Uſitatiora, & faciliora genera Carminum apud Græcos Hexametrum, ſive Heroicum, Pentametrum, Jambicum.

2. Apud Græcos nulla fit Synalœphe, niſi Apoſtropho notetur.

3. Græci verſus ſæpenumero Cæſuræ carent.

4. Cæſura, vel ſaltem ſpecies Cæſuræ crebro breves ſyllabas producit.

5. Spondaici verſus apud Græcos frequentes ſunt.

6. Sæpe fit Synæreſis: ut χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ. Iliad. 1. χρυσέῳ ἀ, Dactylus eſt.

7. Verſus ἀκέφαλος, hoc eſt, cujus initium eſt indifferens: ut, ἐπεὶδὴ νῆάς τε καὶ ἑλκήπατον ἵκοντο. Iliad. 23. udi initio Jambus pro ſpondæo.

8. Verſus μύουρος, hoc eſt poſtremo pede claudicans, ſive circa finem anguſtus: ut τρῶες δ' ἐρρίγησαν, ὅπως ἴδον αἶολον ὄφιν: ubi in fine Pyrrhichius pro Spondæo.

9. Interdum brevis Vocalis etiam ſpiritu aſpero longa fit.

10. Verſus Hypermeter, hoc eſt ſyllaba abundans.

Figuræ Proſodiæ breviter comprehenſæ.

Synæreſis, ſive Synecphoneſis vocalem brevem ante aliam, plerumque longam, in carminis dimenſione collidit.

Diæreſis Diphthongum diſtrahit in ſuas vocales, aut longam in ſuas breves diſſolvit.

Tmeſis membra vocis compoſitæ diſterminat, interventu unius, vel plurium dictionum.

Syſtole longam corripit.

Diaſtole, ſive Ectaſis brevem producit.

Cæſura extendit ſyllabam brevem in fine dictionis, & initio pedis.

Li-

Licentia Poetica, quæ nullis legibus conſtricta eſt, & longas corripit, & breves producit, & ancipites in eadem dictione, eodem verſu & producit, & corripit, ſive propter metri neceſſitatem, ſive ad numerorum varietatem & elegantiam.

Quia vero Poetas maxime difficiles facit Dialectus, ideo de Dialectis aliqua.

De Dialectis Præcipuis.

Prima Declinatio.

S. N. ὁ Αἰνείας Com. *αἰνείης* Jon.
G. τοῦ αἰνείου Com. *αἰνείεω* Jon. *αἰνείαο* Æolice, vel Bœotice; *αἰνεία* Dorice, *αἰνείω* Poetice.
D. τῷ αἰνείᾳ Com. *αἰνείῃ* Jon.
A. τὸν αἰνείαν Com. *αἰνείλω*, & *αἰνείεα* Jon.
V. ὦ αἰνεία Com. *αἰνείας* Attice.

D. N. & A. τὼ αἰνείᾳ.
G. & D. τοῖν αἰνείαιν.
V. ὦ αἰνείᾳ.

P. N. οἱ αἰνεῖαι.
G. τῶν αἰνειῶν Com. *αἰνειέων* Jonice, *αἰνειάων* Æollce, *αἰνειᾶν* Dorice.
D. τοῖς αἰνείαις Com. *αἰνείῃς*, *αἰνείαισι*, *αἰνείῃσι*, Jonice & Dorice.
A. τὰς αἰνείας Com. *αἰνείεας* Jonice.
V. ὦ αἰνεῖαι.

Regulæ plurium partium Orationis communes.

1. A longum frequenter mutatur Jonice in *η*, ſed *α* breve rarius: ut, ἰσοφία, ἰσοφίη: δράω, δράσω, δρήσω: πράξας, πρήξας: ἀναιδείαν, ἀναιδείλω.

2. *η* mutatur Dorice in *α* longum: ut χρύσης, χρύσας: λήϊψη, λάϊψη: σωομένη, σωομένα.

3. Ubi Dores *η* ſervant, ibi Bœoti id mutant in *ει*: ubi illi *η* in *α* mutant, ibi hi id retinent: ut ἦρως, ἔρως: ἀδὺ, ἡδύ.

Secunda Declinatio.

S. N. ἡ μέλισσα.
G. τῆς μελίσσης Communiter, *μελίσσας* Dorice.
D. τῇ μελίσσῃ Communiter, *μελίσσᾳ* Dorice.

A. τὴν

A. τὴν μέλισσαν, ὄπλοίην pro ὅπλοιαν, Iliad. 9. V. 362.
V. ὦ μέλισσα.
D. N. & A. τὰ μελίσσα.
G. & D. ταῖν μελίσσαιν.
V. ὦ μελίσσα.
N. αἱ μέλισσαι.
G. τῶν μελισσῶν Communiter, μελισσέων Jonice, μελισσάων Æolice, μελισσᾶν, Dorice.
D. ταῖς μελίσσαις Communiter. μελίσσῃς, μιλίσσαισι, μελίσσῃσι, Jonice, & Dorice.
A. τὰς μελίσσας.
V. ὦ μέλισσαι.

Tertia Declinatio.

S. N. ὁ λόγος.
G. τοῦ λόγου Communiter, λόγοιο Jonice, & Dorice. λόγω Dorice, ſine Jota ſubſcripto.
D. τῷ λόγῳ.
A. τὸν λόγον.
V. ὦ λόγε Communiter, λόγος Attice.
D. N. A. τὼ λόγω.
G. & D. τοῖν λόγοιν Communiter, λόγοϊν Poetice.
V. ὦ λόγω.
P. N. οἱ λόγοι.
G. τῶν λόγων.
D. τοῖς λόγοις Com., λόγοισι Jonice, & Doricе.
A. τοὺς λόγους Com., λόγως, & λόγος Dorice.
V. ὦ λόγοι.

Quarta Declinatio.

Genitivus ſingularis Poetice aſſumit ο, ut ὁ πετεὺς τοῦ πετεῶ, πετεῶο.

Quinta Declinatio.

Poetæ formant Pluralem Dativum a Nominativo Plurali, addendo σι, & α Neutrorum in εσ mutando: ut ἀνὴρ, ἄνδρες, ἄνδρεσσι: τρώς, τρῶες, τρώσσι: ὄπα, ἔπεα, ἐπέεσσι.

Regula plurium Declinationum, & caſuum Communis.

Poetice Caſib. additur ſyllaba φι, aut φιν: ut,

ἡ ἑτέρᾳ, ἑτέρῃφι, vel ἑτέρῃφιν.
τῆς ἀνῆς, ἀνῆφι, ab ἀνή.
τῇ ἰωρέῃ, ἰωρέῃφι, ab ἰωρέα.
τῷ ἀνῷ, ἀνῆφι.
ἀ ἠρανία, ἠρανίαφι.
τᾶ πόντα, ποντάφι, a πόντος.
ταῖς κοτυληδόσι, κοτυληδονόφι, a κοτυληδών.
τοῖς ὄχεσι, ὄχεσφι, ab ὀχ&, &.
τὰ σήθεα, σήθεσφι, a σῆθ&.
τᾶ αὐτᾶ, αὐτάφι, ab αὐτός.

Contra in multis fit ἀποκοπή: ut, τὸ κεἰ, pro κείμενον: τὸ σκέπα pro σκέπασμα; τὸν ποσιδᾶ, pro ποσειδᾶνα.

Pronomina. Ε Γ Ω.

S. N. ἐγὼ Communiter, ἐγωγε Att. ἐγὼν Æolice, & Dorice, ἐγώνη Dorice.
G. ἐμεῦ & μεῦ Communiter, ἐμέο, & ἐμεῖο Jonice, ἐμεόθεν & ἐμέθεν Att. ἐμέ & μέ Æolice, & Dorice.
D. ἐμοὶ & μοὶ Com. ἐμὶν, & μὶν, & ἐμοίνη Dorice.
A. ἐμὲ, & μέ.
D. N. & A. νωΐ, & νῶ Communiter, ἄμμε Æolice,
G. & D. νῶιν, νῷν.
P. N. ἡμεῖς Communiter, ἠμέες Jonice, ἄμες Dorice, ἄμμες Æolice.
G. ἡμῶν Communiter, ἠμέων & ἠμείων Jonice, ἀμῶν Dorice, ἄμμων & ἀμμείων Æolice.
D. ἡμῖν Communiter, ἦμιν Att. ἠμὶν, ἀμὶν, & ἀμῖν Dorice, ἄμμι, & ἄμμιν Æolice.
A. ἡμᾶς Com. ἠμέας Jonice, ἀμᾶς Dorice, ἄμμε, & ἄμμας Æolice.

Σ Υ.

S. N. σὺ Com. τὺ & τλύ Dorice.
G. σεῦ Communiter, σέο & σεῖο Jonice, σέοθεν, & σέθεν Attice, σέ Æolice, & Dorice, τέ Dor.
D. σοὶ Communiter, τοὶ & τεὶν Dorice.
A. σὲ, Communiter, τὺ Dorice.
V. σύ.
D. N. & A. σφωΐ & σφὼ Communiter, ὔμμε Æolice.

G. &

G. & D. σφῶϊν, σφῷν.

P. N. ὑμεῖς Communiter, ὑμέες Jonice, ὔμες Dorice, ὔμμες Æolice.

G. ὑμῶν Communiter, ὑμέων & ὑμείων Jonice, ὑμμέων Æolice.

D. ὑμῖν Communiter, ὑμὶν Poetice, ὔμμι, & ὔμμιν Æolice.

A. ὑμᾶς Communiter, ὑμέας Jonice, ὔμμας Æolice.

Οὗ.

S. G. οὗ Communiter, ἕο & εἷο Jonice, ἕοθεν & ἕθεν Attice, & Dorice.

D. οἷ Apud Soph. σφὶν, ei.

A. ἑ Apud Eurip. σφὲ, eum, eam.

D. N. & A. σφωέ, σφέ.

G. & D. σφωῖν, σφίν.

P. N. σφεῖς Communiter, σφέες Jonice, σφὲς Dorice.

G. σφῶν Communiter, σφέων & σφείων Jonice.

D. σφίσι Communiter, σφὶ & σφὶν Poetice.

A. σφᾶς Communiter, σφέας Jonice, σφὲ Æolice.

Μὶν, vel νὶν, ſe, ipſum, ipſam, ipſum; ipſos, ipſas, Dorica ſunt.

Ἐχεῖνος Communiter, κεῖνος poetice, τῶνος Dorice.

Verba. indicat. Præſens.

S.	πάττω,	πάττεις,	πάττει.
	Dor. πεπάχω,	πάττες,	πάττε.
	Æolice	πάττης,	πάττῳ.
	ſine Jota ſubſcripto, & πάττεσθαι.		
D.		πάττετον,	πάττετον.
P.	πάττομεν,	πάττετε,	πάττουσι.
	Dor. πάττομες,		πάττοντι.

Jonica ſunt ab ὁρῶ ὁράας, pro ὁρᾷς: ab ἐῶ, ἐάω, pro ἐᾷ, finit: priore α brevi, poſteriore longo.

Imperf.

S.	ἔπαττον,	ἔπαττες,	ἔπαττε.
	Poet. πάττεσκον,	πάττεσκες,	Jon. πάττεσκε.
D.		ἐπάττετον,	ἐπαττέτην.
P.	ἐπάττομεν,	ἐπάττετε,	ἔπαττον.
	Dor. ἐπάττομες,		Bœot. ἐπάττοσαν.
			Poet. πάττεσκον.

REGULA GENERALIS.

Jones, & Poetæ quodlibet Augmentum abjiciunt: ut, Τάτπε pro ἔπατπε: ἄκυσε pro ἤκυσε.

Interdum Aoriſtos ἀναδιπλασιασμῷ plus æquo augent: ut, ἐχάροντο, κεχάροντο: λαβέσθαι, λελαβέσθαι.

Τάτπεσκε a Communi ἔπατπες, abjiciendo Augmento, & κε addendo. Sic Aoriſti, ἔταξες, τάξασκε: ἔπαγες, τάγεσκε. Penultimæ vero Vocales longæ, aut Diphthongi corripiuntur: ut,

Ἐποίεις, ποίεσκε: ἐχρύσους, χρύσοσκε: ἐπίθης, πίθεσκε: ἔσης, ἴσασκε: ἐδίδως, δίδοσκε: ἔθης, θέασκε: ἔσης, σάσκε: ἔδως, δόσκε.

Præt. Perfect.

S. τέταχα,	τέταχας,	τέταχε.
D.	τετάχατον,	τετάχατον.
P. τετάχαμεν,	τετάχατε,	τετάχασι.
Dor. τετάχαμες,		τετάχανπι.
		τέταχαν Chalcidice.

Pluſq. perf.

S. ἐτετάχειν,	ἐτετάχεις,	ἐτετάχει.
J.on. ἐτετάχεα,		ἐτετάχεες.
Att. ἐτετάχη,		ἐτετάχη.

REGULA GENERALIS.

Jonum ſunt diſſolutiones, contractiones Atticorum: ut Ποιέω, ποιῶ, ἐβόεον, ἐβόων: ἐτετύφεα, vel ἐτετύφες, ἐτετύφη.

D.	ἐτετάχειτον,	ἐτεταχείτην.
P. ἐτετάχειμεν,	ἐτετάχειτε,	ἐτετάχεισαν.
Dor. ἐτετάχειμες,	Att.	ἐτετάχεσαν.

Abjicitur nonnunquam Attice ε a principio tertiarum Perſonarum Singularis, & Pluralis numeri: ut Συγγεγόνει, πεθρύλληπο, πεποιήκεσαν: a συγγένομαι, θρυλέομαι, ποιέω.

Aoriſt. 1.

S. 1. ἔταξα,	ἔταξαν,	ἔταξε.
Poet. τάξασκον,	τάξασκες,	Jon. τάξασκε.
D.	ἐτάξατον,	ἐταξάτην.

P. ἐτά-

P. ἐπάξαμεν, ἐπάξατε, ἔπαξαν.
Dor. ἐπάξαμες. Bœot. ἐπάξασαν.

Aoriſtus 2.

S. ἔπαγον, ἔπαγες, ἔπαγε.
Poet. πάγεσκον, πάγεσκες, Jon. πάγεσκε.
D. ἐπάγεσον, ἐπαγέτην.
P. ἐπάγομεν, ἐπάγετε, ἔπαγον.
Dor. ἐπάγομες. Bœot. ἐπάγοσαν.

Futur. 1.

S. πάξω, πάξεις, πάξει.
Dor. παξῶ, παξεῖς, παξεῖ.
Æol. πάξις, πάξιι.
D. πάξετον, πάξετον.
Dor. παξεῖτον, παξεῖτον.
P. πάξομεν, πάξετε, πάξουσι.
Dor. παξοῦμες, παξεῖτε, παξοῦντι.

Æoles pro ϝαλῶ, ϝερῶ, faciunt ϝάλσω, & ϝέρσω.

Futur. 2.

S. παγῶ, παγεῖς, παγεῖ.
D. παγεῖτον. παγεῖτον.
P. παγοῦμεν, παγεῖτε, παγοῦσι.
Dor. παγοῦμες, παγοῦντι.

Imperat. Præſens.

S. πάττε, παττέτω.
D. πάττετον. παττέτων.
P. πάττετε, παττέτωσαν.
Att. παττόντων.

Præteritum perfectum.

S. πέπαχε, πεπαχέτω.
D. πεπάχετον, πεπαχέτων.
P. πεπάχετε, πεπαχέτωσαν.

Aoriſtus 1.

S. πάξον, παξάτω.
D. πάξατον, παξάτων.
P. πάξατε, παξάτωσαν.
Att. παξάντων.

Aoriſtus 2.

S. πάγε, παγέτω.
πάγον, more Syracuſanorum.

D.	πάγετον,	παγέτων.
P.	πάγετε,	παγέτωσαν.
		Att. παγόντων.

Optativ. Præsens.

S. πάττοιμι,	πάττοις,	πάττοι.
D.	πάττοιτον,	παττοίτω.
P. πάττοιμεν,	πάττοιτε,	πάττοιεν.
Dor. πάττοιμες,		

τρέφοιν pro τρέφοιμι, Eurip. ἄφρων ἂν εἴην, εἰ τρέφοιν πὰ τῶν πέλας. Varius in Lexico, quod ἐν ἀμαλθείας κέρᾳ continetur.

Præt. perf.

S. πεπάχοιμι,	πεπάχοις,	πεπάχοι.
D.	πεπάχοιτον,	πεπαχοίτω.
P. πεπάχοιμεν,	πεπάχοιτε,	πεπάχοιεν.
Dor. πεπάχοιμες,		

Aoriſt. 1.

S. πάξαιμι,	πάξαις,	πάξαι.
D.	πάξαιτον,	παξαίτω.
P. πάξαιμεν,	πάξαιτε,	πάξαιεν.
Dor. πάξαιμες.		Job. 18. ἁρπάσαισαν.

λέσαισαν, ἔλθοισαν: pro ἁρπάσαιεν, ὀλέσαιεν, ἔλθοιεν.

Aoriſtus 2.

S. πάγοιμι,	πάγοις,	πάγοι.
D.	πάγοιτον,	παγοίτω.
P. πάγοιμεν,	πάγοιτε,	πάγοιεν.
Dor. πάγοιμες.		

εἴποιεν pro εἴποι. Ariſtot. 8. Polit. 5. λόγοις, ὃς ἂν τις εἴποιεν.

Fut. 1.

S. πάξοιμι,	πάξοις,	πάξοι.
D.	πάξοιτον,	παξοίτω.
P. πάξοιμεν,	πάξοιτε,	πάξοιεν,
Dor. πάξοιμες,		

Futur. 2.

S. παγοῖμι,	παγοῖς,	παγοῖ.
D.	παγοῖτον,	παγοίτω.
P. παγοῖμεν,	παγοῖτε,	παγοῖεν.
Dor. παγοῖμες.		

Sub-

Subjunct. Præsens.

S. ἐὰν πάπτω, πάπτῃς, πάπτῃ.
Æol. πάπτῃσθα, πάπτῃσι Jonice.
D. πάπτητον, πάπτητον.
P. πάπτωμεν, πάπτητε, πάπτωσι.
Dor. πάπτωμες.

Præterit. perf.

S. ἐὰν πεπάχω, πεπάχῃς, πεπάχῃ.
D. πεπάχητον, πεπάχητον.
P. πεπάχωμεν, πεπάχητε, πεπάχωσι.
Dor. πεπάχωμες.

Aoriſt. 1.

S. ἐὰν πάξω, πάξῃς, πάξῃ,
D. πάξητον, πάξητον.
P. πάξωμεν, πάξητε, πάξωσι.
Dor. πάξωμες.

Aoriſt. 2.

S. ἐὰν πάγω, πάγῃς, πάγῃ.
Jon. πάγῃσι.
D. πάγητον, πάγητον.
P. πάγωμεν, πάγητε, πάγωσι.
Dor. πάγωμες.

Infinit. Præsens.

πάπτειν Communiter.
πάπτεν Dorice.
πάπτην Æolice & Dorice.
παπτέμεναι, Attice, & Dorice.
παπτέμεν Jonice.
βοᾷν Communiter, βοᾶις Æolice, χρυσοῦν Communiter, χρυσοῖς Æolice.
Apud Homerum ἀχαλέων Jonice, ultima longa, pro ἀχαλᾶν.

Præterit. perf.

πεπαχέναι.
πεπαχέμεναι. Dor. & Att.
πεπαχέμεν. Jon.

Aoriſt. 1.

πάξαι, πάξαιμεν Jon. παξέμεναι Att.

Aoriſt. 2.

παγῆν.
παγέν. Dor.
παγέμεναι. Att. Dor.
παγέμεν. Jon.
παγίην, diſſolutione τῦ παγῆν Jonica.

Futur. 1.

πάξειν, variatur ut præſens.

Futur. 2.

παγῆν, variatur ut Aoriſt. 2.

Diſſolutio Jonica fit etiam in aliis modis Activæ διαθέσεως, itemque in quibuſdam reliquarum διαθέσεων: ut

λειαν῀, λειανέω. Iliad. 15. V. 261.
μενε῀, μενέει. Nonnus cap. 14. παραφράσεως ᾠδ.
ἀγγελῦσι, ἀγγελέουσι. Iliad. 9.
ἀρτιω῀σι, ἀρτιωέουσι. Odyſſ. 1.
φάγοις, φαγέοις. Phocylides.
διακε῀νωσι, διακεκνιέωσι. Iliad. 2.
μιγῶσι, μιγέωσι. Ibidem.
πλωῦσα, πλωέουσα. Odyſſ. 6.
ὀφράνω, ὀφρανέω. Iliad. 7.

Paſſivum. Indicat. Præſens.

S.	πάτομαι,	πάτῃ,	πάτεται.
	Jon.	πάτεαι, Attice	πάτει.
D.	πατόμεθον,	πάτεσθον,	πάτεσθον.
P.	πατόμεθα,	πάτεσθε,	πάτονται.
	Dor. & Jon.	πατόμεσθα.	

Imperf.

S.	ἐπατόμην,	ἐπάτην,	ἐπάτετο.
Poet.	πατεσκόμην,	πατέσκην,	πατέσκετο.
	Jon.	ἐπάτεο.	
	Dor.	ἐπάτω.	
D.	ἐπατόμεθον,	ἐπάτεσθον,	ἐπατέσθην.
P.	ἐπατόμεθα,	ἐπάτεσθε,	ἐπάτοντο.
Dorice, & Jonice,		ἐπατόμεσθα.	

Ου

Ου mutatur Dorice in

1. ω, extra Crasin : ut μῆσα, μῶσα, βυκόλ☉, βωκόλ☉.

2. ᾶ, in Crasi : ut Δημοσθένε☉, υς, Δημοσθένᾶς : ποιέονται, ῦνται, ποιᾶνται, ποιεῦσα, ῦσα, ποιᾶσα. Sic κείσομαι, Dorice κεισεῦμαι, & κεισᾶμαι.

3. οι, in Participiis fœmininis Barytonorum Præsentis Temporis : ut, τύπτουσα, τύπτοισα.

Præter. perf.

S. τέταγμαι, τέταξαι, τέτακται.
D. τετάγμεθον, τέταχθον, τέταχθον.
P. τετάγμεθα, τέταχθε, τεταγμένοι εἰσί.
Dor. τετάγμεσθα, Jon. τέταχαται.

φράζομαι, πέφρασμαι Communiter, πέφραδμαι Attice.
μνάομαι, μέμνημαι, μέμνησαι Communiter, Jonice μέμνηαι, & μέμνεαι, tum Attice μέμνῃ.

Pluſq. perf.

S. ἐτετάγμην, ἐτέταξο, ἐτέτακτο.
D. ἐτετάγμεθον, ἐτέταχθον, ἐτετάχθην.
P. ἐτετάγμεθα, ἐτέταχθε, τεταγμένοι ἦσαν.
Dor. ἐτετάγμεσθα. Jon. ἐτετάχατο.

Aoriſt. 1.

S. ἐτάχθην, ἐτάχθης, ἐτάχθη.
D. ἐτάχθητον, ἐταχθήτην.
P. ἐτάχθημεν, ἐτάχθητε, ἐτάχθησαν.
Dor. ἐτάχθημες, Bœot. ἐτάχθεν.

ἐκείνθην, & ἐκλίνθην Poetica ſunt, pro ἐκείθην, & ἐκλίθην : a κείνομαι, & κλίνομαι.

Aoriſt. 2.

S. ἐτάγην, ἐτάγης, ἐτάγη.
D. ἐτάγητον, ἐταγήτην.
P. ἐτάγημεν, ἐτάγητε, ἐτάγησαν.
Dor. ἐτάγημες, Bœot. ἔταγεν.

Futur. 1.

S. ταχθήσομαι, ταχθήσῃ, ταχθήσεται.
Jon. ταχθήσεαι.
Att. ταχθήσει.

D. ταχ-

D. παχθησόμεθον, παχθήσεσθον, παχθήσεσθον.
P. παχθησόμεθα, παχθήσεσθε, παχθήσονται.
Dor. παχθησόμεσθα.

Futur. 2.

S. ταγήσομαι, ταγήσῃ, ταγήσεται.
Jon. ταγήσεαι.
Att. ταγήσει.
D. ταγησόμεθον, ταγήσεσθον, ταγήσεσθον.
P. ταγησόμεθα, ταγήσεσθε, ταγήσονται.
Dor. ταγησόμεσθα.

Paulo poſt Futur.

S. τετάξομαι, τετάξῃ, τετάξεται.
Jon. τετάξεαι.
Att. τετάξει.
D. τεταξόμεθον, τετάξεσθον, τετάξεσθον.
P. τεταξόμεθα, τετάξεσθε, τετάξονται.
Dor. τεταξόμεσθα.

Imperat.

Præſens.

S. τάττω, τάττεσθω.
Jon. τάττεο.
Dor. τάττευ.
D. τάττεσθον, τάττεσθων.
P. τάττεσθε, τάττεσθωσαν.
Att. τάττεσθων.
στεφανέσθων, coronentur: Syneſ. περὶ δώρ.

Præterit. perf.

S. τέταξο, τετάχθω.
D. τέταχθον, τετάχθων.
P. τέταχθε, τετάχθωσαν.

Aoriſt. 1.

S. τάχθητι, ταχθήτω.
D. τάχθητον, ταχθήτων.
P. τάχθητε, ταχθήτωσαν.

Aoriſt. 2.

S. τάγηθι, ταγήτω.
D. τάγητον, ταγήτων.
P. τάγητε, ταγήτωσαν.

Optα-

Optativ.

Præſens.

S. τατταίμιλω, τάττοιο, τάττοιτο.
D. τατταίμεθον, τάττοισθον, τατταίσθιλω.
P. τατταίμεθα, τάττοισθε, τάττοιντο.
Dor. τατταίμεσθα, Jon. & Poet. τατταίατο.

Præter. perf.

S. τεταγμένΘ, εἶλω, εἶης, εἶη.
D. τεταγμένω, εἶητον, εἰήτην.
P. τεταγμένοι, εἶημεν, εἶητε, εἶησαν.

Aoriſt. 1.

S. ταχθείλω, ταχθείης, ταχθείη.
D. ταχθείητον, ταχθειήτην.
P. ταχθείημεν, ταχθείητε, ταχθείησαν.
Dor. ταχθείημες.
Syncope, ταχθεῖμεν, ταχθεῖτε, ταχθεῖεν.

Aoriſt. 2.

S. ταγείλω, ταγείης, ταγείη.
D. ταγείητον, ταγειήτην.
P. ταγείημεν, ταγείητε, ταγείησαν.
Dor. ταγείημες.
Syncope, ταγεῖμεν, ταγεῖτε, ταγεῖεν.

Futur. 1.

S. ταχθησοίμιλω, ταχθήσοιο, ταχθήσοιτο.
D. ταχθησαίμεθον, ταχθήσοισθον, ταχθησοίσθιλω.
P. ταχθησοίμεσθα, ταχθήσοισθε, ταχθήσοιντο.
Dor. ταχθησοίμεσθα. Jon. & Poet. ταχθησοίατο.

Futur. 2.

S. ταγησο΄μιλω, ταγήσοιο, ταγήσοιτο.
D. ταγησοίμεθον, ταγήσοισθον, ταγησοίσθιλω.
P. ταγησοίμεθα, ταγήσοισθε, ταγήσοιντο.
Dor. ταγησοίμεσθα. Poet. ταγησοίατο.

Paulo poſt Futur.

S. τεταξοίμιλω, τετάξοιο, τετάξοιτο.
D. τεταξοίμεθον, τετάξοισθον, τεταξοίσθιλω.
P. τεταξοίμεθα, τετάξοισθε, τετάξοιντο.
Dor. τεταξοίμεσθα. Jon. & Poet. τεταξοίατο.

Sub-

Subjunct.

Præſens.

S.	ἐὰν τάπτωμαι,	τάπτῃ,	τάπτηται.
	Jon.	τάπτηαι.	
D.		ταπτώμεθον,	τάπτησθον, τάπτησθον.
P.		ταπτώμεθα,	τάπτησθε, τάπτωνται.
	Dor.	ταπτώμεσθα.	

Præter. perf.

S.	ἐὰν πεταγμένος,	ὦ, ᾖς,	ᾖ.
D.		πεταγμένω,	ἦτον, ἦτον.
P.		πεταγμένοι, ὦμεν,	ἦτε, ὦσι.

Aoriſt. 1.

S.	ἐὰν ταχθῶ,	ταχθῇς,	ταχθῇ.
D.		ταχθῆτον,	ταχθῆτον.
P.		ταχθῶμεν, ταχθῆτε,	ταχθῶσι.
	Dor.	ταχθῶμες.	

Aoriſt. 2.

S.	ἐὰν ταγῶ,	ταγῇς,	ταγῇ.
D.		ταγῆτον,	ταγῆτον.
P.		ταγῶμεν, ταγῆτε,	ταγῶσι.
	Dor.	ταγῶμες.	

Infinit.

Præſens.

τάπτεσθαι.

Præterit. πετάχθαι.

Aor. 1. ταχθῆναι Communiter, ταχθήμεναι Att. & Dor. ταχθῆμεν Jon.

Aor. 2. ταγῆναι Communiter, ταγήμεναι Att. & Dor. ταγῆμεν Jon.

Fut. 1. ταχθήσεσθαι.

Fut. 2. ταγήσεσθαι.

Paul. poſt Fut. πετάξεσθαι.

Medium.

Indicat.

Præter.

S.	πέπαγα,	πέπαγας,	πέπαγε.
D.		πεπάγαμεν,	πεπάγατον.

P. πε-

P. τεταγμεν, τεταγατε, τεταγασι.
Dor. τεταγμες. τεταγανπι.

Pluſq. perf.

S. ἐτετάγειν, ἐτετάγεις, ἐτετάγει.
Jon. ἐτετάγεα, ἐτετάγοι.
Att. ἐτετάγη, ἐτετάγη.
Sic εἶδω, εἶδειν, ᾔδειν, ᾔδεα, ᾔδεε, ᾔδη.
D. ἐτετάγετον, ἐτετάγέτην.
P. ἐτετάγμεν, ἐτετάγετε, ἐτετάγεσαν.
Dor. ἐτετάγμες.

Aoriſt. 1.

S. ἐταξάμὶν, ἐτάξω, ἐτάξατο.
μνησάσκετο Jon. ἐτάξαο,
pro ἐμνήσατο, Iliad. 11. V. 565.
D. ἐταξάμεθον, ἐτάξασθον, ἐταξάσθων.
P. ἐταξάμεθα, ἐτάξασθε, ἐτάξαντο.
Dor. ἐταξάμεσθα,

Aoriſt. 2.

S. ἐταγόμὶν, ἐτάγε, ἐτάγετο.
Jon. ἐτάγες.
Dor. ἐτάγὼ.
D. ἐταγόμεθον, ἐτάγεσθον, ἐταγέσθων.
P. ἐταγόμεθα, ἐτάγεσθε, ἐτάγοντο.
Dor. ἐταγόμεσθα.

Futur. 1.

S. τάξομαι, τάξη, τάξεται.
Dor. ταξῶμαι, &c. Jon. τάξεαι.
Att. τάξει.
D. ταξόμεθον, τάξεσθον, τάξεσθον.
P. ταξόμεθα, τάξεσθε, τάξονται.
Dor. ταξόμεσθα.

Futur. 2.

S. ταγῶμαι, ταγῇ, ταγεῖται.
Jon. ταγέαι.
Att. ταγεῖ.
D. ταγώμεθον, ταγεῖσθον, ταγεῖσθον.
P. ταγώμεθα, ταγεῖσθε, τάγῶνται.
Dor. ταγώμεσθα.

Imperat.

Præterit.

S.	τέταγε,	τεταγέτω.
D.	τετάγετον,	τεταγέτων.
P.	τετάγετε,	τεταγέτωσαν.

Aoriſt. 1.

S.	τάξαι,	ταξάσθω.
D.	τάξασθον,	ταξάσθων.
P.	τάξασθε,	ταξάσθωσαν.
		Att. ταξάσθων.

Aoriſt. 2.

S.	ταγῦ,	ταγέσθω.
D.	τάγεσθον,	ταγέσθων.
P.	τάγεσθε,	ταγέσθωσαν.
		Att. ταγέσθων.

Optativ.

Præterit.

S.	τετάγοιμι,	τετάγοις,	τετάγοι.
D.		τετάγοιτον,	τεταγοίτην.
P.	τετάγοιμεν,	τετάγοιτε,	τετάγοιεν.

Aoriſt. 1.

S.	ταξαίμην,	τάξαιο,	τάξαιτο.
D.	ταξαίμεθον,	τάξαισθον,	ταξαίσθην.
P.	ταξαίμεθα,	τάξαισθε,	τάξαιντο.
	Dor. ταξαίμεσθα,	Jon. & Poet.	ταξαίατο.

Aoriſt. 2.

S.	ταγοίμην,	τάγοιο,	τάγοιτο.
D.	ταγοίμεθον,	τάγοισθον,	ταγοίσθην.
P.	ταγοίμεθα,	τάγοισθε,	τάγοιντο.
	Dor. ταγοίμεσθα.	Jon. & Poet.	ταγοίατο.

Futur. 1.

S.	ταξοίμην,	τάξοιο,	τάξοιτο.
D.	ταξοίμεθον,	τάξοισθον,	ταξοίσθην,
P.	ταξοίμεθα,	τάξοισθε,	τάξοιντο.
	Dor. ταξοίμεσθα,	Poet.	ταξοίατο.

Futur. 2.

S.	ταγοίμην,	ταγοῖο,	ταγοῖτο.
D.	ταγοίμεθον,	ταγοῖσθον,	ταγοίσθην.

P. τα-

P. ταγοίμεθα, ταγοῖσθε, ταγοῖντο.
Dor. ταγοίμεσθα, Jon. & Poet. ταμίαιτο.

Subjunct.

Præterit.

S. ἐὰν τετάγω, τετάγῃς, τετάγῃ.
D. τετάγητον, τετάγητον.
P. τετάγωμεν, τετάγητε, τετάγωσι.
Dor. τετάγωμες.

Aoriſt. 1.

S. ἐὰν τάξωμαι, τάξῃ, τάξηται.
Jon. τάξηαι.
D. ταξώμεθον, τάξησθον, τάξησθον.
P. ταξώμεθα, τάξησθε, τάξωνται.
Dor. ταξώμεσθα,

Aoriſt. 2.

S. ἐὰν τάγωμαι, τάγῃ, τάγηται.
Jon. τάγηαι.
D. ταγώμεθον, τάγησθον, τάγησθον.
P. ταγώμεθα, τάγησθε, τάγωνται.
Dor. ἐὰν ταγώμεσθα.

Infinit.

Præterit.

τετάγθαι Commun. τετάγμεναι Att. & Dor. τετάγμεν Jonice.

Aor. 1. τάξασθαι.
Aor. 2. ταγέσθαι.
Fut. 1. τάξεσθαι.
Fut. 2. ταγεῖσθαι.

Subſtantivum εἰμὶ

Indicat.

Præſens.

S. εἰμὶ, εἶς, ἦ εἶ. ἐστί.
Dor. ἐμμὶ. Com. ἴῃ, ab ἔομαι. Dor. ἰῆ.
Att. ἶει.
ἐοῖ. Poet.
D. ἐστὸν, ἐστόν.
P. ἐσμὲν, ἐστὲ, εἰσί.

Dro.

Dor. ἐμμὲν, Jon. ἔασι.
& ἐμμὲς, Dor. ἐᾶτί.

Imperf.

S. ἦν, ἦς, ἦ.
Jon. ἔα, Æol. ἦσθα, ἦε.
ἦα, Dor. ἦς.
Poet. ἔλω.
Att. ἦ ἤλω,
Poet. ἔλω, & ἦεν.
ἔον, &
ἔσχον, ἔσχε.
D. ἦτον, ἤτην.
ἦσον, ἤσλω.
ἔισον,
ἔσον, ἔσλω.
P. ἦμεν, ἦτε, ἦσαν.
Dor. ἦμες, ἔσαν.
ἰὼ ἰὼ ἄρα.

χἠχεῖνοι παλαικάρδιοι. In Epigrammate apud Æſchin. κατὰ κτησιφῶντος.

Futur. 1.

S. ἔσομαι, ἔσῃ, ἔσεται.
Jon. ἔσεαι, Sync. ἔσαι.
Poet. ἔσσεαι,
Dor. ἐσσῦμαι, ἐσῇ, ἐσσῆται, &c.

Imperat.

Præſens.

S. ἔσω. ἔσω.
ἴσθι, ἤτω.
D. ἔστον, ἔστων.
P. ἔστε, ἔστωσαν.
Att. ἔστως.

Optat.

Præſens.

S. εἴλω, εἶης, εἴη.
Poet. εἶοι.
D. εἴητον, εἰήτην.
P. εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.
Sync. εἶμεν, εἶτε, εἶεν.

Fu-

Futur. 1.

S. ἐσοίμιλω, ἔσοιο, ἔσοιτο, &c.

Subjunct.

Præsens.

P. ἐὰν ὦ, ᾖς, ᾖ.
Jon. ἔω, ἔῃς, ἔῃ.
Æol. ἦσθα,
D. ἦτον, ἦτον.
P. ὦμεν, ἦτε, ὦσι.
Jon. ἔωσι.

Infinit.

Præsens.

εἶναι Communiter, ἔμεναι Attice & Dorice. ἔμμεναι Æolice, ἔμεν Jonice, ἦμεν Dorice.

Futur. 1. ἔσεσθαι.

Participium.

ὤν, & ἐών. } Poet. vel Jon.
ἔσα, & ἐοῦσα. }
ἐόν, & ἐόν. }

Observationes quædam.

1. Attice fit παραγωγὴ, ut, αἰτῶ, αἰτίζω: σελαγῶ, σελαγίζω.

2. Attice σ omittitur, sicut Jonice additur, ut, παγήλαωτ☉, pro παγήλαως☉: ἀκαμέν☉, pro ἀκασμέν☉, Θεόδωρ☉, & Θεόδοτ☉, pro Θεόδωρ☉, & Θεόδοτ☉.

3. ο in ω Attice: ut δόπης, δώπης: πόπης, πώπης: δύο, δύω.

4. Duplex ασ, Attice per duplex ττ effertur: θάλασσα, θάλαττα, πράσσω, πράττω.

5. Z Dorice in σδ solvitur: ut
συρίζω, συρίσδω.

6. Futura in σω a Verbis in ζω, per ξω Dorice efferuntur: ut λυγίζω, λυγίσω, λυγιξῶ.

7. Dores ω sæpe in α mutant: ut
πρῶτ☉, πρᾶτ☉: ἐποιήσω, ἐποιήσα, ab ἐποιησάμιλω, Hinc credo ω pronuntiatum fuisse per α obscurum, sicut Hebræorum Cametz.

8. Dorica ſunt, δυόφ⊙, pro γνόφ⊙; Σωκράτη, pro Σωκράτης: μῆον pro μεῖον.

9. Tenues Jonice pro aſpiratis ponuntur: ut, χιτῶν, κιτῶν: ἀφίκοντο, ἀπίκοντο: ἐφ' ἧς, ἐπ' ἧς, At. ἐνθένδε, pro ἐνταῦθα.

10. Æoles quoque fugiunt Aſpirationem: ut ὅτ⊙, pro ὅτ⊙: ἀπῆκε, pro ἀφῆκε. Ideo olim utebantur litera F, quod Digamma Æolicum dicitur: ut ἑλένη, Ϝελένη.

11. Æoles præponunt, aut poſtponunt, aut geminant Conſonantes: ut ῥαδινὸς, βραδινὸς: χαλυβικὸς, χαλυβδικὸς: ὄχ⊙, ὄγχ⊙, ἄμαθ⊙, συγκοπῇ ἄμ⊙, Æolice ἄμμ⊙. Sic ἀχιλλεύς, quia ἄχ⊙ τοῖς Ἰλιάδῃσιν ἐνεποίησε, dolorem Trojanis dedit: Æolice: Ἀχιλλεύς. Aliter etiam Joannes Tzetzes in Lycophrone derivat.

12. Pro πάλας, & τύφας, dicitur Æolice πάλλας, & τύφλας.

13. Æolice Πηλλεύς, pro Πηλεύς.

14. Elei σ in ρ mutabant: ut, ἵππ⊙, ἵππορ: ὄσος, ὄρος: μάρτυς, μάρτυρ. Plura de Dialectis Joan. Grammaticus, Plutarchus de Dialectis Homericis, & Corinthus: qui libelli in calce Lexicorum additi conſpiciuntur; Item in toto Euſtathio.

Καὶ τόδε μὲν βαρέως ὀδύῃσι πεπαρμέν⊙ ἦτορ
Ἐξ ἀλόχοιο μόρῳ, ξωυέγραφα πολυπλανὲς ἔργον.
Σοὶ δὲ, βροτῶν σῶτερ, μεγάλῳ φίλ⊙ ἰῇ θεοῖο,
Δόξα, κλέ⊙ τ' εἰς αἰῶνας περιχυδὲς ἅπαντας.

GRÆ-

GRÆCORUM MENSIUM DISTRIBUTIO

Secundum Gazam.	Secundum Scaligerum.	Secundum Petavium.
	1. ἑκατομβαιών.	
	2. μεταγειτνιών.	
	3. βοηδρομιών.	
μαιμακτηριών.	4. πυανεψιών.	μαιμακτηριών.
πυανεψιών.	5. μαιμακτηριών.	πυανεψιών.
ἀνθεστηριών.	6. ποσειδεών.	
ποσειδιών.	7. γαμηλιών.	
γαμηλιών.	8. ἀνθεστηριών.	
	9. ἐλαφηβολιών.	
	10. μουνυχιών.	
	11. θαργηλιών.	
	12. σκιροφοριών.	

His Græcis Menſibus Latini reſpondent.

1. Junius.
2. Julius.
3. Auguſtus.
4. September.
5. October.
6. November.
7. December.
8. Januarius.
9. Februarius.
10. Martius.
11. Aprilis.
12. Majus.

Diſtributio Scaligeri omnium probatiſſima eſt, quippe confirmata duabus marmoreis Inſcriptionibus ex Græcia recens erutis, & a Jacobo Sponio in ſuo Itiner. Græcia relatis.

Athenienſes enim a Solſtitio æſtivo, quod apud nos in medium fere Junium incidit, annum inchoabant, obſervato præcipue curſu Lunæ.

ἀνθεσηριῶν magis videtur fuiſſe Martius: ut doctiſſimus, & diligentiſſimus Xylander in fine Annotationum in Vitas Plutarch. docet.

Menſis Diviſio.

Menſis dividitur in tres Decadas. Prima dicitur ἱσαμένυ, ſive ἀρχομένυ μηνὸς, inſtantis, vel ineuntis Menſis: altera μεσοῦντος, vel ἐπὶ δέκα, vel ἐπὶ δεκάδι, ſeu δεκάτῃ, medii, vel ſupra decem: tertia φθίνοντος, λήγοντος, vel ἀπιόντος, præcipitantis, deſinentis, exeuntis.

Primus dies Menſis dicitur Νουμηνία, Novilunium: quia Luna menſem & incipiebat, & finiebat.

Ultimus dicitur ἕνη, καὶ νέα, Vetus & novus: quia inter elapſum, & proxime ſequentem menſem intercederet.

Exemplum dierum Menſis.

1	Dies Calendæ	Νουμηνία	
2	IV	δευτέρα	
3	III	τρίτη	
4	Prid. Non.	τετάρτη	
5	Nonæ.	πέμπτη	
6	VII	ἕκτη	ἱσαμένυ, vel
7	VIII	ἑβδόμη	ἀρχομένυ
8	VI	ὀγδόη	
9	V	ἐννάτη	
10	IV	δεκάτη	
11	III	πρώτη	
12	Pridie id.	δευτέρα	
13	Idus.	τρίτη	
14	XVIII	τετάρτη	
15	XVII	πέμπτη	
16	XVI	ἕκτη	ἐπὶ δέκα.
17	XV	ἑβδόμη	
18	XIV	ὀγδόη	
19	XIII	ἐννάτη	
20	XII	εἰκὰς	
21	XI	δεκάτη φθίνοντος.	

vel πρώτη ἐπὶ εἰκάδι, ſeu μετὰ εἰκάδα, & ſic deinceps.

22	X	ἐννάτη	)
23	IX	ὀγδόη	)
24	VIII	ἑβδόμη	)
25	VII	ἕκτη	)
26	VI	πέμπτη	) φθίνοντος.
27	V	τετάρτη	)
28	IV	τρίτη	)
29	III	δευτέρα	)
30	Pridie Cal.	ἕνη καὶ νέα,	seu τριακάς.

Quando menſis erit 29. dierum, pro δεκάτη φθίνοντος dicebatur ἐννάτη φθίνοντος, quando plus quam triginta, poſt δεκάδα ἐνδεκάτη addebatur.

Uſus apud Auctores.

ἑβδόμη ἰσαμένου, ſeptimo Idus. Lucianus.

ἐπὶ χαιρώνδου ἄρχοντος, ἑλαφηβολιῶνος ἕκτη ἰσαμένου: Prætore Chæronda, 8. Idus Februarii, Demoſth. περὶ στεφ.

ἐπὶ ἄρχοντος μνησιφίλου, ἑκατομβαιῶνος ἕνη καὶ νέα: Mneſiphilo Prætore, pridie Calend. Julii. Ibidem.

De Notis Numerorum.

Græci in deſignandis numeris utuntur literis Alphabeticis modis tribus.

1. Quotum locum quæque litera tenet in Alphabeto, ejuſdem loci numerum repræſentat. Itaque α, 1. β, 2. γ, 3. uſque ad ω, 24. Hoc modo numerantur libri Iliados, & Odyſſeæ Homeri: nec ultra 24. progreſſio fit.

2. Totum Alphabetum in tres claſſes dividitur. Prima eſt unitatum, ab α uſque ad ι denarium numerum: hæc nota ϛ (quæ τὸ ἐπίσημον vocatur) pro ſenario uſurpata.

Secunda eſt denariorum, ab ι uſque ad ρ centenarium, interjecta pro nonagenario hac nota ϟ, quæ ἡ σκόππα dicitur.

Tertia centuriarum, a ρ uſque ad finem, pro nongenario addita hac nota ϡ, quæ χαρακτὴρ nominatur. Singulis his literis, & notis cum virgula toni acuti ſubſcribitur, vel ut quidam volunt, ſupra in-

ſcribitur : prima claſſis millenariorum Monadas, ſecunda Decadas, tertia Centurias ſignificat.

3. Sex duntaxat Literæ adhibentur.

I unitatem ſignificat.

Π πέντε.
Δ δέκα.
H ἑκατόν.
X χίλια.
M μύρια.

Hæ omnes, præter Π uſque ad numerum quaternarium, ſive per ſe, ſive aliis adjunctæ multiplicantur.

Decadum, Centuriarum, Chiliadum, & Myriadum quinarios, hæc elementa, Δ, H, X, M, Literæ Π incluſa ſignificant.

Major numerus in Compoſitione minorem præcedit, & in ſecundo, & tertio modo.

1	α	I.
2	β	II.
3	γ	III.
4	δ	IIII.
5	ε	Π.
6	ϛ	ΠI.
7	ζ	ΠII.
8	η	ΠIII.
9	ϑ	ΠIIII.
10	ι	Δ.
11	ια	ΔI.
12	ιβ	ΔII.
13	ιγ	ΔIII.
14	ιδ	ΔIIII.
15	ιε	ΔΠ.
16	ιϛ	ΔΠI.
17	ιξ	ΔΠII.
18	ιη	ΔΠIII.
19	ιϑ	ΔΠIIII.
20	κ	ΔΔ.
21	κα	ΔΔI.
22	κβ	ΔΔII.
30	λ	ΔΔΔ.

31	λα	ΔΔΔΙ.
32	λβ	ΔΔΔΙΙ.
40	μ	ΔΔΔΔ.
41	μα	ΔΔΔΔΙ.
42	μβ	ΔΔΔΔΙΙ.
50	ν	Ι$\bar{\Delta}$Ι.
51	να	Ι$\bar{\Delta}$ΙΙ.
52	νβ	Ι$\bar{\Delta}$ΙΙΙ.
60	ξ	Ι$\bar{\Delta}$ΙΔ.
70	ο	Ι$\bar{\Delta}$ΙΔΔ.
80	π	Ι$\bar{\Delta}$ΙΔΔΔ.
90	ϟ	Ι$\bar{\Delta}$ΙΔΔΔΔ.
100	ρ	Η.
200	σ	ΗΗ.
300	τ	ΗΗΗ.
400	υ	ΗΗΗΗ.
500	φ	Ι$\bar{\Eta}$Ι.
600	χ	Ι$\bar{\Eta}$ΙΗ.
700	ψ	Ι$\bar{\Eta}$ΙΗΗ.
800	ω	Ι$\bar{\Eta}$ΙΗΗΗ.
900	ϡ	Ι$\bar{\Eta}$ΙΗΗΗΗ.
1000	,α vel ά	Χ.
2000	,β	ΧΧ.
3000	,γ	ΧΧΧ.
4000	,δ	ΧΧΧΧ.
5000	,ε	Ι$\bar{\text{Χ}}$Ι.
6000	,ϛ	Ι$\bar{\text{Χ}}$ΙΧ.
7000	,ζ	Ι$\bar{\text{Χ}}$ΙΧΧ.
8000	,η	Ι$\bar{\text{Χ}}$ΙΧΧΧ.
9000	,θ	Ι$\bar{\text{Χ}}$ΙΧΧΧΧ.
10000	,ι	Μ. &c.

Poſtremo notandum δ̄ quatuor ſignificat, δ̓ quatuor millia, δ̓̄ quartam partem. Sicut Coſ. ſignificat Conſulem, Coſſ. Conſules, Imppp. tres Imperatores: ita ξ̓ξ̓, ſexageſimas. Ea geminatio affert pluralem numerum.

ξ̓ξ̓ ϛ̄, ſexageſimæ ſex.

Ut autem Caſus exprimatur, ultima ſyllaba ſuperimponitur.

ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ.

ΕΥΧΗ ΚΥΡΙΑΚΗ.

ΠΑτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς. Ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ Βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

Ἀσπασμὸς τοῦ Ἀγγέλου πρὸς τὴν Ἁγιωτάτην

ΠΑΡΘΕΝΟΝ.

ΧΑῖρε κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου Ἰησοῦς. Ἁγία Μαρία, Μῆτερ Θεοῦ, πρόσδεχου ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, νῦν, καὶ ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ θανάτου ἡμῶν. Ἀμήν.

Σύμβολον τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων.

ΠΙστεύω εἰς τὸν Θεὸν Πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν Οὐρανοῦ, καὶ Γῆς.

Καὶ εἰς Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Υἱὸν αὐτοῦ ἕνα μόνον, Κύριον ἡμῶν.

Συλληφθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, γεννηθέντα ἐκ Μαρίας τῆς Παρθένου.

Παθόντα ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, σταυρωθέντα, θανόντα, καὶ ταφέντα.

Κατελθόντα εἰς Ἅδου, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν.

Ἀνελθόντα εἰς τοὺς Οὐρανούς, καθεζόμενον ἐν δεξιᾷ Θεοῦ Πατρὸς τοῦ παντοκράτορος.

Ὅθεν μέλλει ἔρχεσθαι κρῖναι ζῶντας, καὶ νεκρούς.

Πιστεύω εἰς Πνεῦμα Ἅγιον.

Ἁγίαν

Ἁγίαν Ἐκκλησίαν Καθολικὴν, Ἁγίων κοινωνίαν.
Εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Σαρκὸς ἀνάστασιν.
Καὶ ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Τμν@ πρὸς τὴν Ἁγιωτάτην Παρθένον

MARIAN.

ΧΑῖρε Δέσποινα, Μῆτερ ἐλέους, ζωὴ, γλυκύτης, καὶ ἐλπὶς ἡμῶν, χαῖρε. Πρός σὲ βοῶμεν οἱ τῆς Εὔας ἐξόριστοι παῖδες. Πρός σὲ ἀτενίζομεν στενάζοντες, κ) θρηνοῦντες ἐν τῇδε τῇ τῶ κλαυθμῶν@ κοιλάδι. Ἄγε δὴ, Συνήγορε ἡμῶν, τὰς ἀπλάγχνους σε ὀφθαλμοὺς ἐφ' ἡμᾶς ἐπίστρεψον· κ) Ἰησοῦν τὸν ἔλογημένον καρπὸν τῆς κοιλίας σε, μετὰ τὴν ὑπερορίαν ταύτην, ἡμῖν ἀνάδειξον. ὦ ἐπιεικὴς, ὦ ἀπλαγχνε, ὦ ἡδεῖα Παρθένε Μαρία.

ΓΡΗ-

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

Ἐπίγραμμα.

GREGORII THEOLOGI

Epigramma.

Εἰς Προαιρέσιον Σοφιστήν.

Μηκέτι Κεκροπίη μεγάλ' ἄχεο· ἡ θέμις ἐστὶν
Ἠελίῳ τυτθὴν ἄντα φέρειν δαΐδα,
Οὐδὲ Προαιρεσίῳ ῥήτρῃ βροτὸν ἄλλον ἐοίζειν,
Ὅς ποτε ἁρπακόοις κόσμον ἔσεισε λόγοις.
Βροντὴν Ἀτθὶς ἔνεικε νεόκτυπον· ἀλλὰ Σοφιστῶν
Πᾶν γένος ὑψιλόγων εἶχε Προαιρεσίῳ.
Εἶξε μὲν· ἀλλά μιν ἔχει μόρῳ φθόνος· ἀκέτ' Ἀθῆναι
Κύδιμοι· ὦ νεότης, φεύγετε Κεκροπίην.

NOI RIFORMATORI

Dello Studio di Padova.

CONcediamo Licenza a *Giovanni Manfrè* Stampator di Venezia di poter riſtampare il Libro intitolato *Compendium Græcæ Grammatices Inſtitutio in uſum Seminarii Patavini &c. riſtampa*; oſſervando gli ordini ſoliti in materia di Stampe, e preſentando le Copie alle Pubbliche Librarie di Venezia, e di Padova.

Dat. li 15. Novembre 1782.

(*Nicolò Barbarigo Rif.*
(*Alviſe Contarini II. Cav. Proc. Rif.*

Regiſtrato in Libro a Carte 63. al Num. 607.

Davidde Marcheſini Seg.

MAG2010048